

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ

ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879.

2420

ΥΠΟ

Π. ΘΩΜΑ ΚΑΙ Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ.

Ἐκδοξ τοῦ ἰπουργίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1878.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΛΣ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ

ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879.

ΥΠΟ

Η. ΘΩΜΑ ΚΑΙ Α. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΥ.

Ἰδρυθὲν ἐπὶ ἰταίᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσεως.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1878.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.

ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

*Εγεννήθη τῇ 18 Ιανουαρίου 1834 Γενόμενος δὲ μητροπολίτης Βαρνης τῇ 10
Δεκεμβρ 1864 ἡ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης τῇ 9 Ιανουαρ 1874 ἀντιγόρευθη
ὁίκουμ. Πατριάρχης τῇ 4 Οκτωβρίου 1878.*

Ἡ σύνταξις καὶ ἔκδοσις ἐν Κωνσταντινου-
πόλει πορήματος, ὅπερ φέρον τὸ λιτώτατον ὄνομα
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τὰ χρησιμεύη ὡς τι παγκό-
σμιον παρόραμα, ἐν ᾧ τὰ σχεδιαγραφῆται ἢ κατά-
στασις καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ὑλικῆς καὶ διανοητικῆς
προόδου τῶν καθ' ἡμᾶς ἔθνων, δικαίως ὑπὸ πολλῶν
ἔθεωρήθη, εἰμὴ ὀλίως ἀδύνατος, ἀλλὰ τοῦλάχιστον,
διὰ τὴν παρ' ἡμῶν πτωχείαν τῶν μέσων, δυσκατόρ-
θωτος ἐπιχείρησις. Καὶ ἐγινώσκομεν μὲν ἐκ τῶν προ-
τέρων ὅτι ὄντως γιγάντιον ἔργον ἀνελαμβάτομεν,
οὐδαμῶς ὅμως ἠδυνάμεθα τὰ προιδώμεν ὅτι πρὸς
τοσαύτας δυσχερείας εἶχομεν τὰ παλαίσωμεν, ἄς
ἴρα ἐν λεπτομερείᾳ ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης, ἀπαι-
τεῖται τὰ χρηματίσῃ ἐκδότης βιβλίον, καὶ μάλιστα
τοιοῦτου βιβλίον. Ἀρκοῦμεθα δὲ μόνον τὰ ση-
μειώσωμεν ὅτι τῶν μετὰ τοσοῦτων ἀγῶνων συλλε-
γομένων πληροφοριῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἐκ δημοσίων
γραφείων προερχομένων ἠναγκαζόμεθα τὰ ἐξελέγ-
χωμεν τὴν ἀκρίβειαν, ἴρα μὴ ἀναγράψωμεν, ὡς τὸ
διαπεφημισμένον καὶ γηραιὸν τῆς Γόθας ἡμερολό-
γιον, ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν προξένων π. χ. καὶ
ὑπουργῶν ὀνόματα πρὸ ἐτῶν τελευτησάντων ἢ πρὸ
πολλοῦ ἀπολυθέντων ἢ μετατεθέντων. Ἀναλογιζό-
μενος δ' ἰδίᾳ ὁ ἀναγνώστης τὰς τυπογραφικὰς
δυσκολίας τοιοῦτου ἔργου, ὡς ἐκ τῆς πληθῆος μάλ-
ιστα τῶν ἀριθμῶν καὶ πινάκων, μετὰ πολλῆς ἐ-
πεικειᾶς, πιστεῦομεν, θέλει κρίνει τὰς ἐλλείψεις
καὶ τὰ παρεισφρόσατα σφάλματα, ὧν μόνον τὰ

σπουδαιότερα ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ σελίδι διορθοῦνται. Ἐν τοῖσι παρὰ πάσας τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἔργου, ἃς καὶ πᾶσα ἐν γένει ἐπιχειρήσεις συνεπάγεται κατὰ τὴν ἀρχὴν, δυνάμεθα νὰ κανυχηθῶμεν ὅτι προσφέρομεν ἐκ τῶν ἐνότων τῶ ἐλληνικῶ δημοσίῳ βιβλίῳ θεραπευθὸν σπουδαιοτάτην παρ' ἡμῶν ἐλλείψιν, συγκείμενον δὲ ἤδη ἐκ τριάκοντα καὶ τριῶν ὄλων τυπογραφικῶν φέλλων, ἀντὶ τῶν εἰκοσιν, ἃ ὑπεσχόμεθα ἐν τῇ ἀγγελίᾳ, ἀνευ προσανξήσεως τῆς ἀρχῆθεν ὀρισθείσης εὐτελοῦς τιμῆς τῶν πέντε φράγκων. Καίτοι δὲ κύριον σκοπὸν δὲν εἶχομεν νὰ γράψωμεν ἡμερολόγιον, οὐχ ἥττον ἐπεμελήθημεν ἰδίᾳ καὶ τὸ μέρος τοῦτο, ὅπερ διακρῦθμισαρες, κατὰ πολλὰ συνεπληρώσαμεν, σημειώσαμεν πρὸς ταῖς τῶν ἐγκαιρίων τῶν ιστορικωτέρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ναῶν, τὰς μνήμας τῶν ἐπιφανεστέρων αὐτῆς πατριαρχῶν, ὡς καὶ τῶν ἀγίων, ὡν τὰ ὀνόματα τοσοῦτον εὐχρηστα παρ' ἡμῶν, ἐλλείποντα δὲ μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν ὠρολογίων καὶ τῶν συνήθων ἡμερολογίων, ἰθεωροῦντο ὡς ἐστερημένα ἐπετείων ἑορτῶν. Τὸ ἀστρονομικὸν μέρος, προθύμως ἀποδεξάμενος τὴν φιλικὴν ἡμῶν παράκλησιν, ἐξεπότησεν ὁ καθηγητῆς τῶν φυσικομαθηματικῶν κ. Α. Σπαθάρης. Ἐπιθεώρησαν δὲ καὶ διώρθωσαν τὸ μὲν ἀρμενικὸν ἑορτολόγιον ὁ κ. Α. Τσολαζίδης, τὸ ἰουδαϊκὸν ἡμερολόγιον ὁ Ἰακῶβ ἐφέντης, διαγγελεῖς τοῦ ἀρχιεραβίου παρὰ τῇ Ἰψήλῃ Πύλῃ, ἀμφοτέρω δὲ τὰ ὀθωματικὰ ὁ κ. Ν. Θ. Σουλίδης· ἐφ' ᾧ καὶ δημοσίᾳ χάριτας ἀνομολογοῦμεν αὐτοῖς, ὡς καὶ τοῖς κκ. Γ. Ἀθηνογένει καὶ Ζήση Θ. Ζήση, δ' ὅσας ἡμῶν παρέσχοντο πληροφορίας καὶ βοηθήματα· πρὸς δὲ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ κ. Παραρέτῳ Κωνσταντινίδῃ,

δ' γραμματεὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἑλλάδος, δι' ἃς ἀπέστειλεν ἡμῶν ἐνδιαφερούσας καταστατικὰς σημειώσεις περὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, τῷ κ. Γ. Βεγλερῇ διὰ τὰς περὶ ῥωσικῆς Ἐκκλησίας, τῷ εὐγενεὶ νέῳ κ. Μ. Μαρωλοπούλῳ, διευθυντῇ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐνταῦθα βασιλικῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας, ὧπερ ὀφείλομεν τὴν φιλόπορον ἐπεξεργασίαν, διόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ περὶ προξενίων καταλόγου, τῷ κ. Κ. Εὐθύφρονι, τὸ περὶ νομισμάτων ἐπεξεργασθέντι καὶ τοῖς φιλοτιμῶς ἐκπονήσασιν τὸ φιλολογικὸν μέρος καὶ ἰδίᾳ τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς φίλοις Γ. Κατσέλλῃ καὶ Γ. Α. Ξαρθοπούλῳ, οἵτινες συνρατελάβορτο ἡμῶν ἐν τῇ καθόλου δυσχερεὶ ἐργασίᾳ τοῦ πορήματος. Ἐκ δὲ τῶν εἰς τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν συντελεσάντων ὑπερόχως ἀναγραφτέον ἐν πρώτοις τὸ δημοφιλὲς ὄνομα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακείμ, ὅστις, μητροπολίτης Θεσσαλονικῆς ἔτι ὢν, ἰδιαίτερας συμπαθείας καὶ στοργῆς ἀξιώσας τὸ ἔργον, ἐκθύμως ἐνήργησε τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν μεταξὺ τῶν μεγαλήλων Θεσσαλονικέων. Δεύτερον σημειωτέον τὸ ὄνομα τοῦ νῦν ἀγαστοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονικῆς κ. Καλλιρίκου, ὧπερ πλείστων ὄσων συνδρομητῶν τὴν ἐγγραφὴν ὀφείλομεν, καὶ εἶτα τὸ τοῦ κ. Ι. Πολυζέττου, μετὰ πολλοῦ φίλτρον καὶ σπουδαίως εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συντελεσάντος. Δὲν λησμονοῦμεν δὲ, ἃς ὀφείλομεν τοῖς ἀξιοτίμοις ἡμῶν ἐν δημοσιογραφίᾳ συναδέλφοις χάριτας καὶ ἰδίᾳ τοῖς συντάκταις τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ «Ἐρμῶ», τῆς ἐν Κύπρῳ ὁμωνύμου ἐφημερίδος, τῆς ἐν Ἀθήναις «Ἐφημερίδος» καὶ τέλος τοῦ «Νεολόγου» καὶ τῆς «Θράκης» δι' ἣν ἐποίησαντο

θερμὴν σύστασιν τῆς ἡμετέρας ἐπιχειρήσεως, ἐπι-
καλεσάμενοι τοῦ δημοσίου τὴν ὑποστήριξιν, ἣς ὁ-
μολογοῦμεν ὅτι ἐκ πρώτης ἀφρητίας ἐτύχομεν.
Ἐξαιρετικὴν δὲ θέσιν ἐν τούτῳ πρέπει νὰ καθέξῃ
ἢ ἐν Καλκούττῃ ἀποικία τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν,
ὧν ὁ μὲν ἀνὰ τρία, ὁ δὲ ἀνὰ τέσσαρα καὶ ἄλλος ἀνὰ
πέντε ἔλαβον σώματα. Τοσοῦτω δὲ μᾶλλον χαλ-
ρορτες ἐξαιρομεν τὴν προθυμίαν ταύτην, καθόσον
ὑποστηρίζοντες οὗτοι ἔργον ἑλληρικόν, κλείζου-
σι πρὸς τῷ ἐπιχειρηματικῷ πνεύματι καὶ τὴν με-
γαλοφροσύνην τοῦ Ἑλλήνος, ἣτις ἀπαραμείωτος
διαμένει καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς γῆς.
Καθόλου δ' εἶπειν ἢ ἐκδηλωθεῖσα πρὸς τὸ ἔργον
ἡμῶν συμπάθεια τῶν ὁμογενῶν ἐνθαφρύνει τὴν ἡμε-
τέραν φιλοτιμίαν καὶ θέλομεν προσπαθήσει ὅπως
τὸ ἐπόμερον ἔτος τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Ἀνατο-
λῆς» ἐξέλθῃ τῶν πιεστηρίων τελειότερον ἅμα καὶ
σπουδαιότερον.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ.

(*) Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα τῶν ἰσχυρίτων τούτων ὁμογενῶν: Α. Π. Ράλλης, Κ. Ε.
Δουμαρτιέας, Π. Ξαυσιόπουλος, Μ. Α. Καλδοκορσίσης, Δ. Α. Καλδοκορσίσης, Γ. Γ.
Γέρας, Σ. Ι. Ψυχῆς, Ι. Ε. Ἀρβανίτης, Κ. Ζ. Σακερμαζιάς, Α. Κ. Μαυροκορδέ-
τας, Ιω. Τζήφης, Α. Κουβίλης, Δ. Σαμιωτάκης, Εὐστ. Ράλλης, Θεόδ. Τζήφης,
Μιλ. Λαμπρινόπουλος, Π. Α. Μαστών, Στ. Νομικός, Π. Μαστών, Ἄντ. Μ. Συριώ-
της, Νικαῖ. Ι. Βαλιάντας, Κωνστ. Ι. Βαλιάντας, Ι. Κ. Στρυβότος.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ. — Ἡ ἰδέα τοῦ χρόνου γεννᾶται εἰς τὸν νοῦν τοῦ
ἀνθρώπου διὰ τῶν μεταβολῶν, αἱ τὰ ὄντα ὑφίστανται. Διὸ καὶ ἡ Μυ-
θολογία τῶ Ἑλλήνων παρέστησε τὸν θεὸν τοῦ χρόνου Κρόνον τέκνον
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, τῶν ἐκ τοῦ Χάους κατ' αὐτὴν γεννηθέν-
των, ἐμφαίνουσα διὰ τούτου ὅτι ὁ χρόνος ἤρξατο νοούμενος ἀπ' αὐτῆς
τῆς δημιουργίας, ἥτοι τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπελθούσης μεταβολῆς.

ΜΟΝΑΔΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ. — Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος εἶναι τι βίον καὶ
συνεχῆς, πρὸς καταμέτρησιν αὐτοῦ ἀπηγγέλλοιτο ἵνα ὀρίσθῃσι μονάδες τι-
νὲς κατὰ συνθήκην ἐξ αὐτῶν τῶν φυσικῶν φαινομένων λαμβανόμεναι,
ἥτοι μεταβολαὶ τινες, σταθερῶς ἐν αὐτῇ τῇ φύσει ἐπαναλαμβανόμεναι.
Ἰς τοιαύτας ἐξελέξαντο τὴν ἡμέραν, τὴν διάρκειαν δηλαδὴ τῆς ἀεν-
νάως ἐπαναλαμβανόμενης ταύτης μεταβολῆς διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ
ἡλίου ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος (ταύτην δὲ ὑποδιήρξατο εἰς ὥρας καὶ λεπτά)
τὴν ἑβδομάδα, ἣτις εἶναι πιθανόν, ὅτι προέκυψεν ἐκ τῶν τεσσάρων
μεταβολῶν τῆς Σελήνης, ἥτοι ἐκ τῶν λεγομένων φάσεων τὸν ἀπὸ μιᾶς
νέας Σελήνης μέχρι τῆς προσεχεστέρης ἀπαιτούμενον χρόνον, ἥτοι τὸν
συνδίκον λεγόμενον σεληνικὸν μῆνα, καὶ τὴν διάρκειαν προσέτι τῆς
περιοδικῆς μεταβολῆς τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, τὸ ἡλιακὸν καλούμενον ἔτος.

ΗΛΙΑΚΟΝ ΕΤΟΣ. — Τὸ ἡλιακὸν ἢ ἀστρονομικὸν ἢ καὶ τροπικὸν
λεγόμενον ἔτος, ὑπολογιζόμενον διὰ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἡ γῆ συμ-
πληροῖ ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς μίαν περὶ τὸν ἥλιον περιστροφὴν, ἥτοι
ἀπὸ μιᾶς ἰσημερίας μέχρι τῆς ἐπ' ἀνόδου τῆς αὐτῆς ἰσημερίας, ἢ ὅπου
τὸ αὐτὸ, ἀπὸ μιᾶς τῶν τροπῶν μέχρι τῆς ἐπ' ἀνόδου τῆς αὐτῆς τρο-
πῆς, σύγκειται ἐκ 365 ἡμερῶν, 5 ὥρων, 48 λεπτῶν, 49 δευτερο-
λεπτῶν καὶ 6 τριτολέπτων ὑπολογιζόμενον δὲ διὰ τῶν σεληνικῶν
μηνῶν, ὧν ἕκαστος σύγκειται ἐξ 29 ἡμ. 12 ὥρ. 44' 2" 8" περιλαμ-
βάνει 12 τοιοῦτους μῆνας, 11 ἡμέρας 17 δευτερόλεπτα καὶ 6 τριτό-
λεπτα. Οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἀληθὴς χρόνος ὁ ἀπαιτούμενος, ἵνα ἐκάστη
ὥρα τοῦ ἔτους ἀναφανῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῇ φύσει τάξιν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ. — Ἄλλ' ἢ ἐκτίμησις τῶν ὑποδιαίρεσεων τῶν
ἐν τῷ τροπικῷ ἔτει ἡμερῶν ἢ σεληνικῶν μηνῶν, δύσκολος εἶσα ἐν
τῇ ἐφαρμογῇ ἐπὶ τῶν καθημερινῶν τοῦ βίου ἀναγκῶν, παραβλέπεται
συνήθως ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ. Ἐντεθὲν προκύπτει ἡ διαφορὰ τοῦ
πολιτικοῦ λεγομένου ἔτους ἀπὸ τοῦ τροπικοῦ. Τὸ πολιτικὸν ἅμα ἔτος
ἔσχεν ἀνέκαθεν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς ὡς βᾶσειν τὸ ἡλιακὸν ἔτος,

καὶ πρὸ τούτου μάλιστα τὸ σεληνιακόν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σεληνιακόν ἔτος ὑπολογίζετο ἐκ 12 μόνων σεληνιακῶν μηνῶν, πολλὰ μὲν τῶν ἀρχαίων ἔθνων προσεπάθειον καὶ συνεξισώσωσιν αὐτὸ πρὸς τὸ ἡλιακόν δι' ἐπακτῶν ἡμερῶν προστιθεμένων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἄλλα δὲ πάλιν λαμβάνοντα ἄριθμὸν τινὰ σεληνιακῶν ἐτῶν ἐξίσου αὐτὸν πρὸς ἴσον ἀριθμὸν ἡλιακῶν ἐτῶν δι' ἐμβολίων μηνῶν.

ΣΙΝΙΚΟΝ ΕΤΟΣ.—Οἱ Σῖναι ἔχουσι κύκλον 60 ἐτῶν, ἀρξάμενον, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ 2697 π. Χ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔτη αὐτοῦ εἰσι σεληνιακά, ἵνα ἐξισώσιν αὐτὰ πρὸς τὸ ἡλιακόν προσθέτουσιν ἐντός 19 ἐτῶν 7 μῆνας ἐμβολίμους. Ὑπολογίζουσι δὲ τὸν μῆνα εἶς 29 καὶ 30 ἡμερῶν.

ΤΑ ΠΑΡ' ΑΛΛΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ ΕΤΗ.—Οἱ Ἰνδοὶ τῷ 3101 π. Χ. εἶδον ἔτος ἡλιακόν ἐκ 365 ἡμερῶν 5 ὥρων 31' καὶ 15". Οἱ δὲ βραχμῶνες παρ' αὐτοῖς εἶχον ἔτος ἀστρονομικόν ἐκ 365 ἡμερῶν 6 ὥρων 12' καὶ 30". Παρὰ τῆς Πέρσας τῷ 3209 π. Χ. εἰσῆλθον ἔτος ἡλιακόν ἐκ 365 ἡμερῶν, προσετίθεντο δὲ εἰς τὸ τέλος 120 τρισυτῶν ἐτῶν ἡμέραι 30. Κατόπιν ἐξεῦρον οὗτοι ἔτος εἶς ἡμερῶν 365 καὶ 5 ὥρων 49' 15" 0" 48". Τὸ ἔτος ὅμως τοῦτο ὡς ἀπῶον τῷ Μωαμεθανισμῷ ἔμεινε νῦν ἀχρηστον παρ' αὐτοῖς. Καὶ οἱ Βαβυλωνιοὶ λέγεται ὅτι ἐγρῶντο ἔτει ἡλιακῷ περὶ τὰς 2473 π. Χ. Περὶ δὲ τὸ 147 ἰεῦρον τὸ ἔτος, ὑπερ' ἀπαντῶμεν καὶ παρ' Αἰγυπτίους.

ΤΟ ΠΑΡ' ΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣ ΕΤΟΣ.—Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ πολιτικόν ἔτος συνέκειτο ἐκ 360 ἡμερῶν καὶ ἀνῆρθετο εἰς 12 μῆνας ἐκ 30 ἡμερῶν. Πέντε δὲ πρόσθετοι ἡμέραι, προστιθέμεναι εἰς τὸ τέλος τῶν 12 τούτων μηνῶν συνεπλήρου τὸ ἔτος αὐτῶν εἰς 365 ἡμέρας. Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι παρέλαβον τὸ ἔτος τοῦτο παρὰ τῶν Περσῶν, καὶ οὗτοι πάλιν παρὰ τῶν Βαβυλωνίων. Εἶχον δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐν χρῆσει καὶ τὰς ἑβδομάδας, ὧν τὰς ἡμέρας ἀπεκαλοῦν, ὡς λέγεται, ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τῶν 7 πλανητῶν.

ΤΟ ΕΒΡΑΙΚΟΝ ΕΤΟΣ.—Τὸ τῶν Ἑβραίων ἔτος σεληνιακόν ὄν συνέκειτο ἐκ 12 μηνῶν ἐχόντων ἐναλλάξ ἀνὰ 30 καὶ 29 ἡμέρας, ἦτοι τὸ ἔτος ἡμέρας 354. Εἰς τὸ τέλος ὅμως 3 ἐτῶν προσετίθετο ὅ μῆς ἐκ 30 ἡμερῶν καὶ τὸ ἔτος τοῦτο, περιέχον ἡμέρας 384, ὀνομαζέτο ἐμβόλιμον. Εἶχον δὲ οἱ Ἑβραῖοι καὶ τὸ σαββατικόν λεγόμενον ἔτος, ἦτοι τὸ ἔ', ὑπερ' ὡς τὸ Σάββατον, ἢ ἑβδόμη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, ἦτο καὶ τοῦτο ἀριμετρούμενον πρὸς ἀνάπαισιν· δὲν ἐκαλλιεργεῖτο δηλονότι κατ' αὐτὸ ἢ γῆ, ἀλλ' ἀρίετο καὶ αὐτὴ ἵνα ἀναπαυθῆ. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπερχε παρ' Ἑβραίοις καὶ τὸ ἰουδαϊκόν ἔτος τὸ μετὰ 7 ἑβδομάδας ἐτῶν, ἦτοι μετὰ 49 ἔτη, ὡς Σάββατον καὶ τοῦτο παρ'

ἐκείνοις ἑορταζόμενον. Καὶ κατὰ μὲν τὸ σαββατικόν ἔτος πᾶν ὅ,τι ἢ γῆ ἢ ἀρ' αὐτοῦ παρήγαγε τοῦτο ἀνήκε τῶς πτωχοῖς, κατὰ δὲ τὸ ἰουδαϊκόν ἔτος πάντα τὰ χρέη παρεγράφοντο, αἱ δὲ ἀπαλλοτριωθεῖσαι περιουσίαι ἐπανήρχοντο εἰς τοὺς πρώτους ἰδιοκτήτας ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν καὶ οἱ αἰχμαλώτοι ἀπήλευθεροῦντο. Τὸ ἔτος τοῦτο ὀνομασθή ἰουδαϊκόν ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς λέξεως Ἰουβέλ, ἣτις σημαίνει κέρας τοῦ κριοῦ· διότι διὰ τοῦ κέρατος τούτου ὡς διὰ σάλπιγγος ἀνῆγγελλον εἰς τὸν λαὸν τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔτους.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΤΟΣ.—Καὶ οἱ Ἕλληνες εἶχον ἔτος σεληνιακόν. Ἐπειδὴ ὅμως, τινὲς μὲν τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν παρ' ἐκείνοις ἑορτῶν ἦσαν ὀρισμέναι κατὰ τὰς φάσεις τῆς Σελήνης, τινὲς δὲ κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους, ὁ συνδυασμὸς ἀμφοτέρων τούτων παρεῖχεν αὐτοῖς πολλήν δυσκολίαν. Ὅθεν μετὰ πολλὰς ἀποπειράς, γενομένης πρὸς ἐξίσωσιν τῶν δύο τούτων ἐτῶν, παρεδέχθησαν πλαστὸν τι ἔτος ἐκ 360 ἡμερῶν, ἦτοι ἐκ 12 μηνῶν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἀνὰ 30 ἡμέρας. Παρατηρήσαντες ὅμως ἀκολούθως οἱ Ἕλληνες, ὅτι οὔτε ὁ συνῶδικός σεληνιακὸς μῆς συνέκειτο ἐκ 30 ἡμερῶν, οὔτε αἱ ὥραι τοῦ ἔτους συνεπίπτον κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας, ὥρισαν ἐναλλάξ ἀνὰ 29 καὶ 30 ἡμέρας εἰς ἕκαστον τῶν μηνῶν καὶ περιώρισαν οὕτω τὸ ἔτος εἰς 354 ἡμέρας. Ἄλλ' ἵνα ἐξισώσωσιν αὐτὸ πρὸς τὸ ἡλιακόν, ἐνεβάλλον εἰς τὸ τέλος ἐκάστης διετίας ἀναπληρωτικὸν μῆνα ἐκ 30 ἡμερῶν ὀνομαζόμενον Ποσειδεῶνα. Κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τὸ Ἀπτικόν ἔτος ἀπὸ τῶν τοῦ Σόλωνος χρόνων ὑπερέρχε τοῦ ἡλιακοῦ κατὰ 7 ἡμέρας, 12 ὥρας καὶ 22 λεπτὰ ἐν τῷ τελείῳ ἐκάστης διετηρίδος. Ὁ δὲ κύκλος οὗτος, ἐπειδὴ ἤρχετο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστου τρίτου ἔτους ὀνομασθή καὶ τριετηρίς. Διὰ τὸ σφαλερὸν ὅμως καὶ τούτου, ἐξευρέθη κατόπιν ἡ τετραετηρίς, καθ' ἣν ὑπολογιζομένου τοῦ ἔτους πρὸς 360 ἡμέρας προσετίθεντο μὲν ἐκάστῳ ἔτει 2 ἐμβόλιμοι ἡμέραι, αἵτινες ἐλέγοντο ὑπερβαίνουσαι ἢ υπερβάλλουσαι καὶ ἀρχαιρεσίαι ἢ ἀναρχοὶ ἡμέραι, διότι κατ' αὐτὰς ἔπαυσον ἐν Ἀθήναις αἱ ἐτήσια ἀρχαί, ψηφισομένων ἄλλων ἀρχόντων· ἀνῆρθετο δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ κύκλου τούτου ἐκ τῶν 8 ἐμβολίων μηνῶν ἢ μία ἡμέρα, ἣτις καὶ ἐξαιρέσιμος ἐλέγετο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ κύκλος οὗτος, ὅστις καὶ πενταετηρίς καλεῖται, δὲν ἐπέφερε τὴν ἐξίσωσιν τοῦ σεληνιακοῦ πρὸς τὸ ἡλιακόν ἔτος, εἰσῆλθον ἀκολούθως ἡ ὀκταετηρίς, ἣτις καὶ ἐνεαετηρίς καλεῖται.

Η ΟΚΤΑΕΤΗΡΙΣ—Ὁ εἶς 8 ἐτῶν κύκλος ἡ ὀκταετηρίς λεγομένη εἰσῆλθον ὑπὸ Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου. Κατ' αὐτὴν, τοῦ ἔτους ὑποτιθεμένου ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ $\frac{1}{4}$, ἠριθμοῦντο ἡμέραι 2922 ἐν διαστήματι 8 ἐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ 8 σεληνιακοὶ ἐνικτοὶ παρεῖχον 2832

μόνον ημέρας, τὸ ὑπόλοιπον τῶν 90 ἡμερῶν ἀνεπληροῦντο διὰ τριῶν ἐμβολίμων μηνῶν παρεπιθεμένων εἰς 3 διαφόρους τῆς ὀκταετηρίδος ἐνιαυτοῦ, τὸν γ' τὸν ε' καὶ τὸν η'. Οὕτω δὲ τὰ 3 ταῦτα ἔτη τῆς ὀκταετηρίδος εἶχον ἀνὰ 13 μῆνας.

ΜΕΤΩΝΕΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ. — Ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ κύκλου τῆς ὀκταετηρίδος μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἀκριβοῦς ἐξιśώσεως τῶν δύο ἐτῶν, ἀφοῦ καὶ ἄλλαι ἐγένοντο πρὸς τοῦτο ἀπόπειραι, Μέτων ὁ Ἀθηναῖος κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα (432 π. Χ.) ἐπενόησεν ἕτερον κύκλον ἐκ 19 ἐτῶν τὴν ἐνεακαιδεκαετηρίδα λεγομένην. Ὁ Μέτων ὑπελόγησεν ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ κύκλου τούτου, ἐνῶ ὁ ἥλιος περαιοῖ τὴν δεκαεναετη περίοδόν του, ἡ δὲ σελήνη συμπληροῖ τὴν διακοσιοστὴν τριακοστὴν πέμπτην, ἀμφότεροι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐν ἣ ἦσαν καὶ πρὸ 19 ἐτῶν. Ὅθεν ἵνα συμπεριλάβῃ τοὺς 235 σεληνιακοὺς μῆνας ἐντὸς τοῦ κύκλου αὐτοῦ, ὥρισεν ὥστε 12 μὲν τῶν ἐτῶν τοῦ κύκλου τούτου, νὰ ἀριθμῶσιν ἀνὰ 12 μῆνας ἕκαστον, 7 δὲ ἀνὰ 13. Τὰ ἔτη τὰ δεχόμενα τοὺς ἐμβολίμους μῆνας ἦσαν τὸ γ', ε', κ', ια', ιγ', ις', ιθ'. Ἀφ' ἑτέρου ὑπολογίζων ὁ Μέτων τὸ ἔτος πρὸς 365 ἡμέρας, 6 ὥρας καὶ 19 λεπτὰ ἠρίθμει κατὰ τὸν ἐνεακαιδεκαετη αὐτοῦ κύκλον 6940 ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ, ἐὰν ὑπελογίζετο ὁ σεληνιακὸς μὴν ἀνὰ 30 ἡμέρας, οἱ 235 μῆνες θὰ ἀπέτελουν 7050 ἡμέρας, ὁ Μέτων, ἵνα ἐξαλείψῃ τὸ περισσεύμα τοῦτο τῶν 110 ἡμερῶν ἐκ τοῦ κύκλου του, ἀφῆρει τὴν ἐξηκοστὴν τρίτην ἡμέραν καθ' ἑλὴν τὴν περίοδον τῶν 235 μηνῶν, ἧτοι ὑπελόγησε τὸν μὲν πρῶτον καὶ δεῦτερον μῆνα τοῦ κύκλου ἀνὰ 30 ἡμέρας, τὸν δὲ τρίτον, ἐν ᾧ ἐπιπτεν ἡ ζγ' ἡμέρα ἀνὰ 29, καὶ πάλιν ἀριθμῶν ἀπὸ τῆς δ' ἡμέρας τοῦ τρίτου μηνὸς 63 ἡμέρας ὑπελόγησε τὸν μῆνα ἐκεῖνον, ἐν ᾧ ἐπιπτεν ἡ ζγ' εἰς 29 ἡμερῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ὁ αὐτὸς μῆν ἐν τῇ ἐνεακαιδεκαετηρίδι ἠδύνατο νὰ ἦ εἰς τὸ πρῶτον μὲν ἔτος πλήρης τουτέστιν ἐκ 30 ἡμερῶν, εἰς ἄλλο δὲ ἔτος κόλλος, ἧτοι εἰς 29 ἡμερῶν. Οὕτω δὲ ἀφῆροῦντο ἐκ τοῦ ὅλου δεκαεναεταοῦς κύκλου ἡμέραι 110, ἐνῶ κατὰ τὴν παλαιὰν μέθοδον τοῦ ἀραιρεῖν μίαν ἡμέραν ἐξ ἑκάστου ἐναλλάξ μηνὸς, ἧτοι 6 ἡμέρας κατ' ἔτος, ἀφῆροῦντο περισσότεραι ἡμέραι τουτέστι (19 × 6 =) 114.

ΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΕΤΩΝΑ ΚΥΚΛΟΙ ΠΑΡ' ΕΛΛΗΣΙΝ. — Ὁ Μέτων ἐπέφερε μὲν μεγάλας βελτιώσεις εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν προγενεστέρων αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ ὑπολογισμοῦ του καὶ τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους ἦτο εἰσέτι μεγάλη. Διότι ἐν τῷ ἔτει αὐτοῦ ὑπῆρχε πλεόνασμα 30 λεπτῶν περίπου. Ἐντεῦθεν τὰ 19 ἔτη τοῦ μετωνείου κύκλου ὑπερέβαλλον τὰ 19 ἡλιακὰ ἔτη κατὰ 9 περίπου ὥρας καὶ ἡμίσειαν. Ἴνα διορθώσῃ τοῦτο ὁ Κυζικηνὸς Καλλιππος ἐπενόησε κύκλον

76 ἐτῶν, ἀρχάμενον ἀπὸ τοῦ 330 π. Χ. ὁ Καλλιππος ὅμως ὑπελόγησατο ὅτι τὸ λάθος τοῦ Μέτωνος ἦτο μίαν μόνον ἡμέραν ἐν τῷ διαστήματι 76 ἐτῶν, ἐνῶ ἦτο 38 ὥρων. Ὅθεν ὁ ἐκ Νικαίας περίφημος ἀστρονόμος Ἰππαρχος ἐφεῦρε πρὸς διόρθωσιν ἕτερον κύκλον περιέχοντα τέσσαρας κύκλους τοῦ Καλλιππου.

ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΕΤΟΣ. — Οἱ Ῥωμαῖοι μετεχειρίζοντο κατ' ἀρχὰς τὸ ἐτρουσκικὸν ἔτος συγκείμενον ἐκ 10 μηνῶν. Τὸ ἔτος τοῦτο περιλαμβάνον ὀκταήμερους ἐβδομάδας, ἀπετελεῖτο ἐκ 304 ἡμερῶν. Ἐξ δὲ τοιαῦτα ἔτη, καλούμενα Lustrum καὶ ἀποτελοῦντα 1824 ἡμέρας ἀντεστοίχουν παρὰ μίαν ἡμέραν πρὸς πέντε ἡλιακὰ ἔτη 365 ἡμερῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπῆρχε παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ἡ λεγομένη μεγάλη περίοδος, ἧτις περιελάμβανεν 22 τοιαῦτα Lustra. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διαστήματι αὐτῆς παρενεβάλλοντο δύο μῆνες ἐκ τριῶν ἐβδομάδων, ἧτοι εἰς 24 ἡμερῶν, ἐπετυγχάνετο σχεδὸν τὸ κατὰ τὸ ἰουλιανὸν ἔτος μέτρον τοῦ χρόνου· τουτέστι (1824 × 22 = 40128 + 28 =) 40176 ἡμέρας περιεῖχεν ἡ μεγάλη περίοδος, ἡ εἰς 22 Lustrum καὶ τριῶν ἐβδομάδων συνισταμένη, ἀλλὰ καὶ τὰ 5 ἔτη τῶν 365 ἡμερῶν ἐπαναλαμβανόμενα εἴκοσι καὶ δις ἐν τῇ μεγάλῃ περιόδῳ, περιελάμβανον ἡμέρας (1825 × 22 =) 40150, εἰς ταύτας δὲ ἐὰν προστεθῶσι καὶ 27 ἡμέραι, ἧτοι τὸ γινόμενον τῶν 6 κατ' ἔτος ὥρων τοῦ ἰουλιανοῦ ἔτους ἐπὶ τὰ ἐν τῇ περιόδῳ 110 ἔτη, παράγεται ἄθροισμα 40177 ἡμερῶν μείζον τῶν 40176 κατὰ μίαν μόνον ἡμέραν. Τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔτος ἐτροποποίησεν ἀκολούθως ὁ Νουμάς εἰσαγαγὼν ἐν αὐτῷ 12 μῆνας σεληνιακοὺς. Τῶν μηνῶν τούτων πρῶτος ἦτο ὁ Μάρτιος, ὅστις φέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ Ἄρεως (Mars), δεῦτερος ὁ μῆν τῆς ἀνοξείως Ἀπρίλιος, ὅστις ὠνομάσθη οὕτως (ἐκ τοῦ ἀπειο = ἀνόγιω) ὡς δηλῶν τὴν ἀναγεννωμένην φύσιν, τρίτος ὁ Μάιος, φέρων τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ Μαΐας (Maia), τέταρτος ὁ Ἰούνιος, φέρων τὸ ὄνομα τῆς Ἥρας (Iuno), οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ σειρὰν ἦσαν Κυντίλιος, Σεξτίλιος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος, ἧτοι πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος καὶ καθεξῆς. Ἀλλ' ἐκ τούτων ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ὠνομάσθησαν ἐν ταῖς ὑστέροις χρόνοις Ἰούλιος καὶ Αὐγούστος ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τοῦ Αὐγούστου. Ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰανου κληθεὶς Ἰανουάριος κατὰ τινὰς μὲν ἦτο ὁ πρῶτος μῆν, καὶ ὁ Φεβρουάριος, ἧτοι ὁ καθαρτήριος (ἐκ τοῦ Februaire = ἀγνίζω, διότι κατ' αὐτὸν ἐγίνοντο αἱ ἀγνιστήρια διὰ τοὺς νεκροὺς θυσίαι) ἦτο ὁ τελευταῖος· ἀλλ' ἡ ἀριθμητικὴ σειρὰ τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ τῶν λοιπῶν δικαιοῖ μᾶλλον τοὺς διςχυριζομένους ὅτι οἱ δύο οὗτοι μῆνες ὁ Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος ἦσαν οἱ τελευταῖοι. Ἡ πρώτη

δὲ ἐκάστου μηνὸς ἐλέγετο παρ' ἐκείνους Καλένοαι (ἀπὸ τοῦ Calo = κα-
λῶ) διότι κατ' αὐτὴν ὁ πονηρὸς ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς τὸ Καπιτώλιον,
ἵνα ἀναγγεῖλῃ αὐτῷ τὰς ἐορτάς, ἃς ἐμελλον νὰ ἐορτάσωσι κατὰ τὸν
μῆνα. Ἐντεῦθεν παρήχθη καὶ ἡ λέξις Καλανδάριον, ἧτοι ἡμερολόγιον,
ὅπερ οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Almanach ὀνομάζουσιν (ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ
al manach).

ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΕΤΟΣ.—Ἐπειδὴ ὁμοῦ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Νομαῖ 12 τοῦ
ῥωμαϊκοῦ ἔτους μῆνες συνέκειντο ἐκ 355 ἡμερῶν, ἐκ διαλειμμάτων
προσέτιθετο ἐμβόλιμός τις μῆν, ἵνα ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους συμπίπτῃ κα-
τὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους ὥραν. Τέλος ἀπὸ τῆς Δεκαρχίας (452 π. Χ.)
παρατηροῦμεν καὶ ἐν Ρώμῃ τὴν ἀττικὴν ὀκταετηρίδα. Ἀφοῦ δὲ καὶ
ἄλλαι ἐγένοντο ἀπόπειραι πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους πρὸς τὸ
ἡλιακόν, ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ προσκαλέσας εἰς Ρώμην τὸν περίφημον
ἀστρονόμον τὸν Ἀλεξανδρεῖα Σωσιγένην, εἰσήγαγε τῇ συμπράξει αὐτοῦ
τὸ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς πρὸ καιροῦ ἐν χρῆσει ἡλιακόν ἔτος, τὸ ἔχον μὲν
365 ἡμέρας περιλαμβανομένας εἰς 12 μῆνας, προσλαμβάνον δὲ κατὰ
πᾶν τέταρτον ἔτος (τὸ βίσεκτον λεγόμενον) μίαν ἐμβόλιμον ἡμέραν
εἰς τὸν μῆνα Φεβρουάριον. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη, ἧτις χρονολογεῖται
ἀπὸ τοῦ ἔτους 47 π. Χ. εἶναι γνωστὴ σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰουλιαν-
νὸν ἔτος. Τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο παραδεκτὸν οὐ μόνον παρὰ τοῖς Ῥω-
μαίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς μεταγενεστέροις ἔθνεσι.

ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΝ ΕΤΟΣ.—Ἐν τούτοις τὸ Ἰουλιανὸν ἔτος εἶναι μα-
κρότερον τοῦ ἡλιακοῦ κατὰ 44 πρῶτα λεπτά καὶ 10 ἢ 12 δευτέρα.
Ἐκ τῆς μικρᾶς δὲ ταύτης διαφορᾶς ἀναφαίνεται ἐν διαστήματι 134
περίπου ἐτῶν μίᾳ ὅλῃ ἡμέρᾳ διαφορὰ μεταξύ τῶν δύο τούτων ἐτῶν
τοῦ Ἰουλιανοῦ πρὸς τὸ ἡλιακόν. Ἐπὶ τοῦ αυτοκράτορος Ἀνδρονίκου
τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ Παλαιολόγου ὁ Νικηφόρος Γρηγορᾶς προέτεινε τὴν
διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανῶ ἔτους, ἀλλὰ δὲν ἐνεκρίθη τότε. Κατόπιν ὁμοῦ
τῷ 1582 μ. Χ. ὁ Πάπας Γρηγόριος ΙΓ' κατώρθωσε τὴν ἀκριβεστέραν
ἐξίσωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ πρὸς τὸ ἡλιακόν ἔτος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τού-
τον, παραλειφθεῖσάν τότε ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἔτους 10 ἡμερῶν, ἡ
ε' τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1582 ὑπελογίσθη ὡς 1ε', καὶ ἵνα μὴ
πάλιν, ἀνανεωθῇ ἡ τοιαύτη τροποποίησις ὠρίσθη, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἀραι-
ῖται τὸ ἐν τῷ Ἰουλιανῷ ἔτει πλεόνασμα τῆς μίᾳ κατὰ 134 ἔτη
ἡμέρας ὡδὲ πῶς. Ἐξ ἐκάστης τετραδὸς ἑκατονταετηρίδων τὸ τελευταῖον
βίσεκτον κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ἔτος τῆς α', β' καὶ γ' ἑκα-
τονταετηρίδος νὰ λογίζηται ὡς κοινόν. Κατὰ τὴν συνθήκην λοιπὸν
ταύτην τὸ 1700, τὸ 1800, τὸ 1900 λογίζονται ἔτη κοινά, μόνον δὲ
τὸ 2000 λογίζεται ἔτος βίσεκτον, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΛΑΩΝ.—Τὴν ὑπὸ τοῦ Γρηγο-
ρίου ἐπενεχθεῖσαν διόρθωσιν παρεδέχθησαν ἅπαντες οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ
ἐκτὸς τῶν Διαμαρτυρομένων καὶ Ὀρθόδοξων. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἐν τού-
τοις παρέλαβον κατόπιν αὐτὴν κατὰ τὸ 1700. Οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι διατηροῦ-
σιν εἰσέτι τὸ Ἰουλιανὸν ἔτος, ὅπερ σήμερον καθυστερεῖ 12 ἡμέρας τοῦ
γρηγοριανοῦ. Ἄλλοι χριστιανικοὶ λαοί, μολοντί ἐφύλαξαν τὰ ὀνόματα
καὶ τὴν τάξιν τῶν ῥωμαϊκῶν μηνῶν, παρεδέχθησαν ὁμοῦ τὴν κατὰ
ἑβδομάδας ἰσραηλιτικὴν διαίρεσιν καὶ προσδιορίζουσιν ἐκάστην τοῦ μη-
νὸς ἡμέραν (ἧτοι τὴν μηνολογίαν) διὰ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν ὀνομα-
σιῶν καὶ διὰ τῶν ἐορτῶν τοῦ κατὰ τὴν μηνολογίαν ἐορταζομένου ἁγίου.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.—Κατὰ τὸ 1792 οἱ Γάλλοι ἐ-
φαντάσθησαν νὰ παραλάβωσι τὴν τῶν Αἰγυπτίων διαίρεσιν τοῦ ἔτους
εἰς 12 μῆνας ἐκ 30 ἡμερῶν δι' ἐμβολίμων δὲ ἡμερῶν προστιθεμένων
εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους 5 μὲν κατὰ τὰ κοινά, καὶ 6 κατὰ τὰ βί-
σεκτα νὰ ἐξισώσωσιν αὐτὸ πρὸς τὸ ἡλιακόν. Τὸ ἔτος τοῦτο, τὸ ὅποσον
ὀνομάζεται ἔτος τῆς Δημοκρατίας, διότι ὠρίσθη μετὰ τὴν μεγάλην
ἐν Γαλλίᾳ ἐπανάστασιν, μεθ' ἣν συνέστη ἐν αὐτῇ πολιτεία δημοκρα-
τικὴν, διετηρήθη ἐν αὐτῇ μόνον 13 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1792—1805.

Ἡ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.—Καὶ τὴν ἀρχὴν δὲ τοῦ ἔτους ἐν διαφόροις
ἐταπτον ὥραις τὰ διάφορα ἔθνη. Παρὰ τοῖς Σίνοις, τοῖς Αἰγυπτίοις,
τοῖς Καλδαίοις, τοῖς Πέρσαις, τοῖς Σύροις, τοῖς Φοίνιξι, τοῖς Καρχηδο-
νίοις τὸ ἔτος ἤρχετο ἀπὸ τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας. Παρὰ τοῖς Ἑ-
βραίοις τοῦ μὲν πολιτικοῦ ἔτους ἡ ἀρχὴ συμπίπτει ἐπίσης κατὰ τὴν
φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν (25 Σεπτεμβρίου), τοῦ δὲ θρησκευτικοῦ κατὰ
τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν (22 Μαρτίου). Παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησι τὸ ἔτος
ἤρχετο πρῶτον μὲν κατὰ τὴν χειμερινὴν τροπὴν (22 Δεκεμβρίου), ἀ-
κολούθως δὲ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μέτωνος συστηθεῖσαν ἐνεακαιδεκαετη-
ρίδα κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν (3 Ἰουλίου). Ἄλλ' ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι παρε-
δέχθησαν τὸ Ἰουλιανὸν ἔτος (πιθανῶς κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ),
εἰκάζεται ὅτι καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους μετετέθη ἀπὸ τῶν θερινῶν τρο-
πῶν εἰς τὴν μετοπωρινὴν ἰσημερίαν. Παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τὸ ἔτος ἤρ-
χετο κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν ἐπὶ τοῦ Ῥωμύλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Νο-
μαῖ φαίνεται ὅτι μετετέθη ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους κατὰ τὴν χειμερινὴν τρο-
πὴν. Ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τοὺς πρώτους τῆς συστάσεως αὐτῆς αἰῶνας ἡ
ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἐγένετο τῇ α' Μαΐου, ὅτε καὶ ἐπεθεωρεῖτο ὁ στρατός·
κατόπιν ἤρχοντο τοῦ ἔτους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων κα-
τὰ τὴν χειμερινὴν τροπὴν, καὶ κατόπιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.
Κάρολος δὲ ὁ θ' διὰ διατάγματος ἐκδοθέντος τῷ 1564 ὠρίσεν ἵνα ἡ
ἀρχὴ τοῦ ἔτους γίνηται ἀπὸ τῆς α' Ἰανουαρίου.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ.— Ἀφοῦ ὀρισθῆι μονάς τις πρὸς καταμέτρησιν τοῦ χρόνου, ἀπαιτεῖται ἵνα εὐρεθῆ καὶ ἐποχὴ τις, πρὸς ἣν γεννιέσεται διὰ τῆς μονάδος ταύτης ἡ σύγκρισις τοῦ παρελθόντος, τοῦ ἐνεστώτος καὶ τοῦ μελλόντος. Τὴν ἐποχὴν ταύτην προσδιορίζουσι πάλιν διάφορα φυσικὰ φαινόμενα, ὡς ἐκλείψεις, κατακλισμοὶ καὶ τὰ παρόμοια ὡς καὶ διάφορα ἱστορικὰ γεγονότα, θρησκευτικὰ ἢ πολιτικά. Ἐπειδὴ δὲ οὐδέποτε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ χρονολογικὸν σύστημα ἐγένετο παραδεκτὸν παρ' ὄλοις τοῖς ἔθνεσι τῆς οἰκουμένης, ἡ Χρονολογία, ὡς ἐπιστήμη, ἀνάγει τὰ διάφορα ἔτη τῶν ἔθνων εἰς ὁμοίωμα σχετικῶς πρὸς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἢ πρὸς κεφαλαιώδεις τι γεγονόσιν. Τοιοῦτον γεγονός, ἐξ οὗ χρονολογοῦσι σήμερον πάντα σχεδὸν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἐστὶν ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ δὲ τῶν πρὸ αὐτῆς καὶ μετ' αὐτὴν προηγηθέντων χρονολογικῶν συστημάτων παρὰ διαφόροις ἔθνεσι τὰ μᾶλλον γνωστὰ ἢ καὶ ἐνδιαφέροντά εἰσι τὰ ἑξῆς.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ.— Οἱ Ἴνδοι εἶχον διαφόρους ἐποχάς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀληθείας, τὴν τῆς θεοσεβείας, τὴν τῆς ἀμφιβολίας καὶ τέλος τὴν τῆς ἀμαρτίας. Ἄλλ' αἱ τρεῖς πρώται εἰσιν ὅλως μυθικαὶ ἢ δὲ τελευταία, ἣτις καὶ σιδηρὰ καλεῖται καὶ ἀπ' ἧς τὰ παρ' αὐτοῖς γεγονότα ἔχρουσιν ἱστορικὴν τινα ἀξίαν, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 3101 π. Χ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΣΥΡΙΩΝ.— Οἱ Ἀσσύριοι ἐχρονολογοῦν ἀπὸ τοῦ Ναβονασσάρ (οὗτός ἐστιν ἴσως αὐτός ὁ Φουλ ὁ πρῶτος τῆς Νέας Ἀσσυρίου μοναρχίας βασιλεὺς), 747 π. Χ. Τὴν δὲ χρονολογίαν ταύτην μετεχειρίσθησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἱ ἀστρονόμοι εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ.— Οἱ Ἑβραῖοι ἐχρονολογοῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου 3,764 π. Χ. ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Αἰγύπτου 1530· ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος 1003· ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλῶνος 599.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.— Οἱ Ἕλληνες ἐχρονολογοῦν ἀπὸ τῆς ἀρξέως τοῦ Κέρκροπος 1582 π. Χ. ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας 1184. Προσέτι δὲ καὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τῶν βασιλέων αὐτῶν ἢ κατὰ τοὺς ἐτησίους αὐτῶν ἄρχοντας, ὡς ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος, ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐνὸς τῶν πέντε ἐφόρων, ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀρχιερείας τῆς Ἡρας Ἡρασίδος, ἐχρῶσθη τὸ ἀξίωμα αὐτῆς διὰ βίου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπῆρχε κοινὴ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐποχὴ, οἱ ἱστορικοὶ, ἵνα ὀρίσωσι τὸν χρόνον καταληπτῶς εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας μετεχειρίζοντο μέχρι τῶν μέσων τοῦ τρίτου π. Χ. αἰῶνος τὴν κατὰ γενεὰς χρονολογίαν. Ἀσ-

γίζεται δὲ ἡ γενεὰ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδοτου εἰς ἔτη 33 1/2. Περιφημοτέρα ὅμως παρ' Ἕλλησι χρονολογία ἦν ἡ κατ' Ὀλυμπιάδας τετραετηρίς, ἀρξαμένη τῷ 776 π. Χ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ὀλυμπικοὶ ἀγῶνες ἐπανηγυρίσθησαν ἐπὶ 293 περιόδους, ἡ χρονολογία αὕτη περιλαμβάνει ἔτη (776 π. Χ. καὶ 396 μ. Χ., ἦτοι τὸ ὅλον) 1172. Ἡ δὲ ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ 324 π. Χ. εἶναι γνωστὴ καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐποχὴ τοῦ Φιλίππου, τοῦ καὶ Ἀριδαίου ἐπιλεγομένου, ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὃν οὗτος διεδέξατο. Ἡ ἐποχὴ αὕτη καλεῖται καὶ ἐποχὴ τῶν Λαγιδῶν, ἀπὸ Πτολεμαίου (υἱοῦ τοῦ Λάγου) ἐνὸς τῶν διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἐβασίλευσεν οὗτος ἐν Αἰγύπτῳ Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀστρονόμοις. Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ἐποχῶν ἀξιωματικόν ἐστι καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν Σελευκιδῶν, ἣτις ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ἔτους 312 π. Χ., ὅτε Σελευκος ὁ Νικάτωρ, νικήσας ἐν Γάζῃ Δημήτριον τὸν πολιορκητὴν ἀνεκτίσατο τὴν Βαβυλωνίαν. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἢ μᾶλλον ἐν τῇ ἱστορίᾳ εὐχρηστος καθότι τὸ βιβλίον τῶν Μακκαβαίων, τὰ νομισματώσῃμα, αἱ ἐπιγραφαί, οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἀρχαῖοι Ἀραβες, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία καὶ αἱ Σύνοδοι μετεχειρίσθησαν πρὸ παντὸς τὴν ἀπ' αὐτῆς χρονολογίαν. Μένει δὲ εἰσέτι αὕτη ἐν χρήσει καὶ σήμερον παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Σύρων.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.— Οἱ Ῥωμαῖοι ἐχρονολογοῦν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης 753 π. Χ. Μολονότι δὲ ἀπὸ τοῦ Πομπηίου εἰσήχθη ἐν Ἀντιοχείᾳ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἡ πομποία κληθεῖσα ἐποχὴ, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ 64 ἔτους π. Χ. καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ αὐτῇ πάλιν πόλει ἢ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος καισαρικὴ ἢ καὶ ἀντιοχική λεγομένη, ἣτις ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 48 π. Χ. (μετὰ τὴν ἐν Φαρσάλαις μάχην,) ἀμφότεραι ὅμως αὗται ὡς καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀδριανούστου μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ μάχην συστηθεῖσα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπικρατήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ πολὺ διήρκεσαν. Ἡ κατὰ αὐτοκράτορας ἐν τούτοις παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις χρονολογία, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ 25 π. Χ. ὑπῆρξε διαρκεστέρα τῶν προηγουμένων· ἀλλὰ καὶ αὕτη ὀλίγον ἦτο ἐν χρήσει διότι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μ. Χ. αἰῶνας ἠρίθμουν τὰ ἔτη κατὰ τοὺς ὑπάτους αὐτῶν. Τῷ ἔθει τούτῳ ἐπόμενοι κατοπιν καὶ οἱ αὐτοκράτορες Ἰουστινιανὸς καὶ Κάρολος ὁ Μέγας, λαθόντες τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπάτου ἐχρονολογοῦν ἀπ' ἐαυτῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ 284 μ. Χ. ἀνεφάνη ἐν Αἰγύπτῳ ἡ διοκλητιανὴ λεγομένη ἐποχὴ, ἣς ὁ λόγος τῆς συστάσεως ἀγνωστος Ἡ ἐποχὴ αὕτη καλεῖται καὶ ἐποχὴ τῶν μαρτύρων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν κατ' αὐτὴν μαρτυρησάντων. Τὴν ἐποχὴν

ταύτην μεταχειρίζονται εἰσέτι οἱ τε Κόπται καὶ οἱ Ἀβυσσῖνοι Χριστιανοί. χρονολογούντες τὰς ἐπορὰς αὐτῶν κατ' αὐτήν.

Η ΚΑΤΑ ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΑΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ. — Ὀλίγον μετὰ τὴν διοκλητιανὴν χρονολογίαν ἀνεφάνη καὶ ἡ συνθήκη τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ Ἰνδικτιῶνας. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς χρονολογίας, ὅστις ἐπεκράτησε κατὰ τὸν Μεσαιῶνα, εἰσῆλθη κυρίως ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου 312 μ. Χ. (ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου)· προῆλθεν ὡμοῦ ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτοῦ περὶ φορολογίας διατάξεως τῶν Ῥωμαίων, τῆς γενομένης μὲν ἐπὶ τῆς Δημοκρατίας, διατηρηθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν αυτοκρατόρων. Κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἀνὰ 15 ἔτη νέα ἤρχετο φορολογία indictio ἧτοι ἐπιπέμνησις λεγόμενη. Ὅθεν καὶ ὁ κύκλος οὗτος, ὅστις Ἰνδικτιῶν ὀνομάσθη, περιεῖχε περίοδον 15 ἔτων. Ἐπειδὴ δὲ ἤρξατο τῷ 312 μ. Χ. τὸ δὲ ἔτος τοῦτο καθίσταται ἀκριβὲς πολλαπλάσιον τοῦ 15, εἰὰν προστεθῆ εἰς αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς 3, διὰ τοῦτο, εἰὰν ζητῆ τις ποίαν τάξιν κατέχει τρέχον τι ἔτος μ. Χ. ἐν τῇ Ἰνδικτιῶνι, ἐν ἣ ἀνήκει τοῦτο, πρέπει νὰ προσθεῖται εἰς τὸ τρέχον ἐκεῖνο ἔτος, τὸν ἀριθμὸν 3 καὶ νὰ διαιρέσῃ τὸ ἄριστον διὰ τοῦ 15. Τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης σημαίνει τὸν κύκλον τῶν ἀπὸ Χριστοῦ Ἰνδικτιῶνων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον δακνύει τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἰνδικτιῶνι ἔτος. Οὕτω τὸ ἔτος 1879 μ. Χ. εἶναι $(1879 + 3 = 1882 : 15 = 125$ πηλίκον καὶ ὑπόλοιπον 7) τὸ ζ' ἔτος τῆς (125ης ἀπὸ Χριστοῦ ἢ 105 ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου) Ἰνδικτιῶνος. Γινέσθαι ὡμοῦ ἀπὸ παπικοῦ τινος θεσπίσματος, ἐκδοθέντος τῷ 784 ἀπὸ Χριστοῦ καὶ σεσημειωμένου οὕτως, anno 4 Indictionis LIII (ἧτοι LI) εἰκάζουσιν ὅτι ἡ χρονολογία αὕτη εἰσῆλθη ἀπὸ Αὐγούστου 3 ἔτη π. Χ. Κάρολος ὁ Μέγας παρεδέξατο τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀρχομένην ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου· τοῦτον δὲ ἐμυμήθησαν οἱ μετ' αὐτὸν τῆς Γερμανίας αυτοκράτορες (1). Ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, χρονολογοῦσα τὰ ἔτη καὶ πρὸ τῆς ἀλώσεως, κατὰ τὴν ἐν ταῖς Ἰνδικτιῶσι τάξιν, διέτηρξε τὴν συνθήκην ταύτην καὶ μετὰ τὴν ἀλῶσιν.

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ. — Ἡ Ἰσπανικὴ χρονολογία, ἣτις ἀνεφάνη κατὰ τὸν Βον αἰῶνα μ. Χ. ἔχει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 38 ἔτους π. Χ. ὅτε κατεκτήθη ὁλόκληρος ἡ Ἰσπανία ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου. Ἡ χρονολογία αὕτη, ἣτις ὑπῆρξεν ἐν χρῆσει ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ ἐν Ἀφρικῇ μάλιστα καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ ἐπίσης Γαλλίᾳ, διήρκεσε μέχρι τοῦ ΙΕ' μ. Χ. αἰῶνος, ὅτε ὑπεχώρησε καὶ αὕτη εἰς τὴν διονυσιακὴν.

(1) Ἰδε Χρονολογίαν Κυριακοῦ Μελιόρντου.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ. — Ἡ χρονολογία αὕτη, ἣτις ἐστὶ κοινὴ σήμερον παρὰ πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς καὶ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα διονυσιακὴ χρονολογία, ἐφευρέθη τῷ 532 ὑπὸ τοῦ Ἀββᾶ Διονυσίου, ὅστις ἦν ἡγούμενος ἐν τινι τῆς Ῥώμης μοναστηρίου. Ὁ Διονύσιος, ὅστις καὶ Μικρὸς καλεῖται, διότι ἦτο μικρὸς τὸ ἀνάστημα, ἀφοῦ διὰ διαφόρων χρονολογικῶν ὑπολογισμῶν κατώρθωσε νὰ εὑρῇ τὸ ἔτος τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἀξιοπερίεργόν ἐστιν ὅτι ἠρίθμησε τοῦτο ὡς πρῶτον μ. Χ. ἔτος, ὑπολογίζων τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου ἧτοι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὅθεν τὴν α' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ μετὰ τὸν Δεκέμβριον καθ' ὃν ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη ἐπερχομένου, ὡς α' τοῦ δευτέρου μ. Χ. ἔτους ὑπελόγησεν. Εἰς τοῦτο δὲ προῆλθη ὁ Διονύσιος, διότι πολλοὶ Λατῖνοι πατέρες ὑπὸ τὴν λέξιν ἐνσάρκωσις (incarnatio) δὲν ἐννοοῦσι τὴν γέννησιν, ἀλλὰ τὴν σύλληψιν. Ἀλλὰ μοιλοῦσι ὁ Διονύσιος ἔθετο ὡς ἀρχὴν τοῦ β' μ. Χ. ἔτους τὴν α' Ἰανουαρίου, πολλοὶ ὡμοῦ λαοὶ διετήρησαν ἐπὶ πολὺ ὡς ἀρχὴν τοῦ ἔτους τὴν 25 Μαρτίου, ὡς καὶ ἐν Πίζῃ μέχρι τῶν μέσων τοῦ τελευταίου αἰῶνος. Ὁ Διονύσιος προσέτι ἐνόμισεν, ὅτι αὐτὸ τὸ α' ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἔτος συμπίπτει πρὸς τὸ 754 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. Ἐν τούτοις ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθὸν φαίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων. Ὁ Ἡρώδης ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 750 ἔτους ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης κατὰ Ἰώσηπον· ἐκ δὲ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου γενομένης παιδοκτονίας τῆς ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ ἀναφερομένης εἰκάζεται ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη τῷ 747 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης· ἄλλως τε καὶ κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἀναφέρεται ἕκτακτός τις καὶ παράδοξος σύνοδος τῶν πλανητῶν Διὸς καὶ Κρόνου ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῶν Ἰχθύων, καθ' ἣν τοσοῦτον οἱ δύο οὗτοι πλανῆται ἐπλησίασαν πρὸς ἀλλήλους, ὥστε ἐφαίνοντο ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐκληρωθῶσιν ὡς εἷς καὶ μόνος ἀστὴρ, καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ μνημονευόμενος, ὡς ὁ Κέπλερ, Ἰδeler καὶ Σέππ ἀναφέρουσιν. Ὅθεν ἡ διονυσιακὴ χρονολογία οὐ μόνον ἐκ τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων περιστατικῶν βεβαιοῦται ὅτι ἀριθμεῖ σήμερον 7 ἔτη ὀλιγώτερον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, ἧτοι τὸ τρέχον ἔτος δὲν εἶναι τὸ 1879, ἀλλὰ τὸ 1886 μ. Χ. Ἡ διονυσιακὴ χρονολογία ἐπειδὴ ἦτο ἰδιωτικὴ, βαθμωδῶν κατήντησε κοινὴ. Καὶ πρῶτον μὲν ἐγένετο παραδεκτὴ ἐν Ῥώμῃ τῷ 550 μ. Χ., κατὰ δὲ τὸν Ζ' αἰῶνα δὲν ἦτο πλέον ἄγνωστος καὶ ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας. Τέλος διεδόθη αὕτη κατὰ τὸν η' αἰῶνα διὰ τοῦ Ἀγγλοῦ Βέδα τοῦ Σεβαστοῦ, μεταχειρισθέντος αὐτὴν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ. Ὁ πρῶτος δὲ ἡγεμὼν ὅστις μετεχειρίσθη αὐτὴν ἐπισήμως ἦτο Κάρολος ὁ Μέγας. Ὅθεν κατὰ τὴν ι' ἑκατονταετηρίδα ἐγένετο κοινὴ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Κατὰ δὲ τὴν ια' ἑκατονταε-

τηρίδα ἀπὸ Λέοντος τοῦ θ' ἐχρήσαντο αὐτῇ καὶ οἱ Πάπαι. Αἱ ἐν τῇ χρονολογίᾳ ταύτῃ συνήθειαι φράσεις εἰσὶν αἱ ἐξῆς. Ἀπὸ ἔτους τῆς ἐνσαρκώσεως, ἀπὸ ἔτους τῆς χάριτος, ἀπὸ ἔτους τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἀπὸ ἔτους τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀπὸ ἔτους σωτηρίου, ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, ἀπὸ θεογονίας.

Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ. — Ἀπὸ ἀπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου ἀπεχωρίσθη ἡ ἀρμενικὴ Ἐκκλησία τῆς Ὁρθοδόξου, οἱ Ἀρμένιοι ἐσύστησαν ἰδίαν χρονολογίαν τὴν ἀρμενικὴν λεγομένην ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ τούτου 551 μ. Χ.

Η ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ. — Ἡ χρονολογία αὕτη, ἣτις καὶ ἔτος τῆς ἐγείρας λέγεται, ἦτοι τῆς ἐκ Μείκκας εἰς Μεδίην φυγῆς τοῦ Μωάμεθ, ἤρξατο τῷ 622 μ. Χ. χρονολογεῖται δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς, ἔχοντες ἔτος σεληνικόν, ἅπαντες οἱ Μουσουλμάνοι.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ. — Ἡ χρονολογία αὕτη, ἣτις καὶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία καλεῖται, ἦτο ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς βυζαντινοῖς καὶ τῇ ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ χρονολογία αὕτη ἤθελεν εἶναι ἡ λογικωτέρα πασῶν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον 108 γνῶμαι, ἧ κατ' ἄλλους 200 γνῶμαι διάφοροι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, αἵτινες μάλιστα διαφέρουσι ἀπ' ἀλλήλων κατὰ χιλιάδας ἐτῶν. Ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐν τούτοις, ἀριθμοῦσα 5508 ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετεχειρίσθη τὴν χρονολογίαν ταύτην μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ἀρχομένην τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς α' Σεπτεμβρίου, διὰ καὶ χρονολογίαν Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαλοῦσιν αὐτὴν οἱ Εὐρωπαῖοι. Ταύτην δὲ μετεχειρίσθησαν καὶ αἱ Σύνοδοι ἀπὸ τοῦ ζ' μ. Χ. αἰῶνος. Ἄλλ' ἢ κατὰ τὸ 1582 γενομένη ἐγγράφος διαμαρτυρήσις τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας κατὰ τῶν Δυτικῶν, οἵτινες ἠνάγκαζον τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ χριστιανούς, ἵνα παραδεχθῶσι τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, φέροι χρονολογίαν ἀπὸ Χριστοῦ (*). Ἐκ δὲ τούτου φαίνεται ὅτι ἤρξατο νὰ εἰσάγηται ἕκτοτε καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χρονολογία. Ἐπίσημος ὁμοῦς πράξις, καθ' ἣν καθιερῆθη ἡ ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία καὶ ἡ παρομαρτοῦσα αὐτῇ κατὰ Ἰνδικτιῶνας, ἐγένετο ἐπὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως τοῦ κατὰ τὸ 1619 ἀναβάντος τῶν πατριαρχικῶν θρόνων. Οὗτος κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ πατριαρχίαν ἐν πέντε συνοδικαῖς πράξεσι κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1628 γενομένης παρεδέξατο τὴν ἀπὸ θεογονίας χρονολογίαν (**). Ἄλλ'

ἡ καινοτομία αὕτη δὲν εἶχε καθιερωθῆ ὀριστικῶς· διότι καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1626 ἐκδοδόμενων ἐγγράφων ὀλίγα μόνον φέρουσι χρονολογίαν ἀπὸ θεογονίας, ὡς λόγου χάριν τὰ ὑπομνήματα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ὁρειῶν Δωροθέου, τοῦ Ἀνδρῶν Μακαρίου, τοῦ Βελλᾶς Νεοφύτου καὶ τοῦ Ἰμβρου Ἀριστοφόρου. Μόνον δὲ κατὰ τὴν τρίτην πατριαρχίαν τοῦ Λουκάρεως 1628 παρεδέξατο ὀριστικῶς ἡ Ἐκκλησία τὴν ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χρονολογίαν. Μολονότι δὲ σήμερον χρονολογεῖται κατ' αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ἀριθμεῖ τὰ ἔτη ἀπὸ α' Ἰανουαρίου, ἐν τούτοις εἰς τὰ διάφορα ἐπίσημα ἐγγράφα αὐτῆς ἀναφέρονται καὶ τὰ ἐν τῇ Ἰνδικτιῶνι ἔτη ἄνευ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κύκλων αὐτῶν, καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔτος θεωρεῖται ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς α' Σεπτεμβρίου, ὅτε καὶ θρησκευτικῇ τελεῖται ἐπὶ τούτῳ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τελετή. (')

(*) Τὴν πραγματικὴν ταύτην ἐπιλοπόνουσαν ὁ καθηγητὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κ. Κ. Ζαχαριάδης.

ΤΟ ΕΤΟΣ 1879

- Ἔτος κοινὸν ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ
 7387 ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα.
 5883 ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ Λατίνους.
 5629 ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ἑβραίους.
 6592 τῆς ἰουλιανῆς περιόδου.
 2655 τῶν Ὀλυμπιάδων ἢ τὸ γ' ἔτος τῆς 664^{ος} Ὀλυμπιάδος.
 2632 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης.
 1296 τῶν Μωαμεθανῶν, καὶ τέλος πρὸς τὸ ἑβδόμον τῆς 105 Ἰνδικτιῶνος.

(*) Ἰδὲ τὴν. Ἀγάπης Δοσιθέου. — (**) Ὁρα Νομικὴν Συγκλητὴν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, ἀποικιμμένην ἀνέκδοτον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἁγιοταφτικῆς Μιτοχείου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1879 συμβήσονται δύο ἐκλείψεις Ἡλίου καὶ μία Σελήνης.

1. Δακτυλιοειδῆς ἐκλείψις ἡλίου τὴν 10/22 Ἰανουαρίου ἀόρατος ἐκ τῆς Εὐρώπης, ὁρατὴ ἐκ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, ἐκ τῆς νοτίου καὶ ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ ἐκ μικροῦ μέρους τῆς Περσίας καὶ Ἰνδικῆς.

2. Δακτυλιοειδῆς ἐκλείψις ἡλίου τὴν 7/19 Ἰουλίου. Ἡ ἐκλείψις αὕτη ἔσεται ὁρατὴ ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀφρικῆς ἐκτὸς τῆς χώρας τῶν Ὀστεντότων, ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης τῶν ἐγγυσῶν βόρειον πλάτος ἔλασσον τῶν 50°, ἐκ τῆς νοτιοδυτικῆς Ἀσίας, ἐκ τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ ἐκ τῶν μεγάλων νήσων τῆς Σούδας.

Ἡ γραμμὴ τῆς κεντρικῆς ἐκλείψεως διέρχεται διὰ τῆς Σενεγάλης πρὸς τὴν ἔρημον καὶ ἐκεῖθεν διήκει πρὸς τὴν Νουβίαν καὶ Ἀβυσσινίαν, ἐξερχομένη δὲ διὰ τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τῆς Ἀφρικῆς λήγει ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ.

Αἱ χῶραι τῆς Εὐρώπης πάσχουσι μερικὴν τὴν ἐκλείψιν καὶ τοσοῦτον μερικωτέραν ὅση κείνται βορειότερον.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἔναρξις τῆς ἐκλείψεως γενήσεται τὴν 9 ὥραν καὶ 18 λ. π. μ. ἢ δὲ λῆξις τὴν 11 ὥραν καὶ 10 λεπτά· θέλουσι δὲ καλυφθῆ τὰ 259 χιλιοστὰ τῆς ἡλιακῆς διαμέτρου.

3. Μερικὴ ἐκλείψις Σελήνης τὴν 16/28 Δεκεμβρίου. Τὸ μέγεθος τῆς ἐκλείψεως ταύτης ἔσεται 167 χιλιοστὰ τῆς διαμέτρου τῆς Σελήνης, ἄρχεται δὲ εἰς μέσον χρόνον Κωνσταντινουπόλεως τὴν 5 ὥραν 35 λ. μ. μ. καὶ λήγει τὴν 7 ὥραν, 11 λ. μ. μ. ἔσεται ἄρα ὁρατὴ καθ' ἅπασαν αὐτῆς τὴν διάρκειαν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων τῆς Τουρκίας.

ΜΗΝΕΣ. Ἡμέραι.	Μέσος χρόνος Κ[πόλεως. Ἀνατολ. Δύσις		Τουρκικὸν Ὀρολόγιον κατὰ τὴν μέσην μесеμβρίαν		Μέσος χρόνος κατὰ τὴν ἀληθῆ μесеμβρίαν Κωνστ[πόλεως		Μέγεθος ἡμέρας		
	ἄρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ.	λ.	ὥρ.	λεπ.	δευτ.	ὥρ.	λ.
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	1[13	7 25 4 53	7	0	0	8	52	9	28
	8[18	7 24 4 58	6	55	0	10	36	9	34
	11[23	7 22 5 3	6	50	0	12	3	9	41
	16[28	7 17 5 10	6	43	0	13	10	9	53
	21[2	7 13 5 16	6	37	0	13	57	10	3
26[7	7 7 5 22	6	31	0	14	22	10	15	
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	1[13	7 1 5 30	6	23	0	14	26	10	29
	6[18	6 55 5 36	6	17	0	14	9	10	41
	11[23	6 46 5 42	6	11	0	13	36	10	56
	16[28	6 38 5 49	6	5	0	12	46	11	11
	21[5	6 30 5 54	5	59	0	11	44	11	24
26[10	6 23 5 59	5	54	0	10	30	11	36	
ΜΑΡΤΙΟΣ	1[13	6 18 6 2	5	51	0	9	42	11	44
	6[18	6 10 6 7	5	46	0	8	16	11	57
	11[23	6 2 6 13	5	40	0	6	46	12	11
	16[28	5 53 6 18	5	35	0	5	14	12	25
	21[2	5 45 6 24	5	29	0	3	43	12	39
26[7	5 36 6 29	5	24	0	2	14	12	53	
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	1[13	5 27 6 35	5	18	0	0	35	13	8
	6[18	5 20 6 40	5	13	11	59	22	13	20
	11[23	5 12 6 45	5	8	11	58	19	13	33
	16[28	5 6 6 50	5	3	11	57	27	13	44
	21[3	4 59 6 56	4	57	11	56	46	13	57
26[8	4 53 7 1	4	52	11	56	20	14	8	
ΜΑΪΟΣ	1[13	4 48 7 6	4	47	11	56	9	14	18
	6[18	4 43 7 10	4	43	11	56	12	14	27
	11[23	4 38 7 15	4	38	11	56	24	14	37
	16[28	4 34 7 20	4	33	11	56	58	14	46
	21[2	4 32 7 24	4	29	11	57	40	14	52
26[7	4 30 7 27	4	26	11	58	31	14	57	
ΙΟΥΝΙΟΣ	1[13	4 28 7 31	4	22	11	59	40	15	3
	6[18	4 29 7 35	4	18	0	0	44	15	6
	11[23	4 29 7 36	4	17	0	1	49	15	7
	16[28	4 30 7 35	4	18	0	2	53	15	5
	21[3	4 33 7 34	4	19	0	3	51	15	1
26[8	4 35 7 33	4	20	0	4	42	14	58	

ΗΛΙΟΔΡΟΜΙΟΝ.

ΜΗΝΕΣ.	Ἡμέραι.	Μέσος χρόνος		Τουρκικὸν ἠερολόγιον		Μέσος χρόνος		Μέγεθος
		Κ[πόλεως.		κατὰ τὴν μίσην		κατὰ τὴν ἀληθῆ		
		Ἄνατολ. Δύσις		μεσημέριαν		μεσημέριαν		
		ῥ. λ.	ῥ. λ.	ῥ. λ.	λεπ.	διντ.	ῥ. λ.	ἡμέρας
ΙΟΥΛΙΟΣ	1	13	4 41 7 30	4 23	0 5 25	11 49	ῥ. λ.	
	6	18	4 44 7 26	4 27	0 5 55	14 42		
	11	23	4 49 7 24	4 30	0 6 13	14 35		
	16	28	4 54 7 18	4 35	0 6 15	14 24		
	21	2	4 57 7 13	4 40	0 6 3	14 16		
	26	7	5 3 7 7	4 46	0 5 34	14 4		
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	1	13	5 9 7 0	4 53	0 4 42	13 51		
	6	18	5 13 6 53	5 0	0 3 44	13 40		
	11	23	5 18 6 45	5 8	0 2 33	13 27		
	16	28	5 23 6 37	5 16	0 1 12	13 14		
	21	2	5 28 6 31	5 22	11 59 40	13 3		
	26	7	5 33 6 22	5 31	11 58 1	12 49		
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	1	13	5 39 6 12	5 41	11 55 57	12 33		
	6	18	5 44 6 3	5 50	11 54 12	12 19		
	11	23	5 49 5 55	5 58	11 52 27	12 6		
	16	28	5 55 5 46	6 7	11 50 45	11 51		
	21	3	5 59 5 38	6 15	11 49 8	11 39		
	26	8	6 4 5 30	6 23	11 47 39	11 26		
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	1	13	6 10 5 22	6 31	11 46 21	11 12		
	6	18	6 16 5 14	6 39	11 45 17	10 58		
	11	23	6 21 5 7	6 46	11 44 28	10 46		
	16	28	6 27 5 0	6 53	11 43 54	10 33		
	21	2	6 33 4 53	7 0	11 43 40	10 28		
	26	7	6 40 4 47	7 6	11 43 47	10 7		
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	1	13	6 47 4 41	7 12	11 44 22	9 54		
	6	18	6 53 4 37	7 16	11 45 16	9 44		
	11	23	6 58 4 34	7 19	11 46 29	9 36		
	16	28	7 4 4 32	7 21	11 48 2	9 28		
	21	3	7 8 4 31	7 22	11 49 52	9 23		
	26	8	7 13 4 30	7 23	11 51 31	9 17		
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	1	13	7 17 4 31	7 22	11 54 15	9 14		
	6	18	7 21 4 32	7 21	11 56 41	9 11		
	11	23	7 24 4 34	7 19	11 59 11	9 10		
	16	28	7 26 4 38	7 15	0 1 40	9 12		
	21	2	7 27 4 42	7 11	0 4 6	9 15		
	26	7	7 26 4 47	7 7	0 6 18	9 7		

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Ὑδροχόον.

(8/20, ῥ. 11, λ. 14, δ. λ. 7, π. μ.).

N.	Π.	
13	1	Δε. ✠ Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Βασιλεῖος τοῦ Μεγάλου.
14	2	Τρ. Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης καὶ Θεαγένους μάρτυρος.
13	3	Τε. Μαλαχίου τοῦ προφήτου καὶ Γερδίου μάρτυρος.
16	4	Πέ. Μνήμη τῶν Ὁ' ἀποστόλων καὶ Θεοκτίστου ὁσίου.
17	3	Πα. Θεοπίμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρ. (Νηστ. ἐπὶ τῇ παρεμονῇ τῶν Θεοφανείων).
18	6	Σά. ✠ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
19	7	Κυ. Μνήμη τοῦ Προδρόμου καὶ Βικτιτιστοῦ Ἰωάννου.
20	8	Δε. Δομνίκης ὁσίας.
21	9	Τρ. Πολυεύκτου μάρτυρος.
22	10	Τε. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.
23	11	Πέ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοδιάρχου.
24	12	Πα. Τατιανῆς μάρτυρος.
25	15	Σά. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίου μαρτύρων.
26	14	Κυ. Ἀγνῆς μάρτυρος.
27	13	Δε. Ἰωάννου τοῦ Καλυθέτου καὶ Παύλου τοῦ Θηβαίου.
28	16	Τρ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμῆς ἀλύσειας τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.
29	17	Τε. ✠ Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.
30	18	Πέ. ✠ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριάρχων Ἀλεξανδρείας.
31	19	Πα. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ (ν. ἔ.).		
1	20	Σά. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
2	21	Κυ. Τοῦ Γελώνου καὶ Φαρισαίου (Ἀρχὴ τοῦ Τριωθίου).
5	22	Δε. Τιμαθέου τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ὁσιομάρτυρος.
4	23	Τρ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος καὶ Ἀγαθηνῆς μάρτυρος.
3	24	Τε. Ξένης ὁσίας.
6	23	Πέ. ✠ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
7	26	Πα. Σεινοφῶντος ὁσίου.
3	27	Σά. ✠ Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
9	28	Κυ. Τοῦ Ἀσώτου. Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Σύρου.
10	29	Δε. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰγνατίου τοῦ Σινοπόλεως.
11	30	Τρ. ✠ Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, Βασίλ. τοῦ Μεγ., Γρηγ. τοῦ Θεολ., Ἰω. τοῦ Χρ.
12	31	Τε. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

<p>Τελευταῖον τέταρτον</p> <p>3/15, ῥ. 0, λ. 58, μ. μ.</p> <p>Νέα Σελήνη</p> <p>10/22, ῥ. 1, λ. 47, μ. μ.</p>	<p>Πρῶτον τέταρτον</p> <p>18/30, ῥ. 1, λ. 41, μ. μ.</p> <p>Παρσέληνος</p> <p>26/7, ῥ. 3, λ. 38, π. μ.</p>
---	---

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ὁ Ἥλιος εἰς τοὺς Ἰχθῦς.

(7/19, ὥρ. 1, λ. 45, δ. λ. 44, π. μ.).

N.	Π.
15	1 Πρ. Τρίφωνος μάρτυρος.
14	2 Πα. ✠ Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
15	3 Σά. Τῶν κοιμημένων. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφῆτ.
16	4 Κν. Τῆς Ἀπέκρω. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
17	5 Δε. Ἀγάθης μάρτυρος.
18	6 Γρ. ✠ Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
19	7 Γε. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφίκου καὶ Λουκᾶ ὁσίου.
20	8 Πέ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ στρατηλάτου καὶ Ζαχαρίου προφήτου.
21	9 Πα. Νικηφόρου μάρτυρος.
22	10 Σά. ✠ Χαλαμπους ἱερομάρτυρος.
25	14 Κν. Τῆς Τυροφάγου. Βλασίου ἱερομάρτ. καὶ Θεοδώρου τῆς Αὐγουστῆς.
24	12 Δε. Μελετίου ἀρχ. Ἀντιοχ. τῆς Μ. καὶ Χαρίστου νεομ. (Ἀρχὴ τῆς Μ. Τεσσαρ.)
25	15 Γρ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου.
26	14 Γε. Ἀδελφίου ὁσίου.
27	15 Πέ. Ὀνσίμου τοῦ ἀποστόλου.
28	16 Πα. Παμφίλου μάρτυρος.
ΜΑΡΤΙΟΣ (ν. ἔ.).	
1	17 Σά. Θεοδώρου μεγαλομ. τοῦ Τύρωνος καὶ Πουλχερίας τῆς βασιλίσσης.
2	18 Κν. Τῆς Ὁρθοδόξιας. Λέοντος πάπα Ῥώμης.
5	19 Δε. Ἀρχέππου τοῦ ἀποστόλου.
4	20 Γρ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
3	21 Γε. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις καὶ Εὐσταθίου ἐπισκ. Ἀντιοχ. τῆς Μεγ.
6	22 Πέ. Ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μάρτυρων.
7	25 Πα. Πολυχάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης.
8	24 Σα. Π' α' καὶ β' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
9	26 Κν. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.
10	26 Δε. Περφυρίου ἐπισκόπου Γάζης καὶ Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
11	27 Γρ. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.
12	28 Γε. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Τελευταῖον τέταρτον
1/13, ὥρ. 8, λ. 50 π. μ.
Νέα Σελήνη
9/21, ὥρ. 5, λ. 59 π. μ.

Πρῶτον τέταρτον
17/1, ὥρ. 9, λ. 55 π. μ.
Παρσέληνος
24/8, ὥρ. 3, λ. 6 π. μ.

ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριόν.

(9/21, ὥρ. 1, λ. 27, δ. λ. 40 π. μ.).

N.	Π.
15	1 Πέ. Εὐδοκίης ὀσιομάρτυρος.
14	2 Πα. Ψυχίου καὶ Εὐθαλίης μαρτύρων.
15	3 Σά. Εὐτροπίου. Κλεονίκου καὶ Βασιλείσκου μαρτύρων.
16	4 Κν. Η ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδᾷ.
17	5 Δε. Κόνωνος ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσχυρίᾳ.
18	6 Γρ. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ τεσσαράκοντα καὶ ὄνο μαρτύρων.
19	7 Γε. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἱερομαρτύρων Βασιλείως, Ἀγαθοδώρου καὶ λοιπῶν.
20	8 Πέ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας.
21	9 Πα. Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τεσσαράκοντα μαρτύρων.
22	10 Σά. Κοδράτου μάρτυρος.
25	11 Κν. Σωφρονίου Ἱεροσολ. καὶ ἠ' ἀκολουθία Ἰωάν. τοῦ συγγρ. τῆς Κλίμακος.
24	12 Δε. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τῆς Συγρικῆς.
23	15 Γρ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Νικηφόρου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως.
26	14 Γε. Βενεδίκτου ὁσίου.
27	15 Πέ. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ ἠ' ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου κανόνος.
28	16 Πα. Σαβίνου μάρτυρος καὶ Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ.
29	17 Σά. Ἀλεξίου ὁσίου καὶ ἠ' ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου.
50	18 Κν. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἱεροσολ. καὶ ἠ' ἀκολουθία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
51	19 Δε. Χρυσάνθου καὶ Δαριείας μαρτύρων.
ΑΠΡΙΛΙΟΣ (ν. ἔ.).	
1	20 Γρ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα αναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.
2	21 Γε. Ἰακώβου ὁμολογητοῦ.
3	22 Πέ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος.
4	25 Πα. Νίκωνος ὀσιομάρτυρος.
5	24 Σά. Τοῦ Λαζάρου. Παρθενίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
6	23 Κν. Τῶν Βατίων. Ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.
7	26 Δε. (Μεγάλῃ ἐβδόμας). Μνήμη τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
8	27 Γρ. Μιτράνης ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
9	28 Γε. Ἰλρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.
10	29 Πέ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀριθουσιῶν καὶ Κυρίλλου διακόνου.
11	50 Πα. Ἰωάννου τοῦ συγγρ. τῆς Κλίμακος καὶ Εὐδοκίης μητρ. τοῦ ἁγ. Παντελ.
12	51 Σά. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Τελευταῖον τέταρτον
3/15, ὥρ. 5, λ. 37, π. μ.
Νέα Σελήνη
10/22, ὥρ. 11, λ. 1, π. μ.

Πρῶτον τέταρτον
19/31, ὥρ. 3, λ. 1, π. μ.
Παρσέληνος
26/7, ὥρ. 0, λ. 21 π. μ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

'Ο Ήλιος εις τὸν Ταῦρον.

(8/20, ὥρ. 1, λ. 21, δ. λ. 12 μ. μ.).

N.	Η.
13	1 Κν. Η ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ Κνοίου ἡμῶν.
14	2 Δε. Τίτου ὁσίου.
14	3 Γρ. Νικητὰ ὁσίου καὶ Ἰωάννη τοῦ ὄμοιογράφου.
16	4 Τε. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῖ.
17	5 Πέ. Κλαύδου καὶ Θεοδώρου μαρτύρων.
18	6 Πα. Γεῶς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ Εὐτυχίου ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινῶν.
19	7 Σά. Καλλιπίας μαρτύρας καὶ Γεωργίου ἐπισκόπου Μιτωλίνης.
20	8 Κν. τοῦ Θωμᾶ. Ἡρωδίου, Ἀγέλου κλπ. τῶν ἐν τῷ Ὁ' ἀποστόλιον.
21	9 Δε. Εὐφρόνιου μαρτύρας τοῦ ἐν Καισαρίᾳ.
22	10 Γρ. Γερμανίου καὶ Πρωσκίου μαρτύρων.
25	11 Τε. Ἄντιμα ἐπισκόπου Παργῶν.
24	12 Πέ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου.
25	15 Πα. Μαρτίνου ἐπισκόπου πάπα Ῥώμης.
26	14 Σά. Ἀριστάρχου, Βούδη καὶ Τροφίμου τῶν ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.
27	15 Κν. τῶν Μυροφόρων. Λαοῦδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
28	16 Δε. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Νικίας μαρτύρων.
29	17 Γρ. Σωμῶν ἱερομάρτυρας τοῦ ἐν Πρωσίᾳ.
30	18 Τε. Ἀθανασίου ὁσίου.

ΜΑΙΟΣ (v. f.).

1	19 Πέ. Παρυσίου ἱερομάρτυρας.
2	20 Πα. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Γρηγοῦ.
5	21 Σά. Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.
4	22 Κν. τοῦ Παριλάτου. Νισαχου μαρτύρας.
5	25 Δε. ✠ Γεωργίου μεγαλομάρτυρας.
6	24 Γρ. Δούκα νεομάρτυρας τοῦ Μιτωλινίου καὶ Ἐλισβετ ὁσίου.
7	25 Τε. Γεῶς Μισσοκωντακτοῦ. Μάρκου τοῦ ἐξαγγελιστοῦ.
8	26 Πέ. Βασιλίου ἐπισκόπου Ἀμασίας.
9	27 Πα. Σωμῶν ἱερομάρτυρας. συγγενοῦ τοῦ Κυρίου.
10	28 Σά. τῶν ἐν Κωνσταντίνῳ 9 μαρτῶν. Θεόφιλος, Φιλέμονος καὶ τῶν λοιπῶν.
11	29 Κν. Γεῶς Σαρακηνίδος. Ἰάκωβος καὶ Σουσιπᾶτρου τῶν Ἀποστόλων.
12	30 Δε. Ἰακώβου τοῦ ἀποστ. ἀδελφ. Ἰωάν. τοῦ Θεοῦ. καὶ Ἀργυρῆς νεομάρτ.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Τελευταίον τέταρτον
1/13, ὥρ. 4, λ. 5, μ. μ.
Νέα Σελήνη
9/24, ὥρ. 3, λ. 52, μ. μ.

Πρώτον τέταρτον
17/29, ὥρ. 4, λ. 13, μ. μ.
Παρσέληνος
24/6, ὥρ. 8, λ. 8, π. μ.

ΜΑΪΟΣ.

'Ο Ήλιος εις τοὺς Διδύμους.

(9/21, ὥρ. 1, λ. 40, δ. λ. 35 μ. μ.).

N.	Η.
15	1 Γρ. Ἰερμίου τοῦ προφήτου.
14	2 Τε. Ἡ ἀνακομιθὴ τοῦ λιψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.
15	3 Πέ. Τιμοθέου καὶ Μαρίας μαρτύρων.
16	4 Πα. Πολυγίας μαρτύρας καὶ Ἰλαρίου ὁσίου.
17	5 Σά. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρας.
18	6 Κν. τοῦ Τρωφίμου. Ἰωδ τοῦ δικαίου καὶ πολυβάθου.
19	7 Δε. Ἀσάν. τοῦ ἐν οὐρανῷ φανήτος σημ. τοῦ Σταυρ. καὶ Κυρίλλου Ἱεροσ.
20	8 Γρ. ✠ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἐξαγγελιστοῦ.
21	9 Τε. Ἠραίου τοῦ προφήτου καὶ Χριστοφόρου μεγαλομάρτυρας.
22	10 Πέ. ✠ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ ζηλωτοῦ.
25	11 Πα. Τῆ Ἰουλίαια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μωκίου ἱερομάρτυρας.
24	12 Σά. Γερμανοῦ ἀρχιεπ. Κωνσταντινῶν καὶ Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου.
25	15 Κν. Μηνία τῶν 318 Σοφῶν πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁ Οἴκ. Συνόδου.
26	14 Δε. Ἰσιδώρου μαρτύρας τοῦ ἐν Χίῳ.
27	13 Γρ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης.
28	16 Τε. Θεοδώρου ὁσίου.
29	17 Πέ. Ἀνδρόνικου καὶ Ἰωνίας τῶν ἀποστόλων.
30	18 Πα. Πέτρου, Χριστίνης, Βουδάρου κλπ. μαρτύρων.
31	19 Σά. τῶν κεικομημένων Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης.

ΙΟΥΝΙΟΣ (v. f.).

1	20 Κν. ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Θεοκλήμου μαρτύρας.
2	21 Δε. ✠ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τῶν ἱσαποστόλων.
3	22 Γρ. Βασιλείου μαρτύρας.
4	25 Τε. Ἀριστοκλήους μαρτύρας.
5	24 Πέ. Σωμῶν τοῦ ἐν τῷ Θωμαστῷ ἔρει.
6	24 Πα. Ἡ γ' εἰρεσις τῆς τιμῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
7	26 Σά. Κάρκου τοῦ ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.
8	27 Κν. τῶν ἀγίων Πάντων. καὶ Ἑλληθίου μαρτύρας.
9	28 Δε. Εὐτυχίου ἐπισκ. Μελιτινῆς. (Ἀρχὴ τῆς ἐποστ. τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 32).
10	29 Γρ. Θεοδοσίας μαρτύρας.
11	30 Τε. Ἰσρακίου ὁσίου.
12	31 Πέ. Ἐρμίου μαρτύρας.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Τελευταίον τέταρτον
1/13, ὥρ. 4, λ. 32, π. μ.
Νέα Σελήνη
9/24, ὥρ. 7, λ. 47, π. μ.
Τελ. τέταρτον

Πρώτον τέταρτον
17/29, ὥρ. 1, λ. 33, π. μ.
Παρσέληνος
23/4, ὥρ. 3, λ. 35, μ. μ.
30/11, ὥρ. 6, λ. 52, μ. μ.

ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Καρχίνον.

(9/21, ὥρ. 9, λ. 39, δ. λ. 54, μ. μ.)

Ν.	Π.
15	1 Πα. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου.
14	2 Σά. Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐμελογητοῦ.
15	5 Κν. Λουκιλλικου μάρτυρος.
16	4 Δε. Μετροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
17	8 Τρ. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου.
18	6 Τε. Ἀγθαίου καὶ Γελασίου ἁγίων.
19	7 Πέ. Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκυρας καὶ Καλλιόπης μάρτυρος.
20	8 Πα. Ἡ ἀνακριτὴ τοῦ λεγόμενου Θεοδοῦρου τοῦ Στρατηλάτου.
21	9 Σά. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
22	10 Κν. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίας μάρτυρος.
23	11 Δε. Βαρθελομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων.
24	12 Τρ. Ὀνουφρίου ἁγίου.
25	13 Τε. Ἀκωλίνης μάρτυρος.
26	14 Πέ. Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου καὶ Μεθοδίου ἀρχιεπ. Κωνστ(π)πόλεως.
27	15 Πα. Ἀρώς τοῦ προφήτου.
28	16 Σά. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθύντος τῆς ἐν Κύπρῳ.
29	17 Κν. Μανουὴλ μάρτυρος.
30	18 Δε. Λεωντίου μάρτυρος.

ΙΟΥΛΙΟΣ (ν. ἴ.).

1	19 Τρ. Ἰωάννα τοῦ ἀποστόλου.
2	20 Τε. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατρῶν.
3	21 Πέ. Ἰουλιανῶ μάρτυρος τοῦ Ταρσίως.
4	22 Πα. Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σεμυστάτου.
5	23 Σά. Ἀγρικπίνης μάρτυρος.
6	24 Κν. Τε γενθίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ Παναγιώτου νεομάρτυρος.
7	25 Δε. Φεβρωνίας ἁγιαμάρτυρος.
8	26 Τρ. Δαυὶδ ἁγίου τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ.
9	27 Τε. Σαρφῶν ἁγίου τοῦ Σινεδέχου.
10	28 Πέ. Ἡ ἀνακριτὴ τῶν λεγόμενων Κύριου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.
11	29 Πα. ✠ Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἀποστόλων.
12	30 Σά. ✠ Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΟΝ.

Νέα Σελήνη
7/19, ὥρ. 10, λ. 46, μ. μ.
Πρῶτον τέταρτον
15/27, ὥρ. 7, λ. 52, π. μ.

Πανσέληνος
21/3, ὥρ. 11, λ. 32, μ. μ.
Τελ. τέταρτον.
29/11, ὥρ. 10, λ. 51, π. μ.

ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα.

(11/23, ὥρ. 8, λ. 33, δ. λ. 23, π. μ.).

Ν.	Π.
15	1 Κν. Κοσμῆ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ Ἀναργύρων.
14	2 Δε. Ἡ ἐν Βλαχίονας καταθesis τῆς τιμίας ἰσθῆτος τῆς Θεοτόκου.
13	5 Τρ. Ἀνακτίου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰακίνθου μάρτυρος.
16	4 Τε. Ἀνδρόνῳ Κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου.
17	3 Πέ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄβυ καὶ Αἰριαποῦ ἁγίων.
18	6 Πα. Σισσή ἁγίου τοῦ Μηγαίου.
19	7 Σά. Εὐαγγέλου καὶ Κυριακῆς μάρτυρος.
20	8 Κν. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
21	9 Δε. Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρωμανίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.
22	10 Τρ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μάρτυρος.
23	11 Τε. Εὐφροίας μεγαλομάρτυρος.
24	12 Πέ. Πρέλλου, Σιρακίωσης καὶ Βερνίκης μάρτυρος.
25	15 Πα. Μόνη τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.
26	14 Σά. Ἀκούα τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπισκ. Θεσσαλονίκης.
27	13 Κν. Μνήμη τῶν 630 Σφοδρῶν πατέρων τῆς Δ' οἰκωμ. Συνόδου.
28	16 Δε. Ἀθηναγίνους ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Πεδυχθίστου.
29	17 Τρ. Μαρίας μεγαλομάρτυρος.
30	18 Τε. Δημήτριου καὶ Οὐλακέντης μάρτυρος.
31	19 Πέ. Μακρίνης ἁγίας ἀδελφῆς τοῦ Μ. Βασιλείου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (ν. ἴ.).

1	20 Πα. ✠ Ἡλιὸ τοῦ Προφήτου.
2	21 Σά. Σωμῶν τοῦ ἐκ Χριστῶν Σαλοῦ.
3	22 Κν. Μαρίας Μαγδαλενῆς τῆς μυροφόρου.
4	25 Δε. Φωκῆ ἱερομάρτυρος Ἰηζεκίηλ τοῦ προφήτου καὶ Πελοπίδης μάρτυρος.
5	24 Τρ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
6	26 Τε. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης.
7	26 Πέ. Ἐμμελιῶν ἱερομ. καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ Παρασκευῆς ἁγιαμάρτυρος.
8	27 Πα. ✠ Παντοκράτορος μεγαλομάρτυρος.
9	28 Σά. Προχέρου, Νικάνωρος, Τύμωνος καὶ Παρμενῆ τῶν ἀποστόλων.
10	29 Κν. Καλλιόκου καὶ Θεοδότου μάρτυρος.
11	30 Δε. Σάββα, Σιλβανου, Κρήσκιντος, Ἐφωσιτοῦ καὶ Ἀνδρόνικου ἐκ τῶν Ὁ'.
12	31 Τρ. Τὰ ἁγίαία τοῦ ἐν Βλαχίονας εαοῦ καὶ μνήμη Εὐδοκίου Διεπίου.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Νέα Σελήνη
7/19, ὥρ. 11, λ. 2, μ. μ.
Πρῶτον τέταρτον
14/26, ὥρ. 6, λ. 32, μ. μ.

Πανσέληνος
21/2, ὥρ. 9, λ. 8, π. μ.
Τελ. τέταρτον
29/10, ὥρ. 4, λ. 5, π. μ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

'Ο Ἡλιος εἰς τὴν Παρθένον.

(11/23, ὥρ. 3, λ. 14, δ. λ. 4, μ. μ.).

N.	Π.
15	1 Τε. ✠ Ἡ πρόεδρος τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Μακκαβ. (Ἀρχὴ νῆσ. τῆς Θεοτ.)
14	2 Πν. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος.
15	3 Πκ. Ἰσακίου, Δαλαίτου καὶ Φαύστου ἰσίου.
16	4 Σά. Τῶν 7 παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
17	5 Κν. Εὐλογίου μάρτυρος.
18	6 Δε. ✠ Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
19	7 Τρ. Δομητίου ἱερομάρτυρος.
20	8 Τε. Αἰμιλιανῶν ἐπισκόπων Κυζίκου ἐμολογητοῦ.
21	9 Πν. Μαρθίας τοῦ ἀποστόλου.
22	10 Πκ. Δαυριτίου μάρτυρος.
25	11 Σά. Εὐκλείου μάρτυρος.
24	12 Κν. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου μαρτύρων.
25	15 Δε. Μαξιμου ἐμολογητοῦ.
26	14 Τρ. Νικαίου τοῦ προφήτου.
27	15 Τε. ✠ Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ τῆς Θεοτόκου.
28	16 Πν. Ἀλεξάνδρου καὶ Σταματίου μαρτύρων.
29	17 Πκ. Μύρωνος μάρτυρος.
30	18 Σά. Φλόρου καὶ Δαύρου μαρτύρων.
31	19 Κν. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος τοῦ στρατηλάτου.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ (ν. Γ.).	
1	20 Δε. Σαμονὴ τοῦ προφήτου.
2	21 Τρ. Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ Βίσης μάρτυρος.
3	22 Τε. Ἀγαθοῦ μάρτυρος.
4	25 Πν. Καλλισίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
5	24 Πκ. Τατίωνος μάρτυρος.
6	25 Σά. Τίτου τοῦ ἀποστόλου.
7	26 Κν. Ἀδριανῶν καὶ Νεταίρας μαρτύρων.
8	27 Δε. Περμένου ἱσίου.
9	28 Τρ. Μουσίας ἱσίου τοῦ Αἰθίοπος καὶ Διομήδους μάρτυρος.
10	29 Τε. ✠ Ἡ ἀποκομὴ τῆς τιμῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Νηστία).
11	30 Πν. Ἀλεξάνδ., Ἰωάν., καὶ Παύλου τοῦ νέου ἀρχιεπ. Κωνσταντιν.
12	31 Πκ. Ἡ καθάρισις τῆς τιμῆς ζώνης τῆς Θεοτόκου.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

<i>Νέα Σελήνη</i>	<i>Παρσίληνος</i>
5/17, ὥρ. 10, λ. 7, μ. μ.	19/31, ὥρ. 8, λ. 54, μ. μ.
<i>Πρ. τέταρτον</i>	<i>Τελ. τέταρτον</i>
12/24, ὥρ. 5, λ. 8, μ. μ.	27/8, ὥρ. 10, λ. 0, μ. μ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

'Ο Ἡλιος εἰς τὸν Ζυγόν.

(11/23, ὥρ. 0, λ. 4, δ. λ. 42, μ. μ.).

N.	Π.
15	1 Σά. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτ. καὶ ἀνάμνησις τοῦ Μ. ἐν Κ[λει] ἐμπροσθε τοῦ 450.
14	2 Κν. Μιχαήλ μάρτυρος καὶ Ἰωάννου πατρ. Κωνσταντιν.
15	3 Δε. Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικαυπόλεως.
16	4 Τρ. Τοῦ Ἐδέπτου Μουσίας καὶ Ἐρμιόνης μάρτυρος.
17	5 Τε. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
18	6 Πν. Ἡ ἀνάμ. τοῦ ἐν Κλοσσαῖ; θαύμ. τοῦ ἀρχ. Μιχαὴλ καὶ Τιμαίου μάρτ.
19	7 Πκ. Ζωζώντος μάρτυρος.
20	8 Σά. ✠ ΤΟ ΓΕΝΕΘΑΙΟΝ τῆς Θεοτόκου.
21	9 Κν. Ἰσακίῳ καὶ Ἄννης καὶ Σιδερικίου μάρτυρος.
22	10 Δε. Μενδοῦρας, Μητροδώρας καὶ Νομοδώρας μαρτύρων.
25	11 Τρ. Θεοδώρας ἁγίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρίῳ καὶ Εὐκαθίας μάρτυρος.
24	12 Τε. Αὐτονήρου ἱερομάρτυρος.
25	15 Πν. Τῆ ἰσκαίνα τοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσιως καὶ Κορηλίου τοῦ ἱκοντοῦρχ.
26	14 Πκ. ✠ Ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ τοῦ τιμίου Σταυροῦ (Νηστία).
27	15 Σά. Νικητῶν μάρτυρος.
28	16 Κν. Εὐφρασίας μεγαλομάρτυρος.
29	17 Δε. Σοφίας, Πύθως, Ἐκπίθου, Ἀγώπης καὶ Ἀγαθαελίας μαρτύρων.
30	18 Τρ. Εὐλακίου ἱσίου, Γορτύνης καὶ Ἀριάνης μαρτύρος.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ (ν. Γ.).	
1	19 Τε. Τροφίμου, Σεβαστίου καὶ Διορμηθέντος μαρτύρων.
2	20 Πν. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος.
3	21 Πκ. Κοδράτου τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἰωάν. τοῦ προφήτου.
4	22 Σά. Φακῆ ἐπισκόπου Σιούπης.
5	25 Κν. Ἡ σύλληψις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
6	24 Δε. Θέκης πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσακιοῦ.
7	25 Τρ. Εὐφροσύνης ἁγίας.
8	26 Τε. ✠ Ἡ μετέστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
9	27 Πν. Καλλιστράτου μάρτυρος.
10	28 Πκ. Χαρίτωνος ἐμολογητοῦ καὶ Βαρύχ τοῦ προφήτου.
11	29 Σά. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
12	30 Κν. Γρηγορίου ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

<i>Νέα Σελήνη</i>	<i>Παρσίληνος</i>
4/16, ὥρ. 7, λ. 53, π. μ.	18/30, ὥρ. 11, λ. 13, π. μ.
<i>Πρ. τέταρτον</i>	<i>Τελ. τέταρτον</i>
10/22, ὥρ. 11, λ. 16, μ. μ.	26/8, ὥρ. 3, λ. 40, μ. μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Σκορπίον.

(11 23, ὥρ. 8, λ. 34, δ. λ. 59, μ. μ.).

N.	Π.
15	1 Δε. Ἀνακίου τοῦ ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων καὶ Ῥομανοῦ ἑοῦ τοῦ μελωδοῦ.
14	2 Τρ. Κωνσταντοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνου μάρτυρος.
13	3 Τε. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρισσαρίτου.
16	4 Πί. Ἰεροθεοῦ ἱεραπόστολου Ἀθηνῶν.
17	5 Πα. Χαριστίνου μάρτυρος.
18	6 Σά. Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου.
19	7 Κυ. Σεργίου καὶ Βασίλειου μάρτύρων καὶ Πολυχρονίου ἱερομάρτ.
20	8 Δε. Πελαγίας ἑοῦ.
21	9 Τρ. Ἰακώβου τοῦ Ἀλφειοῦ τοῦ ἀποστόλου.
22	10 Τε. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μάρτύρων.
25	11 Πί. Φιλίππου ἀποστ. ἐκ τῶν 7 διακόν. καὶ Θεοφάνους ἑοῦ.
24	12 Πα. Πρέξου, Γαρίνου καὶ Ἀνδρονίκου μάρτύρων.
23	15 Σά. Ἀντιγόνου, Ἀγαθοδόρου, Ἀγαθόνικου καὶ Χρυσῆς μάρτύρων.
26	14 Κυ. τῶν διαφόρων πατέρων τῆς Ζ' οἰκ. Συνόδου καὶ Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ.
27	13 Δε. Δουκαίου μάρτυρος.
28	16 Τρ. Αγγεῖνου τοῦ ἱακοντόρχου τοῦ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου.
29	17 Τε. Ἰωσήφ τοῦ προφήτου.
30	18 Πί. Ἀνακίου τοῦ ἐπαγγελιστοῦ.
34	19 Πα. Ἰωὴλ τοῦ προφήτου.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ (ν. ἴ.).

4	20 Σά. Ἀρτεμίου μεγαλομ. Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλλ. Ματρώνης τῆς χριστιανίτ.
2	21 Κυ. Σουαρίτου τοῦ προσβυτηρίου.
3	22 Δε. Ἀδελφίου ἱεραπόστολου Ἱερραβίλου.
4	25 Τρ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθεοῦ.
5	24 Τε. Ἀρίθου μάρτυρος.
6	23 Πί. Μαρκετοῦ καὶ Μαρτυρίου μάρτύρων.
7	26 Πα. ✠ Διοσκουρίου μεγαλομ. καὶ ἑοῦ. τοῦ μγ. οὐρανοῦ ἱερί Δ. Ἰουάν. 741.
8	27 Σά. Νεστορος μάρτυρος.
9	28 Κυ. Τερτυλλίου καὶ Νικητοῦ μάρτύρων.
10	29 Δε. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας ἑοῦ. καὶ Ἀδραρίου ἑοῦ.
11	30 Τρ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μάρτύρων.
12	31 Τε. Στάχους α' μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν Ἀνθρ. ἱερακ. κ[λει]ως καὶ Ἐπιμάχου μάρτ.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Νέα Σελήνη	Παρσίληνος
3/15, ὥρ. 5, λ. 5, μ. μ.	18/30, ὥρ. 4, λ. 6, π. μ.
Πρ. τέταρτον	Τελ. τέταρτον
10/22, ὥρ. 8, λ. 14, π. μ.	26/7, ὥρ. 7, λ. 52, π. μ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Τοξότην.

(10/22, ὥρ. 5, λ. 8, δ. λ. 29, μ. μ.).

N.	Π.
15	1 Πί. Κοσμᾶ καὶ Δημιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
14	2 Πα. Ἀκινδόνου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ.
13	3 Σά. Ἀχμενίδου ἐπιλογοῦ.
16	4 Κυ. Ἰωαννικίου τοῦ Μγ. Νικαίου καὶ Ἐραζίου ἱερομάρτυρων.
17	5 Δε. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μάρτύρων.
18	6 Τρ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιλογοῦ.
19	7 Τε. τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μάρτύρων καὶ Λαζάρου ἑοῦ.
20	8 Πί. ✠ Νηφίου τῶν ἀρχιστρατηγῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ.
21	9 Πα. Ὀνοφρέου καὶ Πορφυρίου μάρτ. καὶ Θεοκτίστη, τῆς Διοτ[ί]ας.
22	10 Σά. Ἐράστου καὶ Ὀλυμπᾶ τῶν ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.
25	11 Κυ. Μηνῶ, Βίατταρος καὶ Βικεντίου καὶ Στεφανίδου μάρτύρων.
24	12 Δε. Ἰωάννου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεγκμένου καὶ Νιλίου ἑοῦ.
26	15 Τρ. ✠ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
26	14 Τε. Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου καὶ Κωνσταντίνου νεομάρτ. τοῦ Ὑδαίου.
27	13 Πί. Ἰουστίνου καὶ Θεοδόρου βασιλ. Θωμᾶ πατρ. κ[λει]ως. (Ἀρχ. νος. Χρισ.)
28	16 Πα. Ματθαίου τοῦ ἐπαγγελιστοῦ.
29	17 Σά. Γενοβίου πρώτου μετὰ τὸν ἄλιω. πατρ. κ[λει]ως. Γρηγ. ἱερακ. Νικοκαιο.
30	18 Κυ. Πλάτωνος καὶ Ῥομανοῦ μάρτύρων.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ (ν. ἴ.).

1	19 Δε. Ἀδελφίου τοῦ προφήτου καὶ Βαρλαάμ μάρτυρος.
2	20 Τρ. Πρέξου ἀρχιεπισκ. Κων[σταντι]νῶν καὶ Γρηγορίου τοῦ Δικακαλίτου.
5	21 Τε. ✠ ΤΑ ΕΙΣΘΙΑ τῆς Θεοτόκου.
4	22 Πα. Φιλέμονος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, Ὀνοφρίου τῶν ἀποστ. καὶ Κικιλίας μάρτ.
5	25 Πα. Γρηγορίου ἱερακ. Ἀκραχάντιου καὶ Ἀμφιλοχίου ἱερακ. Ἰουβίου.
6	24 Σά. Κλήμεντος πάπα Ῥώμης καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
7	23 Κυ. ✠ Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος καὶ Μερκουρίου μάρτυρος.
8	26 Δε. Νίκωνος καὶ Στυλιανοῦ ἑοῦ.
9	27 Τρ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρου.
10	28 Τε. Εἰρηναρχου μάρτυρος.
11	29 Πί. Φαδέρου μάρτυρος καὶ Νικολάου ἀρχιεπισκ. Θεσσαλονίκης.
12	30 Πα. ✠ Ἀδρίου τοῦ Πρωτοκλήτου ἀποστόλου.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Νέα Σελήνη	Παρσίληνος
2/14, ὥρ. 2, λ. 35, π. μ.	16/28, ὥρ. 10, λ. 54, μ. μ.
Πρ. τέταρτον	Τελ. τέταρτον
8/20, ὥρ. 8, λ. 51, μ. μ.	24/6, ὥρ. 9, λ. 39, μ. μ.

ΕΟΡΤΑΙ ΑΡΜΕΝΙΚΑΙ.

- Γκαγάντ (νέον έτος) Ιανουαρίου 1.
 Τζουνούτ και Μιγγιρτουτούν (Γέννησις και Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ),
 Ιανουαρίου 6. Προηγούνται 6 ἡμέραι νηστείας.
 Μαραλόντ (τῶν Κεκοιμημένων), Ιανουαρίου 7.
 Ἀνδαναγοσιουτάν (Περίτομή), Ιανουαρίου 13.
 Μπάκ Ἀρατοκουράτ (νηστεία ἐπὶ 6 ἡμέρας), τὴν πρώτην δευτέραν
 μετὰ τὸ ἡμέτερον Τριώδιον, Ιανουαρίου 22.
 Σούρπ Σαρκίς, τὸ πρῶτον σάββατον μετὰ τὸ Τριώδιον, Ιανουαρίου 27.
 Διάρκ Ἰντακότ (τῆς Ἑπαπαντῆς), Φεβρουαρίου 14.
 Τζάγγ-Καζάρτ (τῶν Βαίων), Μαρτίου 25.
 Ζαβλίκ (Πάσχα), Ἀπριλίου 1.
 Νὸρ Γκυραγγή (Νέα Κυριακή τοῦ Θωμᾶ), Ἀπριλίου 8.
 Ἀβεδόμ (τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), Ἀπριλίου 7.
 Χαμπαρτουόν (τῆς Ἀναλήψεως), Μαΐου 10.
 Χοακκαλοῦτ Πεντακοστὴ (τῆς Πεντηκοστῆς), Μαΐου 20.
 Κιρκάρ Αουταβορίτ (Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ), τὸ τρίτον σάβ-
 βατον μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ἔτι Ιουνίου 16. Προηγούνται 5
 ἡμέραι νηστείας.
 Βαρταβάρ (τῆς Μεταμορφώσεως, Γκουβερτζίν παναγῆς), τὴν ἑξῆς-
 μιν κυριακὴν ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἔτι Ιουλίου 28. Προ-
 γούνται 6 ἡμέραι νηστείας.
 Μαραλόντ (τῶν Κεκοιμημένων), Ιουλίου 29.
 Βεραποχόμουν Σούρπ Ἀσπρατζατζίν (Κοίμησις τῆς Θεοτόκου),
 Αὐγούστου 12. Προηγούνται 6 ἡμέραι νηστείας.
 Μαραλόντ (τῶν Κεκοιμημένων), Αὐγούστου 13.
 Τζουνοῦτ Σούρπ Ἀσπρατζατζίν (Γέννησις τῆς Θεοτόκου), Σεπτεμ. 8.
 Χάτι Βεράτ (τοῦ Σταυροῦ), Σεπτεμβρ. 16. Προηγούνται 6 ἡμέραι
 νηστείας.
 Μαραλόντ (τῶν Κεκοιμημένων), Σεπτεμβρίου 17.
 Βαρακά Χάτι (τοῦ Σταυροῦ), Σεπτεμ. 30. Προηγούνται 6 ἡμέραι
 νηστείας.
 Ἰντοκίόμουν Σούρπ Ἀσπρατζατζίν (τῶν Εἰσοδίων), Νοεμβρίου 21.
 Χηγυουτιόν Σούρπ Ἀσπρατζατζίν (ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης),
 Δεκεμβρίου 9.

- Ἰοναγγάτ, τὴν κυριακὴν ἀπὸ τῆς 15 Νοεμβρίου, ἔτι Νοεμβρ. 23.
 Μπάκ Ἰοναγγάτ (νηστεία ἐπὶ 6 ἡμέρας), Νοεμβρίου 19.
 Μπάκ Ἀγγοπά (νηστεία ἐπὶ 6 ἡμέρας), Δεκεμβρίου 10.
 Ἀγγόπ, Δεκεμβρίου 15.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ.

1870

Πάσχα Ἀνατολικῶν	} Ἀπριλ. α'.	Ἰλίου κύκλοι	κγ'.
Πάσχα Δυτικῶν		Σελήνης κύκλοι	ιγ'.
Πάσχα Ἰσραηλιτῶν	Μαρτίου κθ'.	Σελήνης θυμῆλιον	ιη'.

1880

Πάσχα Ἀνατολικῶν	Ἀπριλ. κ'.	Ἰλίου κύκλοι	κδ'.
Πάσχα Δυτικῶν	" ις'.	Σελήνης κύκλοι	ις'.
Πάσχα Ἰσραηλιτῶν	" ιζ'.	Σελήνης θυμῆλιον	κθ'.

1881

Πάσχα Ἀνατολικῶν	Ἀπριλ. ιβ'.	Ἰλίου κύκλοι	κι'.
Πάσχα Δυτικῶν	" ε'.	Σελήνης κύκλοι	ιζ'.
Πάσχα Ἰσραηλιτῶν	" ε'.	Σελήνης θυμῆλιον	ι'.

1882

Πάσχα Ἀνατολικῶν	} Μαρτίου κη'.	Ἰλίου κύκλοι	κς'.
Πάσχα Δυτικῶν		Σελήνης κύκλοι	ιη'.
Πάσχα Ἰσραηλιτῶν	" κι'.	Σελήνης θυμῆλιον	κα'.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ.

1878

14 Δεκεμβρίου
23 "

1296.

1 Μουχαρρέμ (νέον έτος).
10 " Γέθμ άσρουρ βικκαλ Κερμπελ
το μαρτύριον του Κερμπελ¹.

1879

9 Ιανουαρίου,
13 "
11 Φεβρουαρίου,
22 "27 Μουχαρρέμ Άχλρ Έρμαπίν (τέλος του τετ-
ταρακονθημέρου)².
1 Σαρέρ.
1 Ρεϊσοϋλ-εββιλ.
12 " Ασιλεί-μεδλουδη νεμπι (ή γένν.
του Μωάμεθ.)13 Μαρτίου,
11 Απριλίου,
11 Μαΐου,
9 Ιουνίου,
12 "1 Ρεϊσοϋλ-Άχλρ.
1 Δζεμαζι-οϋλ-εββιλ.
1 Δζεμαζι οϋλ-άχλρ.
1 Ρεζζέπ.
4 " Ασιλεί βγκαλιπ (νύξ της συλλήψεως του
προφήτου³).5 Ιουλίου
9 "27 Ρεζζέπ Ασιλεί μιρακίζουρ-νεμπι (νύξ της άνα-
λήψεως του προφήτου³).
1 Σιμπάν.23 "
7 Αυγούστου,
21 "15 Σιμπάν, Ασιλεί-μπεράτ (νύξ της άπακτίσεως
του άγγελου εις τον προφήτην³).
1 Ραμαζάν (μήν της νηστείας).
15 " Χικκαϊ-Σαρέρ (ή προσκόνησις του
ιερού μανδύου.)1 Σεπτεμβρίου,
6 "27 Ραμαζάν, Ασιλεί-καδέρ.
1 Σεββιλ. "Ηδ-ψητηρ ή Σακέρ βαϊράμ, ήμ. 4.

(1) "Ητοι ή θανάτωσις του Χουσκν και Χουσκν . νιόν του Άλλ, γαβρεϋ του
προφήτου, εν Κερμπελ (εν τή Νικαρχία του Βαγδαίου παρ ήν περσιική έβρι),
ήμια ήλιχμς ίεραζωμίν παρ ήν Πέρσαι δίκ νοστιών και κακώσιον του
σώματος.

(2) Κατ ήν τεσσαρακονθημέρου (ήμια) ταύτην, οι Μουσουλμάνοι άναπέρου
σιν έσας ήμέρας κατίνουα τυχόν κατ ήν Ραμαζάν.

5 Οκτωβρίου,	1 Ζιλκαδέ.
4 Νοεμβρίου,	1 Ζιλχιτζέ.
13 "	10 " "Ηδ-άχλ ή Κουρπών μπαϊράμ ήμ. 4.
30 "	27 " "Εββιλ-έρμαπίν ή άρχή του τεσσαρα- κονθημέρου ⁴ .
3 Δεκεμβρίου,	1 Μουχαρρέμ, 1297.
31 "	29 "

("Ετερον Όθωμ. Ημερολόγιον).

Πλήν του άνωτέρου Ημερολογίου, όπερ είναι το κοινότερον, οι Όθω-
μανοί μεταχειρίζονται και έτερον χρονολογικόν κατ ήν ήλιακόν έτος,
εισαχθεϊσαν πρό 38 περίπου έτών, άρχομένην δέ άπό της 1/13 μαρ-
τίου και λήγουσαν με το τέλος του φεβρουαρίου, εν χρήσει δέ ούσαν
παρ ήν κυβερνήσει διά τον προϋπολογισμόν και άλλας επιστήμους
πράξεις.

Κατ ήν χρονολογίαν ταύτην, τή 1/13 μαρτίου 1879, έχουσι 1
μαρτίου 1295

Έκ της χρονολογίας ταύτης σημειούσι τας εξής ήμέρας :

1 Μαρτίου : Νέον έτος.

9 Μαρτίου : Ναθερούζι Σουλτανι, συμπίπτουσα με την έα-
ρινήν τροπήν και κυρίως πρώτη του έτους περσιική⁵.

⁴ Αι δέκ του άνωτέρου φηλοόμενοι ίερατ είσιν αι λεγόμενοι ίερατ νύκτες
των Μουαμεθανών, αϊτινς ήσαν ίσπθ, άλλ' ήλιχμς ίεραζωμίν αι σημειόμενοι
πίντι δίκ νυκτεριών προσυχών και φωταφιδών των τεμαχών.

(1) Νιζε-ρεδζ-Σουλτανι, κατ ήξιν νέα ήμια βασιλική, ήτοι πρώτη
του έτους. "Η άρχή της ήμέρας ταύτης άναφίρται ως ήξιν. Όλοι οι άσιναι
(Μουσουλμάνοι) ίσημίουσιν και ίεραζώμιν ποτε την πρώτην του έτους με την άφι-
ξιν των πικαργών, άδιαφορον πείαν ήμιαν του μαΐου νοστίωσιν αύτη εις έκα-
στον ήμια, καθ' έσιν, έννοίται, οι πικαργοί δέν ίεραζών άκριβεί άστρουνομικόν
ήμερολόγιον δίκ την άφιξιν των. Βραδύτερον οι Πέρσαι και οι Σιδηζουκοί, αϊτινς,
ει και Τούρκοι, μεταχειρίζοντο ήμιας την περσιικήν γλώσσαν και τήν ήθωμ, ήρισαν
ως νεβρούζι-Σουλτανι τήν 9/21 μαρτίου, ήτοι με την έαρινήν τροπήν. Κατ'αύτην
δέν άντελλόσσοντε και ήθωμ εις γλώσσασα ήρωματική, φηλοόμενα τή ήρωμα-
τικόν του έαρος, και αύτην μεταχειρίζοντο μέχρι πρό τριακοντα και έατ ήθωμ
ως άρχόν του ελασθηρικού έτους.

27 Μαρτίου: Νεβρούζι-Χοθρεσμί¹.

23 Ἀπριλίου: Ρούζι-χ-χζήρ².

19 Αὐγούστου: Δζουλούσι-Χουμαχζιούν. Ἡ ἀνάβασις εἰς τὸν ὄρον τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

26 Ὀκτωβρίου: Ρούζι-κασίμ. Ἡμέρα γιορτίζουσα (τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ καλοκαίριου), ἐορταζομένη τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Οἱ ἄμαθίστεροι ὑπολαμβάνουσι τὴν λέξιν Κασίμ=γιορτίζειν, ὡς πρόσωπον ἤρωος παρεμφερὲς πρὸς τὸν ἡμέτερον ἅγιον Δημήτριον.

(1) Ἀκριθὴ Νεβρούζ (τῶν χοθρεσμί) ἐν Κοκιάδ, ἔπειτα τὴ Νεβρούζ ἰσχύουσι ἀργότερον, ἕνεκα τοῦ ἁριου καὶ ψυχροτέρου αἵματος, βραδύτερον ἐκεί ἀμικουμένων τῶν πτερυγῶν καὶ σημαίνονται τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους.

(2) Ἡμέρα τοῦ Χαζήρ. Ὁ δὲ Χαζήρ ἀγίος τις ἡ μεθιακὴ ἄρσις, ἢ ἐκείνουσι παρεμφερὴ πρὸς τὸν ἡμέτερον ἅγιον Γεώργιον, στρατεῦσαι, γυναῖκα, βουθὴν τῶν ἐν θίβει καὶ ἀγωνιζομένων, τὴν ἑαυτοῦ ἐπιύχουσαι καὶ ἐπικαλοῦνται βουθὴν εἰ ἐν θίβει καὶ σπιννοχρῆσαι. Πόθεν ἢ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐκρέουτος ἐν Καππαδοκίᾳ, ἔθα καὶ τὸ πρῶτον σχῆμα εἰ Τούρκαι συνεχρησίσθησαν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ὅμοιοτάτοι εἰ Ὀθωμανοὶ τῆσθε τὸν Χαζήρ-Χαζήρ, κατὰ δὲ τὸν ἱερτὴν αὐτοῦ ἴθιμον ὑπάρχει καὶ παρ' αὐτοῖς, ἵνα πρῶτος τὴν πρῶτον ἁγίον. Υποκρίθη δὲ σημασία ἀποδοδοταί εἰς τὸ ἴθιμον τοῦτο, ὅτι ἡ Γλιβίσι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἁριστὸν δύνανται εἰ ἐπιεύρη διαζύγιον μεταξὺ τῶν συζύγων. Κατὰ τινὰ δὲ πρὸς τὴν, ἴθις ἱεροτατοῦ καὶ τὸ ἀγροικεῖν δι' ἑαυτῆς, τῆς νεότης, ἰδίως τῆς γυναίκας, ἐν κροταφίοις, ὡς τοῦτο σημαίνει τὴν παρακοὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Πέτρᾳ Κοινοκρατικῆς ἐκείνης τοῦ Κασίμ-κασοῦ καὶ ἐν τῷ κροταφίῳ τοῦ Ἁγρί-κασίου. Ἐμφερλοῦνται δὲ καὶ τ' αὐτῶν ἐκείνων τῆς βουθίας, ἢ καλεῖται ἰσχυακὴ κατὰ πίσος ἀσθεσίας, τὴ χάρτι τοῦ ἁγίου.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΙΟΥΔΑΙΚΟΝ.

1879.

5639.

- 13 Ιανουαρίου
- 12 Φεβρουαρίου
- 24 " "
- 25 " "
- 13 Μαρτίου
- 27 " "
- 12 Ἀπριλίου
- 29 " "
- 11 Μαΐου
- 16 " "
- 19 Ιουνίου
- 26 " "
- 9 Ιουλίου
- 17 " "

- 1 Σεβάν.
- 1 Ἀδάρ.
- 13 " Νηστεία τῆς Ἑσθέρ.
- 14 " Πουρῖμ, ἀπολύτρωσις, ἡμ. 2.
- 1 Νισάν.
- 15 " Πισάχ. Πάσχα (Χαμουρτούζ βαϊράμ) ἡμ. 8.
- 1 Ἰγάρ.
- 18 " Λαγ-λαομέρ.
- 1 Σεβάν.
- 6 " Σαβουῶθ (Πεντηκοστή, Γεγούλ-βαϊράμ) ἡμ. 2.
- 1 Ταμούζ.
- 17 " Ἀλωσις τοῦ Ναοῦ. Νηστεία.
- 1 Ἄβ.
- 9 " Καταστροφή τοῦ Ναοῦ. Νηστεία (Καρά βαϊράμ).
- 4 Ἐλλούλ.
- 1 Τίσβρι. Νέον ἔτος 5640. Ἑσπρτὴ ἐπὶ ἡμ. 2.
- 3 " Νηστεία Γεδάλη.
- 10 " Ἑσπρτὴ τοῦ ἔξιακτου. Μεγάλη Νηστεία.
- 15 " Σουκώθ. Σκηνοπηγία (Κακίς-βαϊράμ) ἡμέραι 9.
- 1 Ἑσβάν.
- 1 Κισλέβ.
- 25 " Χανουκά. Τὰ ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ
- 1 Τεβέτ.
- 10 " Ἀλωσις τῆς Ἰερουσαλῆμ.

ΕΟΡΤΑΙ**ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ.****ΕΝ ΤΟΥΚΙΑΙ.****α.) Θρησκευτικά:**

Ἡ 1 τοῦ Ῥαμαζάν (7/19 αὐγούστου).

Ἡ 15 Ῥαμαζάν (21/2 Σεπτεμβρίου), ἑορτὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ ἱεροῦ Μανδίου (Χιρκάι-Σερίφ).

Ἡ α-φητήρ, τὸ κοινὸς Σακίρ-Βαϊράμ, διαρκοῦσα 3 ἡμέρας (1—3 Σεβλ—6/18—8/20 Σεπτεμβρίου).

Ἡ α-ζχά, τὸ κοινὸς Κουρμπάν Βαϊράμ (ἑορτὴ τῶν θυσιῶν), διαρκοῦσα 4 ἡμέρας, 10—13 Ζιλχίτχ (13/25—16/28 Νοεμβρίου. Συγολάζουσι δὲ καὶ κατὰ πῶσαν παρασκευὴν, τὰ δὲ τελωνεῖα τὰς κυριακάς.

Τῆ δὲ 1 τοῦ μουχαρίμ (26 Δεκεμβρίου 1878 καὶ 3 Δεκεμβρίου 1879), ἀρχὴ τοῦ σελημανοῦ ἔτους, καὶ τῆ 1 Μαρτίου ἀρχὴ τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους κατ' ὀθωμανοὺς, ἀπὸ πρῶτα τελεῖται μόνον χειροφίλημα ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

β.) Βασιλικά:

Τὰ γενέθλια τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου (Βελαλίτ χουμαγιούν, κατὰ τὸ σελημανοῦ ἔτος, 17 Σεπτέμβριον (25 αὐγούστου), 6 Σεπτεμβρίου. — Χειροφίλημα μόνον.

Ἡ ἀνάβασις εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου (Αζουλούσι Χουμαγιούν), ἑορταζομένη κατὰ τὸ ἡλιακὸν ἔτος, 19/31 αὐγούστου. — Πλήρης ἑορτή.

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.**α.) Θρησκευτικά:**

1. Νέον ἔτος. — 2. Θεοφάνεια. — 3. Εὐαγγελισμός. — 4. Μεγάλη παρασκευὴ καὶ Μίχα σάββατον. — 5. Κυριακὴ καὶ Δευτέρα τοῦ Πάσχα. — 6. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου. — 7. Ἀνάληψις. — 8. Πεντηκοστή. — 9. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. — 10. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. — 11. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου. — 12. Αἱ δύο ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων.

β.) Ἐθνική:

25 Μαρτίου. Ἡ Ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

γ.) Βασιλικά:

23 Ἀπριλίου: Τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου. — 12 Δεκεμβρίου: Τὰ γενέθλια τῆς Α. Μ. — 11 Ἰουλίου: Τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ὀλγας. — 22 αὐγούστου: Τὰ γενέθλια αὐτῆς. — 21 Μαΐου: Τὸ ὄνομα τοῦ βασιλικοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου. — 21 Ἰουλίου: Τὰ γενέθλια αὐτοῦ.

ΕΟΡΤΑΙ**ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.**

Πρώτη τοῦ ἔτους κατ' ὀρθόδοξους. — Θεοφάνεια κατ' ὀρθόδοξους. — Εὐαγγελισμός κατὰ Λατίνους. — Εὐαγγελισμός κατ' ὀρθόδοξους. — Εὐαγγελισμός κατ' Ἀρμένιους. — Δευτέρα τοῦ Πάσχα κατὰ Λατίνους. — Μεγάλη πέμπτη κατ' ὀρθόδοξους καὶ Ἀρμένιους. — Δευτέρα τοῦ Πάσχα κατ' ὀρθόδοξους καὶ Ἀρμένιους. — Ἁγίου Γεωργίου κατ' ὀρθόδοξους. — Ἀνάληψις κατὰ Λατίνους. — Ἀνάληψις κατ' ὀρθόδοξους καὶ Ἀρμένιους. — Ἁγίας Τριάδος κατ' ὀρθόδοξους καὶ Ἀρμένιους. — Ἁγίων Ἀποστόλων κατ' ὀρθόδοξους. — Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ κατ' Ἀρμένιους. — Μεταμόρφωσις κατ' Ἀρμένιους. — Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κατὰ Λατίνους. — Μεταμόρφωσις κατ' ὀρθόδοξους. — Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κατ' ὀρθόδοξους. — Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κατ' Ἀρμένιους. — Πρώτη τοῦ ἔτους κατ' Ἰσραηλίτας. — Δεκάτη αὐτοῦ (7 Ἰουλίου 15). — Γ' ἡμέρα τοῦ Σταυροῦ κατ' ὀρθόδοξους. — Γ' ἡμέρα τοῦ Σταυροῦ κατ' Ἀρμένιους. — Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου κατ' ὀρθόδοξους. — Τοῦ ἁγίου Νικολάου κατ' ὀρθόδοξους. — Χριστούγεννα κατὰ Λατίνους. — Πρώτη τοῦ ἔτους κατὰ Λατίνους. — Χριστούγεννα κατ' ὀρθόδοξους. — Πρώτη τοῦ Σακίρ καὶ Κουρμπάν βαϊράμ παρ' ὀθωμανοῦς.

ΣΗΜ. Ἐν περιπτώσει διακυμάνσεων τῆς ἀγορᾶς τὸ Χρηματιστήριον ἀνοίγει ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἀποφασίζεται δὲ τὸ κλειστὸν πάντοτε τὴν προτεραίαν ἡμέραν τῶν ἀνοσι σημειομένων ἑορτῶν, ἐν τὰς ἡμερομηνίας βλ. ἐν τοῖς οἰκείοις ἡμερολογίοις.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Α΄.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ.

ΑΓΓΛΙΑ ἢ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Α΄. (Ἀλεξανδρίνη), βασίλισσα τοῦ ἠνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ ἱρλανδίας καὶ τῶν ἀποικιῶν καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ, καὶ Ὀκεανίᾳ, καὶ αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδῶν, γεννηθεῖσα τῇ 24 μαΐου 1819 (α) θυγάτηρ τοῦ πρίγκηπος Ἐδουάρδου, δούκῃ τῆς Κέντης (γεννηθέντος τῇ 2 νοεμβρίου 1767, † τῇ 23 ἰανουαρίου 1820, δ΄ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Γ΄.) καὶ τῆς πριγκηπέσσης Μαρίας Λουίζης Βικτωρίας (γεννηθείσης τῇ 17 ἀγούστου 1786, † τῇ 16 μαρτίου 1861, θυγάτηρ τοῦ Φραγκίσκου δούκῃ τοῦ Σάξ Σαξ-φελδ Κοβούργ καὶ χήρα τοῦ Ἐμῆ, πρίγκηπος τοῦ Λαίπτικεν), δευτέρα τὸν ὄνομα αὐτῆς βασιλέα Γουλιέλμον Δ΄. τῇ 20 ἰουνίου 1837, ἐστέρθη τῇ 28 ἰουνίου 1838 καὶ ἐνομαζέθη τῇ 10 φεβρουαρίου 1840 μετὰ τοῦ πρίγκηπος Φραγκίσκου Ἀλβέρτου, δούκῃ τῆς Σαξωνίας πρίγκηπος τοῦ Σάξ, Κοβούργου Γόθα (γεννηθέντος τῇ 26 ἀγούστου 1819, πολιτογραφηθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ θεπίσματος ἀπὸ 24 ἰανουαρίου 1840, πρίγκηπος — συζύγου ἀπὸ τῆς 25 ἰουνίου 1857 κτλ.). Ἐχίρευσε τῇ 14 δεκεμβρίου 1861.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Πριγκηπέσσα Βικτωρία Ἀδελαΐδ Μαρία Λουίζα,

(α) Αἱ ἑνωμαστικαὶ κατὰ τὸ ν. ε.

γεννηθεῖσα τῇ 21 νοεμβρίου 1840, ἐνυμφεύθη τῇ 25 ἰανουαρίου 1858 τὸν πρίγκηπα Φρειδερίκον Γουλιέλμον, ἐπίδοσον διάδοχον τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ βασιλικὸν πρίγκηπα τῆς Πρωσίας.

2. Πρίγκηψ βασιλικὸς Ἀλβέρτος Ἐδουάρδος, γεννηθεὶς τῇ 9 νοεμβρίου 1841, πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, στρατάρχης ἐν τῷ βρεττανικῷ στρατῷ, κλπ. ἐνυμφεύθη τῇ 10 μαρτίου 1863, τὴν πριγκηπέσσαν Ἀλεξάνδραν, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ Θ', γεννηθεῖσαν τῇ 1 Δεκεμβρίου 1844.

Τέκνα αὐτῶν :

α' πρίγκηψ Ἀλβέρτος Βίκτωρ, γεννηθεὶς τῇ 8 ἰανουαρ. 1864.

β' πρ. Γεώργιος Φρειδερίκος, γεν. τῇ 3 ἰουνίου 1862.

γ' πρ. Λουίζα Βικτωρία, γεν. τῇ 20 φεβρουαρίου 1867.

δ' πρ. Βικτωρία Ἀλεξάνδρα, γεν. τῇ 6 ἰουλίου 1868.

ε' πρ. Μωδ Καρλόττα, γεν. τῇ 26 νοεμβρίου 1869.

3. Πριγκ. Ἀλῖς (Alice) Μαθίλδη, γεννηθεῖσα τῇ 25 ἀπριλίου 1843, ἐνυμφεύθη τῇ 1 ἰουλίου 1862 τὸν τῶς μὲν πρίγκηπα, νῦν δὲ μέγαν δούκα τῆς Ἑσσης Δαρμσταδης Λουδοβίκου.

4. Πρίγκηψ Ἀλφρέδος Ἐρνέστος Ἀλβέρτος, δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου, γεν. τῇ 6 αὐγούστου 1844, πλοίαρχος ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ, ἐνυμφεύθη τῇ 23 ἰανουαρίου 1874 ἐν Πετρούπολει τὴν πριγκηπέσσαν Μαρίαν Ἀλεξάνδρόβναν, μεγάλην δούκισσαν τῆς Ῥωσίας καὶ μονογενῆ θυγατέρα τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', γεννηθεῖσαν τῇ 17 ὀκτωβρίου 1853.

Τέκνα αὐτῶν :

α' πρ. Ἀλφρέδος Ἀλεξάνδρος, γεν. τῇ 15 ὀκτωβρίου 1874.

β' πρ. Μαρία Ἀλεξάνδρα Βικτωρία, γεν. τῇ 29 ὀκτωβρ. 1875.

5. Πριγκηπέσσα Ἐλένη Αὐγούστα Βικτωρία, γεννηθεῖσα τῇ 25 μαΐου 1846, ἐνυμφεύθη τῇ 5 ἰουλίου 1866 τὸν Χριστιανὸν πρίγκηπα τοῦ Αὐγουστενβούργου.

6. Πριγκηπέσσα Λουίζα Καρολίνα γεν. τῇ 18 μαρτίου 1848, ἐνυμφεύθη τῇ 21 μαρτίου 1871 τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ πατριῶτου δουκὸς τοῦ Ἀρζύλ—Τζὼν Δουγλὰς Σούβερλανδ, μαρκήσιον τοῦ Λόρν, γεννηθεῖσα τῇ 6 αὐγούστου 1845.

7. Πρίγκηψ Ἀρθούρος Γουλιέλμος, δούξ τοῦ Κοννὼ καὶ Στράβερ γεννηθεὶς τῇ 1 μαΐου 1850, ὑπασιπότης τῆς βασιλείσσης καὶ

ἀντισυνταγματάρχης τῶν ἀκροβολιστῶν, ἠρῶθωνίσθη μετὰ τῆς πριγκηπέσσης Μαργαρίτας Λουίζας, θυγατρὸς τοῦ πρίγκηπος Φρειδερίκου Καρόλου, ἀνεψίως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, γεννηθεῖσης τῇ 25 ἰουλίου 1860.

8. Πρίγκηψ Λεοπόλδος Γεώργιος Δουνκάν, γεννηθεὶς τῇ 7 ἀπριλίου 1853.

9. Πριγκηπέσσα Βεατρίκη, γενν. τῇ 14 ἀπριλίου 1857.

Ἐκ δὲ τῶν συγγενῶν τῆς βασιλείσσης σημειωτέοι ὁ

Πρίγκηψ Γεώργιος Φρειδερίκος, δούξ τῆς Κανταβριγίας, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Ἀδόλφου Φρειδερίκου δουκὸς τῆς Κανταβριγίας, θεῖου τῆς βασιλείσσης (γεννηθέντος τῷ 1774 καὶ † τῷ 1850) καὶ τῆς πριγκηπέσσης Αὐγούστης, θυγατρὸς τοῦ Λανδγράφου τῆς Ἑσσης Κασέλης, στρατάρχης καὶ ἀρχιστράτηγος τοῦ ἀγγλικῆς στρατοῦ.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α' (Κάρολος), αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ βασιλεὺς (ἀποστολικὸς) τῆς Οὐγγαρίας κλπ. ἐγεννήθη τῇ 18 αὐγούστου 1830, υἱὸς τοῦ ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Καρόλου (γεννηθέντος τῇ 7 δεκεμβρίου 1802) καὶ ζῶντος ἔτι, υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου τοῦ Α' καὶ τῆς β'. συζύγου του Μαρίας Θηρεσίας), καὶ τῆς ἀρχιδουκίσσης Σοφίας Φρειδερίκης, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας Μαξιμιλιανοῦ τοῦ Α' (γεννηθεῖσης τῇ 27 ἰανουαρίου 1805, νυμφεθείσσης τῇ 4 νοεμβρίου 1824 καὶ † τῇ 28 μαΐου 1872) διεδέχθη ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν θεῖόν του Φερδινάνδον Ε', δυνάμει τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ 2 δεκεμβρίου 1848 καὶ τῆς ἀποποιήσεως τῆς διαδοχῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐστῆθη βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας τῇ 8 ἰουνίου 1867 καὶ ἐνυμφεύθη τῇ 24 ἀπριλίου 1854 τὴν αὐτοκράτειραν Ἐλισάβετ Ἀμαλίαν, θυγατέρα τοῦ Μαξιμιλιανοῦ Ἰωσήφ δουκὸς τῆς Βαυαρίας (γεννηθεῖσαν τῇ 24 δεκεμβρίου 1837 καὶ στεφθεῖσαν τῇ 8 ἰουνίου 1867 βασιλίσσαν τῆς Οὐγγαρίας).

ΤΕΚΝΑ. — 1. Ἀρχιδούκισσα Γιζέλη (Gisèle) (γεννηθεῖσα τῇ 12 ἰουλίου 1856), ἐνυμφεύθη ἐν Βιέννῃ τῇ 20 ἀπριλίου 1873 τὸν Λεοπόλδον Μαξιμιλιανὸν Ἰωσήφ, πρίγκηπα τῆς Βαυαρίας, γεννηθέντα τῇ 9 φεβρουαρίου 1846.

Τέκνα αὐτῶν :

α'. Πριγκ. Ἐλισάβετ, γενν. ἐν Μονάχῳ τῇ 8 ἰανουαρίου 1874.

6. Πρ. Αύγουστα, γενν. ἐν Μονάχῳ τῇ 28 ἄπρ. 1875.

2. Ἀρχιδούξ Ῥοδόλφος, αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ τῆς Αὐστρίας ἐπίδοξος διάδοχος, βασιλικὸς πρίγκηψ τῆς Οὐγγαρίας κλπ. (γεννηθεὶς τῇ 21 αὐγούστου 1858), συνταγματάρχης παρὰ τῷ αὐστριακῷ στρατῷ.

3. Ἀρχιδούκισσα Μαρία Οὐαλερία, γεννηθεῖσα τῇ 22 ἄπρι-
λίου 1868.

Ἄδελφοὶ τοῦ Αὐτοκράτορος (Ἀρχιδούκες τῆς Αὐστρίας καὶ βασιλικοὶ πρίγκηπες τῆς Οὐγγαρίας). 1. † Ἀρχιδούξ Φερδινάνδος Μαξιμιλιανὸς, γεννηθεὶς τῇ 6 ἰουλίου 1832, ἐδέχθη τῇ 10 ἄπριλίου 1864 τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα τοῦ Μεξικῷ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαξιμι-
λιανὸς Α', † δὲ τῇ 19 ἰουνίου 1867. Χήρα αὐτοῦ Αὐτοκράτειρα Καρλόττα, θυγάτηρ τοῦ Λεοπόλδου Α' βασιλεῖος τῶν Βέλγων, γεννη-
θεῖσα τῇ 7 ἰουνίου 1840 καὶ νυμφευθεῖσα τῇ 27 ἰουλίου 1857.—
2. Ἀρχιδούξ Κάρολος Λουδοβίκος, ἀντιστρατάρχης, γεννηθεὶς
τῇ 30 ἰουλίου 1833, συνῆλθε τῇ 23 ἰουλίου 1873 εἰς τρίτον γά-
μον, μετὰ τῆς ἀρχιδ. Μαρίας Θηρεσίας, θυγατρὸς τοῦ πρίγκηπος Μι-
χαὴλ τῆς Πορτογαλίας, (γεννηθεῖσας τῇ 24 αὐγούστου 1855).—
3. Ἀρχιδούξ Λουδοβίκος, γεννηθεὶς τῇ 15 μαΐου 1842, ἀντι-
στράτηγος.

Ἐκ δὲ τῶν εξαδέλφων τοῦ Αὐτοκράτορος σημειωτέοι οἱ ἑξῆς :

Ἀρχιδούξ Ἀλβέρτος στρατάρχης καὶ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ αὐ-
στριακοῦ στρατοῦ, γεννηθεὶς τῇ 3 αὐγούστου 1817.

Ἀρχιδούξ Γουλιέλμος, ὑποστρατάρχης καὶ γενικὸς ἐπιθεωρη-
τὴς τοῦ πυροβολικοῦ, γεννηθεὶς τῇ 21 ἄπριλίου 1827.

Ἀρχιδούξ Ἰωσήφ ὑποστρατάρχης, γεν. τῇ 2 μαρτίου.

Ἀρχιδούξ Λεοπόλδος, στρατηγὸς τοῦ ἵππικοῦ, γεννηθεὶς τῇ 6
ἰουνίου 1823.

Ἀρχιδούξ Ἐρνέστος, ὁμοίως, γεννηθεὶς τῇ 8 αὐγούστου 1824.

Ἀρχιδούξ Σιγισμοῦνδος, ὑποστρατάρχης, γεννηθεὶς τῇ 7 ἰα-
νουαρίου 1826.

Ἀρχιδούξ Ρενιέρ, διευθυντὴς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας
τῶν ἐπιστημῶν, ὑποστρατάρχης καὶ ἀρχηγὸς τῆς αὐστριακῆς ἐφεδρείας,
γεννηθεὶς τῇ 11 ἰανουαρίου 1827.

Ἀρχιδούξ Ἐρβίκος ὑποστρατάρχης, γεννηθεὶς τῇ 9 μαΐου 1828.

ΒΑΔΗ.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Γουλιέλμος Λουδοβίκος, μέγας δούξ τῆς Βάδης,

στρατηγὸς τοῦ πρῶσοικοῦ ἵππικοῦ, (ἐγεννήθη τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1826,
υἱὸς τοῦ Μεγάλου δουκῆ Καρόλου Λεοπόλδου (γεννηθέντος τῇ 29
αὐγούστου 1790 † τῇ 24 ἄπριλίου 1852) καὶ τῆς πριγκηπέσσης
Σοφίας (γεννηθείσας τῇ 21 μαΐου 1801 καὶ † τῇ 6 ἰουλίου 1865)
θυγατρὸς τοῦ βασιλεῖος τῆς Σουηδίας Γουστάβου Δ'. Ἀδόλφου), διεδέχθη
κατ' ἀρχὰς ὡς ἀντιβασιλεὺς τὸν πατέρα του Λεοπόλδον, ἀντὶ τοῦ ἀπο-
θνήσκοντος ἀδελφοῦ του Μ. Δ. Λουδοβίκου Β' (γεννηθέντος τῇ 15 αὐγού-
στου 1824 † τῇ 22 ἰανουαρίου 1858), τῇ 24 ἄπρ. 1852 καὶ ἔλα-
βεν ὀριστικῶς τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Δουκῆ τῆς Βάδης τῇ 5 Σε-
πτεμβρίου 1856. Ἐνυμφεύθη τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1856 τὴν μεγάλην
δούκισσαν Λουίζαν Μαρίαν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς
Γερμανίας Γουλιέλμου, γεννηθεῖσαν τῇ 3 δεκεμβρίου 1838.

ΤΕΚΝΑ.—1. Μέγας δούξ διάδοχος Φρειδερίκος Γουλιέλμος,
γεννηθεὶς ἐν Καρλσρῦῃ τῇ 9 ἰουλίου 1857.

2. Πριγκηπέσσα Σοφία Μαρία Βικτωρία γεννηθεῖσα τῇ 7 αὐ-
γούστου 1862.

3. Πρ. Λουδοβίκος Γουλιέλμος, γεννηθεὶς ἐν Βάδῃ τῇ
12 ἰουνίου 1865.

Ἄδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ τοῦ Μ. Δουκῆς. — 1. Πριγκ.
Ἀλεξανδρίνη γεννηθεῖσα τῇ 6 ἰανουαρίου 1820, ἐνυμφεύθη τῇ 3
μαΐου 1842 μετὰ τοῦ δουκῆ τοῦ Σὰξ Κοβούργου Γόθα Ἐρνέστου τοῦ
Β'. — 2. Πρ. Γουλιέλμος, γεν. τῇ 18 δεκεμβρίου 1829, στρα-
τηγὸς τοῦ πεζικοῦ ἐν τῷ πρῶσοικῷ στρατῷ, νυμφευθεὶς τῇ 11 φεβρ.
1863 τὴν πριγκ. Μαρίαν θυγατέρα τοῦ Μαξιμιλιανῶ Β' δουκῆ τοῦ
Λαυχτεμβέργ καὶ σχὼν δύο τέκνα. — 3. Πρ. Κάρολος, γεννη-
θεὶς τῇ 9 μαρτίου 1832, ἀντιστράτηγος τοῦ πρῶσοικοῦ στρατοῦ. —
4. Πρ. Μαρία, γενν. τῇ 20 νοεμβρίου 1834. — 5. Πρ. Κεκί-
λία (νῦν Ὀλγα Θεοδωροβίνα), γεννηθεῖσα τῇ 20 Σεπτεμβρίου, 1839
καὶ νυμφευθεῖσα τῇ 28 αὐγ. 1857 τὸν μέγαν δούκα τῆς Ῥωσίας
Μιχαὴλ Νικολάεβιτς, ἀντιβασιλέα τοῦ Καυκάσου.

ΒΑΥΑΡΙΑ.

ΛΟΓΔΟΒΙΚΟΣ Β'. Ὄθων Φρειδερίκος Γουλιέλμος, βασιλεὺς τῆς
Βαυαρίας, γεννηθεὶς τῇ 25 αὐγούστου 1845, διεδέχθη τῇ 10 μαρ-
τίου 1864 τὸν πατέρα του βασιλέα Μαξιμιλιανὸν Β'. (γεννηθέντα τῇ
28 νοεμβρίου 1811). Ἄγαμος.

Ἄδελφὸς αὐτοῦ Πρ. Ὄθων, γενν. τῇ 27 ἄπριλίου 1848,
ὑποστράτηγος.

Μήτηρ Βασίλισσα Μαρία, γενν. τῆ 15 ὀκτωβ. 1828, θυγάτηρ τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου τῆς Πρωσίας, νυμφευθεῖσα τῆ 12 ὀκτωβρ. 1842 μετὰ τοῦ βασιλικῦ πρίγκηπος καὶ ἀκολουθῶς βασιλέως τῆς Βαυαρίας Μαξιμιλιανῦ Β'. καὶ χηρεύσασα τῆ 10 μαρτίου 1864.

Ἐκ τῶν ἄλλων συγγενῶν τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας, σημειωτέος ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Λεοπόλδου, θείου τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου, καὶ τῆς πριγκηπέσσης Αὐγούστης, αὐστριακῆς ἀρχιδουκίσσης, γεννηθεὶς τῆ 9 φεβρουαρ. 1846, γαμβρὸς τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐπὶ τῆ θυγατρὶ πριγκηπέσση Γιζελή.

ΒΕΛΓΙΟΝ.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ Β'. (Λουδοβίκος Φίλιππος Μάριος Βίκτωρ), βασιλεὺς τῶν Βέλγων, γεννηθεὶς τῆ 9 ἀπριλίου 1835, υἱὸς τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου Α', (γεννηθέντος ἐν Κοβούργῳ, τῆ 16 δεκεμ. 1790, ἐκλεχθέντος βασιλέως τῶν Βέλγων τῆ 4 ἰουνίου 1834 ὑπὸ τῆς Βελγικῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἀναβάντος τὸν θρόνον τῆ 21 ἰουλίου 1834 καὶ † τῆ 10 δεκεμβρίου 1865) ἐκ τῆς δευτέρας συζύγου τοῦ βασιλέως Αὐλίας, πρ. τοῦ Ὁρλεάν, (γεννηθείσης τῆ 3 ἀπρ. 1812, † τῆ 11 ὀκτωβρίου 1850, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου Φιλίππου), διεδέχθη τὸν πατέρα του τῆ 10 δεκεμ. 1865. Ἐνυμφεῦθη τῆ 22 αὐγούστου 1853 μετὰ τῆς βασιλίσσης Μαρίας Ἐρριέτης, αὐστριακῆς ἀρχιδουκίσσης, γενν. ἐν Βούδα-Πέστη τῆ 23 αὐγούστου 1836, θυγατρὸς τοῦ ἀρχιδουκῆ Ἰωσήφ.

ΤΕΚΝΑ.—1. Πρ. Λουίζα γεννηθ. τῆ 18 φεβρουαρίου 1858 καὶ νυμφευθεῖσα τῆ 4 φεβρουαρίου 1875 μετὰ τοῦ πρίγκηπος Φιλίππου τοῦ Σάξ Κοβούργου Γόθα, δουκὸς τοῦ Σάξ, γεννηθέντος τῆ 28 μαρτίου 1844.

2. Πριγ. Στεφανία Κλοτίλδη, γενν. τῆ 21 μαΐου 1864.

3. Πρ. Κλεμεντίνη, γενν. τῆ 30 ἰουλ. 1872.

Ἄδελφοὶ καὶ Ἄδελφαί. Πρίγκηψ Φίλιππος, κόμης τῆς Φλανδρίας, ἀντιστράτηγος, γεννηθ. τῆ 24 μαρτίου 1837, ἐνυμφεῦθη τῆ 25 ἀπριλίου 1867 ἐν Βερολίνῳ μετὰ τῆς πρ. Μαρίας, θυγατρὸς τοῦ Καρόλου Ἀντωνίου, πρίγκ. τοῦ Χρυσόζωλερν Σιγμάργγεν καὶ ἀδελφῆς τοῦ Καρόλου, ἡγεμόνος τῆς Ρουμανίας, γεννηθείσης τῆ 17 νοεμ. 1845 καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς τέσσαρα τέκνα.—Πριγκηπέσσα Καρλόττα (ἡ ἀτυχῆς Αὐτοκράτειρα τοῦ Μεξικῶ), γεν-

νηθ. τῆ 7 ἰουνίου 1840, ἐνυμφεῦθη τῆ 27 ἰουλίου 1857, μετὰ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου, ἀρχιδουκῆ τῆς Αὐστρίας καὶ εἶτα αυτοκράτορος Μαξιμιλιανῦ, χηρεύσασα ἀπὸ τῆς 19 ἰουνίου 1867.

ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗ.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α'. (Φρειδερίκος Ἀλεξάνδρος), βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης, γενν. ἐν Στουτγάρδῃ τῆ 6 μαρτίου 1823, υἱὸς τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου Α' (γεννηθ. τῆ 27 Σεπτεμ. 1781, † τῆ 25 ἰουνίου 1864) καὶ τῆς βασιλίσσης Παυλίνας, Θερεσίας Λουίζης, θυγατρὸς τοῦ δουκῆ Λουδοβίκου Φρειδερ. Ἀλεξάνδρου (γεννηθείσης τῆ 4 Σεπτεμ. 1800, νυμφευθ. τῆ 15 ἀπριλ. 1820 μετὰ τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου καὶ † τῆ 10 μαρτίου 1873), διεδέχθη τὸν πατέρα του τῆ 25 ἰουνίου 1864. Ἐνυμφεῦθη τῆ 13 ἰουλίου 1864 τὴν βασιλίσσαν Ὀλγαν Νικολαίβναν, ἀδελφὴν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ῥωσίας, γεννηθείσαν τῆ 30 11 Σεπτεμβρίου 1822.

Ἄδελφαί. Ἐκ τοῦ 2ου γάμου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ Αικατερίνης Παυλόβνης, θυγατρὸς τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ῥωσίας Παύλου τοῦ Α' γεννηθ. τῆ 21 μαΐου 1788. † τῆ 9 ἰανουαρίου 1819). 1. Πριγκ. Μαρία, γενν. τῆ 30 ὀκτωβρ. 1816, ἐνυμφεῦθη τῆ 19 μαρτ. 1840 τὸν κόμητα τοῦ Νείπεργ Ἀλφρεδον.—(Ἐκ τρίτου γάμου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς βασιλίσσης Παυλίνας) 2. Πρ. Αικατερίνη, γεννηθεῖσα τῆ 24 αὐγούστου 1824, ἐνυμφεῦθη τῆ 20 νοεμβρ. 1845 μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου τῆς Φρειδερίκου πρ. τῆς Βυρτεμβέργης, χηρεύσασα τῆ 9 ἰουνίου 1870. 3. Πρ. Αὐγούστα, γενν. τῆ 4 ὀκτωβρίου 1826, ἐνυμφεῦθη τῆ 17 ἰουνίου 1851 τὸν πρίγκηπα Ἐρμάννον τῆς Σάξ Βεϋμάρης, ἀντιστράτηγον τοῦ βυρτεμβεργικῦ στρατοῦ.

Σημ. Ὁ οἶκος τῆς Βυρτεμβέργης συγγενεὺ μετὰ τοῦ αυτοκρατορικῦ οἴκου τῆς Ῥωσίας, ἔνεκα διαφόρων ἐπιγαμιῶν, οὔσης καὶ τῆς νῦν βασιλίσσης τῆς Βυρτεμβέργης μεγάλης δουκίσσης τῆς Ῥωσίας.

ΒΡΑΣΙΛΙΑ.

ΠΕΤΡΟΣ Β'. τῆς Ἀλκαντάρης, αυτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας, γεννηθεὶς τῆ 2 δεκεμ. 1825, υἱὸς τοῦ αυτοκράτορος δὸν Πέτρου τοῦ Α', ἐβασίλευσεν ὑπὸ κηδεμονίαν, μετὰ τὴν ἀπὸ 7 ἀπρ. 1831 παραίτησιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ αὐτοπροσώπως ἀπὸ τῆς 23 ἰουλ. 1840. Ἐπέβη τῆ 18 ἰουλίου 1841, ἐνυμφεῦθη δὲ τῆ 4 Σεπτεμ. 1843 τὴν αυτοκράτειραν δόνναν Θερεσίαν, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν Φραγκίσκου τοῦ Α', γεννηθείσαν τῆ 14 μαρτίου 1822.

Θυγάτηρ. — Αὐτοκρατορικὴ πριγκηπέσσα Ἰσαβέλλα, γεν. τῆ 29 ἰουλίου 1846, ἐνυμφεύθη τῆ 15 ὀκτωβρ. 1865 μετὰ τοῦ γάλλου πρίγκηπος Λουδοβίκου τοῦ Ὁρλεάνς κόμητος Δ' Ἐ, γεννηθέντος τῆ 29 ἀπριλ. 1846, στρατάρχου τῆς Βρασιλίας.

Τέκνον αὐτῶν. — Πρίγκηψ Πέτρος, γεννηθεὶς ἐν Ῥίφ Ἰαυείρω τῆ 15 ὀκτωβρ. 1875.

Ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν τοῦ αὐτοκράτορος (1) ἡ πριγκηπέσσα Ἰανουαρία, γεν. τῆ 11 μαρτίου 1822, ἐνυμφεύθη τῆ 28 ἀπριλίου 1844 τὸν υἱὸν Φραγκίσκου τοῦ Α', βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, πρίγκηπα Κάρολον Λουδοβίκου (2) ἡ δὲ πριγκηπέσσα Φραγκίσκη, γεν. τῆ 2 αὐγούστου 1824, ἐνυμφεύθη τῆ 1 μαΐου 1843 τὸν Φραγκίσκον τοῦ Ὁρλεάνς, πρίγκηπα τῆς Ζοαμβίλλης, υἱὸν τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου, βασιλέως τῆς Γαλλίας.

ΓΑΛΛΙΑ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, στρατάρχης Μὰκ-Μαὼν (Μαυρίκιος), δούξ τῆς Μαγέντας, γεννηθεὶς τῆ 13 ἰουνίου 1808, ἐνυμφεύθη τῆ 14 μαρτίου 1854, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐπὶ 7 ἔτη, ἐν τῆ συνεδριάσει τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τῆ 20 νοεμβρίου 1873.

Σημ. Μολοντί αἱ γενεαλογίαι τῶν ἐκπτώτων ἡγεμονικῶν οἰκῶν τῆς Γαλλίας δὲν ἔχουσι δι' ἡμᾶς ἀξίαν, σημειοῦμεν οὐχ ἦττον ὡς ἐξῆς τοὺς υἱοὺς μνηστῆρας τοῦ Γαλλικοῦ θρόνου πρίγκηπας τῆς Γαλλίας.

Ἐκ τῶν Βοναπαρτῶν Ναπολέων Εὐγένιος Λουδοβίκος, ἡ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ Λουδοβίκος, γεννηθεὶς ἐν τῷ Κεραμεικῷ τῆ 16 μαρτίου 1856, υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος Γ' (γεννηθέντος ἐν Παρισίοις τῆ 20 ἀπριλίου 1808, τρίτου υἱοῦ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος Βοναπάρτου, βασιλέως τῆς Ὀλλανδίας καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Ναπολέοντος Α'. ἀποθανόντος τῆ 25 ἰουλίου 1846, καὶ τῆς βασιλείσεως Ὁρτενσίας, πριγκηπέσσης Βωαρναί, † τῆ 3 ὀκτωβρ. 1837, θυγατρὸς τῆς αὐτοκρατείας Ἰωσηφίνης καὶ θετῆς θυγατρὸς τοῦ Ναπολέοντος Α') καὶ τῆς αὐτοκρατείας Εὐγενίας, Ἰσπανίδος κομήσεως τῆς Θήβας, γεννηθείσης τῆ 5 μαΐου 1826, νυμφευθείσης τῷ Ναπολέοντι Γ' τῆ 29 ἰανουαρίου 1853 καὶ χρευστάσης τῆ 9 ἰανουαρίου 1873 (Κατοικία ἐν Ἀγγλίᾳ).

Ἐκ τῶν Βουρβόνων. Πρ. Ἐρβέρτος, δούξ τοῦ Βορδῶν, γεν. τῆ 29 Σεπτεμβρίου 1820, υἱὸς τοῦ πρ. Καρόλου Φερδινάνδου, δουκὸς τοῦ Βερρῦ (γεννηθέντος τῆ 22 ἰανουαρίου 1788, † τῆ 14 φεβρ.

1820) ὑστεροτόκου υἱοῦ τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Δεκάτου) καὶ τῆς πριγκηπέσσης Καρολίνης (θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν Φραγκίσκου τοῦ Α', γεννηθείσης τῆ 5 νοεμβρίου 1798, † τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1870). Ὁ βασιλεὺς Κάρολος Γ' παρητήθη, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ καὶ διάδοχος Λουδοβίκος ἀπέστη τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ στέμματος τῆ 2 αὐγούστου 1830, ὑπὲρ τοῦ δουκὸς τοῦ Βορδῶν, ὅστις ἐγκατέλειψε τὴν Γαλλίαν μετ' αὐτῶν τῆ 16 αὐγούστ. 1830 καὶ φέρει τὸν τίτλον δουκὸς τοῦ Σιαμβῶν, κατοικῶν ἐν Βενετίᾳ καὶ Φροσδόρφῃ ἐν τῇ Κάτω Ἀυστρῳ. Ἐνυμφεύθη τῆ 16 νοεμβρίου 1846 τὴν πρ. Μαρίαν Θηρεσίαν, θυγατέρα τοῦ Φραγκίσκου Δ' δουκὸς τῆς Μοδένης, γεννηθεῖσαν τῆ 14 ἰουλίου 1817.

Ἐκ τῶν πριγκηπῶν τοῦ Ὁρλεάνς. Πρ. Λουδοβίκος Φίλιππος Ἀλβέρτος τοῦ Ὁρλεάνς, κόμης τῶν Παρισίων, γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις τῆ 24 αὐγούστου 1838, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου δουκὸς τοῦ Ὁρλεάνς, βασιλικῷ πρίγκηπος (γεννηθέντος τῆ 3 Σεπτεμβρίου 1810 καὶ † τῆ 12 ἰουλίου 1842, υἱοῦ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου καὶ τῆς βασιλείσεως Μαρίας Ἀμαλίας) καὶ τῆς πριγκη. Ἐλένης, Δουκίσσης τοῦ Ὁρλεάνς. — Οἱ ἄλλοι υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου εἰσὶν ὁ πρίγκ. Λουδοβίκος δούξ τοῦ Νεμούρ, γεννηθεὶς τῷ 1814, στρατηγὸς μοιραρχίας ἡ πριγκ. Μαρία Κλεμεντίνη, γεννηθ. τῷ 1817 καὶ νυμφευθεῖσα τῷ 1843 μετὰ τοῦ πρίγκηπος Αὐγούστου τοῦ Σὰξ Κοβούργου Γόθα· ὁ πρίγκ. Φραγκίσκος, πρίγκηψ τῆς Ζοαμβίλλης, γεννηθεὶς τῷ 1818, ἀντιναύαρχος τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ· ὁ πρίγκηψ Ἐρρῆκος, δούξ τοῦ Ὠμάλ, γεννηθεὶς τῷ 1822, στρατηγὸς σωματάρχης τοῦ 7 σώματος· ὁ πρίγκηψ Ἀντώνιος δούξ τοῦ Μομπανσιέ, γεννηθεὶς τῆ 31 ἰουλίου 1846.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

(Ἴδε: Πρωσία.)

ΔΑΝΙΑ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ', βασιλεὺς τῆς Δανίας (φέρων καὶ τὸν τίτλον δουκὸς τοῦ Σλέσβιγ Ὀλστὰιν κλπ.), γεννηθεὶς τῆ 8 ἀπριλίου 1818, υἱὸς τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου, δουκὸς Σλέσβιγ Ὀλστὰιν (γεννηθέντος τῷ 1785 καὶ † τῷ 1831) καὶ τῆς Λουίζης Καρολίνας πριγκηπέσσης τῆς Ἑσσης, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Δανίας τῆ 15 νοεμβρίου 1863, δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου ἀπὸ 8 μαΐου 1852 καὶ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 ἰουλίου 1853 δανικοῦ νόμου τῆς δια-

δογῆς, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου Ζ', ἐνυμφεύθη τῇ 26 μαΐου 1842 τὴν βασιλισσάν Λουίζαν πριγκηπέσσαν τῆς Ἑσθίας Κασέλης, γενν. τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1817, θυγατέρα τοῦ Γουλιέλμου, Λαυδγράφου τῆς Ἑσθίας Κασέλης (+ τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1867) καὶ τῆς συζύγου του Λουίζης Καρλόττας (+ τῇ 1864, θυγατρὸς τοῦ πριγκηπος διαδόχου τῆς Δανίας Φρειδερίκου).

ΤΕΚΝΑ. — 1. Πρ. βασιλικὸς Χριστιανὸς Φρειδερίκος, γεννηθεὶς τῇ 3 ἰουνίου 1843, στρατηγὸς ἐν τῷ Δανικῷ στρατῷ, ἐνυμφεύθη ἐν Στοκκόλμῃ τῇ 28 ἰουλίου 1869 μετὰ τῆς βασιλ. πριγκηπέσσης Λουίζης, γενν. τῇ 31 ὁκτωβρίου 1851, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Καρόλου τοῦ ΙΕ'.

Τέκνα αὐτῶν:

α. Πρίγκηψ Χριστιανὸς Κάρολος, γεννηθεὶς τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1870.

β. Πρ. Χριστιανὸς Φρειδερίκος Κάρολος, γεννηθεὶς τῇ 3 αὐγούστου 1872.

γ. Πριγκηπέσσα Λουίζα, γεννηθεῖσα τῇ 17 Φεβρουαρίου 1875.

δ. Πρίγκηψ Χαράλδ Χριστιανὸς, γενν. τῇ 3 ὁκτωβρίου 1876.

2. Πρ. Ἀλεξάνδρα, γεννηθεῖσα τῇ 1 Δεκεμβρίου 1844, ἐνυμφεύθη τῇ 10 Μαρτίου 1863 τὸν πρίγκηπα τῆς Ουαλλίας (ἴδε: Ἀγγλία).

3. Πρίγκηψ Χριστιανὸς Γουλιέλμος Φερδινάνδος Ἀδόλφος Γεώργιος, γεννηθεὶς τῇ 24 Δεκεμβρίου 1845, ναύαρχος ἐν τῷ Δανικῷ ναυτικῷ, δεχθεὶς τῇ 6 ἰουνίου 1863 τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ τίτλου «Γεωργίου Α' βασιλέως τῶν Ἑλλήνων» (ἴδ. Ἑλλάς). Τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1863 ὑπέγραψε πρᾶξιν, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ νεώτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ θέλουσι προηγηθῆ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀπογόνων του ἐν τῇ διαδοχῇ τοῦ Δανικοῦ θρόνου.

4. Πριγ. Μαρία Λάγμαρ (νῦν Μαρία Θεοδωρόβνα), γεννηθεῖσα τῇ 26 Νοεμβρίου 1847 καὶ νυμφευθεῖσα τῇ 9 Νοεμβρίου 1866 τὸν μέγαν δούκα διάδοχον τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρον.

5. Πρ. Θύρα, γενν. τῇ 29 Σεπτεμ. 1853.

6. Πρ. Βαλδεμάρ, γεννηθεὶς τῇ 27 ὁκτωβρ. 1858.

ΕΛΛΑΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, γενν. τῇ 24 Δεκεμβρίου

1845, υἱὸς τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ Θ' τῆς Δανίας καὶ τῆς βασιλισσῆς Λουίζης, ἐδέχθη τῇ 6 ἰουνίου 1863 ἐν Κοπεγχάγῃ τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος, προσενεχθὲν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, δυνάμει τοῦ ὑπογραφέντος τῇ 5 ἰουνίου ἐν Λονδίῳ Πρωτοκόλλου ὑπὸ τῶν τριῶν προστατίδων δυνάμεων Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ τῇ 27 ἰουνίου 1863 ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐφθασεν εἰς Πειραιᾶ τῇ 30 ὁκτωβρ. καὶ ἀνέλαβε τὴν βασιλείαν τῇ 31 ἄρχηγὸς τοῦ συντάγματος τοῦ ῥωστικοῦ πεζικοῦ τοῦ Νέβα, Ἄρ. 1. Ἐνυμφεύθη τῇ 15/27 ὁκτωβρ. 1867 τὴν βασιλισσάν Ὀλγαν Κωνσταντινόβναν, μεγάλην δούκισσαν τῆς Ρωσσίας, γεννηθεῖσαν τῇ 22/3 Σεπτεμ. 1851, θυγατέρα τοῦ μεγάλου δούκως Κωνσταντίνου Νικολάεβιτς.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Κωνσταντῖνος, διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, γενν. ἐν Ἀθήναις τῇ 24 ἰουλίου (2 αὐγούστου) 1869.

2. Γεώργιος, γεννηθεὶς ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 12/24 ἰουνίου 1870.

3. Ἀλεξάνδρα, γενν. ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 18/30 αὐγ. 1871.

4. Νικόλαος, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῇ 9/21 ἰανουαρ. 1872.

5. Μαρία, γενν. ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρ. (3 Μαρτίου) 1876.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΙΒ', βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, γενν. τῇ 28 Νοεμβρ. 1857, υἱὸς τοῦ Φραγκίσκου δ' Ἀσὶς βασιλέως καὶ ἰνφάντου τῆς Ἰσπανίας, (γενν. τῇ 13 Μαΐου 1822) καὶ τῆς βασιλισσῆς Ἰσαβέλλας τῆς Β' (ἦτις γεννηθεῖσα τῇ 10 ὁκτωβρ. 1830, διεδέχθη ὑπὸ κηδεμονίαν τῇ 29 Σεπτεμ. 1833 τὸν πατέρα της βασιλέα Φερδινάνδον Ζ', δυνάμει τοῦ περὶ διαδοχῆς διατάγματος τοῦ ἐπικυρωθέντος διὰ ψηφίσματος τῆς 29 Μαρτίου 1830, ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ ὑπὸ τῶν Ἰσπανικῶν Βουλῶν τῇ 8 Νοεμ. 1843, ἐνυμφεύθη τῇ 10 ὁκτωβρ. 1848 τὸν ἐξάδελφόν της Φραγκίσκον δ' Ἀσὶς, ἐγκατέλειψε τὴν Ἰσπανίαν τῇ 30 Σεπτεμ. 1868 ἕνεκα τῆς ἐπαναστάσεως, ἐκηρύχθη ἐκπτώτως ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, διεμαρτυρήθη αὐθημερὸν κατὰ τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων καὶ παρητήθη τέλος τῶν ἀξιώσεων αὐτῆς εἰς τὸν θρόνον τῇ 25 ἰουν. 1870 ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀλφόντου, πρίγκηπος τῶν Ἀστουριῶν, ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας τῇ 30 Δεκεμ. 1874. Ἐνυμφεύθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1878 τὴν βασιλισσάν Μαρίαν δελὰς Μερσεδὲς, γεννηθεῖσαν τῇ 24

Ιουνίου 1860, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Ἀντωνίου δουκὸς τοῦ Μομπανσιέ καὶ τῆς πριγκηπέσσης Λουίζης, Ἰνφάντιδος τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀποθανοῦσαν τὸν ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄδελφοί· 1. Ἰνφάντης Μαρία Ἰσαβέλλα, γεννηθεῖσα τῇ 20 δεκεμβρίου 1851, νυμφευθεῖσα τῇ 13 μαΐου 1868 τὸν πρίγκηπα Γαετάνου, ἰταλὸν, καὶ χηρεύσασα τῷ 1871.— 2. Ἰνφ. Μαρία δὲ λ Πιλάρ, γεννηθεῖσα τῇ 4 ἰουνίου 1861.— 3. Ἰνφ. Μαρία Δέλλα Πάζ γεννηθεῖσα τῇ 23 ἰουνίου 1862.— 4. Ἰνφ. Μαρία Εὐλαλία, γεννηθεῖσα τῇ 12 φεβρουαρίου 1864.

Ἄδελφὴ τῆς μητρὸς· Ἰνφ. Μαρία Λουίζα, γεννηθεῖσα τῇ 30 ἰανουαρίου 1832, ἐνυμφεύθη τῇ 10 ὀκτωβρίου 1846 τὸν Ἀντώνιον πρίγκηπα τοῦ Ὀρλεάν, δούκαν τοῦ Μομπανσιέ.

ΙΤΑΛΙΑ.

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ Α', βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, γεννηθεὶς τῇ 14 μαρτίου 1844, υἱὸς τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ Β', (γεννηθέντος τῇ 14 μαρτίου 1820, διαδεχθέντος τὸν πατέρα του Κάρολον Ἀλβέρτον, (γενν. τῇ 29 ὀκτωβρ. 1798, † 28 ἰουλ. 1849, δυνάμει τῆς ἀπὸ 23 μαρτίου 1849 παρατήσεως αὐτοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Σαρδηνίας λαβόντος τὸν τίτλον «βασιλέως τῆς Ἰταλίας» διὰ τοῦ ἀπὸ 17 μαρτίου 1861 νόμου, νυμφευθέντος δὲ τῇ 12 ἀπριλίου 1842 τὴν πριγκηπέσσαν Ἀδελαΐδα ἐκ τοῦ αὐστριακοῦ οἴκου, γεννηθεῖσαν τῷ 1822 καὶ ταύτης ἀποθανούσης τῇ 20 ἰουνίου 1855 νυμφευθέντος τὸ δεύτερον μοργανατικῶς τὴν κόμησσαν Ρόζαν Μιραβιόρη), διεδέχθη τὸν πατέρα του ἀπαθανόντα τῇ 9 ἰανουαρίου 1878 ἐνυμφεύθη τῇ 22 ἀπριλίου 1868 τὴν βασίλισσαν Μαρίαν Μαργαρίταν, ἐξαδέλφην αὐτοῦ, γεννηθεῖσαν τῇ 20 νοεμβρίου 1850, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου τῆς Σαβοΐας καὶ τῆς πριγκηπέσσης Ἐλισάβετ, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας Ἰωάννου.

ΤΕΚΝΟΝ.— Πρ. Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως, γενν. τῇ 11 νοεμβρίου 1869.

Ἄδελφοί.— 1. Πριγκηπέσσα Κλοτίλδη γεννηθεῖσα τῇ 2 μαρτίου 1843, ἐνυμφεύθη τῇ 30 ἰανουαρίου 1859 μετὰ τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος, ἐξαδέλφου τοῦ Ναπολέοντος Γ'.— 2. Πρ. Ἀμεδαῖος, δούξ τῆς Ἀόστης, γενν. τῇ 30 μαΐου 1845, δεχθεὶς τὸ ἰσπανικὸν στέμμα προσενεχθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῇ 4 δεκεμβρίου 1870, καταθέσας αὐτὸ τῇ 11 φεβρουαρίου 1873 καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἰταλίαν. Ἐνυμφεύθη τῇ 30 μαΐου 1867 τὴν πριγκ. Μαρίαν γεννηθεῖσαν τῇ 9 αὐγούστου 1847 καὶ † τῇ 8 νοεμβρίου 1876.

Τέκνα αὐτοῦ :

α. Πρίγκηψ Ἐμμανουήλ γενν. τῇ 13 ἰανουαρίου 1869.

β. Πρίγκ. Βίκτωρ, γενν. τῇ 24 νοεμβρίου 1870.

γ. Πρίγκ. Λουδοβίκος γενν. τῇ 31 ἰανουαρίου 1873.

3.— Πριγκ. Μαρία Πία, γεννηθεῖσα τῇ 16 ὀκτωβρίου 1847, ἐνυμφεύθη τῇ 6 ὀκτωβρίου 1862 μετὰ τοῦ Λουδοβίκου βασιλέως τῆς Πορτογαλίας.

Ἄδελφὸς τῆς βασιλίσσης καὶ ἐξάδελφος τοῦ βασιλέως πρίγκηψ Θωμάς, δούξ τῆς Γενούης γενν. τῇ 6 φεβρουαρίου 1854.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Γ', Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ μέγασδούξ τοῦ Λουξεμβούργου, γενν. τῇ 9 φεβρ. 1817, υἱὸς τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου Β', (γενν. τῇ 6 δεκεμ. 1792) καὶ τῆς βασιλίσσης Ἄνας Παυλόβνας (γενν. τῇ 18 ἰανουαρίου 1795, † 1 μαρτ. 1865, θυγατρὸς τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Παύλου), διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 17 μαρτίου 1849. Ἐνυμφεύθη τῇ 18 ἰουνίου 1839 τὴν βασίλισσαν Σοφίαν, γενν. τῇ 17 ἰουν. 1818, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Βυρτεμβέργης Γουλιέλμου Α', χηρεύσας τῇ 3 ἰουν. 1877.

ΤΕΚΝΑ.— 1. Πρ. Γουλιέλμος, διάδοχος, γενν. τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1840, ἀντιναύαρχος καὶ στρατηγὸς τοῦ ἵππικοῦ καὶ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἵππικοῦ.

2. Πρ. Ἀλέξανδρος, γενν. τῇ 25 αὐγούστου 1851, πλωτάρχης καὶ συνταγματάρχης τῶν ἐπιλέκτων καὶ τῶν εὐζώνων.

Ἄδελφοί.— Πρίγκηψ Ἐβέρτος, ἀντιναύαρχος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ βασιλέως ἐν τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τοῦ Λουξεμβούργου, γεννηθεὶς τῇ 13 ἰουνίου 1820, νυμφευθεὶς τῇ 19 μαΐου 1853 τὴν πριγκηπέσσαν Ἀμαλίαν τοῦ Σαξ Βεῖμάρ Ἐϊξενάχ καὶ χηρεύσας τῇ 1 μαΐου 1872.— Πρ. Σοφία, γεννηθεῖσα τῇ 8 ἀπριλ. 1824 καὶ νυμφευθεῖσα τῇ 8 ὀκτωβρ. 1842 τὸν μέγαν δούκα τοῦ Σαξ-Βεῖμάρ Ἐϊξενάχ Κάρολον Ἀλεξάνδρον.

Θεῖοι.— Πρίγκηψ Φρειδερίκος, γεννηθεὶς τῇ 28 φεβρουαρίου 1797, στρατάρχης καὶ ναύαρχος τοῦ στόλου, συνταγματάρχης τοῦ πρωσικοῦ ἵππικοῦ, νυμφευθεὶς τῇ 21 μαΐου 1825 τὴν πριγκηπέσσαν Λουίζαν, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας Φρειδερίκου Γουλιέλμου Γ', καὶ χηρεύσας τῇ 6 δεκεμ. 1870.— Πρ. Μαριάννη γενν. 1810, νυμφευθεῖσα τῷ 1830 μετὰ Ἀλβέρτου, πρ. τῆς Πρωσσίας († τῷ 1872), διαζευχθεῖσα δὲ τῷ 1849.

ΠΕΡΣΙΑ.

ΣΙΑΧ ΝΑΣΡΕΔΔΙΝ, βασιλεύς τῆς Περσίας, φέρων τὸν τίτλον Σιαχνηνσιάχ, ἦτοι Βασιλεὺς Βασιλέων, γεννηθεὶς τῷ 1830, διεδέχθη τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1848 τὸν πατέρα αὐτοῦ Μοχαμμέτ Σιάχ.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α', βασιλεύς τῆς Πορτογαλίας, γεννηθεὶς τῇ 31 ὁκτωβρ. 1838, υἱὸς τοῦ Φερδινάνδου, τιτουλαρίου βασιλείου καὶ στρατάρχου τῆς Πορτογαλίας (γενν. τῇ 29 ὁκτωβρ. 1816) καὶ τῆς βασιλίσσης Μαρίας Β', (γενν. τῇ 4 Ἀπριλίου 1819, νυμφευθεῖσης τῇ 9 Ἀπριλ. 1856 καὶ † τῇ 15 Νοεμβρίου 1855, θυγατρὸς τοῦ Πέτρου Α' αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας [Πέτρου Δ' ὡς βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας]), διεδέχθη τῇ 11 Νοεμβρίου 1861 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πέτρον Ε'. (γεννηθέντα τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1837). Ἐνυμφεῖθη τῇ 6 ὁκτωβρ. 1862 τὴν βασίλισσαν Μαρίαν Πίαν, θυγατέρα τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουήλ Β', γεννηθεῖσαν τῇ 16 ὁκτωβρ. 1847.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Πρίγκηψ Κάρολος, ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου, γενν. τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1863.

2. Πρ. Ἀλφόνσος, γενν. τῇ 31 ἰουλίου 1865.

Ἀδελφοί. — 1. Πριγκηπέσσα Μαρία, γεννηθεῖσα τῇ 21 ἰουλίου 1842 ἐνυμφεῖθη τῇ 11 Μαΐου 1859 τὸν Γεώργιον δούκα τῆς Σαξωνίας. — 2. Πρίγκ. Ἀντωνία, γενν. τῇ 17 φεβρ. 1845, ἐνυμφεῖθη τῇ 12 Σεπτεμ. 1861 τὸν Λεοπόλδον πρίγκηπα διάδοχον τοῦ Χοεντζόλερν Σιγμάρινγεν. — 3. Πρ. Αὐγουστος, δούξ τοῦ Κόιμπερ, γενν. τῇ 4 Νοεμβρίου 1847, ὑποστράτηγος.

ΠΡΩΣΣΙΑ.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Α', (Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α'. Λουδοβίκος), αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, κλπ. γεννηθεὶς τῇ 22 Μαρτίου 1797, υἱὸς τοῦ βασιλείου Φρειδερίκου Γουλιέλμου Γ', (γενν. τῇ 3 Αὐγούστου 1770, † τῇ 7 ἰουνίου 1840) καὶ τῆς βασιλίσσης Λουίζας (γενν. τῇ 10 Μαρτίου 1776, † τῇ 19 ἰουλ. 1810, θυγατρὸς τοῦ μεγάλου δούκῃ τοῦ Μεκλεμβούργου Στρέλιτς Κρόλου), γενόμενος ἀντιβασιλεὺς τῇ 9 ὁκτωβρ. 1858, διεδέχθη ἐπὶ τοῦ θρόνου τῇ 2 ἰανουαρ. 1861 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα Φρειδερίκον Γουλιέλμον Δ', (γενν. τῇ 15 ὁκτωβρ. 1795),

στεφθεὶς τῇ 18 ὁκτωβρ. 1861, ἀπὸ δὲ τῆς 18 ἰανουαρίου 1871 ἀναγορευθεὶς Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Ἐνυμφεῖθη τῇ 11 ἰουνίου 1829 τὴν θυγατέρα τοῦ μεγάλου δούκῃ τοῦ Σάξ Βείμαρ Καρόλου Φρειδερίκου Αὐγούστου, Αὐτοκράτειραν τῆς Γερμανίας καὶ βασίλισσαν τῆς Πρωσίας.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Φρειδερίκος Γουλιέλμος, αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ τῆς Γερμανίας καὶ βασιλικὸς πρίγκηψ τῆς Πρωσίας, γενν. τῇ 18 ὁκτωβρ. 1831, στρατάρχης τῆς Γερμανίας καὶ ἐπίτιμος ρώσσοσ στρατάρχης κλπ. ἐνυμφεῖθη ἐν Λονδίῳ τῇ 25 ἰανουαρ. 1858 τὴν πριγκηπέσσαν Βικτωρίαν, αὐτοκρατορικὴν πριγκ. τῆς Γερμανίας καὶ βασιλικὴν πριγκ. τῆς Πρωσίας, θυγατέρα τῆς βασίλισσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας Α'. (ἴδε: Ἀγγλία).

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Πρίγκηψ Γουλιέλμος, γενν. τῇ 27 ἰανουαρ. 1859.

β'. Πρ. Καρλόττα, γενν. τῇ 24 ἰουλ. 1860.

γ'. Πρ. Ἐρβέρτος, γενν. τῇ 14 Αὐγούστου 1862.

δ'. Πρ. Βικτωρία, γενν. τῇ 12 Ἀπριλ. 1866.

ε'. Πρ. Βαλδεμάρ, γεννηθεὶς τῇ 10 φεβρ. 1868.

στ'. Πρ. Σοφία Δωροθέα, γενν. τῇ 14 ἰουνίου 1870.

ζ'. Πρ. Μαργαρίτα, γενν. τῇ 22 Ἀπριλ. 1872.

2. Πριγκ. Λουίζα, γενν. τῇ 3 Δεκεμ. 1838, νυμφεῖθη τῇ 20 Σεπτεμ. 1856 τὸν μέγαν δούκα τῆς Βάδης Φρειδερίκον.

Ἐκ δὲ τῶν συγγενῶν τοῦ αὐτοκράτορος σημειωτέα οἱ ἐξῆς, κατέχοντες ὑψηλὰ ἀξιώματα ἐν τῷ Γερμανικῷ στρατῷ.

Ἀδελφός Πρίγκηψ Φρειδερίκος Κάρολος, γενν. τῇ 29 ἰουνίου 1801, ὑποστράτηγος καὶ ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, νυμφεῖθη τῇ 1827 τὴν θυγατέρα τοῦ δούκῃ τοῦ Σάξ Βείμαρ Καρόλου Φρειδερίκου, πρ. Μαρίαν, χηρεύσας δὲ τῇ 18 ἰανουαρ. 1877.

Ἀνεψιοί. — 1. Πρίγκηψ Φρειδερίκος Κάρολος, υἱὸς τοῦ προηγουμένου, γενν. τῇ 20 Μαρτίου 1828, στρατάρχης τῆς Γερμανίας καὶ ἐπίτιμος ρώσσοσ στρατάρχης κτλ. νυμφεῖθη τῇ 29 Νοεμβρίου 1854 τὴν θυγατέρα τοῦ δούκῃ τῆς Ἀγγλίας Λεοπόλδου, πριγκηπέσσαν Μαρίαν, ἐξ ἧς ἔχει 4 τέκνα. — 2. Πρ. Ἀλθέρτος, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Ἐρρίκου Ἀλθέρτου, τρίτου ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος (γενν. τῇ 4 ὁκτωβρ. 1809, † τῇ 14 ὁκτωβρ. 1872), γεννηθεὶς τῇ 8 Μαΐου 1837, στρατηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, στρατηγὸς σωματάρ-

χης τοῦ Γ'. σώματος (Ἀνοβέρου) κλπ. νυμφευθεὶς τῇ 2 αὐγ. 1854, τὴν θυγατέρα τοῦ δουκὸς Ἑρνέστου τοῦ Σάξ Ἀλτεμβούργου καὶ σχὼν εἰς αὐτῆς δύο υἱούς. — 3 Πρ. Ἀλέξανδρος, ἕγγονος τοῦ θεοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, γεννηθεὶς τῇ 21 ἰουνίου 1820, στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ. — 4. Πρ. Γεώργιος, ἀδελφὸς τοῦ τελευταίου, γεννηθεὶς τῇ 12 φεβρ. 1826, στρατηγὸς τοῦ ἵππικοῦ.

Σημ. Ὑπάρχουσι καὶ πλάγιοι γραμμαὶ μὴ βασιλεύουσαι, τῆς πρώτης τῶν ὀπίων, ἧτοι τοῦ πριγκηπικοῦ οἴκου τοῦ Χοεντζόλερν Σιγμαφρικεν ἀρχηγὸς εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ρουμανίας Καρόλου, πρ. Κάρολος Ἀντώνιος.

ΡΩΣΣΙΑ.

Αὐτοκράτωρ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β'. Νικολάεβις, γεννηθεὶς τῇ 17)29 ἄπριλ. 1818, διεδέχθη τῇ 18 φεβρ. (2 μαρτίου) 1855 τὸν πατέρα του αὐτοκράτορα Νικόλαον Α'. Παύλοβις (γεννηθέντα τῇ 25 ἰουνίου (6 ἰουλίου) 1796, νυμφευθέντα τῇ 1)13 ἰουλίου 1817 τὴν Ἀλεξάνδραν Θεοδωρόβναν, πρῶν πριγκ. Καρλότταν, γενν. τῇ 1)13 ἰουλ. 1798, † τῇ 20)2 νοεμβρ. 1860, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας Φρειδερίκου Γουλιέλμου Γ'.) ἐστέρθη δὲ τῇ 26 αὐγούστου (7 Σεπτεμ.) 1856. Ἐνυμφεῦθη τῇ 16)28 ἄπριλ. 1841 τὴν αὐτοκράτειραν Μαρίαν Ἀλεξάνδρόβναν, πρῶν Πριγκ. Μαρίαν γενν. τῇ 27 ἰουλίου (8 αὐγούστου) 1824, θυγατέρα τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Ἑσθίας Λουδοβίκου Β'. († τῇ 16 ἰουνίου 1848) καὶ τῆς πριγκηπέσσης Γουλιελμίνης († 27 ἰανουαρίου 1836, θυγατρὸς τοῦ κληρονομικοῦ πρίγκηπος τῆς Βάδης Καρόλου Λουδοβίκου).

ΤΕΚΝΑ. — Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδροβις, Τσεζάρεβις, γεννηθεὶς τῇ 26 φεβρ. (10 μαρτ. 1845), κηρυχθεὶς μέγας δούξ διὰδοχος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Νικόλαου δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12)24 ἄπριλίου 1865, γεν. ὑπασπιστὴς καὶ στρατηγὸς τῆς ἀκολουθίας τοῦ αὐτοκράτορος, στρατηγὸς τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ, διοικητὴς τοῦ σώματος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, Ἀταμὰν (ἀρχηγὸς) ὄλων τῶν στρατευμάτων τῶν Κοζάκων κλπ. ἐνυμφεῦθη τῇ 28)9 νοεμβρίου 1866 τὴν πριγκηπέσσαν Δάγμαρ, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ Θ', καὶ ἀδελφὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος, γεννηθεῖσαν τῇ 14)26 νοεμβρίου 1847, μετονομασθεῖσαν δὲ Μαρίαν Θεοδωρόβναν μετὰ τοῦ τίτλου Καισαρόβνας καὶ μεγάλης δουκίσσης.

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Μέγας δούξ Νικόλαος Ἀλεξάνδροβις, γενν. τῇ 6)18 μαΐου 1868.

β'. Μέγας δούξ Γεώργιος Ἀλεξάνδροβις, γενν. τῇ 27)9 μαΐου 1871.

γ'. Μεγάλη δούκισσα Ξενία Ἀλεξάνδρόβνα, γενν. τῇ 25)6 ἄπριλίου. 1875.

2. Μέγας δούξ Βλαδίμηρος Ἀλεξάνδροβις, γεννηθεὶς τῇ 10)22 ἄπριλ. 1847, γενικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος, ἀνιστρατήγος διοικητὴς τῆς ἀ. μοιραρχίας τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς κλπ. Ἐνυμφεῦθη τῇ 28 αὐγ. 1874 τὴν Μ. Δούκισσαν Μαρίαν Παυλόβναν, θυγατέρα τοῦ μεγάλου δουκὸς τοῦ Μεκλεμβούργου Φρειδερίκου Φραγκίσκου, γεννηθεῖσαν τῇ 14 μαΐου 1854.

Γίδος αὐτῶν. — Κύριλλος Βλαδιμίροβις, Μ. Δούξ, γεννηθεὶς τῇ 30)12 ὀκτωβρ. 1876.

3. Μ. Δούξ Ἀλέξιος Ἀλεξ. γεννηθεὶς τῇ 2)14 ἰανουαρ. 1850, ἀντιναύαρχος καὶ ὑποστράτηγος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Αὐτοκράτορος κλπ.

4. Μεγάλη δούκισσα Μαρία Ἀλεξάνδρόβνα, γενν. τῇ 5)17 ὀκτωβρ. 1853, ἐνυμφεῦθη ἐν Πετροπόλει τῇ 11)23 ἰανουαρ. 1874 μετὰ τοῦ πρ. Ἀλφρέδου, δευτεροτόκου υἱοῦ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας.

5. Μέγας δούξ Σέργιος Ἀλ. γεννηθεὶς τῇ 29)11 μαΐου 1857, ταγματάρχης κλπ.

6. Μέγας δούξ Παῦλος Ἀλεξ. γενν. τῇ 21)3 ὀκτωβρ. 1860, ὑποταγματάρχης κλπ.

Ἀδελφοί. — 1. Ὀλγα Νικολάεβνα, γεννηθ. τῇ 30)11 Σεπτεμβρίου 1822, νυμφευθεῖσα δὲ τῇ 1)13 ἰουλ. 1846 τὸν νῦν βασιλέα τῆς Βυρτεμβέργης Κάρολον Α'.

2. Μέγας δούξ Κωνσταντῖνος Νικολάεβις, γεν. τῇ 9)21 Σεπτεμ. 1827, μέγας ναύαρχος καὶ γεν. ὑπασπιστὴς, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Αὐτοκρατορίας κλπ. ἐνυμφεῦθη τῇ 30)11 Σεπτεμ. 1848 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἀλεξάνδραν Ἰωσηφόβναν, θυγατέρα τοῦ δουκὸς τοῦ Σάξ Ἀλτεμβούργου Ἰωσήφ, γενν. τῇ 26)8 ἰουλίου 1830.

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Μέγας δούξ Νικόλαος Κωνσταντινόβιτς, γεννηθ. τῆ 2)14 φεβρουαρ. 1850.

β'. Ολγα ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων, γενν. τῆ 22)3 σεπτεμβρίου 1851.

γ'. Βιέρα Κωνσταντινόβνα, γεννηθεῖσα τῆ 4)16 φεβρ. 1854, νυμφευθεῖσα τῆ 8 μαΐου 1874, Εὐγένιον τὸν δούκα τῆς Βυρτεμβέργης καὶ χηρεύσασα τῆ 27 ἰανουαρίου 1858.

δ'. Κωνσταντῖνος Κωνσταντινόβιτς, γενν. τῆ 10)22 αὐγούστου 1858.

ε'. Δημήτριος Κωνσταντινόβιτς, γενν. τῆ 2)14 ἰουνίου 1860.

στ'. Βιατσεσλάβ Κωνστ. γενν. τῆ 1/13 ἰουλίου 1862.

3. Μέγας δούξ Νικόλαος Νικολάεβιτς, γεννηθεὶς τῆ 27)8 αὐγ. 1831, στρατηγὸς τοῦ μηχανικοῦ καὶ γεν. ὑπασπιστῆς κλπ. ἐνυμφεῦθη τῆ 25/6 φεβρουαρ. 1856 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἀλεξάνδραν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος ταῦ Ὀλδεμβούργου Πέτρου, γεννηθεῖσαν τῆ 21/2 ἰουνίου 1838.

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Μέγας δούξ Νικόλαος Νικολάεβιτς, γενν. τῆ 6/18 νοεμβρίου 1856.

β'. Μέγας δούξ Πέτρος Νικολάεβιτς, γεννηθ. τῆ 10/22 ἰανουαρίου 1864.

4. Μέγας δούξ Μιχαήλ Νικολάεβιτς, γεννηθεὶς τῆ 13/25 ὁκτωβρ. 1832, στρατηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κλπ. γεν. ὑπασπιστῆς καὶ γενικός διοικητῆς τοῦ Καυκάσου κλπ. ἐνυμφεῦθη τῆ 16/28 αὐγούστου 1857 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ὀλγαν, πρῶην πριγκηπέσσαν Κεκιλιαν, θυγατέρα τοῦ μεγάλου δαυκὸς τῆς Βάδης Λεοπόλδου, γεννηθ. τῆ 8)20 σεπτεμβρίου 1839.

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Νικόλαος Μιχαήλοβιτς, γενν. τῆ 4/16 ὁκτωβρ. 1861.

β'. Ἀναστασία Μιχαήλοβνα, γενν. τῆ 16/28 ἰουλ. 1860.

γ'. Μιχαήλ Μιχαήλοβιτς, γενν. τῆ 4/16 ὁκτωβρ. 1864.

δ'. Γεώργιος Μιχαήλοβιτς, γενν. τῆ 11/23 αὐγούστου 1863.

ε'. Ἀλέξανδρος, Μιχαήλοβιτς, γενν. τῆ 1/13 ἄπριλ 1866.

στ'. Σέργιος Μιχαήλοβιτς, γενν. τῆ 25/7 ὁκτωβρ. 1869,

ΣΑΞΩΝΙΑ.

ΑΛΒΕΡΤΟΣ, βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, γεννηθεὶς τῆ 23 ἄπριλίου 1828, υἱὸς τοῦ βασιλέως Γωάννου (γεννηθέντος τῆ 12 δεκεμβρ. 1801 καὶ διαδεχθέντος τὸν ἀδελφόν του Φερδινάνδον Αὐγουστον Β' τῆ 9 αὐγούστ. 1854) καὶ τῆς βασίλισσας Ἀμαλίας, πριγκηπέσσης τῆς Βαυαρίας, (γενν. τῆ 13 νοεμβρ. 1801 καὶ † τῆ 8 νοεμβ. 1877), στρατάρχης, διεδέχθη τὸν πατέρα του ἀποθανόντα. Ἐνυμφεῦθη τῆ 18 ἰουνίου 1853 τὴν βασίλισσαν Καρολίαν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Γουσταύου Βάζα, γεννηθεῖσαν τῆ 5 αὐγούστου 1833.

Ἀδελφοί — 1. Πριγκηπέσσα Ἐλισάβετ, δούκισσα τῆς Σαξωνίας, γεννηθεῖσα τῆ 4 φεβρ. 1830, ἐνυμφεῦθη τῆ 22 ἄπριλίου 1850 τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον τῆς Σαρδηνίας, δούκα τῆς Γενούης, χηρεύσασα δὲ τὴν 10 φεβρ. 1855, ἐνυμφεῦθη τὸ δεύτερον τῶ 1856 τὸν δούκα τοῦ Ραπάλλο. — 2. Πρ. Γεώργιος, δούξ τῆς Σαξωνίας, γεννηθεὶς τῆ 8 αὐγούστου, 1832, στρατηγὸς τοῦ σαξωνικοῦ πεζικοῦ, διοικητῆς τοῦ ἰβ' στρατιωτικοῦ σώματος κλπ. ἐνυμφεῦθη τῆ 11 μαΐου 1859 τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου καὶ τῆς βασίλισσας τῆς Πορτογαλίας Μαρίας Β' πριγκηπέσσαν Μαρίαν Ἀνναν, γεννηθεῖσαν τῆ 21 ἰουλίου 1843.

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Πρ. Ματθίλδη, γενν. τῆ 19 μαρτ. 1863.

β'. Πρ. Φρειδερίκος Αὐγουστος, γενν. τῆ 25 μαΐου 1865.

γ'. Πρ. Μαρία, γενν. τῆ 31 μαΐου 1867.

δ'. Πρ. Γωάννης Γεώργιος, γενν. τῆ 10 ἰουλίου 1869.

ε'. Πρ. Μαξιμιλιανὸς, γενν. τῆ 17 νοεμβρ. 1870.

στ'. Πρ. Ἀλβέρτος, γενν. τῆ 25 φεβρ. 1875.

ΣΟΥΗΔΙΑ ΚΑΙ ΝΟΡΒΗΓΙΑ.

ΟΣΚΑΡ Β' Φρειδερίκος, βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, γεννηθεὶς τῆ 21 ἰανουαρ. 1829, υἱὸς τοῦ βασιλέως Ὁσκάρ τοῦ Α' (γενν. τῆ 4 ἰουλ. 1799, † τῆ 8 ἰουλ. 1859) καὶ τῆς βασίλισσας Ἰωσηφίνης, διεδέχθη τὸν ἀδελφόν του βασιλέα Κάρολον ΙΕ' (γενν. τῆ 3 μαΐου 1826 καὶ ἀποθανόντα τῆ 18 σεπτρ. 1872). Ἐνυμφεῦθη τῆ 6 ἰουν. 1857 τὴν βασίλισσαν Σοφίαν, θυγατέρα τοῦ δαυκὸς τοῦ Νασῶ Γουλιέλμου, γεννηθεῖσαν τῆ 9 ἰουλίου 1836.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Πρίγκηψ βασιλικός Γουσταύος, γενν. τῇ 16 ἰουνίου 1858.

2. Πρίγκηψ Όσκάρι, δούξ τοῦ Γότλανδ, γεννηθεὶς τῇ 15 νοεμβρίου 1859.

3. Πρίγκηψ Κάρολος, δούξ τῆς Βετρογοθίας, γενν. τῇ 27 φεβρουαρίου 1861.

4. Πρίγκηψ Εὐγένιος, δούξ τῆς Νερικίας, γενν. τῇ 1 αὐγούστου 1865.

Ἄνεψιά αὐτοῦ Πριγκηπέσσα Λουίζα, γενν. τῇ 31 ὀκτωβρίου 1851, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Καρόλου ΙΕ' καὶ τῆς βασιλίσσης Λουίζας, πριγκηπέσσης τῶν Κάτω Χωρῶν, ἐνυμφεύθη ἐν Στοκόλμῃ τῇ 28 ἰουλίου 1869 τὸν βασιλικὸν πρίγκηπα τῆς Δανίας Φρειδερίκον.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Σουλτὰν ΑΒΔΟΥΑ-ΧΑΜΗΤ ΧΑΝ, δεῦτερος τοῦ ὀνόματος Χαμητ, γεννηθεὶς τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1842, 34ος ἡγεμὼν τῆς δυναστείας τοῦ Ὁσμὰν καὶ 31ος ἀπὸ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως, υἱὸς τοῦ Σουλτὰν Ἀβδούλ-Μεδζίτ, (γεννηθέντος τῇ 23 ἀπριλίου 1823 καὶ ἀποθανόντος τῇ 25 ἰουνίου 1861), διεδέχθη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Σουλτὰν Μουράτ τὸν Ε' τῇ 31 αὐγούστου 1876.

Ἀδελφὸς καὶ Ἀδελφαί. — 1. Σουλτὰν Μεχμέτ Μούρατ, γεννηθεὶς τῇ 24 Σεπτεμβρ. 1840, διεδέχθη τὸν θεῖον αὐτοῦ Σουλτὰν Ἀβδούλ Ἀζίζ Χὰν, ἐκθρονισθέντα τῇ 30 Μαΐου 1876, ἐκθρονισθεὶς καὶ αὐτὸς τῇ 30 αὐγούστου 1876.

2. Πριγκηπέσσα Φατιμέ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 1 Νοεμβρ. 1840, ἐνυμφεύθη πρῶτον τῇ 11 αὐγούστου 1854 τὸν Ἀλῆ Γκαλήπ πασσᾶν, τρίτον υἱὸν τοῦ Ρεσίτ πασσᾶ, καὶ τούτου θανόντος τῇ 30 ὀκτωβρίου 1858, ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον τὸν Μεχμέτ Νουρή πασσᾶν, μουσίρην.

3. Πρ. Ρεζιᾶ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 6 φεβρ. 1842, ἐνυμφεύθη τῇ 21 ἰουλίου 1857 τὸν Ἐδῆμ πασσᾶν, υἱὸν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶ.

4. Πρ. Δζεμιλέ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 18 αὐγούστου 1845, ἐνυμφεύθη τῇ 3 ἰουνίου 1858 τὸν Μαχμούτ Δζελαλεδδὶν πασσᾶν, υἱὸν τοῦ Φετῆ Αχμέτ πασσᾶ.

5. Πρ. Μεχμέτ Ρεσιᾶτ ἐφένδης, ἐπίδοχος διάδοχος κατὰ τὴν κληρονομικὴν τάξιν τοῦ οἴκου τοῦ Ὁσμὰν, γεννηθεὶς τῇ 3 νοεμβρίου 1844.

6. Πρ. Ἀχμέτ Κεμαλεδδὶν ἐφένδης, γεννηθεὶς τῇ 3 δεκεμβρ. 1847.

7. Πρ. Βαχτιζέ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 16 ἰουλίου 1848, ἐνυμφεύθη τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1869 τὸν Χουσνῆ πασσᾶν, υἱὸν τοῦ Μουσταφᾶ πασσᾶ.

8. Πρ. Νουρα δδὶν ἐφένδης, γεννηθεὶς τῇ 14 ἀπριλ. 1851.

9. Πρ. Σενιχέ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 21 νοεμβρίου 1851.

10. Πρ. Φαχμέ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 26 ἰανουαρ. 1855.

11. Πρ. Σεχιμέ Σουλτάνα, γενν. τῇ 1 μαρτίου 1855.

12. Πρ. Σουλεϊμὰν ἐφένδης, γενν. τῇ 12 ἰανουαρ. 1861.

Θεῖα. Πρ. Ἀδελιέ Σουλτάνα, χήρα τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶ, Καπιτὰν πασσᾶ, γεννηθεῖσα τῇ 12 ἰουνίου 1826, ἐνυμφεύθη τῇ 12 ἰουνίου 1845.

Θεῖος (Ἀποθανών). Σουλτὰν Ἀβδούλ Ἀζίζ Χὰν, (γεννηθεὶς τῇ 9 φεβρ. 1830, διεδέχθη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Σουλτὰν Ἀβδούλ Μεδζίτ τῇ 25 ἰουν. 1860, ἐκθρονισθεὶς τῇ 30 Μαΐου 1876 καὶ ἀποθανὼν τῇ 4 ἰουνίου 1876).

Τέκνα αὐτοῦ:

α'. Πρ. Γιουσούφ Ἰζεδδὶν ἐφένδης, γεννηθεὶς τῇ 9 ὀκτωβ. 1857.

β'. Πρ. Σαλιχέ Σουλτάνα, γεννηθεῖσα τῇ 10 αὐγούστ. 1862,

γ'. Πρ. Μαχμούτ Δζελαλεδδὶν, γεννηθεὶς τῇ 20 νοεμβρίου 1862.

δ'. Πρ. Μεχμέτ Σελίμ, γεννηθεὶς τῇ 8 ὀκτωβρίου 1866.

ε'. Πρ. Ἀβδούλ Μεδζίτ, γεννηθεὶς τῇ 27 ἰουνίου 1868.

στ'. Πρ. Μεχμέτ Σεϊφεδδὶν, γεννηθεὶς τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1872.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α', Χσενζόλερν, ἡγεμὼν κληρονομικὸς τῆς Ρουμανίας, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Ἀντωνίου Χσενζόλερν, πρωτε-

Ξαδέλφου τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου, γεννηθεὶς τῇ 20 Ἀπριλίου 1839, ἐξελέγη τοιοῦτος διὰ γενικῆς ψηφοφορίας τῇ 8/20 Ἀπριλίου 1866 καὶ ἀνεγνωρίσθη ὀριστικῶς ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1866, καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων, τελευταῖον δὲ ἀνεγνωρίσθη καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς κυριαρχίας τῆς Ὑψ. Πύλης διὰ τῆς ἀπὸ 13 ἰουλίου 1878 συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Ἐνυμφεῦθη τῇ 15 Νοεμβρίου 1869 τὴν Ἡγεμονίδα Ἐλισάβετ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ οἴκου τοῦ Βαϊδ, γεννηθεῖσαν τῇ 29 Δεκεμβρίου 1843.

ΣΕΡΒΙΑ.

ΜΙΑΝΟΣ Ὅθρενόβιτς Δ', Ἡγεμὼν τῆς Σερβίας, γεννηθεὶς τῇ 10/22 Ἀυγούστου 1854 ἐν Ἰαπίω, διεδέχθη ὑπὸ κηδεμονίαν τῇ 2 ἰουλίου 1868 (ἐκλεχθεὶς παρὰ τῆς ἐν Βελιγραδίῳ συγκροτηθείσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως) τὸν θρόνον αὐτοῦ Μιχαήλ Ὅθρενόβιτς Γ', δολοφονηθέντα ἐν Βελιγραδίῳ τῇ 10 ἰουνίου 1868. Ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ τῇ 22 Ἀυγούστου 1872 καὶ ἐνυμφεῦθη τῇ 17 Ὀκτωβρ. 1875 τὴν Ἡγεμονίδα Ναθαλίαν, γεννηθεῖσαν τῇ 1859, θυγατέρα τοῦ ἀπυθάνοντος βώσπου συνταγματάρχου Κέτσκου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἐκ τοῦ γένους Στούρτζα.

Υἱός :

Πρ. Ἀλέξανδρος, γενν. τῇ 14 Ἀυγούστου 1876.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ.

Πρίγκηψ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α' Πέτροβιτς Νιαγκός, Ἡγεμὼν (Ὀσποδάρ) τοῦ Μαυροβουνίου, γεννηθεὶς τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1841, ἀνηγορεύθη ἐν Κεττίγγη τῇ 14 Ἀυγούστου 1860, διαδεχθεὶς τὸν πρ. Δαμιήλ Α', ἀποθάνοντα τῇ 13 Ἀυγούστου 1860. Ἐνυμφεῦθη τῇ 8 Νοεμβρίου 1860 τὴν Ἡγεμονίδα Μιλέναν Πετρόβιαν Βουκοτίντσοβαν, γεννηθεῖσαν τῇ 22 Ἀπριλίου 1847, θυγατέρα τοῦ Πέτρου Βουκοτίντς, γερουσιαστοῦ, βυεβόδου καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἡγεμονικῆς φρουρᾶς.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Πρ. Ζόρκα, γεννηθεῖσα τῇ 14 Δεκεμβ. 1864.

2. Πριγκηπέσσα Μιλίτσα, γεν. τῇ 1866,

3. Πρ. Στάνα, γεννηθεῖσα τῇ 1867.

4. Πρ. Σοφία, γεννηθεῖσα τῇ 1868.

5. Πρ. Μζρίκα, γενν. τῇ 1869.

6. Πρίγκηψ Δανίλης Ἀλέξανδρος, γεννηθεὶς τῇ 30 ἰουνίου 1870.

Χήρα καὶ κόρη τοῦ Πρ. Δανίλου.

Πριγκηπέσα Λαρίκα Κβεκίτσέβα, ἐκ τῆς σερβικῆς οικογενείας Κβεκίτς, νυμφευθεῖσα τὸν πρίγκηπα Δανίλον Α' τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1855 καὶ χηρέυσασα τῇ 13 αὐγ. 1860.

Θυγάτηρ Πριγκηπέσσα Ὀλγα, γεννηθεῖσα τῇ 19 μαρτίου 1859.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ἰσμαήλ πασσᾶς, ἀντιβασιλεὺς (Χεδίβης) τῆς Αἰγύπτου, ἡγεμὼν τῆς Νοβίας, τοῦ Σουδάν, τοῦ Κορδωβάν καὶ τοῦ Δαρφούρ, γεννηθεὶς τῇ 31 Δεκεμβρίου 1830, υἱὸς τοῦ Ἰβραχίμ πασσᾶ (πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς δυναστείας Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶ), διεδέχθη τῇ 18 ἰανουαρίου 1863 τὸν θρόνον τοῦ Σαῖδ πασσᾶν, ὡς Δ' ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἔλαβε παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης διὰ φερμανίου τῆς 21 μαΐου 1866 τὸ δικαίωμα τῆς διαδοχῆς ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Αἰγύπτου κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν εἰς τοὺς ἀμέσως ἀπογόνους του, διὰ φερμανίου τῆς 8 ἰουνίου 1867 τὸν τίτλον Χεδίβου (ἡγεμόνος), διὰ φερμανίου τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1872 τὸ δικαίωμα ὅπως αὐξάνη κατὰ τὸ δοκοῦν, τὸν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατὸν αὐτοῦ καὶ συνάπτῃ δάνεια, καὶ τέλος ἀπὸ τοῦ 1873 τὸ δικαίωμα τοῦ συνομολογεῖν ἐμπορικὰς συνθήκας μετὰ πλήρους αὐτονομίας τῆς διοικήσεως τοῦ τόπου.

ΤΕΚΝΑ. — 1. Πριγκηπέσσα Ταουφιδέχ, γεννηθεῖσα τῇ 1850, ἐνυμφεῦθη τῇ 1868 τὸν Μανσοῦρ πασσᾶν, μουσίρην, μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου, ὑπουργὸν τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσέως καὶ τῶν Βακουφίαν, υἱὸν τοῦ ποτὲ διοικητοῦ τῆς Ἰεμένης Ἀχμέτ πασσᾶ, ἀνεψιοῦ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶ.

2. Μεχμέτ Τεβρῆκ πασσᾶς, πρίγκηψ διάδοχος, γενν. τῇ 1852, μουσίρης, πρόεδρος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου, ἐνυμφεῦθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1873 τὴν πριγκηπέσσαν Ἐμινὲν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Ἰλχάμ πασσᾶ. Υἱὸς αὐτῶν, Πρίγκηψ Ἀβθὰς βέης, γεννηθεὶς τῇ 14 ἰουλίου 1874.

3. Πρ. Χουσεῖν Κιαμὴλ πασσᾶς, γεννηθεὶς τῇ 1853, μουσίρης, μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν

καὶ τῶν ἀποικιῶν, νυμφευθεὶς τὸν ἰανουάρ. τοῦ 1873, τὴν πριγκηπέσσαν Ἄιν-ἐλ-γαὰτ, θυγατέρα τοῦ πριγκηπέτου Ἀχμέτ πασᾶ.

Γιῶδες αὐτῶν: Πρ. Κεμαλεδδὶν βέης, γενν. τὸν δεκέμβριον τοῦ 1874.

4. Πρ. Χασάν πασᾶς, γεννηθεὶς τῷ 1853, μουσίρης, ταγματάρχης ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ, νυμφευθεὶς τῷ 1873 τὴν πριγκηπέσσαν Χαδιτζέ, θυγατέρα τοῦ πρ. Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶ.

Τέκνα αὐτῶν:

α. Πρ. Ἀζιζ βέης, γενν. τῷ 1873.

β. Πριγκηπέσσα Ἀζιζέ, γεννηθεῖσα τῇ 22 ἰουλίου 1875.

5. Πριγκηπέσσα Φατμά, γεννηθεῖσα τῷ 1853, νυμφευθεῖσα τὸν ἰανουάριον τοῦ 1873 τὸν πριγκηπέτα Τοσοῦν πασᾶν (ἴδε κατωτέρω) καὶ χηρέυασα τῇ 10 ἰουλίου 1876.

6. Πρ. Ἰβραχὴμ Χιλμῆ πασᾶς, γενν. τῷ 1860.

7. Πρ. Μαχμούτ βέης, γεννηθεὶς τῷ 1863.

8. Πρ. Φουὰτ βέης, γεννηθεὶς τῷ 1867.

9. Πρ. Δζεμιλέ, γεννηθεῖσα τῷ 1869.

10. Πρ. Ἐμινέ, γεννηθεῖσα τῷ 1874.

11. Πρ. Δζεμαλεδδὶν βέης, γεννηθεὶς τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1875.

Ἄνεψιός τοῦ Χεδίβου: Πρ. Ἰβραχὴμ Φεχμῆ πασᾶς, υἱός τοῦ Ἀχμέτ Ριφαὰτ πασᾶ, ἀδελφοῦ τοῦ Χεδίβου, (γεννηθέντος τῷ 1825 καὶ ἀποθανόντος τῷ 1868), μουσίρης, μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου, πρώην ὑπουργός τῶν δημ. ἔργων καὶ τῆς γεωργίας, νυμφευθεὶς τῷ 1873 τὴν πριγκηπέσσαν Ζε-γάτ, θυγατέρα τοῦ Χεδίβου (γενν. τῷ 1859), χηρέυασα δὲ τῇ 19 αὐγούστου 1875.

Ἄνεψιά: Πριγκηπέσσα Ἄιν-ἐλ-Χαγιά (κόρη τοῦ αὐτοῦ), νυμφευθεῖσα τῷ 1873 τὸν πριγκ. Χουσεὶν πασᾶν, υἱὸν τοῦ Χεδίβου, (ἴδε ἀνωτέρω).

Πατῆρ καὶ θεῖοι: (Γιῶδες τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶ, ἰδρυτοῦ τῆς δυναστείας, γενν. τῷ 1769 ἐν Καβάλλα, διορισθέντος πασᾶ τῆς Αἰγύπτου τῇ 9 ἰουλίου 1805, λαβόντος διὰ φερμανίου τῆς Ὑψ.

Πύλης ἀπὸ 13 φεβρ. 1841 τὸ δικαίωμα τῆς διαδοχῆς τῆς κυβερνήσεως τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἀποθανόντος τῇ 2 αὐγούστου 1849, Α', ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

1. (Ἀποθανών). Πρ. Ἰβραχὴμ πασᾶς γεννηθεὶς τῷ 1789 ἐν Καβάλλα, ἀποθανὼν τῇ 9 νοεμβρίου 1843, ἐπίδοξος διάδοχος, ἀρχιστράτηγος, πασᾶς τοῦ Χεδζᾶζ καὶ τῶν Ἱερῶν τόπων.

Γιῶδες αὐτοῦ: Ὁ νῦν Χεδίβης καὶ οἱ ἀδελφοὶ του.

2. (Ἀποθανών). Πρ. Τοσοῦν πασᾶς, γενν. τῷ 1793, ἀποθ. τῇ 6 ἰουλίου 1826.

Γιῶδες αὐτοῦ: (Ἀποθαν.) ἀντιβασιλεὺς Ἀββᾶς πασᾶς (γενν. τῷ 1816, ἀποθ. τῇ 13 ἰουλίου 1854), διεδέχθη τῇ 2 αὐγ. 1849 τὸν πάππον αὐτοῦ Μεχμέτ Ἀλῆν, Β' ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.

Τέκνα αὐτοῦ. — α'. Ἰλχάμη πασᾶς γενν. τῷ 1836, ἀποθ. τῇ 9 Σεπτεμ. 1860.

β'. Πρ. Ἐμινέ, νυμφευθεῖσα τῷ 1873 τὸν πριγκηπέτα διάδοχον Μεχμέτ Τεβφῆκ.

3. (Ἀποθανών): ἀντιβασιλεὺς Μεχμέτ Σαῖδ πασᾶς, γεννηθεὶς τῷ 1822, ἀποθ. τῇ 18 ἰανουαρ. 1863, διεδέχθη τῇ 13 ἰουλ. 1853 τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, Ἀββᾶς πασᾶν, ὡς Γ' ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.

Γιῶδες αὐτοῦ: (Ἀποθανών). Πρ. Τοσοῦν πασᾶς (γεννηθεὶς τῷ 1855, ἀποθανὼν τῇ 10 ἰουλ. 1866) μουσίρης καὶ μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου καὶ ὑπουργός τῶν ναυτικῶν. Χήρα αὐτοῦ πριγκ. Φατμά, θυγάτηρ τοῦ Χεδίβου. (ἴδε Ἄν.)

Τέκνα αὐτῶν:

α'. Πρ. Δζεμηλ βέης, γενν. τῷ 1873.

β'. Πριγκηπέσσα Ταουφιδέ Ἰσμέτ, γενν. τῷ 1874.

4. Πρ. Ἀβδ-ἐλ Χαλῆμ πασᾶς γενν. τῷ 1832, ὑπουργός ἀνευ χαρτοφυλακίου τῆς Ὑψ. Πύλης ἐν Κωνσταντινουπόλει.

5. (Ἀποθ.). Πρ. Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶς, γενν. τῷ 1833, ἀποθ. τῷ 1861.

Κόρη αὐτοῦ. Πριγκ. Χαδιτζά, νυμφευθεῖσα τῷ 1873 τὸν πριγκ. Χασάν πασᾶν, υἱὸν τοῦ Χεδίβου (ἴδ. Ἄνωτέρω).

ΤΥΝΙΣ.

Μοχαμμέτ ΕΑ-ΣΑΔΙΚ πασσάς, βέης και κάτοχος τῆς χώρας (Μουλκχουδάρ) τῆς Τύνιδος, γεννηθεὶς τῷ 1813, υἱὸς τοῦ Βεῦ-Σιδῦ Ἀχσὶν, διεδέχθη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μοχαμμέτ βέην τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1859, κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τουρκικὸν νόμον περὶ διαδοχῆς. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ νόμον ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου εἶναι ὁ

Σεῖδῃ Ἀλῆ, νεώτερος υἱὸς τοῦ νῦν βέη, γεννηθεὶς τῷ 1817.

Ἡ ἡγεμονία τῆς Τύνιδος ἐτελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Τουρκίας ἀπὸ τοῦ 1575, ἀπὸ δὲ τοῦ 1871 ὁ Σουλτάνος διὰ φερμανίου τῆς 25 ὀκτωβρίου (9 Σιαμπάν 1283) ἐκάνονε τὰ τῆς κυριαρχίας τῆς Ὑψ. Πύλης ἐπ' αὐτῆς καὶ παρητήθη τοῦ ἀρχαίου φόρου τῆς ὑποτελείας. Κατὰ τὸ φερμάνιον τοῦτο τὰ τῆς ἡγεμονίας ταύτης ἔχουσι νῦν ὡς ἐξῆς: Ὁ βέης λαμβάνει τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Δὲν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ Σουλτάνου οὔτε νὰ κηρύξῃ πόλεμον, οὔτε νὰ κλείσῃ εἰρήνην, οὔτε νὰ ἐκχωρήσῃ ἐκ τοῦ ἐδάφους του. Δὲν δύναται νὰ ποιήσῃ διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ μόνον περὶ ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Κόπτει νόμισμα ἐν ὀνόματι τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἐν περιπτώσει πολέμου τῆς Τουρκίας ὑποχρεοῦται νὰ θέτῃ τὰ στρατεύματα αὐτοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑψ. Πύλης. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὁ βέης κυβερνᾷ ἀπολύτως. Ὁ ἐν Τύνιδι ἡγεμονεύων οἶκος ἀπὸ τοῦ 1694, κατάγεται ἐκ τοῦ βέη Ἀλῆ Τουρκῆ, ὀρμωμένον ἐκ τῆς νήσου Κρήτης. — Ἡ ἡγεμονία περιλαμβάνει 44 φυλὰς καὶ διαιρεῖται εἰς 18 μεγάλα Οὐατὰν, διοικούμενα ὑπὸ Καϊδων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ βέη. Αἱ ὑποδιαίρεσεις τῶν διαμερισμάτων τούτων διοικοῦνται ὑπὸ Μεσεῖχ, οἵτινες πληρόνουσιν ἐτήσιόν τινα φόρον εἰς τὸν βέην. Ὁ παράα (θρησκευτικὸς κώδῆξ), εἶναι ὁ ἰσχύων κώδῆξ, ὁ δὲ βέης εἶναι ἡ τελεσίδικος δικαστικὴ ἀρχή.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΓΕΜΟΝΩΝ

ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

ΑΓΧΑΛΤΗ (Δουκάτον). — Δουξ Φρειδερίκος, γεννηθεὶς τῇ 29 Ἀπριλίου 1831, διεδέχθη τὸν πατέρα του Λεοπόλδον τῇ 22 Μαΐου 1871 εἰς τὸ δουκάτον τῆς Ἀγγάλτης, περιλαμβάνον τὰς ἠνωμένας χώρας τῆς Ἀγγάλτης Δεσῶ, Ἀγγάλτης Γόσθεν καὶ Ἀγγάλτης Βερνβούργ, στρατηγὸς τοῦ πρῶσοικου ἰππικοῦ. Ἐνυμφεῦθη τῇ 22 Ἀπριλ. 1854 τὴν δούκισσαν Ἀντωνιέτταν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος τοῦ Σάξ-Ἀλτεμβούργου Ἐδουάρδου. — Τέκνα 6.

ΒΑΛΔΕΚ (Πρίγκηπάτον). — Πρίγκηψ Γεώργιος Βίκτωρ, γεννηθεὶς τῇ 14 Ἰανουαρ. 1831, διεδέχθη τὸν πατέρα του πρίγκηπα Γεώργιον Φρειδερίκον τῇ 15 Μαΐου 1845 ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς μητρὸς του καὶ ἀνεξαρτήτως τῇ 17 Αὐγούστου 1852, ἀντιστράτηγος τοῦ πρῶσοικου ἰππικοῦ. Ἐνυμφεῦθη τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1853 τὴν πρίγκηπέσσαν Ἐλένην, θυγατέρα τοῦ δουκὸς τοῦ Νασῶ. — Τέκνα 6.

ΒΡΟΥΝΣΒΙΚ (Δουκάτον). — Αὔγουστος Λουδοβίκος Γουλιέλμος, δούξ τοῦ Βρουνσβικ καὶ Λουνεμβούργου, γεννηθεὶς τῇ 25 Ἀπριλ. 1806, διεδέχθη τὸν πατέρα του Γουλιέλμον Φρειδερίκον, στρατηγὸς τοῦ πρῶσοικου ἰππικοῦ. Ἀνέλαβεν ὀριστικῶς τὴν κυβέρνησιν τοῦ δουκάτου τῇ συγκαταθέσει τοῦ πρεσβυτέρου του ἀδελφοῦ τῇ 20 Ἀπριλίου 1831.

ΕΣΣΗ (Μεγάλ. δουκάτον). — Μέγας δούξ Λουδοβίκος Δ', γεννηθεὶς τῇ 12 Σεπτεμβρ. 1837, διεδέχθη τῇ 13 Ἰουνίου 1877 τὸν θεῖόν του Μέγαν δούκα Λουδοβίκον Γ', ἀντιστράτηγος πρῶσσο. Ἐνυμφεῦθη τῇ 1 Ἰουλίου 1862 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἀλῆς, βασιλικὴν πρίγκηπέσσαν, θυγατέρα τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας. — Τέκνα 6.

ΛΙΠΠΕ ΔΕΤΜΟΛΤ (Πρίγκηπάτον). — Πρίγκηψ Βόλδεμαρ, γεννηθεὶς τῇ 18 Ἀπριλ. 1824, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Λεοπόλδου, ἀντιστράτηγος πρῶσσο, διεδέχθη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρίγκηπα Λεοπόλδον τῇ 8 Δεκεμβρ. 1875. Ἐνυμφεῦθη τῇ 9 Νοεμβρ. 1858 τὴν πρίγκηπέσσαν Σοφίαν, θυγατέρα τοῦ μαργράβου Γουλιέλμου τῆς Βάδης. — Τέκνα 5,

ΜΕΚΛΕΜΒΟΥΡΓΟΝ ΣΧΒΕΡΙΝ (Μέγα δουκάτον). — Φρειδερίκος Φραγκίσκος Β', Μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου, πρίγκηψ τοῦ Βένδων, Σχβέριν καὶ Βάτσουρτζ, γεννηθεὶς τῇ 28 φεβρ. 1823, διεδέχθη τῇ 7 μαρτίου 1842 τὸν πατέρα του Μ. Δ. Παῦλον Φρειδερίκον, ἔχει τὸν βαθμὸν στρατηγῶ τῆς Πρωσίας καὶ τὸν ἐπίτιμον τίτλον βίωσσοῦ στρατάρχου. Ἐνυμφεύθη τὸ πρῶτον τῷ 1849 τὴν θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος τοῦ Ρόυς Ἑρρίκου ΙΑ' Σοφίαν, τὸ δεύτερον τῇ 12 μαΐου 1864 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἄνναν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος τῆς Ἑσσης Λουδοβίκου, καὶ τρίτον τῇ 4 ἰουλίου 1868 τὴν Μ. Δ. Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος τοῦ Σχβαρτζβούργ Ρουδολφάδτ Ἀδόλφου. — Τέκνα ἐκ τοῦ α' γάμου 4, ἐκ τοῦ β' ἓν καὶ ἐκ τοῦ γ' 4.

ΜΕΚΛΕΜΒΟΥΡΓΟΝ ΣΤΡΕΛΙΤΖ (Μέγα δουκάτον). — Μέγας δούξ Γουλιέλμος, γεννηθεὶς τῇ 17 ὀκτωβρ. 1819, διεδέχθη τὸν πατέρα του Μέγαν δούκα Γεώργιον τῇ 6 Σεπτεμβρ. 1860, φέρει τὸν βαθμὸν στρατηγῶ τοῦ ἰππικοῦ ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ. Ἐνυμφεύθη τῇ 28 ἰουνίου 1843 τὴν μεγάλην δούκισσαν Αὐγούσταν, πριγκηπέσσαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, θυγατέρα τοῦ δουκὸς τῆς Κανταβριγίας Ἀδόλφου, θείου τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας. — Τέκνα: Ἐἷς υἱός.

ΟΛΔΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (Μέγα δουκάτον). — Μέγας δούξ Πέτρος, γενν. τῇ 8 ἰουλίου 1827, υἱὸς τοῦ Μεγάλου δουκὸς Αὐγούστου, διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 27 φεβρ. 1853, στρατηγὸς τοῦ ἰππικοῦ ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ. Ἐνυμφεύθη τῇ 10 φεβρ. 1852 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ δουκὸς τοῦ Σάξ Ἄλτεμβούργου Ἰωσήφ. — Τέκνα δύο.

ΣΑΞ-ΑΛΤΕΜΒΟΥΡΓ (Δουκάτον). — Δούξ Ἐρνέστος, γεννηθεὶς τῇ 16 Σεπτεμβρ. 1828, υἱὸς τοῦ δουκὸς Γεωργίου, διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 3 ἀγούστου 1853, στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ. Ἐνυμφεύθη τῇ 28 ἀπριλίου 1824 τὴν δούκισσαν Ἀγνήν, θυγατέρα τοῦ δουκὸς τῆς Ἀγγάλτης Λεοπόλδου. — Τέκνα: Μία θυγάτηρ.

ΣΑΞ-ΒΕΙΜΑΡΝ (Μέγα δουκάτον). — Κάρολος, Μέγας δούξ τοῦ Σάξ-Βέιμαρν Ἐίξναχ κλπ., γεννηθεὶς τῇ 24 ἰουνίου 1818, διεδέχθη τῇ 8 ἰουλίου 1853 τὸν πατέρα του Μέγαν δούκα Κάρολον Φρειδερίκον, στρατηγὸς τοῦ ἰππικοῦ ἐν Πρωσίᾳ καὶ Σαξωνίᾳ. Ἐνυμφεύθη τῇ 8 ὀκτ. 1842 τὴν μεγάλην δούκισσαν Σοφίαν, θυγατέρα τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως τῆς Ὀλλανδίας Γουλιέλμου. — Τέκνα τρία.

ΣΑΞ-ΚΟΒΟΥΓ-ΓΟΘΑ (Δουκάτον). — Δούξ Ἐρνέστος Β', γεννηθεὶς τῇ 21 ἰουν. 1818, υἱὸς τοῦ δουκὸς Ἐρνέστου Α', στρατηγὸς τοῦ πρωσσικοῦ ἰππικοῦ καὶ ἀντιστρατήγος τοῦ σαξωνικοῦ, διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 29 ἰανουαρ. 1844. Ἐνυμφεύθη τῇ 3 μαΐου 1842 τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἀλεξανδρίναν, θυγατέρα τοῦ Μεγάλου δουκὸς τῆς Βαδης Λεοπόλδου.

ΣΑΞ-ΜΕΙΝΙΚΕΝ (Δουκάτον). — Δούξ Γεώργιος Β', γεννηθεὶς τῇ 2 ἀπριλίου 1826, διεδέχθη τῇ 20 Σεπτ. 1866 τὸν πατέρα του δούκα Βερνάρδον παραιτηθέντα χάριν τοῦ υἱοῦ του, φέρων τὸν βαθμὸν πρῶσσοῦ στρατηγῶ. Ἐνυμφεύθη τρίς, 1) τῷ 1850 τὴν πριγκηπέσσαν Καρλότταν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου τῆς Πρωσίας 2) τῷ 1858 τὴν δούκισσαν Θεοδώραν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Χοενλόε Δαγγεμβούργου Ἐρνέστου καὶ 3) μοργανατικῶς τῷ 1873 τὴν Ἐλένην βαρωνίδα τοῦ Ἐλδβούργ. — Τέκνα 4.

ΣΧΑΟΥΜΒΟΥΡΓ-ΛΙΠΠΕ (Πριγκηπάτον). — Πρίγκηψ Ἀδόλφος, γεννηθεὶς τῇ 1 ἀγούστου 1817, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 21 νοεμβρίου 1860, στρατηγὸς τοῦ ἰππικοῦ ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ. Ἐνυμφεύθη τῇ 25 ὀκτωβρ 1844 τὴν πριγκηπέσσαν Ἑρμίαν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος τοῦ Βαλδὲκ Γεωργίου. — Τέκνα 6.

ΡΟΥΣ-ΓΡΕΙΤΖ (Πριγκηπάτον). — Πρίγκηψ Ἐρρίκος ΚΒ', γεννηθεὶς τῇ 28 μαρτίου 1846, διεδέχθη τῇ 8 νοεμβρίου 1859 τὸν πατέρα του Ἐρρίκον Κ', ἀποθανόντα ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς μητρὸς του, καὶ ἐκυβέρνησεν ἀνεξαρτήτως τῇ 28 μαρτίου 1867, φέρει τὸν βαθμὸν ὑποστρατήγου ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ. Ἐνυμφεύθη τῇ 8 ὀκτωβρ. 1872 τὴν πριγκηπέσσαν Ἰδαν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Ἀδόλφου τοῦ Σχάουμβουργ — Λίππε.

ΡΟΥΣ (Πριγκηπάτον. — Νεώτερος κλάδος). — Πρίγκηψ Ἐρρίκος Δ', γεννηθεὶς τῇ 28 μαΐου 1832, διεδέχθη τὸν πατέρα του πρίγκηπα Ἐρρίκον 57ον τῇ 18 ἰουλίου 1867, ἀντιστρατήγος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ. Ἐνυμφεύθη τῇ 18 φεβρ. 1858 τὴν πριγκηπέσσαν Ἀγνήν, δούκισσαν τῆς Βυρτεμβέργης, θυγατέρα τοῦ δουκὸς Εὐγενίου τῆς Βυρτεμβέργης. — Τέκνα 2.

ΣΧΒΑΡΤΖΒΟΥΡΓ ΣΟΝΔΕΡΧΑΟΥΖΕΝ (Πριγκηπάτον). Πρίγκηψ Γοθνιέ, γεννηθεὶς τῇ 24 Σεπτ. 1801, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Γοθνιέ, διεδέχθη τὸν πατέρα του παραιτηθέντα τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1835, ὑ-

ποστράτηγος ἐν τῷ πρῶσαικῷ στρατῷ. Ἐνυμφεύθη δις, 1) τῇ 12 μαρτίου 1827 τὴν πριγκηπέσσαν Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ πριγκηπος τοῦ Σχβάρτζβουργ Ρουλδσστάδτ Καρόλου καὶ 2) τῇ 29 μαΐου 1835 τὴν πριγκηπέσσαν Μαθίλδην, θυγατέρα τοῦ πριγκηπος τοῦ Χσενλόε Οἰριγγεν Αὐγούστου. — Τέκνα 4, (3 ἐκ τοῦ πρώτου καὶ 1 ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου).

ΣΧΒΑΡΤΖΒΟΥΡΓ ΡΟΥΔΟΛΣΤΑΔΤ (Πριγκηπάτον). — Πριγκηψ Ἀλβέρτος, γεννηθεὶς τῇ 23 νοεμβρίου 1838, υἱὸς τοῦ πριγκηπος Ἀλβέρτου, διεδέχθη τὸν πατέρα του τῇ 26 νοεμβρ. 1869, ἀντιστράτηγος ἐν τῷ πρῶσαικῷ στρατῷ.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (Μέγα Δουκάτον). — Ἦνωμένον προσωπικῶς μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς Ὀλλανδίας, ἣς ὁ μονάρχης φέρει τὸν τίτλον βασιλέως διὰ τὴν Ὀλλανδίαν καὶ Μεγάλου δουκὸς διὰ τὸ Λουξεμβούργον, ἀλλὰ διοικουμένον αὐτοτελῶς καὶ ἀνεξαρτήτως.

Τοποτηρητὴς ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως μεγάλου δουκὸς ἐν Λουξεμβούργῳ ὁ πριγκηψ Ἐρρίκος τῆς Ὀλλανδίας, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως.

ΜΟΝΟΙΚΟΝ (Monaco). — Πριγκηπάτον. — Πριγκηψ Κάρλος Γ', γεννηθεὶς τῇ 13 νοεμβρ. 1818, διεδέχθη τὸν πατέρα του πριγκηπα Φλορεστὰν Α', τῇ 20 ἰουνίου 1856. Ἐνυμφεύθη τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1846 τὴν πριγκηπέσσαν Ἀντωνιέτταν. — Τέκνα εἰς υἱός.

ΣΑΜΟΣ. (Ἡγεμονία, ὑποτελής τῇ Τουρκίᾳ). — Κωνσταντῆνος Ι. Φωτιάδης, γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 23 ἀπριλίου 1830 καὶ γενόμενος Ἡγεμὼν Σάμου τῇ 27 μαΐου 1874, νυμφευθεὶς τῇ 18/30 ἰουνίου 1867 μετὰ τῆς Ἡγεμονίδος Εὐφροσύνης, γεννηθείσης τῇ 24 ἀπριλίου 1848.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ.

Α'.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ.

Όνοματα	Χρόνος τῆς ἐνθρονίσεως.	Ἡλικία κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν.
ΠΕΤΡΟΣ Β' , αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας.	1831 7 ἄπρ.	6 ἐτῶν
ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΣ , δούξ τοῦ Βροῦνσβικ.	1831 20 "	25 "
ΓΟΝΘΙΕ , πρίγκηψ τοῦ Σχβαρτζ-βούργ-Σονδερχάουζεν.	1835 19 αὐγ.	34 "
ΒΙΚΤΩΡΙΑ , βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.	1837 20 ἰουν.	18 "
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Β' , μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου Σχβέριν.	1842 7 μαρτ.	49 "
ΕΡΝΕΣΤΟΣ Β' , δούξ τοῦ Σάξ Κοβούργου-Γόθα.	1844 29 ἰαν.	26 "
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε' , πρίγκηψ τοῦ Βάλδεκ	1845 15 μαΐου	14 "
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α' , αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας.	1848 2 δεκεμ.	18 "
ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΣ Γ' , βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας.	1849 17 μαρτ.	32 "
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ , μέγας δούξ τῆς Βάδης.	1852 24 ἄπρ.	25 "
ΠΕΤΡΟΣ , μέγας δούξ τοῦ Ὀλδεμβούργου.	1852 27 φεβρ.	25 "
ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ , μέγας δούξ τοῦ Σάξ Βέιμαρ.	1853 8 ἰουλ.	35 "
ΕΡΝΕΣΤΟΣ , δούξ τοῦ Σάξ Ἀλτεμβούργου.	1853 3 αὐγ.	26 "
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β' , αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας.	1855 2 μαρτ.	37 "
ΚΑΡΟΛΟΣ Γ' , πρίγκηψ τοῦ Μοναίκου.	1856 20 ἰουν.	37 "
ΙΩΑΝΝΗΣ Β' , πρίγκηψ τοῦ Λιχτενστάϊν.	1858 12 νοεμβ.	18 "
ΕΡΡΙΚΟΣ 22ος , πρίγκηψ τοῦ Ρόϋς (τοῦ πρεσβυτέρου κλάδου).	1859 8 "	13 "
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΣ , μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου Στρέλιτς.	1860 6 σεπτ.	40 "

Όνοματα.	Χρόνος τῆς ἐνθρονίσεως.	Ἡλικία κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν.
ΑΔΟΛΦΟΣ , πρίγκηψ τῆς Σχάουμ-βουργ Λίππε.	1860 21 ἰαν.	43 ἐτῶν
ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΣ Α' , βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας.	1861 2 ἰαν.	63 "
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α' , βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας.	1861 11 νοεμ.	23 "
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' , βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.	1863 5 ἰουν.	17 "
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ' , βασιλεὺς τῆς Δανίας.	1863 15 νοεμ.	45 "
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Β' , βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας.	1864 10 μαρτ.	18 "
ΚΑΡΟΛΟΣ Α' , βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης.	" 25 ἰουν.	41 "
ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ Β' , βασιλεὺς τῶν Βέλγων.	1865 10 δεκεμ.	30 "
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β , δούξ Σάξ Μείνιγγεν.	1866 20 σεπτ.	40 "
ΕΡΡΙΚΟΣ ΙΔ' , πρίγκηψ Ρόϋς, (τοῦ νεωτέρου κλάδου).	1867 11 ἰουλ.	35 "
ΓΕΩΡΓΙΟΣ , πρίγκηψ τοῦ Σχβαρτζβούργ Ρουδολστάτ.	1869 26 νοεμ.	31 "
ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΣ Α' , βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, ὡς αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.	1871 18 ἰαν.	73 "
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ , δούξ τῆς Ἀγγάλτης.	1871 22 μαΐου	40 "
ΟΣΚΑΡ Β' , βασιλεὺς τῆς Σουηδίας.	1872 18 σεπτ.	40 "
ΑΛΒΕΡΤΟΣ , βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας.	1873 20 οκτ.	45 "
ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΙΒ' , βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας.	1874 30 δεκ.	17 "
ΒΟΛΔΕΜΑΡ , πρίγκηψ τῆς Λίππε Δετμόλδ	1875 8 δεκ.	51 "
ΑΒΔΟΥΑ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ , Σουλτάνος τῆς Τουρκίας.	1876 31 αὐγ.	33 "
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Δ' , μέγας δούξ τῆς Ἑσπίας.	1877 13 ἰουν.	39 "
ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ Α' , βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.	1878 9 ἰαν.	34 "

Β΄.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΕΣ ΗΓΕΜΟΝΕΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΤΗ 1 ΑΥΓ. 1878.

Όνοματα	Γέννησις μην. έτος.	Ἡλικία έτ. μην. ήμ.
ΓΟΥΔΙΕΑΜΟΣ Α΄ , Αυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας.	22 μαρτ. 1797	81 4 9
ΓΟΝΘΙΕ , πρίγκηψ τοῦ Σχβαρτζβούρ Σονδερχάουζεν.	24 σεπτ. 1801	76 10 6
ΓΟΥΔΙΕΑΜΟΣ , δούξ τοῦ Βροῦνσβικ.	25 ἀπριλ. 1806	72 3 5
ΓΟΥΔΙΕΑΜΟΣ Γ΄ , βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας.	19 φεβρ. 1817	61 4 11
ΑΔΟΛΦΟΣ , πρίγκηψ τῆς Σχαουμβούργ-Λίππε.	1 αὐγ. 1817	61 — —
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ΄ , βασιλεὺς τῆς Δανίας.	8 ἀπριλ. 1818	60 3 22
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β΄ , αυτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας.	29 ἀπριλ. 1818	60 3 4
ΚΑΡΟΛΟΣ Γ΄ , πρίγκηψ τοῦ Μοναίκου.	8 δεκεμ. 1818	59 7 23
ΒΙΚΤΟΡΙΑ , βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.	24 μαΐου 1819	59 2 7
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΓΟΥΔΙΕΑΜΟΣ , μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου Στρέλιτς.	17 ὀκτωβ. 1819	58 9 13
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΓ΄ , μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου Σχβέριν.	28 φεβρ. 1823	55 5 2
ΚΑΡΟΛΟΣ Α΄ , βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης.	6 μαρτ. 1823	55 4 24
ΒΟΛΔΕΜΑΡ , πρίγκηψ τῆς Λίππε Δετμόλδ.	18 ἀπριλ. 1824	54 3 12
ΠΕΤΡΟΣ Β΄ , αυτοκράτωρ τῆς Βρασίας.	2 δεκεμ. 1825	52 7 29
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄ , δούξ τοῦ Σάξ Μένιγγεν.	2 ἀπριλ. 1826	52 3 28
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ , μέγας δούξ τῆς Βάδης.	9 Σεπτεμ. 1826	51 10 24

Όνοματα	Γέννησις μην. έτος.	Ἡλικία έτ. μην. ήμ.
ΕΡΝΕΣΤΟΣ , δούξ τοῦ Σάξ Ἄλτεμβούργου.	16 Σεπτεμ. 1826	51 10 14
ΠΕΤΡΟΣ , μέγας δούξ τοῦ Ὀλδεμβούργου.	8 ἰουλ. 1827	51 — 23
ΑΛΒΕΡΤΟΣ , βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας.	23 ἀπριλ. 1828	50 3 7
ΟΣΚΑΡ Β΄ , βασιλεὺς τῆς Σουηδίας.	21 ἰαν. 1829	49 6 10
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α΄ , αυτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας.	18 αὐγ. 1830	47 11 13
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε΄ , πρίγκηψ τοῦ Βάλδεκ.	14 ἰαν. 1831	47 6 17
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ , δούξ τῆς Ἀγγάλτης.	29 ἀπριλ. 1831	47 3 4
ΕΡΡΙΚΟΣ ΙΑ΄ , πρίγκηψ Ῥόϋς (τοῦ νεωτέρου κλάδου).	28 μαΐου 1832	46 2 3
ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ Β΄ , βασιλεὺς τῶν Βέλγων.	9 ἀπριλ. 1835	43 3 21
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Δ΄ , μέγας δούξ τῆς Ἑσσης.	12 Σεπτ. 1837	40 10 18
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α΄ , βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας.	31 ὀκτ. 1838	39 9 —
ΓΕΩΡΓΙΟΣ , πρίγκηψ τοῦ Σχβαρτζβούργ Ῥουδολστάδτ.	23 νοεμ. 1838	39 8 8
ΙΩΑΝΝΗΣ Β΄ , πρίγκηψ τοῦ Λειχτενστάιν.	5 ὀκτ. 1840	37 9 26
ΑΒΔΟΥΑ ΧΑΜΗΤ ΧΑΝ , Σουλτάνος τῆς Τουρκίας.	22 Σεπτ. 1842	35 10 8
ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ , βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.	2 μαρ. 1844	34 4 29
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Β΄ , βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας.	25 αὐγ. 1845	32 4 6
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ , βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.	24 δεκεμ. 1845	31 7 7
ΕΡΡΙΚΟΣ ΚΒ΄ , πρίγκηψ Ῥόϋς (τοῦ πρεσβυτέρου κλάδου).	28 μαρ. 1846	32 4 3
ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΙΒ΄ , βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας.	28 νοεμ. 1857	20 8 2

B'.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

I. ΚΡΑΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ.

ΕΛΛΑΣ.

Γεωγραφική θέσις καὶ κλίμα. Τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος κεῖται μεταξύ τῶν $36^{\circ} 12' - 39^{\circ} 15'$ β. πλ. καὶ $17^{\circ} - 23^{\circ} 48'$ ἄν. μ. καὶ διαιρεῖται φυσικῶς εἰς τέσσαρα διακεκριμένα μέρη, τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννητον, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰς Ἰονίους νήσους. — Τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς γειτονείας τῆς θαλάσσης εἶναι ἐν γένει εὐκρατον, ἀλλὰ καὶ λίαν ποικίλον ἕνεκα τοῦ πολυδαίδαλου σχηματισμοῦ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς διατεταμένου πολλαχῶς ὑπὸ σειρῶν ὄρεων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὕψηλων. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν ἡ μέση θερμότης ἐν Ἀθήναις εἶναι $18^{\circ} 2'$ ῥεωμόρου, ἡ δὲ κατωτάτη θερμοκρασία σημειωθεῖσα κατὰ τὸ 1850 ὑπῆρξε 10° ὑπὸ τὸ μηδενικόν, καὶ ἡ μεγίστη (1858) $44^{\circ} 6'$. Ὁ ψυχρότερος μῆν εἶναι ὁ ἰανουάριος παρέχων μέσην θερμότητα 8° καὶ ὁ θερμότερος ὁ αὐγουστος δίδων μέσην θερμότητα $28^{\circ} 2'$. Ἡ μέση θερμότης κατὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ μαΐου μέχρι νοεμβρίου εἶναι $24^{\circ} 5'$, κατὰ δὲ τρεῖς μῆνας μόνον, τὸν δεκέμβριον, ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον, ἡ μέση θερμότης εἶναι κατωτέρα τῶν 10° ($9^{\circ} 1'$). Ἡ ἀτμοσφαιρική ὁμίχλη ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἑλλάδος, εἶναι σπανιωτάτη καὶ σπανίως ἀναθρόσκει τοιαύτη ἀπὸ τῆς θαλάσσης κατὰ μᾶλλον καὶ δεκέμβριον. Ἡ ποσότης τῆς ἐτησίως πίπτουσης βροχῆς εἶναι ἐλαχίστη καὶ κατὰ μέσον ὄρον 397 χιλιοστομέτρων. Ὁ ἀνώτατος ὄρος αὐτῆς ὑπῆρξεν 718 χιλιοστομέτρων (α). Σπανίως βροχὴ πίπτουσα ἐντὸς 24 ὥρων φθάνει μέχρι

(α) Ἐν Ἀγγλίᾳ πίπτει ἐτησίως κατὰ μέσον ὄρον ποσότης βροχῆς 914 χιλιοστομ. καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ ὑπερβαίνει τὸ μέτρον (1. 50). Ἐν

45 χιλιοστομ. καὶ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε παρατηρήθη βροχὴ διαρκέσασα 24 ὥρας κατὰ συνέχειαν. Αἱ συχνότεραι βροχαὶ συμβαίνουσι τὸν νοέμβριον καὶ αἱ σπανιώτεραι τὸν ἰούλιον καὶ αὐγουστον, καθὼς καὶ τὸν ἀπρίλιον, οὐδέποτε δὲ βρέχει τὸν Σεπτέμβριον. Ἡ χιὼν εἶναι ἐν Ἀθήναις σπάνιον φαινόμενον καὶ ὑπάρχουσι χειμῶνες καθ' οὓς οὐδόλως χιὼν ἔπεσεν. Οὐδὲν ἥττον ὑπῆρξαν καὶ ἐξαιρετικοὶ χειμῶνες καθ' οὓς ἔπεσε χιὼν ἄφθονος. Χαρακτηριστικὸν ἰδιαιτέρον τοῦ κλίματος τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὅτι, κατὰ παρατηρήσεις γενομένας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐν Ἀθήναις ἔχουσιν ἐτησίως 203 ἡμέρας αἰθρίας, 134 ἡμιαιθρίας καὶ 24 συννεφώδεις καὶ κατὰ τὰς τελευταίας 5 μόλις ἡμέρας ὁ ἥλιος δὲν φαίνεται καθ' ὅλοκληρίαν. Καταιγίδες συμβαίνουσι κατὰ μέσον ὄρον εἰς 20 μόνον ἡμέρας. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι τὸ κλίμα τῶν Ἀθηνῶν καὶ σχεδὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος εἶναι γλυκύτατον, ὅτι ὁ χειμῶν, μὴ ὢν οὔτε λίαν ὑγρὸς οὔτε λίαν ξηρὸς, ἔχει μέσην θερμοκρασίαν 10° περίπου, σπανίως ἀλλοιουμένην ὑπὸ δριμύως ψύχους. Τὸ θέρος εἶναι θερμότερον καὶ ξηρότερον, ἀρχεται δὲ κυρίως τὸν μαῖον καὶ διαρκεῖ μέχρις ὀκτωβρίου, τὸ φθινόπωρον εἶναι τὸν ὀκτώβριον καὶ νοέμβριον καὶ τὸ ἔαρ τὸν μάρτιον καὶ ἀπρίλιον. Τὸ δὲ κυριώτατον χαρακτηριστικὸν τοῦ κλίματος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ πλείστου σχεδὸν μέρους τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ αἰθρία τοῦ οὐρανοῦ, ἣτις διαρκεῖ πάντοτε καὶ ἐν πλήρει χειμῶνι, ὥστε σπανίως συμβαίνει νὰ παρελθῇ ἡμέρα χωρὶς ὁ ἥλιος νὰ φανῇ τοῦλάχιστον ὀλίγας στιγμᾶς(α).

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπιφάνειαν 50,211 τ. γλμ. ἐξ ὧν 47,516 γλμ. τῶν ἀρχαίων ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλείου καὶ 2,695 γλμ. τῶν Ἰονίων νήσων, καὶ πληθυσμὸν (κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870) 1,157,894 κατοίκων, ἐξ ὧν 1,225,673 κάτοικοι τῶν ἀρχαίων ἐπαρχιῶν καὶ 232,669 τῶν Ἰονίων νήσων. Τὴν σήμερον δὲ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐτησίας αὐξήσεως, ἐκτιμωμένην εἰς 1. 97 τοῖς 0/0 ἐπὶ 100 κατοίκων, δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 1,682,000 περίπου κα-

Γαλλίᾳ 800 χιλιοστομ. ἐν Ἰταλίᾳ εἰς τὴν θέσιν τῶν Ἀπεννίνων 1 μ. 10. καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ, τῇ νοτιωτέρᾳ χώρᾳ τῆς Εὐρώπης, 0, 400.

(α) «Ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων» ὑπὸ Α. Μανσόλα, τμηματάρχου τῆς δημοσίας οἰκονομίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν 1878.

τοίκων. Κατὰ τὸ 1821 ἡ περιοχὴ τοῦ σημερινοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος (ἀνευ τῶν Ἰονίων νήσων), ἀν παραδεχθῶμεν ὡς ἀκριβεῖς τὰς ὑπαρχούσας ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πληροροφίας, ἤριθμοι 875,150 κατοίκων, ἐξ ὧν 63,615 Τούρκοι, κατὰ δὲ τὸ 1828 εἶχεν ἐλαττωθῆ εἰς 753,400, ἐξ ὧν 11,450 Τούρκοι, κατὰ τὸν ἐφεξῆς πίνακα (α).

Χώραι	1821		1828		Ἑλλάττικος πληθυσμὸς
	Χριστ.	Τούρκοι	Χριστ.	Τούρκοι	
Πελοπόννησος	458000	42750	400000	(β)	58000
Στερεὰ Ἑλλάς	247850	20865	172850	11450	75000
Νῆσοι	169300	...	169100	...	200
Τὸ ὅλον	875150	63615	741950	11450	133200
Γενικὸς πληθυσμὸς	938765		753400		

Πρὸ 40 δὲ ἐτῶν, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο ἀκριβὴς ἀπογραφὴ τῶν 1838 μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς πρώτης βασιλείας, ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου εὗρεθῆ συγκείμενος ἐξ 752,077 ψυχῶν, ἧτοι κατὰ 123,073 κατώτερος τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1821 χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐκτοτε ὅμως παρακολουθεῖ τὸν πληθυσμὸν τοῦ ἀρχαίου βασιλείου (πλὴν τῶν Ἰονίων νήσων θεωρουμένου), αὐξήσις διαρκὴς ἀναβαίνουσα μέχρι τοῦ 1870 εἰς 473,596 ἀτόμων, ὅπερ ἀποτελεῖ κατὰ τὸ χροικὸν τοῦτο διάστημα τῶν 32 ἐτῶν αὐξήσιν 63 τοῖς 0/10 ἢ 4.97 0/10 κατ' ἔτος καὶ φέρει κατ' ἀναλογίαν τὴν περίοδον τοῦ διπλασιασμοῦ εἰς 45 ἔτη (1). Ἀναλογουσι δὲ εἰς τὸ γλμ. 28.62 κάτοικοι, τοῦθ' ὅπερ παρουσιάζει πληθυσμὸν ἀραιότερον μὲν πάντων τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, πυκνότερον ὅμως τοῦ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας, καθὼς καὶ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας (2) Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1870 724,176 εἰσὶν ἄνδρες καὶ 703,718 γυναῖκες, ἧτοι 51,53 τοῖς 0/10 ἄνδρες καὶ 48,27 γυναῖκες καὶ ἐκ τούτων

(α) «Ἑλλάδος Πολιτειογραφικὰ» ὑπὸ Α. Μαντάλα Μέρος Α'. 48 67.

(β) Ἀριθμὸς Ὀθωμανῶν δὲν σημειοῦται, καθ' ὅσον οὗτοι, μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν Πατρῶν καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρῶν εἶχον ἀναχωρήσει.

466589 ἄνδρες καὶ 378058 γυναῖκες ἄγαμοι, 239 895 ἄνδρες καὶ 244,250 γυναῖκες ἔγγαμοι καὶ 25,369 ἄνδρες καὶ 81140 γυναῖκες ἐν χηρείᾳ. Οἱ πλείονες ἄγαμοι ἄνδρες ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βάλτου καὶ αἱ πλείονες κόραι ἐν Σπέτσαις, οἱ δὲ πλείονες τῶν ἐγγάμων ἀνδρῶν ἐν Τήνῳ καὶ τῶν γυναικῶν ἐν Λεϊβαδείᾳ. Κατὰ δὲ τὴν ἐθνικότητα 1,437,936 εἰσὶν Ἰθαγενεῖς Ἑλληνας καὶ 19958 ξένοι, ἧτοι 2000 Ἄγγλοι, 24 Ἀμερικανοί, 525 Γερμανοί, 415 Γάλλοι, 1539 Ἰταλοί, 15051 Ὀθωμανοί, 141 Ρῶσσοι, καὶ 169 ἄλλων ἐθνικοτήτων, ἀναλογουσι δὲ πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὡς 1, 37 τοῖς 0/10.—Κατὰ δὲ τὸ θρησκ. σκευμα, 1, 441810 εἰσὶ χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι, 12585 ἄλλων χριστιανικῶν δογματῶν καὶ 3499 μὴ χριστιανοί, ὧν οἱ πλείστοι Ἰσραηλῖται καὶ πολλοὶ Ἑλληνας, ἐγκατεστημένοι ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἀναλογουντες πρὸς τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς ὡς 1 πρὸς 564.—Γλῶσσα λαλούμενη ἡ ἑλληνικὴ, πλὴν 67,941 λαλούντων ἄλλην γλῶσσαν, ὅσων 37,598 τὴν ἄλβανικὴν, 1247 ἰδιώματι βλαχικὴν καὶ 29,215 λαλούντων γλώσσας εὐρωπαϊκὰς καὶ ἰδίᾳ τὴν ἰταλικήν.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου διαιρεῖται πρὸς τούτους (1870) εἰς 327,809 οἰκογενεῖας διανεμομένης εἰς 342,519 κατοικημένα κτίρια. Ἐπομένως ἐκάστη μὲν οἰκογενεὶα σύγκειται κατὰ μέσον ὄρον ἐκ 4.40 ἀτόμων, ἐκάστη δὲ οἰκία περιλαμβάνει 4.60 ἄτομα. Ὁ μέσος ὄρος τῆς ἀναλογίας τῶν οἰκογενεῶν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἐν Εὐρώπῃ 4.62 ἄτομα κατὰ οἰκογένειαν. Ἐπίσης καὶ ἡ σχέσις τῶν οἰκῶν πρὸς τὸν πληθυσμὸν, ὃν παρουσιάζει ἡ Ἑλλάς, εἶναι ἀνωτέρα ἐκείνης τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διαιρεῖται ὡς ἑξῆς ἐπὶ ἀναλογίας 100 κατοίκων: α) Γεωργοί, 47.18. β) Ἐλευθέρα ἐπαγγέλματα 18.66. γ) Βιομηχανοὶ 8.65. δ) Ναυτικοὶ 4.52. ε) Ἐργάται 4.07. στ) Ἐμποροὶ 3.41. Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι τὴν πρώτην τάξιν κατέχει ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ. Ἐν τούτοις ἀν καὶ ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν κρατῶν ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσι τὸν γεωργικότερον πληθυσμὸν, ἔχει ἀπ' ἑτέρου καὶ σχετικῶς μεγαλύτερον ἀριθμὸν μὴ καλλιεργούμενων ἐκτάσεων (α), καθ' ὅσον, κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς, τέσσαρες μόνον γεωργικαὶ οἰκογενεαὶ ἀναλογουσι ἐπὶ ἐκάστου τ. γλμ., ἀν δὲ τὴν ἀναλογίαν ταύτην περιορίσωμεν εἰς τὰς καθαρῶς γεωργικὰς οἰκογενεάς, ἀραι-

(α) Ἐπίσημος ἔκθεσις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος 1877.

ροῦντες τὰς ποιμενικὰς, ἡ σχέσις περιορίζεται εἰς 3 περίπου οἰκογενεῖας ἐφ' ἑκάστου τ. γλμ. Μετὰ τὴν γεωργικὴν τάξιν τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ τῶν ἐξασκούντων τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα (3). Οἱ ὑπάλληλοι (κυβερνητικοὶ καὶ δημοτικοί), περὶ τῆς πληθῆος τῶν ὁποίων τὸσαύτη γίνεται πολλάκις κατακραυγὴ, ἀριθμοῦνται εἰς 9,452 ἀπέναντι γεωργῶν καὶ ποιμένων 262,559, βιομηχάνων 48,129, ναυτικῶν 25,178 καὶ ἐμπόρων 18,952.

ΠΙΝΑΞ

ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Νομαρχίαι	Τετραγ. χιλιάμ.	Πληθυσμὸς 1870	Κάτοικ. εἰς τὸ χιλιάμ.
Νομαρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	6,426	136,804	21.29
» Εὐβοίας	4,076	82,541	20.25
» Φθιωτιδο-Φωκίδος	5,316	108,421	20.39
» Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρναν.	7,822	121,693	15.53
» Ἀργείας καὶ Ἡλίδος	5,253	149,561	28.47
» Ἀρκαδίας	4,345	131,740	30.34
» Λακωνίας	3,749	105,851	28.23
» Μεσσηνίας	3,176	130,417	41.06
» Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	4,042	117,183	23.71
» Κυκλάδων	2,399	123,299	51.39
	47,516	1,207,510	25.41
Νῆσοι Κερκύρας	588	72,466	123.26
» Κεφαλληνίας	805	67,508	83.81
» Ζακύνθου	417	44,557	106.86
» Λευκάδος	404	20,892	51.17
» Κυθέρων	114	10,637	93.34
» Ίθάκης	300	9,873	32.86
» Παξῶν	67	3,582	58.10
	2,695	229,516	86.13
Τὸ ὅλον βασιλείου	50,211	1,437,026	28.62
Στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοί		13,765	
Ναυτικοὶ ἀποδημοῦντες		7,133	
Τὸ ὅλον		1,457,924	

Διοικητικῶς διαιρεῖται ἡ Ἑλλὰς εἰς 13 νομοὺς καὶ 59 ἐπαρχίας. Αἱ δὲ πολυπληθέστεραι πόλεις εἰσιν: Ἀθήναι (πρωτεύουσα), 44510. Σύρος, 20996. Πάτραι, 19641. Ζάκυνθος, 17516. Κέρκυρα, 15452 κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870. (ἴδ. προηγούμε. πίνακα, σελ. 40).

Κατὰ ταῦτα ἡ Πελοπόννησος περιέχει πληθυσμὸν 611,681 κατοίκων, ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς 356, 865, αἱ Ἰόνιοι νῆσοι 229,516, αἱ Κυκλάδες 123,299, ἡ Εὐβοία 71,135 καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι Αἰγίνα, Σαλαμίς, Ἀγγίστρι, Σπέτσαι, Ἐδρα, Πόρος, Σκόπελος, Σκύρος, Σκύαθος, Ἀλόνησος 44,350.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀπὸ τὸ 1864 — 1873 ἐγένοντο τὸ ὅλον γάμοι 89,229. ἤτοι εἰς ἐπὶ 154 κατοίκων. Γεννήσεις 410,444, ἤτοι μία ἐπὶ 33.70 κατοίκων. Ἀποβιώσεις 307,286 ἤτοι μία ἐπὶ 45.08 κατοίκων. Πλεόνασμα γεννήσεων 103,158 εἶτε μία ἐπὶ 143 κατοίκων. Ὁ δὲ μέσος ὄρος κατ' ἔτος εἶναι γάμοι 8,923 ἤτοι εἰς ἐπὶ 154 κατοίκων. Γεννήσεις 41,044 ἤτοι μία ἐπὶ 33.70 κατοίκων. Ἀποβιώσεις 30,728 ἤτοι μία ἐπὶ 45.08 κατοίκων. Πλεόνασμα γεννήσεων 10,314.

Κατὰ δὲ τὴν ὅλην δεκαετίαν τὸ πλεόνασμα τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν ἀποβιώσεων, (ὅπερ σχετικῶς κατὰ τὸ 1873 ὑπῆρξεν ελάχιστον) εἶναι 103,158, τὸ ὅποιον συγκριτικῶς πρὸς ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη εἶναι πράγματι μικρὸν καὶ δεικνύει τὴν ἐκ τούτου ἐτησίαν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος λίαν περιορισμένην.

Ἐπὶ τῶν γάμων παρατηρητέον ὅτι 7655 ἐγένοντο μεταξύ νέων καὶ κορῶν, 369 μεταξύ γήρων καὶ γηρῶν, 604 μεταξύ γήρων καὶ νεανίδων καὶ 355 μεταξύ γηρῶν καὶ νέων, ὅτι οἱ περισσότεροι ἄνδρες (7886) νυμφεύονται μεταξύ τοῦ 20 καὶ 44 ἔτους, αἱ δὲ γυναῖκες (7961) μεταξύ τοῦ 16 καὶ 30 ἔτους καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι γάμοι συμβαίνουσι κατὰ ὀκτώβριον (1053), νοέμβριον (1071) καὶ ἰανουάριον (1120) οἱ δὲ ὀλιγώτεροι κατὰ μάρτιον (166) ἰούν. (461) καὶ δεκέμ. (491).

Ἐπὶ δὲ τῶν γεννήσεων παρατηρητέον ὅτι ὁ μέσος ὄρος κατ' ἔτος 41,044 ἤτοι μία ἐπὶ 33.70 0/0 κατοίκων, εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ σημειωθέντος (1 ἐπὶ 37.51 0/0), ἀλλὰ κατώτερος τοῦ τῆς Ἰταλίας (1 ἐπὶ 26.17 0/0), ὁ δὲ μέσος ὄρος κατὰ γέννη δίδει ἐτησίως 21,565 γεννήσεις ἄρρένων καὶ 19479 θηλέων. Αἱ περισσότεραι γεννήσεις συμβαίνουσι κατὰ ἰανουάριον (4279), φεβρουάριον (3840) καὶ νοέμβριον (3873), οἱ δὲ ὀλιγώτεροι κατὰ ἰούνιον (2807), μαῖον (3019) καὶ αὐγούστον (3,070).

Ἐπὶ δὲ τῶν παθιώσεων σημειωτέον ὅτι ὁ μέσος ὄρος αὐτῶν 1 ἐπὶ 45 08 κατοίκων εἶναι κατώτερος τῆς ἐν Γαλλίᾳ (1 ἐπὶ 44) καὶ Ἰταλίᾳ (1 ἐπὶ 33. 37 κ.) παρατηρουμένης θνησιμότητος. Ὁ μέσος ὄρος κατὰ γένη εἶναι 16,216 ἄνδρες καὶ 14,514 γυναῖκες. Καθ' ἡλικίαν αἱ πλείονες ἀποβιώσεις συμβαίνουσι μεταξύ τοῦ 1 καὶ 5 ἔτους (5508) καὶ αἱ ὀλιγώτεραι, τιθεμένου ὡς ὀρίου τοῦ 75 ἔτους, μεταξύ τοῦ 40 καὶ 45 (1038) καὶ 45—50 (1063). Κατὰ μέσον ὄρον σημειοῦνται ἐτησίως ἀποβίωσαντες εἰς μεγάλην ἡλικίαν 3502 ἀπὸ 70—100 ἐτῶν, 47 ἀπὸ 100—105, 27 ἀπὸ 105—110 καὶ 14 ἀπὸ 110 καὶ ἀνωτέρω. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποβιώσεων εἰς μεγάλην ἡλικίαν (ἀπὸ 70 μέχρις 110 καὶ ἐπέκεινα) συμποσοῦται εἰς 3595 ἥτοι ἀναλογεῖ πρὸς τὸ 1 ὄγδον περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀποβιώσεων καὶ πρὸς τὸ 1 τετρακοσιοστὸν περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ 400 εἰς κάτοικος ἔχει ἐλπίδας νὰ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν 70 ἕως 110 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν. Αἱ πλείονες ἀποβ. συμβαίνουσι κατὰ δεκ. (2762), ἰαν. (2738) καὶ αὔγ. (2737), αἱ δὲ ὀλιγώτεραι κατὰ μάϊον (2213) μάρ. (2367) καὶ ἀπρ. (2267).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ (4).

Πρῶτη ἐκπαίδευσις. Ἐν Ἑλλάδι ἡ πρώτη ἐκπαίδευσις εἶναι κατ' ἀρχὴν ὑποχρεωτική. Κατὰ νόμον ψηφισθέντα ἀπὸ τοῦ 1834, πᾶς δῆμος ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ ἰδίαις ἀναλώμασι τοῦλάχιστον ἐν δημοτικὸν σχολεῖον εἰς ὃ ὑποχρεοῦνται νὰ συγχάξωσι οἱ παῖδες ἀπὸ 5 μέχρι 12 ἐτῶν ἐπὶ ποινῇ δέκα λεπτῶν ἀποτιομένη ὑπὸ τῶν γονέων διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπουσίας τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἄλλ' ἡ αὐστηρὰ αὕτη ἀρχὴ οὐδέποτε κατορθώθη νὰ ἐφαρμοσθῇ. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα ὄφειλον εἶναι τὰ ἑξῆς: Κατ' ἡλικίαν, στοιχεῖα τῆς γλώσσης, ἀνάγνωσις, γραφὴ, ἀριθμητικὴ, διδασκαλίαν τῶν ἐν ἰσχύϊ μέτρων καὶ σταθμῶν, γραμμικὴ ἰχνογραφία, φωνητικὴ μουσικὴ καὶ, εἰ δυνατόν, στοιχεῖα γεωγραφίας, ἐλληνικῆς ἱστορίας καὶ τὰ στοιχειωδέστερα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἔννοεῖται ὅτι τὸ εὐρὺ τοῦτο πρόγραμμα οὐδέποτε εἰσῆχθη εἰς τὰ πτωχὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ἐν οἷς ὅλη ἡ διδασκαλία περιορίζεται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν. Εἰδικὸν διδασκαλεῖον συνέστη τῷ 1834 πρὸς μόρφωσιν διδασκάλων, μετὰ 2 καθηγητῶν καὶ 4 διδασκάλων, στοιχίζον ἐτησίως εἰς τὸ κράτος 27000 δραχμῶν, ἀλλὰ τῷ 1863 διελύθη, ὅπως ἀναδιοργανωθῇ ἐπὶ νέων βάσεων, τοῦθ' ὅπερ ἐπραγματοποιήθη μόλις διὰ νόμου τῆς 11 ἰανουαρίου 1878, κατὰ τὸν δποῖον ἡ στοιχειωτικὴ, ἢ προπαιδευτικὴ διδασκαλία, ὠρίσθη ἵνα πε-

ριλάβῃ τὰ ἑξῆς μαθήματα: Ἰερὰν ἱστορίαν καὶ κατ' ἡλικίαν, ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἐν τῇ καθομιλουμένῃ, ἀριθμητικὴν καὶ τὰς στοιχειώδεις γνώσεις περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, πρακτικούς ὀρισμούς τῶν γεωμετρικῶν σχημάτων, στοιχειώδη γεωγραφίαν καὶ ἰδίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν, στοιχειώδη ἱστορίαν καὶ ἰδίαν τῆς Ἑλλάδος, στοιχειώδη γεωλογίαν, ὀρυκτολογίαν καὶ βοτανικὴν, ἀνθρωπολογίαν, στοιχεῖα φυσικῆς καὶ τὰς ἀναγκαίας πρακτικὰς γνώσεις περὶ γεωργίας καὶ δειροκομείας, γραμμικὴν ἰχνογραφίαν, φωνητικὴν μουσικὴν καὶ γυμναστικὴν. Ἡ δ' ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ διδασκαλία ὠρίσθη τριετὴς περιλαμβάνουσα τὰ ἑξῆς μαθήματα: Ὀρησκευτικὰ, παιδαγωγικὴν, ἀρχαίαν ἐλληνικὴν, ἱστορίαν, ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετριαν, φυσικὴν καὶ μηχανικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν, χημείαν, πρακτικὰς γνώσεις γεωργίας καὶ δειροκομείας, ἰχνογραφίαν καὶ καλλιγραφίαν, φωνητικὴν καὶ ὀργανικὴν μουσικὴν, ὕγεινὴν καὶ σωματικὴν. Ἡ κατάστασις τῶν δημοτικῶν σχολείων κατὰ τὸ 1877 εἶναι ὡς ἑξῆς: 989 σχολεῖα ἀρρέν. 1041 διδασκάλων καὶ 63156 μαθητῶν, 138 θηλέων, 165 διδασκάλισσαι καὶ 11045 μαθητρίαι. Περιπλέον ἰδιωτικὰ 41 ἀρρένων μὲ 3558 μαθητὰς καὶ 26 θηλέων μὲ 1355 μαθητρίαι. Πλὴν τούτων εἰς πολλὰ χωρία ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ μικρὰ γραμματοδιδασκαλεῖα, ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ μέχρι 1200. Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως συμποσοῦται ἐτησίως εἰς 1612000 δραχμῶν, ἐξ ὧν τὸ κράτος δαπανᾷ 190000 δρ. καὶ οἱ δῆμοι 1422000 ἥτοι τὸ ἕκτον περίπου τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν (9,000,000 δρ.). Ἐπὶ 747 κατοίκων ἀναλογεῖ ἐν σχολεῖον καὶ ἐπὶ 100 παίδων φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα 65. Πολλοὶ δῆμοι ἔχουσι πλείονα τοῦ ἐνὸς σχολεῖα, εἰς τὸν ὅσον ὥστε εἰς ἕκαστον δῆμον ἀναλογοῦσι 2,79 0/0 σχολεῖα. Ἡ δαπάνη δὲ τῆς δημοτικῆς παιδείσεως ἀναλογεῖ εἰς 86 λ. κατὰ κάτοικον καὶ 19 δρ. 56 λ. κατὰ μαθητὴν.

Μέση Ἐκπαίδευσις. Διαιρεῖται εἰς ἐλληνικὴν (ἐλληνικὰ σχολεῖα) καὶ γυμνασιακὴν (γυμνάσια) καὶ παρέχεται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ κράτους. Καὶ αἱ μὲν ἐλληνικὰ λεγόμενα σχολεῖα, συγκείμενα ἐκ 3 τάξεων καὶ διδάσκουσι ἐπὶ προγράμματος περιλαμβανόντος τὰ ὀρησκευτικὰ, τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν, τὰ λατινικὰ (ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει), τὴν γεωγραφίαν καὶ ἱστορίαν, τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν, τὰ γαλλικὰ καὶ τὴν καλλιγραφίαν, καταρτίζουσι κυρίως τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν γυμνασιακὴν ἐκπαίδευσιν. — Τὰ δὲ γυμνάσια, συκείμενα συνήθως ἐκ 4 τάξεων καὶ διδάσκοντα ἐπὶ προγράμματος, περιλαμβά-

νοντος τὰ ἐξῆς μαθήματα : Θρησκευτικά, ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, λατινικὰ, γεωγραφίαν, ἱστορίαν, μαθηματικά, φυσικὴν καὶ χημείαν, στοιχεῖα φιλοσοφίας καὶ γαλλικὰ, ὡς καὶ τὴν ἀγγλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν προαιρετικῶς, καταρτίζουσι τοὺς μαθητὰς πρὸς ἐλεύθερον ἐπάγγελμα καὶ πρὸς ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν. Ἐτησίᾳ δαπάνη τοῦ κράτους 1,060,000 περίπου δραχ., ἐξ ὧν 587 χιλ. διὰ τὰς ἑλληνικὰς σχολὰς καὶ 470,000 διὰ τὰ γυμνάσια. (Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑλλ. σχολῶν καὶ γυμνασίων καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν ὅρα κατωτέρω πίνακα ἐν σελ. 46).

Ἀνωτέρα Ἐκπαίδευσις. Παρέχεται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ τοῦ Πανεπιστημίου συστηθέντος μὲν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, προικοδοτηθέντος δὲ καὶ πλουτισθέντος διὰ τῶν μεγαλοδωριῶν τῶν ἀπανταχοῦ ἑλλήνων, ὥστε ἔχει ἰδίαν περιουσίαν 3,500,000 δραχ. καὶ ἐτήσιον εἰσόδημα 290,000 δρ. περίπου. Τὸ Πανεπιστήμιον περιλαμβάνει 4 σχολὰς εἰδικὰς, τὴν θεολογικὴν μετὰ 4 καθηγητῶν, τὴν νομικὴν μετὰ 12 καθηγητῶν καὶ 7 ὕψρηγτων, τὴν ἰατρικὴν μετὰ 21 καθηγητῶν καὶ 7 ὕψρηγτων καὶ τὴν φιλοσοφικὴν, ἣ προσήρτηται καὶ τὰ τμήματα τῆς φιλολογίας, χημείας καὶ φαρμακευτικῆς, μετὰ 11 καθηγητῶν καὶ 5 ὕψρηγτων. Ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξαρτῶνται πρὸς τούτοις καὶ τὸ ἀστεροσκοπεῖον (συστηθὲν τὸ 1840), ὁ βοτανικὸς κήπος, ἡ κλινικὴ τῆς μαιευτικῆς, ἡ ἀστυκλινικὴ, ἡ κλινικὴ τῆς ὀφθαλμολογίας καὶ ἡ κλινικὴ τῶν συφιλιτικῶν νοσημάτων. Ὡς προσάρτημα δὲ τοῦ Πανεπιστημίου δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐγκατεσταμένη βιβλιοθήκη, ἀριθμοῦσα ὑπὲρ τοὺς 120,000 τόμων. Ἐτησίᾳ δαπάνη τῆς ἀνωτέρας παιδείσεως 530,000 δρ. ἐξ ὧν 150,000 λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰδικὴ Ἐκπαίδευσις. — 1. Ἐκκλησιαστικὴ : α) Ριζάρειος σχολὴ συστηθεῖσα τῷ 1844 διὰ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν ἀειμνήστων ἀδελφῶν Ριζάρη, σύγκειται ἐκ 5 τάξεων, ἡ δ' ἐν αὐτῇ διδασκαλία ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν τῶν γυμνασίων. Καθηγηταὶ 12, μαθηταὶ 37, ἐτησίᾳ δαπάνη 70000 δραχ. Ἡ περιουσία τῆς σχολῆς, ἣτις κατὰ τὸ ἔτος τῆς συστάσεως αὐτῆς συνεποσούτο εἰς 543,346 δρ. ἀνέρχεται νῦν εἰς 1,513,945 δρ. β) Τέσσαρες ἱερατικαὶ σχολαί, πρὸς μόρφωσιν ἱερέων ἐν Κερκύρᾳ, Χαλκίδι, Τριπόλει καὶ Σύμφῳ, διδάσκαλοι 20, μαθηταὶ 37. — 2. Σχολὴ τῶν τεχνῶν, συστηθεῖσα τῷ 1843, ἐπριοκοδοτήθη ὑπὸ τῶν μεγαθύμων ὁμογενῶν Στουρνάρη, Τσιτσά καὶ Ἀβέρωφ. Διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐν τῷ πρώτῳ

τῶν ὁποίων διδάσκονται ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, γαιωδαισία καὶ ἡ μηχανικὴ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἡ ἰγνογραφία, ἡ πλαστικὴ, ἡ ξυλογραφία, ἡ χαλκογραφία, ἡ γλυπτικὴ (ξύλογλυπτικὴ) καὶ ἡ καλλιγραφία. Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι 23, μαθηταὶ (1877) 582. Ἐτησίᾳ δαπάνη 70000 δραχ. — 3. Πέντε ναυτικαὶ σχολαί ἐν ταῖς ναυτικαῖς πόλεσιν, Ἐρμούπολει, Ὑδρᾳ, Σπέτσαις, Γαλαξιδίῳ καὶ Ἀργοστολίῳ. Καθηγηταὶ 5, μαθηταὶ 90. — 4. Στρατιωτικαὶ σχολαί : α) τῶν Εὐελπίδων, συστηθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν Αἰγίνῃ (1834), μετενεχθεῖσα δὲ εἰς Πειραιᾶ τῷ 1835. Καθηγηταὶ 23, μαθηταὶ μαθηταὶ 40. Ἐτησίᾳ δαπάνη 193,000 δρ. β) Πολεμικὸν ναυτικὸν σχολεῖον διδάσκαλοι 3, μαθηταὶ 23.

Ἐκπαίδευσις θηλέων. Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκπαιδεύσει ἐσημειώσαμεν τὴν κατάστασιν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν κοραθίων. Ὁσον ἀρροῦ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, ἡ πρώτη ὄθησις ἐδόθη εἰς αὐτὴν καὶ τὸ πρῶτον σχολεῖον συνέστη τῷ 1836 ὑπὸ τῆς τότε συστάσης Φιλεκπαίδευτικῆς Ἐταιρίας, ἣτις ἔχει σήμερον περιουσίαν 1,500,000 δρ. καὶ διατηρεῖ τὰ ἐξῆς σχολεῖα : α) Τὸ Ἀρσάκειον (ἐπωνομασθὲν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδρυτοῦ) διαϊοῦμενον εἰς προκαταρκτικὸν καὶ ἑλληνικὸν σχολεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. β) Ἑλληνικὸν σχολεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, περιλαμβάνον 5 τάξεις. γ) Προκαταρκτικὸν σχολεῖον τῶν ἐξωτερικῶν μὲ 550 μαθητριάς. δ) Δύο νηπιαγωγεῖα, τὸ μὲν ἐπὶ πληρωμῇ (νήπια 50), τὸ δὲ δωρεὰν (νήπια 200), ε) Προκαταρκτικὰ σχολεῖα ἐν ταῖς δήμοις Ἀττικῆς καὶ Ἀνδρου. στ) Παρθενγωγεῖον ἐν Κερκύρᾳ καὶ ζ) Δύο σχολεῖα, ἀλληλοδιδακτικὸν καὶ ἑλληνικὸν, ἐν Πρεμετῇ τῆς Ἀλβανίας, γενεθλίῳ χώρῳ τοῦ Ἀρσάκη. Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι 42, μαθητριάς καὶ νήπια (1877) 1428, ἐξ ὧν 229 οἰκότροφοι, 925 ἐξωτερικαὶ καὶ 224 τῶν νηπιαγωγείων. Τὸ Ἀρσάκειον (ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν) περιλαμβάνει 5 τάξεις, ἐν αἷς διδάσκονται τὰ ἐξῆς μαθήματα : Περὶ ἱστορία, ἐξηγήσεις του Εὐαγγελίου, κατήχησις, ἑλληνικὰ, γαλλικὰ, ἱστορία, γεωγραφία πολιτικὴ καὶ μαθηματικὴ, ἀριθμητικὴ, γεωμετρία, φυσικὴ, καλλιγραφία, ἰγνογραφία, ἐργόχειρα, ὀργανικὴ καὶ φωνητικὴ μουσικὴ καὶ γυμναστικὴ. Δι' ἐπίδοτον τῆς Φιλεκπ. Ἐταιρίας ἀνῆλθον τῷ 1877 εἰς 285,000 δρ. καὶ αἱ δαπάναι εἰς 226,000. Τὸ κράτος δαπανᾷ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν θηλέων μόνον 10,000 δραχ. Τὰ δὲ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἐν ἔτει 1874 ἦσαν : α) Μέσης παιδείσεως : ἀρρένων 18 μὲ μαθ. 748, θηλέων 15 μὲ μαθητριάς 1227. β) Κατωτάτης παιδείσεως : ἀρρένων 41 μὲ μαθητὰς 3558, θηλέων 26 μὲ μαθητριάς 6888.

Έτος	Φοιτητ. Πανεπ.	γυμνάσ.	Μαθηταί γυμνας.	Έλλην. σχολαί	Μαθηταί ελλην. σχολών	Δημ. σχ. ἀρρένων	Μαθηταί δημοτ. σχολών	Δημ. σχ. θηλέων	Μαθητρ.	Σχολαί ιδιωτικ.	Μαθηταί	Διάφορα σχολ. (α)	Τὸ ὅλον	
													Σχολ.	Μηθητ.
1830				39	2,528	71	6,721						110	9,249
1855	550	7	968	80	4,224	357	30,520		4,753				445	41,015
1860	602	8	1,289	87	5,739	598	38,427	70	6,809				764	52,867
1866	1,482	16	1,908	123	6,675	942	44,102	125	8,481				1,207	62,348
1869	1,205	15	1,875	114	5,971	898	43,876	133	8,824				1,161	61,751
1874	1,352	18	2,460	136	7,646	989	63,456	138	11,405	100,6888	12	681	1,394	93,588

(α) Ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα διάφορα σχολεῖα ἐννοῦνται τὰ ναυτικὰ σχολεῖα, ἡ στρατιωτικὴ τῶν Εὐελπίδων σχολή, ἡ τῶν τεχνῶν, ἡ Ριζαίσιος σχολή, τὰ ἱερατικὰ σχολεῖα καὶ τὸ πολυτεχνικὸν ναυτικὸν σχολεῖον. Οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1876—77 ἀριθμοῦνται εἰς 8000. Ἐξ αὐτῶν 5473 ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι, οἱ δὲ λοιποὶ 2527 ἐκ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑπαρξάντων Ἑλλήνων καὶ ἀλλαχθῆναι μεταξὺ δὲ τῶν τελευταίων 470 ὄρωντο ἐξ Ἡπείρου, 322 ἐκ Θεσσαλίας, 320 ἐκ Μακεδονίας, 355 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θράκης, 232 ἐκ Κρήτης, 27 ἐκ Κύπρου 414 ἐκ Μικαῆς Ἀσίας καὶ τῶν ὀθωμανικῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, 282 ἐξ Αἰγύπτου καὶ Συρίας, 57 ἐκ Ρουμανίας, 11 ἐκ Ρωσίας, 19 ἐξ Ἀυστρίας καὶ Γερμανίας καὶ 18 ἐξ Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ 2861 ἀπεροίτησαν μετὰ διπλώματος, ἦτοι 22 τῆς Θεολογίας, 1258 τῆς Νομικῆς, 1118 τῆς Ἱατρικῆς, 152 τῆς Φιλοσοφίας καὶ 286 τῆς Φαρμακευτικῆς. Ἐκ δὲ τῶν λαθόντων διπλωμα 2327 εἶδον ἐκ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, 594 ἐκ Τουρκίας καὶ ἀλλαχθῆναι. — Οἱ φοιτήσαντες εἰς τὴν Ριζαίσιον σχολὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους συμποσούνται εἰς 265 ἐσωτερικῶς καὶ 200 ἐξωτερικῶς. Ἐκ τῶν πρώτων 131 ὄρωντο ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, 109 ἐξ Ἡπείρου καὶ 25 ἀλλαχθῆναι.

Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις 22 σωματεῖα ἦτοι σύλλογοι καὶ φιλεκαπαιδευτικαὶ ἑταιρίαι καὶ 2 φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἅτινα κύριον σκοπὸν προτίθενται εἴτε τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν, εἴτε τὴν πρόδον τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, εἴτε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γνώσεων τῶν ἰδίων αὐτῶν μελῶν ἢ καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει. Εἰς τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἡ κυβέρνησις παρέχει ἐπιχορηγήσεις πρὸς τελειοτέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Τὰ δύο δὲ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα εἶναι τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα, ἐπονομαζόμενον ἐκ τοῦ γενναίου ἱδρυτοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐκληροδότησεν εἰς αὐτὸ 175,000 φρ. ἡ δὲ περιουσία τοῦ καταστήματος ἀνέρχεται σήμερον εἰς 1 ἑκατομμύριον περίπου δραχμῶν, συνισταμένη ἐκ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ καταστήματος καὶ 550,000 δραχμ. εἰς μετρητὰ. Πρόσοδοι 82,000, δαπάναι 67,000. Ὑπότροφοι 100. Τὸ δεύτερον εἶναι τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων ἢ Ἀμαλίειον ἐπονομασθὲν ἀπὸ τῆς ἱδρυτρίας αὐτοῦ βασίλισσας Ἀμαλίας, συστηθὲν ἀπὸ τοῦ 1855 καὶ ἔχον περιουσίαν ὑπὲρ τὸ 1 1/2 ἑκατομμύριον δραχμ. καὶ ἐτήσιον εἰσόδημα 129,000 δραχμ. ἀπέναντι τῶν ὁμοίων δαπανῶνται ἐτησίως 74,000 δραχμ. διὰ τὴν ἀνατροφήν καὶ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν 140 περίπου ὄρφανῶν νεανίδων. Τὸ κατάστημα ἔχει καὶ ἰδιαίτερον ταμεῖον σχηματιζόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ὄρφανῶν με κεφάλαιον κατὰ τὸ 1877 ἐκ 40,000 δρ. χρησιμεῖον πρὸς διανομὴν ἀμοιβῶν εἰς τὰς ἀποροίτως ὑποτρόφους.

Κληροδοτήματα καὶ ὑποτροφίαι. Τὸ ὅλον ποσὸν τῶν κληροδοτημάτων, ὅσα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου ἐγένοντο καὶ γίνονται ἔτι ὑπὸ φιλοπατρίδων καὶ μεγαλοδωρῶν ὁμογενῶν, χάριν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων σκοπῶν, ἀνήρκετο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 5,000,000 δρ. εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς χρεώγραφα καὶ μετοχὰς, με ἐτήσιον εἰσόδημα, ὑπολογιζόμενον εἰς 330,000 δρ. ἐκ τῶν ὁμοίων 158,000 δαπανῶνται εἰς τοὺς ὀρισθέντας ὑπὸ τῶν διαθετῶν σκοποῦς, τὸ δὲ περιπλέον διατίθεται εἰς τὰ σχολεῖα ἐν γένει καὶ εἰς διατήρησιν ὑποτρόφων ἀριθμουμένων τῶ 1877 εἰς 161. Ἐξ αὐτῶν 40 ἦσαν ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς σχολαίσις καὶ γυμνασίσις, 10 ἐν τῇ Ριζαίσιω σχολῇ, 16 ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν, 30 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, 22 ἐν Εὐρώπῃ καὶ 45 ἐν τῷ Ἀρσακείῳ καὶ ἐν ἄλλοις σχολαίσις.

Βιβλιοθήκαι καὶ Μουσεῖα. Δημόσια βιβλιοθήκαι ὑπάρχουσι δύο: 1) Ἡ Ἐθνικὴ ἢ τοῦ Πανεπιστημίου συστηθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1836 με 3000 τόμους καὶ περιέχουσα σήμερον 120 000 τό-

μων, συνιστώντας 47,000 συγγραμμάτων και διαίρουμένους καθ' ἑ-
λλην εἰς 31 τμήματα (5) καὶ 2) Ἡ τῆς Βουλῆς συστηθεῖσα τῷ
1846, πλουτισθεῖσα δὲ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1875, τῇ ἀκαμάτῳ ἐνεργείᾳ
τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς κ.
Τιμ. Φιλήμονος καὶ περιέχουσα νῦν ὑπὲρ τοὺς 24 χιλ. τόμων. Ἐν
τῇ ἰβηλιοθήκῃ ταύτῃ κείνται τὰ ἀρχαῖα τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστά-
σεως, ἐσχάτως δὲ συνήχθησαν καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐλληνιστὶ ἀπ'
ἀρχῆς ἐκδοθεῖσαι εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκδιδόμεναι
ἐφημερίδες. — Πλὴν τούτων ἀξιοσημείωτοι εἶναι 3) Ἡ βιβλιοθήκη
τῆς Ριζαρείου σχολῆς, ἀριθμοῦσα ὑπὲρ τοὺς 4000 τόμων. 4) Ἡ
τῆς ἐν Κερκύρᾳ Ἀκαδημίας μὲ 35,000 τόμων, 5) Ἡ τῆς Ἀδρι-
τσάνης ἐν Πελοποννήσῳ μὲ 6000 τόμων καὶ 6) Ἡ τῆς Δημητσάνης
μὲ 2,500 τόμων, πλουτιζομένη καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ εἰσοδήματος
τοῦ κληροδοτήματος αὐτῆς.

Μουσεῖα Ὑπάρχουσι 5 ἀρχαιολογικὰ ἐν Ἀθήναις α) τὸ Κεν-
τρικὸν ἀρχαιολογικόν, β) τὸ τῆς Ἀκροπόλεως, γ) τὸ τοῦ Βαρθολο-
μαίου Λυκείου, δ) τὸ ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν καὶ ε) τὸ ἐν τῷ
Ἑπιπέδῳ τῆς παιδείας καὶ 5 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἧτοι ἐν Τανάγρα
καὶ Θήβαις, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Μυκόνῳ, ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ.
Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις τὸ νομισματικὸν μουσεῖον, περιέχον 43,
000 ἀρχαίων νομισμάτων, ὧν 18872 ταξινομημένα, τὸ μουσεῖον τῆς
φυσικῆς ἱστορίας, περιέχον συλλογὰς ὀρυκτολογικὰς, γεωλογικὰς καὶ
ζωολογικὰς καὶ προστενεχθὲν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας
τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τὸ μουσεῖον τῆς βοτανικῆς, περιέχον 5900
εἶδη τῆς ἐλληνικῆς γλωρίδος, 450 τῆς γλωρίδος τῆς Μακεδονίας,
104 τῆς Κρήτης καὶ 12,600 τῆς λοιπῆς Εὐρώπης κλπ. καθὼς καὶ
ἄλλα τινα δευτερεύοντα ὅσον τὸ μουσεῖον τῆς ἀνατομίας, τὸ τῆς
παθολογίας καὶ τὸ χημικὸν ἐργαστήριον κλπ. Ἀξιοσημείωτος πρὸς
τούτοις εἶναι καὶ ἡ ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Π. Λάμπρου διὰ τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν σπάνιν τῶν νομισμάτων αὐτῆς.

Φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι
39 φιλανθρωπικὰ καταστήματα (ἐν οἷς καὶ τὰ δύο προσημειωθέντα
σελ. 47), ἰδρυθέντα καὶ συντηρούμενα εἴτε ὑπὸ τῶν δήμων εἴτε
ὑπὸ τῆς ἐλευθεριότητος μεγαθύμων εὐεργετῶν τὰ ἐξῆς: 12 νοσοκομεῖα
ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Χαλκίδι, ἐν Μεσολογγίῳ, ἐν Ναυπλίῳ, ἐν
Πάτραις, ἐν Σύρῳ, ἐν Κερκύρᾳ, ἐν Ζακύνθῳ, ἐν Λευκάδι καὶ δύο ἐν Κε-
φαλληνίᾳ. 7 πτωχοκομεῖα ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σύρῳ, ἐν Κερ-
κύρᾳ, ἐν Ζακύνθῳ καὶ δύο ἐν Κεφαλληνίᾳ. 6 ὀφθαλμοτροφεῖα, ἧτοι
δύο ἐν Ἀθήναις, δύο ἐν Σύρῳ (ἐν τῶν ἀρρένων καὶ ἐν τῶν θηλέων),

ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Κερκύρᾳ. 5 βρεφοκομεῖα, ἐν Ἀθήναις, ἐν Πά-
τραις, ἐν Κερκύρᾳ, ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἐν Ζακύνθῳ. 2 σωφρο-
νιστήρια (ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν) ἀμφότερα ἐν Κερκύρᾳ. 1 ὀφθαλμο-
κομεῖον ἐν Ἀθήναις. 1 λωβοκομεῖον ἐν Κύμῃ. 2 φιλανθρωπικὰ
τράπεζαι ἐν Κερκύρᾳ καὶ Κεφαλληνίᾳ. 1 ἡμερήσιον βρεφοτροφεῖον
ἐν Ἀθήναις 1 γηροκομεῖον ἐν Πειραιεῖ. 1 λεπροκομεῖον ἐν Θήρᾳ.
— Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐν μαιευτήριον διὰ τὰς ἀπόρους λεγούσας ἢ δυστυ-
χεῖς κόρας, δέχονται δὲ καὶ φρενοβλαβεῖς ἐν τισὶ μοναστηρίοις. Τὰ
πλεῖστα τῶν καταστημάτων τούτων συνέστησαν καὶ συντηροῦνται
ὑπὸ τῶν δήμων, οἵτινες, κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ δημοτικοῦ νόμου,
ὀποχρεοῦνται νὰ παρέχουσιν εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀνικάνους πρὸς ἐρ-
γασίαν δημότας αὐτῶν τὴν δέουσαν βοήθειαν. Ἡ ἐτησίᾳ δαπάνη
τῶν δήμων, πρὸς συντήρησιν τῶν καταστημάτων τούτων ἀνέρχεται
εἰς 590,000 δρ. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις ἐν Ἀθήναις καὶ φιλόπτω-
χος Ἀδελφότης Κυριῶν παρέχουσα μέσα ἐργασίας εἰς τοὺς στερουμέ-
νους καὶ φροντίζουσα περὶ τῆς νοσηλεύσεως ἀπόρων ἀσθενῶν, δια-
τηροῦσα δὲ καὶ τὸ ἡμερήσιον βρεφοτροφεῖον, ἐν ᾧ ἄποροι μητέρες,
ἐργαζόμεναι τὴν ἡμέραν, καταθέτουσι τὰ τέκνα των μέχρις 6 μη-
νῶν ἡλικίας ἀντὶ 10 λεπτῶν τὴν ἡμέραν ἢ 15 διὰ δύο βρέφη. Ἐ-
τησίᾳ δαπάνη τοῦ βρεφοτροφείου 5000 δρ. Πρόσοδοι τῆς Ἀδελφότη-
τος τῶν Κυριῶν (1877) 10,214 δρ. δαπάναι 10,200.— Ἡ περιου-
σία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἀνέρχεται εἰς 7,750,000
δρ. περίπου, ἐξ ὧν 3,954,100 εἰς ἀκίνητα κεφάλαια, συνιστάμενα
κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν λαμπρῶν κτιρίων αὐτῶν, καὶ 3,730,000
εἰς κινητὰ (χρεώγραφα κλπ.). Πολλοὶ πρὸς τούτοις δῆμοι διατηροῦσιν
ἰατροῦς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν τῆς περιοχῆς αὐτῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Αἱ πρόσοδοι καὶ δαπάναι τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου κατὰ τὸν προῦ-
πολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1878 ἔχουσιν ὁ ὀπισθενίαν (σελ. 50)
δείκνυσιν.

Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀριθμῶν τῶν ἐτησίων προσόδων
καὶ δαπανῶν προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1833—1860 χρονικὸν δι-
άστημα τῶν 27 ἐτῶν αἱ μὲν πρόσοδοι ἠϋξησαν κατὰ 16,314,822 δρ.
ἧτοι 67.23 τοῖς 0/0, αἱ δὲ δαπάναι κατὰ 9,206,565 δρ., ἧτοι
41.49 τοῖς 0/0. Κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ 1865—1874 δεκαετῆ περι-
οδὸν αἱ μὲν πρόσοδοι ἠϋξησαν κατὰ 11,533,853 δρ., ἧτοι 29.83 τοῖς
0/0, αἱ δὲ δαπάναι κατὰ 11,914,315 δρ. ἧτοι 30.05 τοῖς 0/0,

Πρόσοδοι		Δαπάναι	
*Άμεσοι φόροι . . .	13,182,500	Χρέος εξωτερικόν	1,253,000
*Έμμεσοι φόροι . . .	19,305,000	» εσωτερικόν	7,886,939.81
Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα . . .	2,850,970	Συντάξεις	3,786,400
Δημόσια καταστή- ματα	1,154,000	Βασιλ. χορηγία	1,125,000
*Εκποιήσεις εθνικ. κτημάτων	2,705,000	Δαπ. Βουλῆς . . .	489,730
Διάρ. εισοδήματα	1,866,500	Υπηρεσία ὑπουρ- γείων	22,445,950.06
*Εκκλητ. »	296,000	Δαπ. διοικήσεως(α)	2,382,682
*Εσοδα κεκλεισμέ- νων χρήσεων . . .	1,430,000	Διάρ. πληρωμαί	1,763,250
Τὸ ὅλον πρόσοδοι	42,780,970	Τὸ ὅλον δαπ. . . .	41,132,951.87
		Χρέη	εξωτερ. 335,513,422 εσωτερ. 147,569,480
		Τὸ ὅλον	483,082,902.

*Η δὲ κατάστασις τῶν προγενεστέρων προϋπολογισμῶν ἔχει κατὰ πε-
ρίθδους ὡς ἑξῆς :

Ἔτος	Πρόσοδοι	Δαπάναι
1833	7,950,383	12,982,693 (1)
1842	14,076,337	13,685,230
1852	14,519,101	14,519,101
1860	24,264,205	22,189,258 (2)
1864 (β)	22,149,294	23,379,057
1865 (γ)	27,295,947	27,811,655
1874	40,326,575	51,226,970
1877	39,247,500	41,067,825

(α) Ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως φόρων.

(β) Πρὸ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου. (γ) Μετὰ τὴν ἐνωσιν αὐ-
τῆς. — (1) Μὴ συμπεριλαμβανομένων 1,977,254 δρ. διὰ τὸ ἐξωτε-
ρικόν χρέος. — (2) Μὴ συμπεριλαμβανομένων 3,885,234 δραχ. διὰ
τὸ ἐξωτερικόν χρέος.

ΣΦΡΑΤΟΣ καὶ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1878, δημοσιευθέντα τῇ 31 Ἰανου-
αρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἡ κατὰ ξηρὰν στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Ἑλ-
λάδος ἐκτὸς τῶν ἀμάχων, ἤτοι γραμματέων, καθηγητῶν, μαθητῶν
καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας, συμποσομένων ἐν ὅλοις εἰς 117,
ἀνήρχετο εἰς 28,507 ἄνδρα· μετὰ 2,785 ἴπων κατὰ τὸν παρὰ
πόδας πίνακα,

Σώματα	Ἄνδρες				Ἴπποι	
	Ἄξιωματικοί	Υπαξιωματ.	Μουσικοί	Στρατιῶται	Ἄνδρες	Ἴπποι
Υπουργεῖον στρατιωτικῶν	23	5	—	—	28	4
Σῶμα μηχανικοῦ	32	35	—	—	67	—
Πυροβολικόν καὶ ὄπλοστάσιον	5	231	56	1,754	2,226	1,177
Ἴππικόν	29	146	26	654	852	803
Πεζικόν καὶ εὐζώνοι . .	547	2,199	502	17,562	20,780	60
Τάγμα μηχανικοῦ . . .	37	215	28	1,007	1,287	532
Κλάδοι ὑπηρεσίας . . .	126	53	—	—	179	14
Στρατιωτικόν σχολεῖον .	21	6	2	10	39	1
Χωροφυλακὴ	87	263	—	2,608	2,958	194
ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοί	—	155	—	—	155	—
Διαθέσιμοι καὶ ἄργοι	26	—	—	—	26	—
Τὸ ὅλον	903	3,398	614	23,592	28,507	2,785

Τὸ πολεμικόν ναυτικόν περιλαμβάνει 15 πλοῖα, ὧν δύο θεωρητὰ
ὁ θεωρακοδρόμων Βασίλισσα Ὀλγα καὶ ἡ θεωρηκόβαρις Βασι-
λεὺς Γεώργιος, ἐν θαλαμηγὸν ἡ Ἀμφιτρίτη, ἐξ ἀτμοημιο-
λίαι αἱ ἑξῆς: Πάραλος, Σαλαμινία, Πληξαύρα, Σύρος
Ναύπλιον καὶ Ἀφρῆσσα, τρεῖς ἡμιολία Μεθώνη, Αὐρα
καὶ Κύθνος, εἰς δρόμων τὸ Μεσολόγγιον, δύο κέρκουροι
Γλαῦκος καὶ Πολυδεύκης καὶ ἑτέρα μικρὰ ἡμιολία ἡ Ἀύγη,
πρὸς δὲ καὶ τὰς λεγομένας βασιλικὰς λέμβους καὶ τὰ πυρωπισιμένα
πλοῖα. Τὸ δὲ πλήρωμα αὐτοῦ σύγκειται ἐκ 1450 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 91
ἀξιωματικοί, (εἰς ὑποναύαρχος, 3 πλοίαρχοι, 5 ἀντιπλοίαρχοι, 5 πλω-
τάρχει, 23 ὑποπλοίαρχοι, 25 ἀνθυποπλοίαρχοι, 5 δόκιμοι καὶ 40

ιατροί, ναυπηγοί, επίτακτοι, καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας), 240 ὑπαξιωματικοὶ καὶ 1119 ναῦται.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ἀριθμεῖ (1874) πλοῖα 5202 χωρητικότητος 250,077 τόννων καὶ πληρώματος 25,838 ναυτῶν, διαιρούμενα εἰς 4097 πλοῖα α' τάξεως, ἢτοι χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 60 τόννων, ἐν συνόλῳ δὲ 42,877 τόννων, καὶ β' τάξεως, ἢτοι ἀνώτερα τῶν 60 τόννων, ἐν οἷς καὶ 20 ἀτιμόπλοια χωρητικότητος 7883. Ἡ κατάστασις δὲ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, μετὰ τὴν παλιγενεσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ τὰ προϋπάρχοντα, ὑπολογιζόμενα, εἰς 449 χωρητικότητος 52,000 τόννων, ἐχρησίμευσαν καὶ κατεστράφησαν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἔτος	Α' Κλάσεως.		Β' Κλάσεως		Τὸ ὅλον	
	Ἀριθμ.	Τόννοι	Ἀριθμ.	Τόννοι	Ἀριθμ.	Τόννοι.
1834	2,060	—	685	—	2,745	—
1838	—	—	—	—	3,269	89,502
1853	2,855	19,696	1,375	227,965	4,230	204,661
1864	1,297	37,356	1,230	242,836	4,523	280,342
1865	4,300	45,181	1,413	281,059	5,744	326,690
1874	4,097	42,877	1,085	199,367	5,202	250,077.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Κατὰ τὸ 1874 ἡ εἰσαγωγή ἐν Ἑλλάδι ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀξίαν 120,367, 159 δραχ. ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς 75,485,907 δρ.

Κατὰ δὲ τὰς προγενεστέραις περιόδους, ἀφ' ἧς ἐποχῆς δηλονότι ἤρχισαν νὰ συντάσσωνται πίνακες ἐμφαίνοντες τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου (1851) καὶ οἷτινες μέχρι μὲν τοῦ 1858 εἰδείκνυσαν τὸ εἰδικὸν ἐμπόριον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους τούτου καὶ ἐξῆς τὸ γενικὸν, παρατηρήμενον ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἡ σύγκρισις σταματᾷ κατ' ἀνάγκην μέχρι τοῦ 1864, ἀπὸ δὲ τοῦ 1865 ἄρχεται φυσικῶς νέα περίοδος μετὰ τὴν ἔννοσιν τῶν Ἰονίων νήσων, ἡ κατάστασις ἔχει ὡς ἐξῆς.

	Ἔτος.	Εἰσαγωγή,	Ἐξαγωγή
Εἰδικὸν ἐμπόριον	1851	25,819,702	13,851,202
Ὁμοίως »	1861	54,982,694	25,205,167
Γενικὸν ἐμπόριον	1858	44,201,511	28,865,185
Ὁμοίως »	1864	61,899,765	31,388,640
» »	1865 (α)	90,251,389	51,671,719
» »	1874	120,367,159	75,485,907

(α) Μετὰ τῶν ἔννοσιν τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἀναλυτικὸν πίνακες τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου εἰδικῶ καὶ γενικοῦ κατὰ περιόδους (εἰς χιλιάδας δραχμῶν, ἢτοι προστιθεμένων εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τριῶν 000 καὶ εἰς τοὺς κλασματικούς 00).

Α'.

ΠΙΝΑΞ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

Ἔτος	1851	1864	1865	1874
Δημητριακά.	5,048.	7,297.3	16,100.6	24,029.9
Υψάσματα.	7,553.8	14,885.8	17,347.4	20,530.
Δέρματα	961.4	4,894.4	4,510.3	7,396.3
{ ἀκατέργαστα. { κατεργασμένα.		668.8	1,207.3	910.8
Ευλεία	1,584.	2,274.1	3,358.7	5,257.7
Γαιάνθρακες			22.8	3,070.2
Σίδηρος			1,501.	2,283.5
Βάμβαξ			7.8	184.9

Β'.

ΠΙΝΑΞ ΕΞΑΓΩΓΗΣ.

Ἔτος	1851	1864	1865	1874
Σταφίς	8,359.2	11,137.7	17,987.8	37,225.
Δέρματα	121.6	246.7	266.8	1,128.
{ ἀκατέργαστα . { κατεργασμένα.		1,215.4	4,908.4	5,216.7
Μόλυβδος				3,427.7
Ἐλαιον	236.5	304.3	6,365.3	2,888.3
Σύκα	588.2	1,336.3	1,574.3	2,578.1
Βάλανος	625.7	1,102.	1,636.	2,151.4
Ποτά			766.5	1,791.
Μέταξα	991.9	—	173.4	1,069.2
Καπνά	91.7	1,267.8	1,392.5	1,065.8
Νήματα			—	989.2
Σάπων			563.5	790.
Κουκούλια			685.4	107.7
Βάμβαξ	2.5	1,375.3	4,151.5	202.1

Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς, μολονότι ἡ δεσπόζουσα τάξις ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ γεωργικὴ ἀναλογουῦσα μετὰ τοῦ ποιμενικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὸν ὅλον ἐργατικὸν πληθυσμὸν ὡς 47.18 τοῖς 0/0 καὶ μόνη ὡς 39.18, δὲν εἶναι τὰ δημητριακά. Ὡς βλέπει τις ἐκ τῶν πινάκων ἡ Ἑλλάς οὐ μόνον δὲν ἐξάγει, ἀλλὰ καὶ ἀπορροφᾷ μεγάλην ποσότητα αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πράγματι ἡ Ἑλλάς ἐτησίως παράγει $3\frac{1}{2}$ περίπου ἑκατομμύρια κοιλῶν σίτου, ἐνῶ ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ ἀναβαίνει εἰς 6,900,000 κοιλῶν (800,000 διὰ τὰς σποράς), ὧν τὸ ἔλλειμμα ἀναπληροῦ διὰ τῆς ἐισαγωγῆς, ἀξίας 23 ἑκατομμυρίων δραχμῶν (α). Ὁμοίως ἡ ἐξαγωγή τῶν ἄλλων δημητριακῶν, (ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ σικάλως), ὧν ἡ παραγωγή ἀναβαίνει (1875) εἰς 7 περίπου ἑκατομμύρια κοιλῶν, εἶναι ἀσήμαντος, ἡ δὲ ἐισαγωγή τῆς μὲν κριθῆς 130,831 κοιλῶν, τοῦ δὲ ἀραβοσίτου 221,914 κ. καὶ διαφόρων 84,466 κ. ἀξίας 2 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἐν συνόλῳ μετὰ τοῦ σίτου 25 ἑκατομμυρίων. Ἀπέναντι ὅμως εἰς ὅ,τι ἐλλείπει ἡ γεωργικὴ τῶν δημητριακῶν ἀναπληροῦ ἡ καλλιέργεια τῶν ἐλαϊκίων καὶ ἄλλων δένδρων, ἡ ἀμπελοφυτεία, ἡ καπνοφυτεία καὶ ἡ τεχνουργία. Τὰ ἐλαιόδενδρα κατέχουσιν ἕκτασιν 1,678,998 στρεμμάτων, ἡ δὲ παραγωγή αὐτῶν συμποσομένη εἰς 95 ἑκατομμύρια ὀκκάδων ἐλαίου ἀντιπροσωπεύει ἀξίαν 20,000,000 δρ. Ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ, ἥτις ἦν τῷ 1874 ἀξίας 2,888,364 δραχμῶν, τῷ 1875 ἀνῆλθεν εἰς 12,244,015 ὀκκάδων, ἀξίας 12,932,904 δρ. Αἱ συκαὶ κατέχονται ἕκτασιν 63,477 στρεμμάτων παράγουσιν 218780 καντάρια σύκων καὶ παραδίδουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον 200,000 εἰς αὐτῶν ἀξίας 2,000,000 δρ. Ἡ μωρεοφυτεία, καλλιεργουμένη ἐπὶ ἕκτασεως 54,000 στρεμμάτων χρησιμεύει εἰς τὴν βομβυκοτροφίαν, ἡ παραγωγή τῆς ὁποίας ἀνῆλθε τῷ 1875 εἰς ἀξίαν ἐνδὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς 964,913 δραχμῶν, (1,069,271 τῷ 1874). Ἡ καπνοφυτεία καλλιεργουμένη ἐπὶ ἕκτασεως 42,037 στρεμμάτων παρήγαγε τῷ 1875 2,130,200 ὀκ-

(α) Δὲν δυνάμεθα νὰ παρατρέξωμεν τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις τοῦ κ. Μανσόλα «Ἐκ τῆς καταναλισκομένης ποσότητος σίτου, λέγει, ἐξάγεται ὅτι ἡ τροφὴ ἐκάστου κατοικοῦ ἀπαιτεῖ κατὰ μέσον ὅρον 4 κοιλὰ, 5 ὀκκάδας καὶ 130 δράμια σίτου κατ' ἔτος. Ἡ παραγωγή τοῦ 1875 δίδει κατὰ μέσον ὅρον 3 κοιλὰ καὶ 388 δρ. ἐφ' ἐκάστου κατοικοῦ ἤτοι 73 δράμια καθ' ἐκάστην. Ἡ δὲ ὀλικὴ ἀξία τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ὑπελογίσθη εἰς 26,000,000 δραχμῶν». (Ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1878 σελ. 84).

κάδων, παραδοῦσα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον προϊόν ἀξίας πλεόν τοῦ ἐνδὸς ἑκατομμυρίου δρ. Ὑπέρροχον ἰδίᾳ θέσιν κατέχει ἡ ἀμπελοφυτεία, ἥτις ἀπὸ 75,000 περίπου στρεμμάτων, ὅση ἦτο ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, κατέχει σήμερον 1,237,388 στρεμμάτων, ἐξ ὧν 366,309 στρ. ἡ σταριδοφυτεία, αὐξηθεῖσα καταπληκτικῶς καὶ ὄλονεν αὐξανομένη. Ἡ παραγωγή αὐτῶν ἀνῆλθε τῷ 1875 τῶν μὲν κυρίως ἀμπελῶν εἰς 19500,000 δρ. τῆς δὲ σταριδος, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν κυριώτατον κλάδον τοῦ ἐξωτερ. ἐμπορ. τῆς Ἑλλάδος, εἰς 37500,000 δρ. ὅλης σχεδὸν ἐξαγομένης. Ἡ τῶν ὄλων ἐξαγωγή ἀνῆλθεν εἰς 4,519,200 ὀκκάδων, ἀξίας 1,200,000 δρ. Ἡ δὲ βαμβάκοφυτεία, ἥτις παρέχει τὴν ὕλην εἰς τὴν τεχνουργίαν ἀναπτυθεῖσα κυρίως ἀπὸ τοῦ 1863 καὶ ἐντεῦθεν, κατέχει ἕκτασιν 109,858 στρεμμάτων, ἡ δὲ παραγωγή αὐτῆς ὑπελογίσθη εἰς 5,452,051 ὀκκάδων, ἀξίας 3,275,490 δρ. (6).

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἡ ἐισαγωγή τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀντισταθμίζεται καὶ ὑπερακοντίζεται μάλιστα ὑπὸ τῆς ἐξαγωγῆς, καθ' ὅσον ὑπελογίσθη ὅτι ἡ ἐτησίᾳ ἐξαγωγή προϊόντων τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 55,566,000 δρ. ἀπέναντι ἐισαγωγῆς ὁμοίων ἀξίας 37,868,000 δρ. Τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἐλεύθερον, πλην δημοτικοῦ τινος φόρου ἐπὶ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως δι' ὠρισμένα τινα εἶδη, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 2 τοῖς 0/0 καὶ τοῦ ὁποίου ἡ πρόσδοσις καθ' ὅλον τὸ βασιλεῖον ἀνῆλθε τῷ 1876 εἰς 2,340,973 δρ. ἀπέναντι 843,699 δρ. τοῦ 1859.

Ὑπάρχουσι δὲ ἐν Ἑλλάδι δέκα ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια ἐν Ναυπλίῳ, Πάτραις, Σύρῳ, Ἀθήναις, Καλάμαις, Λαμίᾳ, Χαλκίδι, Κερκύρᾳ Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ. Κατ' ἔτος δὲ γίνονται καὶ 42 ἐμπορικὰ πανηγύρεις. — Εἰδικὴ ἐμπορικὴ ἐκπαίδεσις δίδεται ἐν τοῖς γυμνασίοις Σύρου καὶ Πατρῶν.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ.

Ὑπάρχουσι σήμερον ἐν Ἑλλάδι 50 εταίριαί, ὧν 10 ἀσφαλιστικαί, 16 βιομηχανικαί, 18 μεταλλουργικαί καὶ 5 πιστωτικαί τράπεζαι. Ἐξ ἀπασῶν τούτων τῶν ἐταιριῶν, αἵτινες ἐν συνόλῳ περιλαμβάνουσι μετοχικὸν μὲν κεφάλαιον 134,186,000, πραγματικὸν δὲ 74,031,000 δραχμ. σημειοῦμεν ὀνομαστὶ τὰς ἐξῆς τὴν Γεν. πιστωτικὴν τράπεζαν, ἔχουσαν μετοχικὸν κεφάλαιον 14,000,000, πραγματικὸν 9,800,000 καὶ ἀποθεματικὸν 390,900 δραχμῶν, τὴν

τράπεζαν τῆς Βιομηχ. πίστωσης, ἔχουσαν μετοχ. κεφάλ. 5,000,000, πραγμ. 4,500,000 καὶ ἀποθεμ. 45,500 φρ. τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας « Ἀρχάγγελον », ἔχουσαν μετοχ. κεφάλαιον 15,000,000 καὶ πραγμ. 3,250,000 φρ. τὸν « Φαίνοικα », ἔχουσαν μετοχ. κεφάλαιον 3,000,000 πραγμ. 300,000 καὶ ἀποθεμ. 500,000 δραχ. τὴν « Ἀγκυραν, » ἔχουσαν μετοχ. κεφάλαιον 1,400,000, πραγματικὸν 280,000, καὶ ἀποθεμ. 109,340 δραχ. τὴν Ναυτικὴν τράπεζαν « Ἀλκυῶνα », ἔχουσαν μετοχ. κεφάλαιον, 2,000,000, πραγματικὸν 516,000 καὶ ἀποθεμ. 26,000 φρ. τὴν ἐταιρίαν τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρείου, ἔχουσαν μετοχ. κεφάλαιον 20,000,000 καὶ πραγμ. 14,000,000, φρ. Πασῶν δὲ τούτων ὑπέρογον θέσιν κατέχει ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα, ἥτις ἰδρυθεῖσα τῷ 1842 κέκτηται ἤδη πραγματικὸν κεφάλαιον 18,000,000 δραχμῶν, ὀλοκλήρου τοῦ μετοχικοῦ καταβληθέντος, καὶ 12,600,000 ἀποθεματικόν· τῆς δὲ τελευταίας ἐξαμηνίας τὸ μέρημα, ὅπερ πληρόνεται τῇ 15 ἰανουαρίου καὶ 15 ἰουλίου, ἦν 117.54, καθότι ἐκάστη αὐτῆς μετοχῆ, ἔχουσα ἀρχικὴν ἀξίαν 1,000 δραχμῶν, τιμᾶται ἤδη 3,400 δραχ.

ΤΕΧΝΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοκινήτων βιομηχανικῶν καταστημάτων ἐν Ἑλλάδι, ἅτινα ἀφείλονται καθ' ὀλοκλήριαν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ συνεταρισμοῦ, ἀνέρχεται εἰς 108, συννοῦντα ἐν τῷ συνόλῳ δύναμιν 2884 ἴππων, διανεμόμενα μεταξὺ 23 πόλεων (7) καὶ ὑπηρετούμενα ὑπὸ 7342 ἐργατῶν, ἐξ ὧν 1959 ἀνδρες, 1230 γυναῖκες, 629 παῖδες καὶ 524 κοράσια. Ἡ πρὸς σύστασιν αὐτῶν καταβληθεῖσα δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 29,000,000 δρ. δαπανῶσι δὲ ἐτησίως εἰς πρώτας ὕλας 45,000,000 δραχ. καὶ 3 ἑκατομμύρια δρ. περίπου εἰς καύσιμον ὕλην, εἰσαγομένην κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ (ὄρα πίνακα εἰσαγωγῆς σελ. 53) καὶ παράγουσι προϊόντα ἀξίας 55,000,000 δραχ. Ἡ κυρία ὄθησις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν ἐδόθη ἀπὸ τοῦ 1863, (πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ὑπῆρχον ὀλίγα τινὰ συγκεντροῦντα μόλις δύναμιν 225 ἴππων), τὰ δὲ σπουδαιότερα αὐτῶν συνέστησαν ἀπὸ τοῦ 1869 (α) καὶ ἐξῆς. Ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἕνεκα τῆς συνενώσεως καταστημάτων τινῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀριθμοῦνται εἰς 95, διαιροῦνται δὲ κατ' εἶδη ὡς ἐξῆς : 44 ἄ-

(α) Ἡ ἐποχὴ αὕτη συμπίπτει μὲ τὸ τέλος τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κρήτης καὶ τὴν ἐπελοῦσαν τότε τροπὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος.

τμόμυλοι δυνάμειος 859 ἴππων· 12 βαμβακοκλωστήρια δυν. 591 ἴππων· 6 μεταξουργεῖα 84 ἴπ. 11 ἐλαιοτριβεῖα 192 ἴπ. 10 μηχανουργεῖα 118 ἴπ. 4 βυρσοδεφεῖα 46 ἴπ. 4 ἐκκοκιστήρια 69 ἴπ. 10 ἐργοστάσια οἰνοπνευμάτων 39 ἴπ. 4 μεταλλοχυτήρια 700 ἴπ. 2 ὑφαντήρια βαμβακερῶν ὑφασμάτων 96 ἴπ. 1 πυριτοποιεῖον 45 ἴπ. 7 διάφορα 45 ἴππων. Τὸ ὅλον 113 ἐργοστάσια δυνάμειος 2884 ἴππων.

Τὰ κυριώτερα τούτων εἰσὶ ἀ) Τὰ κλωστήρια τοῦ βάλυκακος, διῶν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν νημάτων ἀπὸ 2,700,000 δρ. (1870) ἡλατῶθη νῦν εἰς 1,000,000, γινομένης καὶ ἐξαγωγῆς ἴσης σχεδὸν ἀξίας. β) Τὰ ὑφαντήρια, ἅτινα μόλις συστηθέντα (1876), ὁσονούπω θέλουσι δυνηθῆναι νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως. γ) Τὰ βυρσοδεφεῖα, ἅτινα πλὴν τῶν ἐγγυρῶν δερμάτων εἰσάγουσι καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄνω τῶν 3 ἑκατομμυρίων δραχ. δ) Οἱ ἀτμόμυλοι παράγοντες ἐτησίως ἄλευρα ἀξίας 3 ἑκατ. δρ. ε) Τὰ ἐλαιοτριβεῖα ὧν ἡ ἐτησία παραγωγὴ, εἶναι 13—14 ἑκατ. δρ. στ) Τὰ μηχανουργεῖα, ἐφοδιάζοντα τὴν γεωργικὴν καὶ τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα δι' ἐργαλείων καὶ μηχανῶν. ζ) Τὰ οἰνοποιεῖα καὶ πνευματοποιεῖα καταρτιζόμενα ὁλονὲν κατὰ τὰς ἐντελεστέρας μεθόδους καὶ ἔχοντα ἐτησίαν παραγωγὴν 1,700,000 δρ.

Τέλος ἡ μεταλλευτικὴ, ἥτις πρὸ δεκαετίας ἦτο ὅλως σχεδὸν ἀγνωστος, ἀποτελεῖ σήμερον ἓνα τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, ἀπασχολοῦσα περὶ τὰς 2 χιλ. ἐργατῶν καὶ ἐσάγουσα κατ' ἔτος μεταλλεύματα εἰς φυσικὴν ἢ τεταγμένην κατάστασιν ἀξίας 5 ἑκατομμυρίων δρ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

—Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ ἀρνηθῆ, δὲν ἔχει νὰ δεῖξῃ μεγάλην πρόοδον, τοῦθ' ὅπερ ἀποδοτέον εἰς τὴν εὐκολίαν τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν τοῦ πολυσχηματίστου αὐτοῦ ἐδάφους καὶ εἰς αἰτία πολιτικὰ μᾶλλον, ἢ εἰς ἔλλειψιν τάσεως πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ ἀστραπιαίου τούτου συγκοινωνιακοῦ μέσου τῆς νεωτέρας ἐποχῆς. Ἐν συνόλῳ ὑπάρχει μία μόνον σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἢ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν ἐκτάσεως 12 χιλιαμέτρων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι 133, ἐξ ὧν 50 ἐν Πελοποννήσῳ, 45 ἐν τῇ Στερεῇ Ἑλλάδι, 38 ἐν ταῖς νήσοις καὶ 8 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τὸ ὅλον· 141. Κατὰ τὸ 1876 τὰ διαβιβάσθέντα

γράμματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ τὰνάπαλιν ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν 2,401,254, ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα 1,890,774, ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἔντυπα 701,553. — Ἔσοδα κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 585,595 δρ. Ἔξοδα : 417,584. Περίσσευμα : 168,011 δρ. Πληροφορίαι περὶ τῶν προγενεστέρων περιόδων ὑπάρχουσι περὶ μὲν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀπὸ τοῦ 1833, περὶ δὲ τῆς διαβιβασθείσης ἐτησίως ἀλληλογραφίας ἀπὸ τοῦ 1862. Κατὰ ταύτας δὲ ἐνῶ τῷ 1833 τὰ ἔσοδα ἀνῆρχοντο εἰς 8832 δρ. καὶ τὰ ἔξοδα εἰς 9261 δρ. τῷ 1843 ἀνῆλθον τὰ μὲν ἔσοδα εἰς 178,368 δραχμ. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 191,454 δραχμ. καὶ τῷ 1861 ἔσοδα 343,798 δραχμ. καὶ ἔξοδα 351,374. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1862 ἔχομεν τακτικὸν κατάλογον τῆς τε ἐτησίως διαβιβασθείσης ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, ἐξ οὗ παραθέτομεν τοὺς παρὰ πόδας ἀριθμοὺς κατὰ περιόδους :

Πίναξ τῆς διαβιβασθείσης ἀλληλογραφίας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ἀντιστοίχων ἐτῶν. (Τὰ μὲν γράμματα εἰς χιλιάδας ποσοῦ, τὰ δὲ ἔσοδα καὶ ἔξοδα εἰς χιλιάδας δραχμῶν).

Ἔτος	Γράμματα	Ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα	Ἐπίσημα ἔγγραφα	Πρόσοδοι	Δαπάναι
1862	1,037.5	695.2	539.5	407.4	393.4
1864	1,267.	844.9	517.1	496.2	350.2
1865(α)	1,593.3	936.1	556.5	612.1	450.2
1870	1,782.8	1,101.8	628.7	582.3	454.1
1872	1,997.2	1,179.2	634.	647.2	483.
1874	2,160.2	1,286.4	633.3	686.9	519.3
1875	2,318.	1,425.5	670.9	662.4	464.8

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Τηλεγραφικὰ γραφεῖα ὑπάρχουσιν 72. Τὸ μῆκος τῶν γραμμῶν εἶναι (1875), 2565 χλμ. καὶ τῶν συρμάτων 3165 χλμ. Τηλεγραφήματα διαβιβασθέντα κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 249,673.

(α) Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῶν Ἰονίων νήσων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Περὶ Ἑλλάδος Κεφάλαιον.

(1). Σελ. 38. « Ἡ περίοδος αὕτη, λέγει ὁ συγγραφεὺς τῆς « Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐκθέσει » ἐν σελ. 13, ἐμφαίνει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ταχθῇ μεταξὺ τῶν κρατῶν, ἐν οἷς ἀπαντᾶται ἡ δραστηριωτέρα αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ ἀρκοῦσαν ἀπόδειξιν τῆς βαθμιαίας ἀναπτύξεως τῶν ζωτικῶν στοιχείων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ὑπὸ τὴν ἐπιβρῶν τῆς ὁποίας ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἔλαβε τὴν φυσικὴν καὶ ὁμαλὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, ἀνωτέραν τῆς ὁποίας μόνον ἑκτακτα φυσικὰ πλεονεκτήματα ἠδύνατο νὰ παραγάγῃσιν ».

(2). Σελ. 38. Περὶ τῆς ἀραιότητος ταύτης τοῦ πληθυσμοῦ ὁ κ. Μανσόλας (ἐν σελ. 18—19 τῆς « Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐκθέσει »), ἐκφέρει τὰς ἐπομένως παρατηρήσεις. « Καθ' ἡμᾶς οὐδόλως δύναται νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἀραιότης τοῦ ἡμετέρου πληθυσμοῦ εἰς κοινωνικὰ αἰτία διακωλύσαντα ἢ διακωλύοντα ἔτι τὴν αὐξήσιν τοῦ ἡμετέρου πληθυσμοῦ, καθ' ὅσον ἐὰν ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου εὕρισκετο ὑποκείμενος εἰς τοσαύτας ἐπιβρῶας, τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαφορῶν ἀπογραφῶν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐτησίως κινήσεως αὐτοῦ ἐξαγόμενα πορίσματα θὰ ἦσαν ὅλως διάφορα ἐκείνων, τὰ ὅποια αἱ ἀπογραφικαὶ αὐταὶ ἐρευναι, παρουσιάζουσιν. Ἐπομένως ἀλλαγῶν πρέπει νὰ ἐπιζητήσωμεν τὸν λόγον τῆς ἀραιότητος τοῦ ἡμετέρου πληθυσμοῦ. Ἴσως δυνάμεθα νὰ τὸν ἀνεύρωμεν μεταξὺ τῶν πρωτοκόλλων, ἅτινα ἐσχεδίασαν τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον. Ἄν ἦναι ἀληθὲς τὸ τοσαύτως λεχθὲν καὶ ἐπαναληθθὲν, ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἐθνῶν ὁμοιάζει μὲ τὴν τῶν ἀτόμων, καὶ ὅτι ὡς ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἂν ὁ φυσικὸς αὐτῶν σχηματισμὸς δὲν εἶναι πλήρης καὶ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς διανοητικὰς καὶ ἠθικὰς αὐτῶν δυνάμεις, οὕτω καὶ τὰ ἔθνη δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πλήρη ὑπαρξίν καὶ ἐθνικὴν ζωὴν, ἐὰν τὸ σῶμα αὐτῶν δὲν εἶναι ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῶν. Αἱ τοπικαὶ περιφέρειαι ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ ζωὴ ἀναπτύσσεται καὶ ὁ ἐθνικὸς προορισμὸς καλλιεργῆται, εἶναι διὰ τὰ ἔθνη ὅ,τι τὸ σῶμα διὰ τὰ άτομα. Εἶναι ἐπίσης ἀναντίρρητον ὅτι τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον περιορισθὲν ἐντὸς στενῶν ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων

δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναπτύξη τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ζωὴν, οὐδεμίαν ἐλπίδα, οὐδὲν πραγματικὸν θέλητρον παρέχει, καὶ δὲν περικλείει τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα, ἅτινα δημιουργοῦσι τὰ συμφέροντα καὶ προσελκύουσι τὴν συρροὴν τῶν ἀνθρώπων».

(3) Σελ. 40. «Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξασκούντων τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα παρουσιάζεται λίαν ὑπερμεγεθὴς σχετικῶς πρὸς τὸν λοιπὸν πληθυσμὸν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἄνδρες σπουδαῖοι εθεώρησαν ὡς χαρακτηριστικὴν περιφρόνησιν τινα τῆς ἀνωτέρας καὶ μέσης παρ' ἡμῖν τάξεως πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ, τοῦ βιομηχάνου καὶ τοῦ ἐμποροῦ, καὶ ὡς παρέγον ὀλίγας ἐλπίδας μελλούσης ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῶν τριῶν τούτων κυρίων κλάδων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἐθεώρησαν δὲ αὐτὸ ὡς ἀποτέλεσμα κακῶν συνταγματικῶν ἐξέων, αἵτινες ἐγέννησαν εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἀτόμων τὸν πρὸς τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα ἔρωτα.

Ἐὰν οἱ πεπαιδευμένοι οὔτοι ἄνδρες ἐπεγείρουσι νὰ ἐξετάσωσι τὸ φαινόμενον τοῦτο ὑπὸ εὐρυτέραν ἔσοψιν, ἤθελον συνομολογήσει, πιστεύουμεν, ὅτι πρὸ πάντων ὁ λόγος τοῦ μεγάλου σχετικῶς ἀριθμοῦ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελημάτων εἶναι μᾶλλον πολιτικὸς ἢ κοινωνικὸς. Ἐὰν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον φέρει τὸ βᾶρος τῆς ἐκπαιδεύσεως ὄχι μόνον τῶν ἐντὸς τῶν περιωρισμένων αὐτοῦ ὁρίων αὐτοχθόνων πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάντων τῶν ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν διατελούντων ὁμοφυλῶν, οἵτινες διὰ τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης, τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐλπίδων συνδέονται δι' ἀρρήκτων δεσμῶν μετὰ τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου καὶ οἵτινες ἐκπαιδεύονται ὑπὸ τὸν ἐλεύθερον τῆς πολιτικῆς πατρίδος οὐρανὸν, οἱ πλεῖστοι αὐτῶν, καὶ παραμένουσιν ἐνταῦθα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐλευθέρου αὐτῶν ἐπαγγέλματος, ἤθελον, ὡς πιστεύομεν, παραδεχθῆναι ὅτι ὁ λόγος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελημάτων, πᾶν ἄλλο ἐμφαίνει ἢ περιφρόνησιν πρὸς τὰ ἔντιμα ἐκεῖνα βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα, εἰς τὰ ὅποια πανταχοῦ καὶ πάντοτε διεκρίθη τὸ φιλόπονον καὶ ἀγχίνουσι τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ».

(4) Σελ. 42. Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁ κ. Μανσόλας προτάσσει τὰς ἐπομένους ἀξιολόγους παρατηρήσεις περὶ τῆς καλλιγενείας τῶν γραμμάτων ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἃς καθῆκον ἐνομίσαμεν νὰ μὴ παραδράμωμεν: «Τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐθνικὴν ὄψιν καὶ τὸ μεγαλεῖον διέσωσαν καὶ μετεβίβασαν εἰς τὸν μεταγενέστερον κόσμον ἡ εὐφυΐα τῶν ποιητῶν, τῶν λογογράφων, τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν αὐτῆς. Ἡ νοερὰ δημιουργία καὶ ἡ ὠραία τέχνη ἤρι-

στευσαν τοσοῦτον ἐν Ἑλλάδι, ὥστε κατέστησαν αὐτὴν προσκυνητήριον τοῦ λογιμοῦ καὶ τῆς καρδίας, καὶ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς οὐ μόνον ἐγεννήθη ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης χώρας, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῆς ἀενάσου, ἀρύεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ αὐτῆς τὸ καλὸν καὶ τὸ μέγα. Μικρὸς ὁ ἀρχαῖος πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐγένετο κοσμοκράτωρ διὰ τῆς διανοίας, ἥτις ὠδήγει τὴν χεῖρα καὶ τὴν λόγχην αὐτοῦ· καθ' ὅλας δὲ τὰς περιόδους τῆς παρακμῆς καὶ τῆς πτώσεώς του ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξε διδάσκαλος τῶν νικητῶν ἢ τῶν τυράνων του. Τὸ πνεῦμά του ἐχάραξε τὸν τύπον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ πολιτισμοῦ τῶν μεταγενεστέρων γενεῶν, αἵτινες εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἐλληνικῆς παιδείας ἀνευρίσκουσι πλήρη καὶ τέλειον τὸν ἠθικὸν κόσμον καὶ τὴν πολιτικὴν εὐφυΐαν.

«—Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, γράφει ὁ περιώνυμος Rossi, ἐσμὲν μέχρι σημεῖου τινος τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος· ὑπάρχει ἀναντιρρήτως μέγα γεγονός μετὰ τὸ ἡμῶν καὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, μετὰ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως καὶ τῆς τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν, καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν μᾶλλον προηγμένων, ὑπάρχει ὁ Χριστιανισμὸς. Ἀλλὰ τίς μᾶς προητοίμασεν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν, εἰς τὴν κατανόησιν τῶν δογμάτων του, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἀρχῶν του; Ἡ Ἑλλὰς ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Τὸ εὐαγγέλιον ἔφερε τὸ φῶς, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εἶχε προετοιμάσει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα νὰ τὸ δεχθῆι· αὐτὸ προεκήρηξε τὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ἐκεῖνη ἐκαλλιέργησεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν γῆν, ἐν ἣ ἔπρεπε νὰ ἐμφυτευθῶσι καὶ καρποφορήσωσι, καὶ χωρὶς ἴσως νὰ τὸ προαισθάνηται εἰργάσθη εἰς ἔργον τῆς θείας προνοίας, ὁ δὲ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης προητοίμασαν τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας, οἵτινες ἐπαιδαγωγήθησαν διὰ τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀνθρωπότητος».

«—Καθ' ὅλην δὲ τὴν μακρὰν τῆς δουλείας περίοδον ὁ διεσπαρμένους Ἑλληνισμὸς δὲν ἔπαυε νὰ διασώζῃ τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν καὶ θρησκείαν διὰ τῆς καλλιτεργείας τῶν γραμμάτων, νὰ ἀναπτύξῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ νὰ προετοιμάξῃ τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν. Τοιοῦτο δὲ ἦτο τὸ φαινόμενον τῆς διανοητικῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀναπτύξεως κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν, τὴν προηγηθεῖσαν τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἐξεγέρσεως, ἐμφορουμένης ὅλως ὑπὸ τῶν ὑπὲρ πατρίδος καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως ἰδεῶν, ὥστε ἠνάγκασε περιωνύμους σοφοὺς, ἐν ἐποχῇ, ἐν ἣ χίμαιρα ἐθεωρεῖτο ἡ ἐθνικὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποκατάστασις, νὰ προμαντεύσωσι, πολλὰ ἔτη πρότερον, τὴν ἐξέγερσιν αὐτοῦ. Ὁ σοφὸς Θέρσιος ἔγραψεν ἐν ἔτει 1821.

«—Όταν σκέπτηται τις τί οί καταδυναστευόμενοι και λησμονημένοι Έλληνες έπραξαν, όπως εισέλθωσιν εις τόν ευρωπαϊκόν πολιτισμόν, δύναται τις να προΐδη ότι την χειραφέτησιν του πνεύματος αυτών θελει παρακολουθήσει και ή του λαού. Η αναγέννησις της Ελλάδος και ή προσεχής αυτής εμφάνισις εν τῷ θεάτρῳ του κόσμου, δύναται να προμαντευθῶσιν αδιστάκτως, ως ο ώραϊος άγρός κεκαλυμμένος υπό πυκνῶν στάχων αναγγέλλει πλουσίαν συγκομιδήν».

«— Η έπελθοῦσα επομένως εξέγερσις της ελληνικής φυλής ήτο ο καρπός των κτηθεισῶν γνώσεων και του άρτιγενούς πολιτισμοῦ αυτής. Δυστυχῶς όμως ο καρπός οὗτος σχεδόν κατέστρεψε τόν γεννήτορα αὐτοῦ. Ένεκα τῶν συμφορῶν του πολέμου, τὰ σχολεῖα κατεστράφησαν και ήρημώθησαν και τὰ γράμματα ελησμονήθησαν. Άλλά μόλις ή ήσυχία αποκατέστη, άμέσως ή πρώτη μέριμνα του τόπου υπήρξεν ή εκπαίδευσις. Και πρό μεν της άφίξεως του Καποδιστρίου ήρξατο ή σύστασις προκαταρκτικῶν αλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, μετα δε την εγκατάστασιν της νέας κυβερνήσεως εν έτει 1829 ε-συστήθη εν Αιγίνῃ κεντρικόν σχολεῖον, έχον 500 μαθητάς, παρ' αὐτῷ δε και ορφανοτροφεῖον, εν ᾧ διετρέφοντο και εξεπαιδεύοντο υπέρ τὰ 100 ορφανά του ιεροῦ αγῶνος. Κατόπιν δε ιδρύθησαν εν Πόρῳ μεν ιερατικῆ σχολή, εν Ναυπλίῳ δε στρατιωτικῆ. Ακολούθως δε βαθμηδόν και μέχρι του 1833 εσυστήθησαν δημοτικά μεν σχολεῖα 71, έχοντα μαθητάς 6721, και ελληνικά 39 με μαθητάς 2,528.

(5). Σελ. 48. Ἰδοῦ ή διαίρσεις τῶν ταξιθεθειμένων τόμων της εθνικής βιβλιοθήκης καθ' ἕλην.

	συγγράμματα	τόμοι.
Ἐραίων τεχνῶν	732	1,387
Λατινικῆς φιλολογίας	2,989	3,878
Λατινικῆς γλώσσης	305	3,419
Γεωγραφίας και περιηγήσεων	1,847	882
Νεοελληνικῆς φιλολογίας	514	570
Ἐνάμικτα	248	989
Μαθηματικά και αστρονομικά	1,400	1,832
Ἐλληνικῆς φιλολογίας	5,901	8,234
Ἐλληνικῆς γλώσσης	735	891
Ποικίλης φιλολογίας	350	1,036

	συγγράμματα	τόμοι.
Στρατιωτικά	537	894
Ἀκαδημαϊκά	147	2,085
Ἱστορίας της φιλοσοφίας	152	693
Βιβλιογραφίας	215	398
Ἐγκυκλοπαιδικά	130	1,541
Περιοδικά	203	2,577
Ἐφημερίδες	45	419
Φιλοσοφίας	1,309	2,339
Παιδαγωγικά	840	1,497
Ἀρχαιολογίας	1,938	2,456
Φυσικῶν επιστημῶν	2,903	6,900
Πολιτικῶν επιστημῶν	1,563	3,065
Γλωσσολογικά	1,126	1,547
Ἱστοριονομίας	746	1,335
Ἱατρικῆς	3,499	6,894
Νομικά	1,817	3,587
Νεωτέρας φιλολογίας	4,364	8,097
Τεχνολογικά	1,136	2,221
Θεολογικά	5,347	10,100
Νομισματολογικά	475	686
Ἱστορικά	3,707	9,769
Τὸ ὅλον	45,624	92,215.

(6). Σελ. 55. « Η σήμερον καλλιεργημένη έκτασις εν ταῖς ἀρχαίαις ἐπαρχίαις (δηλ. πλὴν της Ἑπτανήσου) ὑπολογίζεται εις στρέμματα 11,000,000 περίπου ἀντὶ 7,000,000 εις ὅσα εἶχεν ὑπολογισθῆ αὐτῇ εν έτει 1860. Ἐκ τούτων 7,000,000 περίπου στρέμματα διατίθενται πρὸς σποράν, 3,000,000 κατέχονται υπό φυτειῶν. Ἐκ της πρὸς σποράν σήμερον διαθεθειμένης έκτάσεως ὑπέρ τὸ ἡμισυ, ἤτοι 3,800,000 στρεμμ. χρησιμεύουσιν εις τὴν σποράν δημοτριακῶν καρπῶν, ὧν ή παραγωγή ὑπελογίσθη κατὰ τὸ έτος 1875 εις 11 εκατομμ. κοιλῶν ὡς ἔγγιστα, ἤτις, ὅλως ἀσήμαντος κατὰ τὴν εποχὴν τοῦ αγῶνος, εν έτει 1860 ὑπελογίσθη εις 9 εκατομμύρια κοιλῶν. Ἐκ της ὑπὸ φυτειῶν κατεχομένης έκτάσεως τὸ πλεῖστον, ὑπέρ τὸ 1 εκατομμ. στρεμμάτων, κατέχουσιν οἱ ἀμπελώνες και σταφιδῶνες, ὧν ή έκτασις πρὸ τοῦ αγῶνος ὡς πρὸς τὰς ἀμπελους μεν περιωρίζετο εις 26,000 στρεμμάτων και τὸ προῖδν αὐτῶν δὲν ὑπε-

ρέβαινε τὰς 5 ἑκατομ. δακάδας, ὡς πρὸς τὰς σταφίδας δὲ, ἡ μὲν ἔκτασις περιωρίζετο τότε εἰς 30,000 στρεμμάτων καὶ τὸ προϊόν αὐτῶν δὲν ἦτο ἀνώτερον τῶν 10 ἑκατομμ. λιτρῶν, ἐνῶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν ἡ παραγωγή τῶν σταφιδῶν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 130 χιλ. λιτρῶν, τῶν δὲ ἀμπέλων εἰς 160 περίπου ἑκατομμύρια δακδων σταφυλῶν. Αἱ μωροφυτεῖαι, αἵτινες μόλις ὑπολογίζοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς 380,000, ὑπερβαίνουν σήμερον τὸ 1 ἑκατομ. 300,000. Οἱ ἐλαιῶνες, οἵτινες κατὰ τὸ 1834 δὲν ἦσαν ἀνώτεροι τῶν 2 ἑκατομμ. 300 χιλ. δένδρων, ὑπολογίζονται σήμερον εἰς 7 ἑκατομμ. ὡς ἐγγιστα. Τῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας ἡ παραγωγή, ἀναβαίνουσα κατὰ τὸ 1840 εἰς 41,564 καὶ τῷ 1856 εἰς 92,000 σκῆτων, κατὰ τὰ βιβλία τῆς ἐξαγωγῆς, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος 1875 εἰς 218,780 στατῆρας, ἐξ ὧν 161,914 προέρχονται ἐκ Μεσσηνίας. Ἀντὶ δὲ 50,000 συκῶν, αἵτινες ὑπῆρχον πρὸ τοῦ 1838 καὶ 260 χιλ. κατὰ τὸ 1856 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν σήμερον ὑπολογίζεται εἰς 980 χιλ. περίπου, ἐξ ὧν 500 χιλ. σχεδὸν ἐν Μεσσηνίᾳ. Κατὰ τὰς ληφθεῖσας πληροφορίας ἡ σήμερον καλλιεργουμένη ἐπιφάνεια τοῦ γεωργικοῦ ἡμῶν ἐδάφους ὑπολογίζεται εἰς 20,615,546 στρέμματα καὶ διαιρεῖται κατὰ τὴν φύσιν τῆς καλλιεργείας ὡς ἑξῆς :

Δημητριακοὶ καρποὶ	στρέμματα	3,718,689
Λαχανικὰ διάφορα	»	26,579
Βιομηχανικὰ	»	1,924,422
Νομαὶ τεχνικαὶ	»	268,133
Νομαὶ φυσικαὶ	»	3,853,204
Δεντροφυτεῖαι	»	90,131
Ἀμπέλωνες	»	1,237,388
Νεατὰ	»	3,500,000
Δάση	»	6,000,000
Τὸ ὅλον		20,615,546.

Ἐκ δὲ τῶν δεδομένων τούτων προκύπτει ὅτι ἡ σήμερον καλλιεργουμένη ἔκτασις ὑπολογίζεται εἰς στρέμματα 16,753,170, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπὸ τῶν νεατῶν κατεχομένης, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ὑπὸ φυσικῶν νομῶν, αἵτινες μένουσι σχεδὸν πάντοτε ἀκαλλιεργητοί.

Τὰ διδόμενα ταῦτα παραβαλλόμενα πρὸς τὰ τοῦ ἔτους 1860, ὅτε ἐγένετο τῆς καλλιεργημένης γῆς ἀπογραφὴ, ἐμφαίνουσι σπουδαίαν πρόοδον ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῆς γῆς. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ τότε καλ-

λιεργουμένη ἔκτασις ὑπελογίσθη εἰς 12,400,000 στρέμματα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπὸ τῶν δασῶν κατεχομένης ἔκτασεως. Ἄν δὲ ἐκ τῆς σήμερον καλλιεργουμένης ἔκτασεως ἀφαιρέσωμεν τὸ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, αἵτινες κατὰ τὸ ἔτος 1860 δὲν ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἀνῆκον, ὅπερ ὑπολογίζεται εἰς στρέμ. 1,513,925, εὐρίσκομεν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῶν 15 τελευταίων ἐτῶν ἡ γεωργία προσέλαβε νέαν ἔκτασιν δύο περίπου ἑκατομμυρίων στρεμμάτων. Μόνη ἡ κτηνοτροφία δὲν ἀνεπτύχθη κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν κτηνῶν ἀπὸ 4,322,503, ὅσα εἶναι καθ' ὑπολογισμὸν ἐν ἔτει 1834, ἔφθασαν ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων πληροφοριῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 4,827,663· τοῦτο δὲ διότι παρ' ἡμῖν ἡ κτηνοτροφία δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς γεωπονίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅσον ἀναπτύσσεται αὕτη, κατὰ τοσοῦτον ἐλαττοῦται ἐκείνη, ἥτις ζητεῖ τὴν τροφήν της εἰς τὴν ἀγρίαν φύσιν».

(7). 56 Ἰδού ἡ διανομὴ αὐτῶν κατὰ πόλεις καὶ ἡ δύναμις εἰς ἕκτους.

1. Πειραιεὺς	33	Δύν. ἴππων	1095
2. Ἀθῆναι	41	»	» 419
3. Σύρος	9	»	» 179
4. Πάτραι	7	»	» 111
5. Κέρκυρα	7	»	» 105
6. Παρνασσὸς	5	»	» 73
7. Ζάκυνθος	4	»	» 121
8. Λαύριον	4	»	» 700
9. Καλαμάτα	3	»	» 58
10. Ἰθάκη	3	»	» 19
11. Μέγαρα	3	»	» 19
12. Σπάρτη	2	»	» 28
13. Ναύπλιον	2	»	» 40
14. Ἄνδρος	2	»	» 34
15. Στυλῆς	1	»	» 30
16. Λῆμιον	1	»	» 20
17. Κεφαλληνία	1	»	» 15
18. Θήρα	1	»	» 15
19. Ἐδρα	1	»	» 13
20. Χαλκίς	1	»	» 20
21. Λαμία	1	»	» 12
22. Μεσολόγγιον	1	»	» 12

23. Σπέτται	1	Δύν. ἵππων	10
24. Γύθειον	1	»	12
25. Κόρινθος	1	»	8
26. Ἄργος	1	»	8
27. Σκόπελος	1	»	8
Τὸ ὅλον καταστήμ.	5	Δύν. ἵππων	2,884

ΤΟΥΡΚΙΑ

(Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία.)

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ Τουρκία διαιρεῖται φυσικῶς εἰς εὐρωπαϊκὴν καὶ ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ἐξ ὧν ἡ πρώτη κεῖται μεταξύ τῶν 39° — $48^{\circ} 20'$ β. πλ. καὶ $13^{\circ} 24'$ — $27^{\circ} 20'$ ἀν. μ. καὶ ἡ δευτέρα (ἀσιατικὴ) μεταξύ 34° — 42° β. πλ. καὶ 24° — 45° ἀν. μ. Εἰς τὴν τελευταίαν συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρακείμεναι νῆσοι τοῦ ὀθωμανικοῦ Ἀρχιπελάγους. Τὸ κλίμα τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἶναι εὐκρατον, καὶ μόνον εἰς τὰ ὄρεινα μέρη τῆς Βοσνίας καὶ παρὰ τὰς κλιτύας τοῦ Αἴμου ὁ χειμὼν εἶναι σχετικῶς δρυμύτερος, ἢ δὲ χώρα ἀφθονεῖ κοιλάδων ὠραίων καὶ πεδιάδων εὐφροτάτων. Ἡ μέση θερμοκρασία τῆς Κων/πόλεως κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐνταῦθα Μετεωροσκοπείου εἶναι $13^{\circ} 3'$, ἢ ἀνωτέρα $22^{\circ} 5$ καὶ ἡ κατωτέρα $4^{\circ} 6$. Ἡ ποσότης τῆς ἐτησίως πιπτούσης βροχῆς φθάνει εἰς 700 χιλιοστάμετρα. Πνέουσι δὲ κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως 206 ἡμέρας ἀνεμοὶ ἀπὸ βορειοδυτικῶν πρὸς ἀνατολικούς, 106 νοτιοανατολικοὶ πρὸς δυτικούς καὶ 53 ἡμέραι ἀριθμοῦνται γαλήνης. Ἐν δὲ τῇ ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ πρὸς μὲν τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὰς πηγὰς τοῦ Εὐφράτου τὸ κλίμα εἶναι ψυχρότερον, νοτίως δὲ πρὸς τὴν Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν εἶναι θερμὸν προβαῖνον μάλιστα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ καὶ μέχρι τροπικῶν καυμάτων. Ἡ μέση θερμοκρασία ἐν Σμύρνῃ εἶναι 18° , ἐν Ἱερουσαλῆμ 24° καὶ ἐν Μέκκᾳ 31° . Ἡ δὲ Τρίπολις, χώρα τῆς Τουρκίας ἐν τῇ Ἀφρικῇ, κεῖται μεταξύ τῶν 22° — 33° β. πλ. καὶ 7° — 23° ἀν. μ. Ἡ μέση θερμοκρασία ἐν αὐτῇ εἶναι 23 περίπου βαθμῶν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Τουρκίας,

ἐν τῇ πρὸ τοῦ πολέμου καταστάσει, ἐκτιμᾶται κατὰ τοὺς τελευταίους ὑπολογισμούς ὡς ἐξῆς:

Χώραι	τετραγ. χλμ.
Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	365, 300
Ἀσιατικὴ Τουρκία	1, 928, 920
Τρίπολις τῆς Βαρδαρίας	892, 000

Τὸ ὅλον 3, 486, 220

Περὶ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἀγνοεῖ τις ἀκριβῶς εἰς ποῖον ἀριθμὸν νὰ βασισθῆ. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπικρατοῦσι μεταξὺ τῶν γενομένων διαφόρων ἀπαριθμήσεων διαφωνία ἀτελεύτητοι, ὡς συμβαίνει τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ φυλῶν (Ἴδε κατωτέρω), καὶ ὑπάρχουσι τόσοι διάφοροι πληθυσμοί, ὅσοι καὶ οἱ παρὰ διαφόρων γενομένοι ὑπολογισμοί, οὐκ ὀλίγοι δ' ἐξ αὐτῶν εἶναι ὀπωσῶν ἀσθαίρετοι. Οἱ κυριώτεροι καὶ κατ' ἐπιφάνειαν σπουδαῖοι βασιζονται ἐπὶ τῶν παρεχομένων ἀριθμῶν ὑπὸ τῶν ἐπιστήμων τουρκικῶν ἡμερολογίων, ἅτινα δίδουσι μόνον τὸν ἄρρηνα πληθυσμὸν τῶν διαφόρων νομαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, διαιρούμενον εἰς μουσουλμανικὸν καὶ μὴ μουσουλμανικὸν, καὶ ἐκ τῶν ἀρρένων πάλιν μόνον τοὺς ἕνεκα τῆς φορολογίας καὶ στρατολογίας ἢ ἄλλων διοικητικῶν λόγων ἀπογεγραμμένους ἐν τῶς βιβλίοις τῆς ἐξουσίας, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἐν αὐτοῖς πολλοὶ διαφεύγουσι τὴν ἀπογραφήν, (παῖδες ἀσύδοτοι κλπ.), οἱ δὲ κατάλογοι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀκριβεῖς βάσεις ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ληξιαρχικῶν βιβλίων, τοῦλάχιστον διὰ τοὺς μὴ μουσουλμάνους, παρὰ τῇ ἀρχῇ, ἀλλ' ὡς μακρόθεν μόνον προσεγγίζοντας εἰς τὴν πραγματικότητα.

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ὁ κ. Σαῆξ ἐνασχοληθεὶς εἰς τὴν δυνατὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀριθμῶν τούτων δίδει τὸν ἐξῆς πληθυσμὸν τῆς Τουρκίας (1877.)

Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	9, 400, 364
Ἀσιατικὴ Τουρκία (α)	18, 079, 112
Περιφέρεια Κων/πόλεως	1, 400, 000 (β)
Νουάδες	2, 000, 000
Στρατὸς καὶ Ἀστυνομία	560, 262
Ξένοι	500, 000
	<hr/>
	21, 479, 538

(α) Μετὰ τῆς Τριπόλεως ἐν Ἀφρικῇ. — (β) Περαιτέρω θέλωμεν ἰδεῖ ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι ὑπερβολικός.

Παραθέτομεν ὡς ἐξῆς καὶ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμου ὀθωμανικοῦ ἡμερολογίου τοῦ 1295 (1878) διδομένων ἀριθμῶν:

Περιφέρεια Τζατάλτζας	22,409	Ἐκ μεταφορᾶς . .	1, 826, 817
Νομὸς Ἀδριανουπόλεως	865,856	Διοίκ. Κασταμονῆς	419,651
» Δουνάβεως . . .	988,774	Νομὸς Σιβάξ . . .	461,254
» Θεσσαλονίκης	551,249	Διοικήσεις Δζανίκ (β)	129,969
» Κόσσοβας . . .	745,929	Νομὸς Τραπεζοῦντος	339,141
» Βόσνας . . .	943,128	» Ἐρζερούμης.	310,423
» Ἰωαννίνων . . .	368,052	» Διαρβεκίρης.	73,513
» Σκόδρας . . .	122,189	Διοίκησ. Μαμουράτ-	
Ἐν Εὐρώπῃ	4,607,586	οὐλ Ἀζίζ . .	113,213
Νομὸς Κρήτης (α) . .	224,623	Νομὸς Συρίας . . .	(:)
» Ἀρχιπελάγους	251,654	Διοικήσεις Λιβάνου .	110,000
Διοικήσις Νικομηδείας	76,091	» Παλαιστίνης	130,000
» Δαρδανελλίων	64,500	Νομὸς Ἀδάνων . .	150,123
Νομὸς Προύσης . . .	442,305	» Χαλεπίου, . .	432,744
» Σμύρνης . . .	537,122	» Βαγδατίου . .	1, 585, 206
» Ἀγκύρας . . .	286,799	» Βασόρας . . .	295,524
» Ἰκονίου . . .	420,000	» Ἰεμένης . . .	286,000
Εἰς μεταφορὰν	1,826,817	» Χεδζάζ . . .	(:)
		Ἐν Ἀσίᾳ	6, 663, 578
		Τρίπολις τῆς Ἀφρικῆς	(:)

Οὕτως ὁ ὅλος ἀπογεγραμμένος ἄρρηνα πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας διὰ τὸ ἔτος 1877 ὑπολογίζεται εἰς 11,635,430, ὅστις διπλασιαζόμενος δίδει τὸν ἀριθμὸν 23,270,260. Προστιθεμένων δὲ καὶ ἀνὰ 500,000, διὰ τοὺς ξένους καὶ διὰ τὴν πρωτεύουσαν, ἦτοι ἐν συνόλῳ 1, ἑκατομ. 500,000, καὶ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ἦτοι 2, ἑκατομ. 320,000 διὰ τοὺς λαθόντας τὴν ἀπογραφήν, ἔρχομεν ὀλικὸν πληθυσμὸν τῆς Τουρκίας ἄνευ τῶν ἀπροσδιόριστου ἀριθμοῦ ἐπαρχιῶν, 27,100,000 περίπου κατοίκων. Εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ κ. Σαῆξ φαίνονται οἱ μᾶλλον προσεγγίζοντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐπὶ τῇ βάσει ὅτι μέχρι τινὸς εἶναι ἀκριβῆ τὰ ἐπίσημα διδόμενα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν πληθυσμὸν τῆς Κων/πόλεως, ὁ κ. Σαῆξ

(α) Τῆς Κρήτης μόνον σημειοῦται ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων. — (β) Ἀμισοῦ.

παρηνέχθη πιθανῶς ὑπὸ τῆς μεγάλης ιδέας. ἦν ὁ τουρκικὸς λαὸς ἔχει περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτεύουσας του. Κατὰ δὲ τὸν Δρ. Πέττερμαν (ἐν γεωγραφικῆς κοινοποιήσεσιν), ἡ ἐπιφάνεια καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμὸς	Ἄτομ. χλμ.
Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	368,924	9,573,000	26
Ἀσιατικὴ Τουρκία	1,925,550	17,880,000	9.3
Σάμος	550	35,878	65
Τρίπολις τῆς Ἀφρικῆς	892,050	4,010,000	1
Τὸ ὅλον	3,187,074	28,498,878	9.

Ἄλλη τις ἀπαρίθμησις δίδει τὸν ἐπόμενον πληθυσμόν.

Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	8,477,214
Ἀσιατικὴ Τουρκία	13,495,000
Τρίπολις τῆς Ἀφρικῆς	1,200,000
Τὸ ὅλον	23,072,214

Ὁ δὲ κ. Σάξιτς διευθυντὴς τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ γραφείου τῆς στατιστικῆς, ἀπαριθμεῖ (1876) τὸν πληθυσμὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰς 8,396,000 κατοίκων. Ἄγνοομεν πόθεν ὁ Σέρβος στατιστικὸς ἤρυσθη τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ ἡμῶς τὴν ἀνωτέρω ἀπαρίθμησιν παρατηροῦμεν διὰ τὴν κατασκευάσαν αὐτὴν ἐδιπλασίασε μόνον, ὡς εἰκάζεται, τοὺς ἐπιστήμους τουρκικοὺς ἀριθμοὺς, χωρὶς ὅμως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς λανθανούσας τὴν τοιαύτην ἀπογραφήν ομάδας, αἵτινες οὐχ ἤττον ἐξογκοῦσι τὸν πληθυσμόν. (1)

Φυλὰ καὶ ἐθνικότητες. Ὑπὸ τὴν ἔσποιν ταύτην ἡ Τουρκία εἶναι ἀληθῆς Βαβυλωνία καὶ λαβύρινθος ἀδιέξοδος. Δύναται νὰ ἀνακεραλαιώσῃ τις πάντα τὰ λεγθέντα περὶ τῶν ἐθνικότητων αὐτῶν καὶ νὰ παραθέσῃ τὰς δημοσιευθείσας διαιρέσεις καὶ ἀπαριθμήσεις αὐτῶν, χωρὶς νὰ δυνηθῇ πάλιν νὰ διαρωτίσῃ τὸ ζήτημα περισσώτερον. Ἐν γένει ὅμως ἐν μὲν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ δύναται νὰ διακρίνη τις τρεῖς μεγάλους κλάδους, ἧτοι Τούρκων, Ἑλληνοαλβανῶν καὶ Σλάβων (Σερβοβουλγάρων), τάσων παρ' αὐτοὺς τὰ δευτερεύοντα στοιχεῖα, ὡς Ἄρμενίους, Ἑβραίους καὶ Ἀθιγγάνους, ἅτινα δὲν ἀποτελοῦσι δυνάμεις καὶ ἰδιαιτέρους παράγοντας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν πληθυσμὸν μιᾶς ἐκάστης τῶν ἐθνικότητων τούτων ὑπάρχουσι καὶ περὶ αὐτῶν τσαῦται γινῶμαι, ὅσα καὶ στατιστικαί, ὃ δὲ τελευταῖος πόλεμος ὅστις συνετέλεσε μόνον εἰς τὸ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ κηρασιακὸν στοιχεῖον. ἀπὸ

προσώπου τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ ἀπωθήσῃ ἐκ πολλῶν μερῶν τὸ τουρκικόν, ἀντὶ νὰ διαλευκάνῃ, ἔτι μᾶλλον περιέπλεξε τὸ ζήτημα. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ ἐπεξηγηματικὴ σημείωσις τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαρηγοπούλου ἐπὶ τῆς πρό τιων μηνῶν γενομένης ὑποτροφίας δίδει τὴν καθαρωτέραν ιδέαν τοῦ πράγματος (2). Ὅπως δὴ ποτε, κατὰ τὸν κ. Σάξιτς, ὑπάρχουσι ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ 3,732,300 Σλάβων (ἐξ ὧν 1874,800 Σέρβοι καὶ 1,860,500 Βούλγαροι), 4,024,200 Ἑλλήνων, 1,229,200 Ἀλβανῶν, 199,600 Ῥομάνων καὶ 2,210,800 Τούρκων. Χωρὶς νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Σέρβος στατιστικὸς (ὁδίνος ἡ ἀπαρίθμησις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1876) ἐλησμόνησεν ἢ παρελείψε καὶ τὰ δευτερεύοντα στοιχεῖα, ὡς Ἑβραίους, Ἄρμενίους κλπ. θέλομεν σημειώσῃ μόνον ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοῦ πλὴν τῶν Σέρβων, οὐδένα ἄλλον ἠγχαρίστησαν. Ἐν πρώτοις οἱ Βούλγαροι ἔχουσι πολὺ μεγαλειτέραν ιδέαν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν (ἴδε εἰσαγωγικὰς σημειώσεις τοῦ ἐθνοκρατικοῦ χάρτου τοῦ Κείπερτ), καὶ οἱ Ἕλληνες πάλιν ἔχουσιν ἄλλας πληροφορίας περὶ τοῦ ἑαυτῶν. Κατὰ τινα στατιστικὴν, ἐνεργηθεῖσαν ἐπὶ τῇ περιστάσει τῆς ἐν Κων/πόλει συνδιασκέψεως. πρῶτον, ἐπαναληφθεῖσαν δὲ κατόπιν καὶ ἐπὶ τοῦ συνεδρίου τοῦ Βερολίνου (ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν συλλόγων), ἐν μόνῃ τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Θράκῃ (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κων/πόλεως) κατοικοῦσι 1,300,000 περίπου Ἕλληνας τὸ γένος ἀπέναντι 474,200 Βουλγάρων καὶ 750,000 τούρκων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μουσουλμάνων. Κατὰ δὲ τὸν κ. Συμβῆ, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλληνογενῶν ἐν ὅλῃ τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ὑπερβαίνει τὰ 2,000,000. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῷ πληθυσμῷ τούτῳ συμπεριλαμβάνονται καὶ στοιχεῖα τινα, εὐάριθμα ἄλλως τε, ἅτινα μετ' ἴσων ἀξιώσεων καὶ παρὰ τὴν συνείδησιν αὐτῶν πολλάκις ζητοῦσι ν' ἀντιποιηθῶσιν ἐτέρας φυλάς. (α)

Ἐν δὲ τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ ὁ φυλετικὸς κκεκῶν εἶναι ἔτι μᾶλλον

(α) Ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὁ κ. Συμβῆ ὑπολογίζει καὶ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ ὑπάρχοντας εἰς 1,015,000, ἐξ ὧν 594,000 κατοικοῦσι τὰς νήσους, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ἠπειρον. Πλὴν δὲ τούτων, ὑπολογίζει 50,000 Ἕλληνας διεσπαρμένους ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Δοβρουτζῇ καὶ 35,000 Ἕλληνας τοῦ δυτικοῦ δόγματος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῶν ἐν Τουρκίᾳ (τῇ πρὸ τοῦ πολέμου) Ἑλλήνων, κατὰ τὸν κ. Συμβῆ, ἀναβαίνει εἰς 3,750,000.

λον ἀνεξέλεγκτος, ἀλλ' ἡ μουσουλμανικὴ θρησκεία, τὴν ὁποίαν πρεσβεύει τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ταύτης, συνέχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον τὴν ἐνότητα αὐτοῦ. Τὰ ἐπικρατοῦντα στοιχεῖα ἐν αὐτῇ εἰσι Τοῦρκοι, Ἕλληνες, Ἀρμένιοι, Ἀραβες, καὶ παρ' αὐτοὺς ὁμοειδῆς ὄλος δευτερευόντων στοιχείων, ὅσων Κούρδων, Λαζῶν, Σύρων, Περσῶν κλπ. Ἐξ αὐτῶν οἱ Τοῦρκοι ἐπικρατοῦσιν ἐν ταῖς νομαρχίαις Προύσης, Ἰκονίου, Ἀγκύρας, Κασταμονῆς, Σεβαστείας καὶ Ἀδάνων. Οἱ Ἕλληνες εἰσὶ διακεχυμένοι εἰς τὰ παράλια τῆς Προποντίδος, τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τοῦ Πόντου καὶ ἐν ταῖς μεσογείαις ἐπαρχίαις Προύσης, Καισαρείας, Ἀγκύρας καὶ Ἰκονίου. Οἱ Ἀρμένιοι κατὰ τὴν χώραν τῆς ἀρχαίας Ἀρμενίας καὶ κατὰ μικροτέρας ομάδας σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη. Οἱ Ἀραβες πρὸς τὰ νότια τῆς Διαρβεκίρης καὶ καθ' ὅλην τὴν Συρίαν, τὸ Ἰράκ καὶ τὴν Ἀραβίαν. Περὶ τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τῶν θρησκευμάτων αὐτῶν αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἀμφοισθητήσιμοι καὶ δύναται νὰ εἴπη τις ὅτι ἐν τῷ τμήματι τούτῳ τῆς γῆς ἀντιπροσωπεύονται πᾶσαι αἱ διαφοραὶ καὶ ἀποχρώσεις τῶν δύο κυριωτέρων θρησκευμάτων, τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἰσλαμισμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ θρήσκευμα, ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ κατὰ τὸ 1864 ὑπελογίζοντο εἰς 4,823,243 χριστιανῶν, 3,611,480 μουσουλμάνων καὶ 75,165 ἰουδαίων. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ ἀναλογία αὕτη οἰαδῆποτε καὶ ἀν ἤτο, ἔπαθεν ἐπαισιθητὰς μεταβολὰς ὑπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, ὅστις ἄλλως γενικὴν ἐπήνεγκεν ἄλλοιῶσιν καὶ εἰς τὴν ὅλην οἰκονομίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χερσονήσου τοῦ Ἀδίου. Περὶ δὲ τῆς διαιρέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν θρησκευμάτων, θέλομεν ἐπαναλάβει ὅτι εἴπομεν ἤδη περὶ τῶν φυλῶν (3).

Διοικητικὴ διαιρέσις. Ἡ Τουρκία διηρεῖτο πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 25 νομαρχίας (βιλαέτια), ἐν ἐγκαλέτιον (ἦτοι ἰδιόρρυθμον νομαρχίαν) καὶ τέσσαρας μικροτέρας ἐπαρχίας. Ἐξ αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ εἰσιν 6 βιλαέτια τὰ ἐξῆς: Ἀδριανουπόλεως, Δουνάβεως, Θεσσαλονίκης, Κόσσοβας, Βόσνας καὶ Ἡπειρο-Θεσσαλίας καὶ τὸ ἐγκαλέτιον τῆς Σκόδρας· δύο νομαρχίαι ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν νήσων, ἡ τῆς Κρήτης καὶ ἡ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἐν Ἀσίᾳ δὲ εἰσὶ 17 βιλαέτια τὰ ἐξῆς: Προύσης (Χουδαθεντικίαρ), Αἰδινίου (Σμύρνης), Ἀγκύρας, Ἰκονίου, Κασταμονῆς, Σεβάζ (Σεβαστείας), Τραπεζοῦντος, Ἐρζερούμης, Βάν, Διαρβεκίρης, Συρίας, Ἀδάνων, Χαλεπίου, Βαγδατίου, Βασόρας, Τεμένης καὶ Χετζάς, καὶ εἰς τέσσαρας ἐπαρχίας: Δζανίη

(Ἀμισοῦ), Μαμουράτ-ούλ-Ἀζίζ (Μεσοποταμίας), Παλαιστίνης καὶ Ἀιθάνου, καὶ ἐν Ἀφρικῇ ἐν Βιλαέτιον, τὸ τῆς Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας (α) Αἱ νομαρχίαι διαιροῦνται εἰς ἐπαρχίας ἢ διοικήσεις (σανδζάκ ἢ λιθά). Αἱ ἐπαρχίαι εἰς διαμερίσματα (καζά) καὶ τὰ διαμερίσματα εἰς δήμους (ναχιγέ), τῶν ὁποίων ὅμως ἡ διοργάνωσις οὐδέποτε συμπληρώθη. Οἱ προϊστάμενοι τῶν νομαρχιῶν ὀνομάζονται βελῆ (νομάρχαι), οἱ τῶν ἐπαρχιῶν μουτεσαρίφ (διοικηταί) καὶ οἱ τῶν διαμερισμάτων καϊμακὰμ (ὑποδιοικηταί). Ἡ Κων/πολις καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ ἰδίαν νομαρχίαν ἢ ἐπαρχίαν, ἧς ὁ προϊστάμενος καλεῖται σέχρ-εμινῆ (πολίταρχος) καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται ἀμέσως αἱ ὑποδιοικήσεις Πριγκητηονήσων, Χαρταλιμῆς, Σίλες, Βεϊκοῦ καὶ Γέγβουζες καὶ ἡ διοικήσις Νικουηδείας (περιλαμβάνουσα τὰς ὑποδιοικήσεις Καραμουσάλ, Ἀδα-παζάρ Γκείβες καὶ Κάνδερε), Μπέγα (περιλαμβάνουσα τὰς διοικήσεις Δαρδανελλίων, Λαμψάκου, Αἶβατζας, Τενέδου καὶ Λήμνου) καὶ Γασαάλτζας, ἢ Μετρῶν (περιλαμβάνουσα τὰς ὑποδιοικήσεις Μετρῶν, Μεγάλου Τσεκμεζέ, Σηλυβρίας, Μικροῦ Τσεκμετζέ, Δέρκων καὶ Σουγιολή).

Ἡ περιφέρεια Κων/πόλεως διαιεῖται πρὸς τούτοις εἰς 14 δημοαρχιακὰ τμήματα, ἐξ ὧν ὅμως τὰ ἐξ ἰσῶν, τὰ καὶ μᾶλλον προσδοφορα, εἰσὶ διοργανωμένα, ἦτοι τὸ ΣΤ'. (Πέρα), Θ'. (Θεραπείων), Ζ'. (Χαλκηδόνος), ΙΑ'. (Νεοχωρίου) ΙΒ'. (Βεϊκοῦ) καὶ ΙΔ'. (Πριγκητηονήσων), τὰ δὲ λοιπὰ 8 μένουσιν ἀδιοργανώτα.

Κυριώτεροι πόλεις. Πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολις. Κατὰ γενικὸν τρόπον ἀποδίδουσι εἰς τὴν πόλιν ταύτην πληθυσμὸν 600,000 κατοίκων. Στατιστικῆτις, δημοσιευθεῖσα κατὰ μᾶλλον τοῦ 1878, ὑπολογίζει αὐτὸν εἰς 680,000 περίπου καὶ ἑτέρα εἰς 653,000 κατοίκων, ἐξ ὧν 250,000 Ἕλληνες, 200,000 Ὀθωμανοὶ, 120,000 διάφοροι φυλαί, 80,000 ξένοι ὑπῆκοι καὶ 3000 Βουλγαροὶ. Ἀπεναντίας δὲ ὁ «Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος» (27 ἰουν. 1878), δι' ὑπολογισμῶν, οὐς ἐποίησεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταναλωθέντος, ἐντὸς ὧρισμένων ἡμερῶν ἀλεύρου, εἰζήτηε νὰ ἐλαττώσῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ταύτης εἰς ὀλιγωτέρους τῶν 300,000. Δὲν γνω-

(α) Παρατηρητέον οὖν ἐκ τῶν βιλαετίων τούτων τὸ τοῦ Δουνάβεως ἀπέτελεσε τὴν νέαν βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν, τὸ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζογοβίνης κατελήφθη ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀπέτελεσε τὴν αὐτοδιοικητὸν ἐπαρχίαν τῆς Ῥωμυλίας καὶ τὸ νότιον μέρος τῆς Ἡπειροβεσσαλίας ἐχωρεῖται ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ρίζομεν τί και πόσον τρώγουσι οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γνωρίζομεν ἔτι πῶς αἱ οἰκίας κατοικοῦσι καὶ ἐκ τούτων, ἐλλείψει ἄλλων ἀκριβεστέρων ἰδιομένων, δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τις κατὰ προσέγγισιν τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς. Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα τὸν φεβρουάριον τοῦ 1877 ἐκ τοῦ κτηματολογίου καταλογὸν τῶν οἰκιῶν τῆς περιφέρειας τῆς πρωτεύουσας ἐπὶ τῇ περιστάσει τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῶν προαστείων τοῦ Κερατίου, τῆς Χρυσόπολεως, τῆς Χαλκηδόνος καὶ τῶν χωρίων τοῦ Βοσπόρου μέχρι Γενί μαχαλὲ ἀφ' ἐνός. καὶ Ἀνατολ-καθὰ ἀφ' ἑτέρου, περιέχει ἐν συνόλῳ 62,262 οἰκίας. Κατὰ τὸν κ. Μανιόλαν, ἐν Ἑλλάδι (καθ' ὅλον τὸ βασίλειον) εἰς ἐκάστην οἰκίαν ἀναλογεῖται 4.50 κατοίκων ἐν δὲ τῇ πρωτεύουσῃ 8.19. Ἐὰν λοιπὸν λάβωμεν ὡς μέσον ὄρον δι' ἐκάστην οἰκίαν 8 κατοίκους καὶ ἐν Κων/πόλει (καὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν σφαλόμεν), ἔχομεν πληθυσμὸν 500.000 περίπου κατοίκων.

Ἰσως παρατηρήσει τις ὅτι πολλοὶ κατοικοῦσι καὶ εἰς χάνια καὶ οἰκοδομὰς, αἵτινες δὲν σημειοῦνται ἐν τῷ χάριν τῶν ἐκλογῶν δημοσιευθέντι καταλόγῳ τῶν οἰκιῶν μόνον, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου πολλὰ ἐργαστήρια καὶ καταστήματα, χρησιμεύοντα πρὸς ἐργασίαν μόνον τὴν ἡμέραν, μένουσι τὴν νύκτα συνήθως ἀκατάκοιτα. Ἄλλως τε ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὠρισμένον τι ἐξαγόμενον ἀκριβοῦς ἀπογραφῆς, νομίζομεν ὅτι διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου προσεγγίζομεν ὅσον ὅσον τε πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν οἰκιῶν 28,140 (45.35 0/0) περιέχει ἡ κυρίως πόλις (Σταμπούλ), 16,325 (26.22 0/0) τὰ ἐντεῦθεν τοῦ Κερατίου κόλπου προάστεια μέχρι τοῦ Βεσικτὰς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου, 6,201 (ἤτοι 10 περίπου τοῖς 0/0) τὸ Σκούταρι, 1321 (2, 12 0/0) ἡ Χαλκηδὼν, 7,932 (12.75 0/0) τὰ χωρία τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου μέχρι καὶ τοῦ Γενί μαχαλὲ καὶ 2,343 (3.76) τὰ χωρία τῆς δυτικῆς ἀκτῆς ἀπὸ τοῦ Ἀνατολ-καθὰ μέχρι τοῦ Σκουτάρως. Εἰς τρόπον ὅστε ἡ καθαυτὴ ὀθωμανικὴ πόλις πλησιάζει τὸ ἡμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, καὶ ἀκόμη πολλὰ τῶν συνοικιῶν αὐτῆς κατοικοῦνται ὑπὸ χριστιανῶν. Ἡ δὲ Περσία μετὰ τῶν προσαρτημάτων αὐτῆς εἶναι σχεδὸν ἴση πρὸς τὰ 9/10 τῆς πόλεως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκιῶν, αἵτινες ἄλλως τε κατοικοῦνται ἐν αὐτῇ πυκνότερον. Ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς αὐτοκρατορίας ἡ Θεσσαλονικὴ ὑπολογίζεται ἔχουσα πληθυσμὸν 70,000 ψυχῶν (Ἑλληνες 22 χιλ), ἡ Ἀδρι/πολις 62,000 ἡ Φιλίπ/πολις 28,000. Ἐν δὲ τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, Σμύρνη 150,000, Δαμασκὸς 150,000,

Χαλέπιον 70,000, Προῦσα 80,000, Βηρυτὸς 60—70,000, Ἐρζερούμη 60,000, Καισάρεια 60,000, Τραπεζοῦς 50,000, Βαγδάτη 40 χιλ. Διαρβεκίρη, Μοσούλι, Ὀρφα, Μαγνησία ἀνὰ 40 χιλ. Ἰερουσαλήμ 28 χιλ. ἅπασαι κατὰ προσέγγισιν καὶ πιθανότητα.

Δημοσία ἐκπαίδευσις. Δέον νὰ παρατηρήσωμεν πρῶτον ὅτι ἐν Τουρκίᾳ δὲν ὑπάρχει κεντρικὴ δημοσία ἐκπαίδευσις, ὅπως ἐννοεῖται τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ, πρὸ 23 δὲ ἐτῶν οὐδὲ ὑπουργεῖον δημοσίας ἐκπαίδευσως ὑπῆρχεν, ὅπερ κατὰ πρῶτον συνέστη τῷ 1857. Πᾶσα κοινότης φυλετικοβηρσκευτικῆ φροντίζει περὶ τῆς ἐκπαίδευσως τῆς οἰκείας νεολαίας, τὸ δὲ κράτος μεριμνᾷ ἰδίως περὶ τῆς κρατούσης φυλῆς, γενικῶς δὲ καὶ τῆς πολιτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς παιδείας, καὶ δι' αὐτὸ ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Τουρκίᾳ ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ καὶ διαιρεθῇ κατ' ἐθνικότητα, καὶ ἰδιαιτέρως μάλιστα εἰς τρεῖς γενικὰς διαιρέσεις: τὴν τουρκικὴν, τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἀρμενικὴν, περὶ τὰς ὁποίας, ὅσον ἀρρῶν τὴν παιδείαν, περιστρέφονται καὶ αἱ ἄλλαι φυλαί. Παραλείπομεν νὰ χωρήσωμεν καὶ τὴν βουλγαρικὴν, ἣτις δὲν ἔσχε τὸν καιρὸν ἵνα σχηματισθῇ, καθὼς καὶ τὴν ἀραβικὴν (μουσουλμανικὴν), ἣτις συγχωνεύεται συνήθως ἐν τῇ τουρκικῇ.

Τουρκικὴ ἐκπαίδευσις. Πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν (1869) κανονισμὸς τις ἐκδόθεις ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἔθηκε τὰς πρώτας βάσεις τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ὀθωμανικῆς ἐκπαίδευσως, κανονίτας τὴν διοργανώσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων (μεκτέπι σιπιγιάν), λυκείων (μεκτέπι βουστιγιέ, (α) καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ πανεπιστημίου (Δάρ-ούλ-φουονῶν), ὅπερ μόλις συστηθὲν ἐπέπρωτο μετ' ὀλίγων νὰ ναυαγήσῃ, ἕνεκα τοῦ ἐλλειποῦς διοργανισμοῦ καὶ τῆς ἀνεπιτυχοῦς διευθύνσεως τῶν πρώτων βημάτων τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τούτοις τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἡ νέα διοργανώσις ὑπῆρξεν εὐτυχεστέρα ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην καὶ μέσην ἐκπαίδευσιν. Κατὰ τὸν νόμον, ἕκαστον χωρίον ἢ ἐνορία ἀρεῖλει νὰ διατηρῇ ἐν τοῖς ἀλλοῖσιν δημοτικὸν σχολεῖον, πᾶσα δὲ κοινότης ἀριθμοῦσα πλείους τῶν 500 οἰκογενειῶν, ἐν λύκειον (μεκτέπι βουστιγιέ). Κατὰ τὸ 1864 ὑπῆρχον ἤδη καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν 12,509 σχολεῖα δημοτικὰ (ὀθωμανικὰ) μετὰ 524,774 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Τὸ ἐπίσημον ἡμερολόγιον (σαλναμέ) τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀριθμεῖ 205 λύκεια ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἔξ αὐτῶν 131 μὲν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, (ὧν ὁ μέγιστος ἀριθμὸς (36) ἐν τῇ νομαρχίᾳ Ἀδριανουπόλεως), 16 ἐν ταῖς νήσοις καὶ 150 καθ' ὅλην τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀραβίαν, ἐν δὲ τῇ πρωτεύουσῃ 20. Πρὸς

μόρφωσιν δὲ διδασκαλῶν συνεστήθησαν δύο διδασκαλεῖα δὲρ-οὐλ μουκαλιμίν καὶ δὲρ οὐλ-μουκαλιμάτ, ἤτοι διδασκαλεῖα τῶν ἄρρένων καὶ τῶν θηλέων, ἅτινα ἀπὸ δεκαετίας περίπου λειτουργοῦντα παρεσκευάσαν ἱκανὸν προσωπικόν, διδάσκον ἤδη ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις. Παρὰ ταῦτα ὑπάρχουσι καὶ τὸ ὄρφανοτροφεῖον καὶ ἡ σχολὴ τῶν τεχνῶν, ἧς οἱ τρόφιμοι, πλὴν τῆς στοιχειωτικῆς παιδείσεως μανθάνουσι καὶ τέχνην τινά. Εἰδικαί δὲ σχολαὶ ὑπάρχουσιν α.) Αἱ στρατιωτικαί, διαιρούμεναι εἰς τὰς κυρίως στρατιωτικὰς σχολὰς, τὴν σχολὴν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἐν Χάλκη, τὴν μηχανικὴν σχολὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἰατρικὴν. Αἱ δὲ κυρίως στρατιωτικαὶ σχολαὶ ὑποδαιροῦνται εἰς προκαταρκτικὰς (ἰδαδιγέ), ἐξ ὧν 10 ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ μία ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου βιλαετίου, 8 γυμνασιακαί, ἐξ ὧν 1 ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, 1 ἐν Ἀδριανουπόλει, 1 ἐν Βιτωλίοις, 1 ἐν Σεραγέβω, 1 ἐν Προύσῃ, 1 ἐν Ἐρζερούμη, 1 ἐν Δαμασκῷ καὶ 1 ἐν Βαγδάτῃ ὑπεράνω δὲ πάντων ἡ αὐτοκρατορικὴ στρατιωτικὴ σχολὴ τοῦ Παγκαλιτίου. β.) Ἡ σχολὴ τῆς πολιτικῆς ἰατρικῆς, διαιρουμένης εἰς τὴν προκαταρκτικὴν καὶ τὴν κυρίως ἰατρικὴν σχολὴν, συστηθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1826 ἐπὶ Σουλτάν Μαχμούτ καὶ οὕσα ἐν τῶν πρωτευόντων ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων τοῦ κράτους. γ.) Ἡ πολιτικὴ σχολὴ (μεκτέπι μελκιγέ), συστηθεῖσα τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1862, ἀναδιοργανωθεῖσα δὲ εἰδικῇ μερίμνῃ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅστις ἔλαβεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Σκοπὸς δὲ αὐτῆς εἶναι ἡ μόρφωσις ὑποδιοικητῶν καὶ ὑπαλλήλων. δ.) Ἡ πρὸς μόρφωσιν γραμματέων τῶν δημοσίων γραφείων σχολὴ (μαχρέτζ ι-ἀκλιὰμ), λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ 1862. ε.) Τὸ αὐτοκρατορικὸν Λύκειον (μεκτέπι Σουλτανιέ), συστηθὲν τὸ 1868, κατ' ἐμπνευσιν τῆς γαλλικῆς πρεσβείας (ἐπὶ Βουγγέ), σχολὴ ἰδιόρρυθμον ἔχουσα πρόγραμμα πλατύτερον τοῦ γυμνασιακοῦ. Παρ' αὐτὴν διοργανώθησαν πρὸ τετραε-

(α) Τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τούτων περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς μαθήματα: διὰ μὲν τὰ ἄρρενα τουρκικὴν, ἀραβικὴν, καὶ περσικὴν γραμματικὴν, ἀριθμητικὴν, στοιχειώδη γεωμετρίαν, ἱστορίαν, γεωγραφίαν, καταστιχογραφίαν, γραμμικὴν ἰχνογραφίαν καὶ τὴν γλῶσσαν μίαν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν τῆς αὐτοκρατορίας φυλῶν. διὰ δὲ τὰ θήλεα: θρησκευτικὰ, γραμματικὴν, τουρκικὴν καὶ στοιχεῖα ἀραβοπερσικῆς, στοιχεῖα φιλολογίας, ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, ἀριθμητικὴν, οἰκιακὴν οἰκονομίαν, ἐργόχειρα, ἰχνογραφίαν καὶ μουσικὴν. Τὸ τελευταῖον μάθημα εἶναι προαιρετικόν.

τίας μόλις καὶ δύο εἰδικὰ τμήματα ἐπιστημῶν, ἧτοι ἐν τῆς πολιτικῆς μηχανικῆς καὶ ἕτερον τοῦ δικαίου. Πλὴν τῶν εἰδικῶν τούτων σχολῶν, ὑπάρχουσι καὶ αἱ σχολαὶ τῆς δασονομίας καὶ τῶν μεταλλείων παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ἡ σχολὴ τοῦ τηλεγράφου, αἵτινες ὁμως συνιστῶσι παραδόσεις μᾶλλον ἢ καθαυτὸ σχολὰς διοργανωμένας, καὶ προτίθενται τὴν μόρφωσιν ὑπαλλήλων διὰ τὰς σχετικὰς ὑπηρεσίας.

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ ὑποβέσῃ τις ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐκπαίδευσις ἐν Τουρκίᾳ (παρὰ τοῖς Τούρκοις) πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς κανονικοῦ συστήματος, ἀλλ' ἡ ἐκπαίδευσις ἦτον ἔργον θρησκευτικόν, διδομένη ἐν ταῖς ἐνορίαις καὶ τοῖς χωρίοις ὑπὸ τῶν ἱμάμιδων καὶ περιστρεφόμενη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν (ἱερῶν βιβλίων) καὶ τὴν γραφὴν, ὡς καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀραβικῆς καὶ περσικῆς γλώσσης, ἡ δὲ σχετικῶς ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις εἰς τοὺς λεγομένους μεδρεσέδας, οἵτινες ἔφερον τύπον ἱεροσπουδαστηρίων μᾶλλον καὶ ἦσαν προωρισμένοι κυρίως εἰς τὴν μόρφωσιν ἱεροδιδασκάλων καὶ νομολόγων. Τὰ ἱδρύματα ταῦτα διατηρούμενα ἐκ κληροδοτημάτων ἐξηρτῶντο ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐφκαρίου (τῶν θρησκευτικῶν καθιδρυμάτων), ὅπερ συνήθου ἐν ταῦτῳ καὶ τὸν χαρακτῆρα ὑπουργείου παιδείας. Διδάσκοντα δὲ ἐν αὐτοῖς, καὶ σήμερον ἐτι σωζόμενοις ὑπὸ τύπον εἰδικῶν θρησκευτικῶν σχολῶν, χρησιμεύουσιν πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὀθωμανικοῦ κλήρου, πλὴν τῶν κυρίως θρησκευτικῶν, ἀραβοπερσικῆ γραμματολογία, στοιχεῖα φυσικομαθηματικῶν κατὰ τοὺς Ἀραβας, λογικὴ ἢ μᾶλλον διαλεκτικὴ κατὰ τοὺς αὐτοὺς κτλ.

Ἐ λ λ η ν ι κ ἡ ἔ κ π α ἰ δ ε υ σ ι ς. Ἐκ τῶν ἐτησίως γινομένων εἰς τοὺς ἐν Κων/πόλει συλλόγους ἀνακοινώσεων καταφαίνεται ἡ διάδοσις τῆς ἐκπαίδευσως παρὰ τοῖς ἐν Τουρκίᾳ Ἕλλησι. Ἐνταῦθα σημειοῦμεν μόνον ὅτι ἐν ἐκάστη σχεδὸν κώμῃ καὶ χωρίῳ, ἔνθα κατοικοῦσιν Ἕλληνες, ὑπάρχει δημοτικὸν σχολεῖον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον τέλειον, ἅτινα ἀντικατέστησαν βαδμηθὸν τὰ πρότερον γραμματοδιδασκαλεῖα. Πλεῖστα δὲ καὶ τελειότερα ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσιν, ἔνθα καὶ «Ἕλληνικὰ», τὰ οὕτω πρὸς διάκρισιν τῶν δημοτικῶν καλούμενα, καὶ παρεναγωγεῖα, ὧν πολλὰ ἔχουσιν ἤδη παρ' ἑαυτοῖς καὶ νηπιαγωγεῖα. Ἀνώτερα δὲ ἐκπαιδευτήρια εἰσὶν ἡ Μ. τοῦ Γένους σχολὴ, ἡ Ἐμπορικὴ σχολὴ, τὸ ἰδιοσυντήρητον «Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον» καὶ ἡ Θεολογικὴ σχολὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, (α) ἡ ἐν Σμύρῃνῃ

(α) Αὕτη προϋρίτται ἰδίᾳ εἰς κατάρτισιν ἱεροδιδασκάλων. Πρὸς

Ευαγγελική σχολή, ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαία σχολή καὶ ἄλλα γυμνάσια, ὧν ἐν Χίῳ, Μιτυλήνῃ, Σάμῳ, Ἀδριανουπόλει κλπ. Πρὸς δὲ τρία διατηροῦνται ἐν Τουρκίᾳ καλλίστα διδασκαλεῖα, τὸ ἐν ἐν Φιλιππουπόλει Ζαρίφειον, τὸ ἐν Σέρραις καὶ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τῶν δὲ θηλέων ἀνωτέρα ἐκπαιδευτήρια εἰσὶν τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ παρβεναγωγεῖον, ἡ «Παλλὰς» καὶ τὸ «Ζάππειον, ἐν Κων/πόλει (α).

Ἑπαίδευσις, Ἀρμενικὴ, Ἑβραϊκὴ κλπ. Κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν πληροφορίας ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ττολακίδου, ἐντριβοῦς περὶ τὰ ἀρμενικὰ πράγματα, ὑπάρχουσιν ἐν Κων/πόλει 53 ἀρμενικὰ σχολεῖα, ὧν 35 τῶν ἀρρένων καὶ 18 τῶν θηλέων. Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα φοιτῶσι 5,620 μαθηταί, ὧν 3,704 ἄρρενα καὶ 1916 κοράσια. Ἐν τῶν ἀνωτέρω σχολείων τούτων πλὴν τῆς ἀρμενικῆς καὶ τουρκικῆς, ἐν ἅπασι διδασκομένης, διδάσκειται καὶ ἡ γαλλικὴ, ἐν τισὶ δὲ καὶ ἡ ἀγγλική· πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἡ ἰχνογραφία καὶ ζωγραφικὴ.

Ἡ ἐτησὶα δαπάνη, ἣν ἡ ἀρμενικὴ κοινότης καταβάλλει ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει ἀνέρχεται εἰς 1,261,480 γρ. Περὶ δὲ τῆς ἑβραϊκῆς σημειοῦμεν ὅτι ἡ πρώτη καὶ στοιχειωδεδεσάτη παιδεία, συνισταμένη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν, δίδεται ἐν γραμματοδιδασκαλείοις ἐνοριακοῖς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον κακῶς διοργανωμένοι καὶ φοιτωμένοι συνήθως ὑπὸ μεγάλου πλήθους μαθητῶν. Τῷ 1875 ἐν τῷ γραμματοδιδασκαλείῳ Ἀδριανουπόλεως ἡριθμηθήσαν ὑπὲρ τὰ 700 παιδιά. Ἡ δὲ μέση ἐκπαίδευσις δίδεται ἐν σχολείοις συστηθεῖσι διὰ τῶν δωρεῶν πλουσίων ἰδιωτῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἰσραηλιτικῆς ἐνώσεως καὶ τὰ ὅσα ἔχουσι τὴν διοργανώσιν εὐρωπαϊκῶν λυκείων. Κατὰ τὸ 1875 ἡριθμοῦντο ἐν ἅλῃ τῇ Τουρκίᾳ 21 τοιαῦτα σχολεῖα, φοιτῶμενα ὑπὸ 2,094 μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν φύ-

ἐκπαιδευσιν δὲ τοῦ κατωτέρου κλήρου ἰδρυθῆ πρό τινων ἐτῶν ἐν Κων/πόλει ἱερατικὴ σχολή. Ἄλλὰ πυρποληθέντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τοῦ ἐν Φαναρίῳ οἰκοδομήματος, δὲν κατωρθώθη, ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων, ἡ ἀνατύστασις αὐτῆς. Ὑπάρχουσιν ὅμως ἀλλαγῶ ἱερατικὰ σχολαί ὡς ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Σάμῳ.

(α) Δυσχερὲς ν' ἀριθμήσωμεν ἐπακριβῶς τὰ ἄλλα ἐνοριακὰ ἐν Κων/πόλει σχολεῖα ἀρρένων τε καὶ θηλέων. Ἐλπίζομεν ὅμως νὰ κατορθώσωμεν τὸν σχηματισμὸν τοιοῦτου πλήρους καταλόγου, ὅπως δημοσιεύσωμεν αὐτὸν σὺν Θεῷ ἐν τῷ Ἡμερολόγιῳ τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

λων. Οἱ πλεῖστοι τῶν διδασκάλων αὐτῶν προέρχονται ἐκ τῆς ἐν Παρισίοις συστηθείσης παρὰ τὸ ραβινικὸν ἱεροσπουδαστήριον Ἑβραϊκῆς προκαταρκτικῆς σχολῆς.

Οἰκονομικὴ κατάσταση. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, οὗ τὴν δικαιοδοσίαν εἶχεν ἄλλοτε εἰς ἀπλοῦς διαχειριστῆς (τερτεράρης) ἐξαρτώμενος ἐκ τῶν ἀνακτόρων, ἀνιδρύθη εἰς τμήμα αὐτοτελὲς ἀπὸ τοῦ 1838. Μολοντί δὲ ἡ κατάσταση τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ διετάχθη κατὰ τὸ 1855, μόλις ἤρχισεν ἐφαρμοζομένη κατὰ μέρη ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὁ δὲ πρῶτος γενικὸς προϋπολογισμὸς ἐδημοσιεύθη τὸν ἰανουάριον τοῦ 1862, « ἵνα λάβωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι τῆς χρήσεως τοῦ δημοσίου χρήματος, » ὅπως ἔλεγε τὸ σχετικὸν διάταγμα. Ὁ προϋπολογισμὸς ἐκεῖνος ἔκλειε διὰ περισσεύματος 195,555 πουργίων (ἦτοι φράγκων 22,603,825), ἀλλ' ἔκτοτε διαδοχικῶς ἤρξατο κλείων μετ' ἐλλείμματος, ὅπερ ἐπὶ τέλους κατήτησεν ὑπέρογκον καὶ ἠνάγκασε τὸν μέγαν βεζύρη Μαχμούτ Νεδίμ νὰ προκηρύξῃ τῷ 1876 διὰ διατάγματος τῆς 26 ὀκτωβρίου τὴν ἀναστολήν τοῦ ἡμίσεως τόκου τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Τουρκίας. Αἱ κατόπιν ἐπελοῦσαι πολιτικαὶ ἀνωμαλῖαι καὶ οἰκονομικὴ καχεξία ἐπήνεγκον βιαίως τὴν ὀλοσχερῆ παῦσιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν γενικὴν διατάραξιν τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους. Οὐχ ἤττον τακτικὸν προϋπολογισμὸν ἐδημοσιεύθησαν καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1291 (1 μαρτίου 1870—28 φεβρουαρίου 1876) καὶ τοῦ 1293 (1877—1878), ὁ τελευταῖος μάλιστα ὑποβληθεὶς καὶ εἰς τὴν βουλήν, περὶ τῶν ὁσίων δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ γράμμα, ἕνεκα τῶν πασιγνώστων περιστάσεων.

Α'. Προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1875—76. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον αἱ πρόσοδοι τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ὑπελογίσθησαν εἰς 4,776,588 πουργία (φραγ. 549,307,620), αἱ δὲ δαπάναι εἰς 5,785,819 πουργία (φραγ. 665,369,185), ἔλλειμμα 1,009,231 πουργίων. ἦτοι φράγ. 116,061,565.

Β'. Προϋπολογισμὸς τοῦ 1876—1877. Κατ' αὐτὸν αἱ μὲν πρόσοδοι ὑπελογίσθησαν εἰς 3,945,069 πουργία, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 9,140,755 πουργία, διαιρούμενα εἰς 5,894,198 πουργία τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γενικοῦ χρέους εἰς 3,103,363 πουργίων), καὶ 3,246,557 πουργία διὰ τὸν ἔκτακτον προϋπολογισμὸν τῶν πολεμικῶν δαπανῶν. Οὕτω δὲ τὸ γενικὸν ἔλλειμμα ἀνέβαιεν εἰς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 5,195,686 πουργίων. Ἐξ αὐτῶν 2,893,621 πουργία ἐξηλείφοντο

προσωρινῶς διὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν τόκων τοῦ γενικοῦ χρέους (πλὴν 209,742 πουγγίων, ὀρισθέντων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπὸ τοῦ φόρου τῆς Αἰγύπτου ἠγγυημένου χρέους καὶ τῶν ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἠγγυημένων δανείων τοῦ 1854 καὶ 1871) καὶ τὸ ἐλλείμμα περιωρίζετο οὕτως εἰς 2,302,065 πουγγία (α). Τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο, ὅπερ οὐχ ἦττον ἦν ὑπέρογκον, ἔμελλε νὰ καλυφθῆ διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐσωτερικοῦ καταναγκαστικοῦ δανείου, τοῦ ὁποίου ἐγένοντο κατόπιν καὶ δοκιμαίαι τινες ἐκτελέσεως, καὶ τῆς διπλασιάσεως τοῦ φόρου τῶν αἰγοπροβάτων. Γνωστὸν δὲ πόσαι κατεβλήθησαν ἐνέργειαι καὶ διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων κτλ. πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀντιπροσωπευθεισῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπανῶν τοῦ πολέμου.

Πάντα ταῦτα τὰ μέτρα, ὧν ἡ ἀνεπάρκεια κατεδείχθη ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, κατέληξαν τελευταίον εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ χαρτονομίσματος, οὗ ἡ μὲν ἐκτύπωσις ἤρξατο τῇ 31/12 αὐγούστου 1876, δυνάμει αὐτοκρατ. διατάγματος, ὀρίζοντος τὸ ποσὸν εἰς 300 ἑκατομ. γρ. ἦτοι 3 ἑκατομ. λιρῶν, ἐδόθη δὲ εἰς δημοσίαν κυκλοφορίαν τῇ 14/26

(α) Ἡ κυβέρνησις παρουσίασε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον ὑπὸ τῆν ἐξῆς μορφήν.

Α'. Τακτικὸς προϋπολογισμὸς.

Δαπάναι	πουγγία	5,894,198
Πρόσοδοι	"	3,945,069

Β'. Ἐκτακτὸς προϋπολογισμὸς.

Ἐκτακτοὶ δαπάναι		3,246,557
------------------	--	-----------

Γ'. Περίσσευμα προσόδων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τόκων τοῦ γενικοῦ χρέους.

Δαπάναι		5,894,198
Τόκοι ἀφαιρετέοι		3,103,363
Ἐπίλοιπον: δαπάναι		2,790,835
Πρόσοδοι		3,940,069
Δαπάναι καθαραὶ		2,790,835
Περίσσευμα		1,154,234
Τόκος πληρωτέος		209,742
Περίσσευμα καθαρὸν εἰς ἀντίκρουσμα τοῦ ἐκτάκτου προϋπολογισμοῦ		944,492

αὐγούστου: δύο δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκδοσιν, ἦτοι τὴν 16 αὐγούστου ἤρξαντο αἱ τῆς ἀγοροπωλησίας πράξεις πρὸς γρ. 114 τὴν ὀθ. λίραν. Μεταξὺ δὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ τῶν 125 γρ. διεκυμάνθη καθ' ὅλον τὸν μῆνα αὐγούστου. Προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ μὲν ποσόν, ἕνεκα τῶν ἀναγκῶν καταστρεπτικοῦ πολέμου, ἠϋζήθη μέχρι τῶν 16 ἑκατομ. λιρῶν περίπου, ἡ δὲ ὑποτίμησις ἐλάμβανεν ὡς ἡμέραι τοιοῦτον χαρακτῆρα, ὥστε ἔφθασεν ἐπ' ἐσχάτων μέχρι τῶν 360 γρ. τὴν λίραν. Ἡ κυβέρνησις κατανοοῦσα τὴν ἐντεῦθεν γινομένην εἰς τὸ κράτος ζημίαν καὶ τὴν προξενουμένην δυστυχίαν μάλιστα εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, πολλὰς ἐποιήσατο ἀποπειράς πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης. Καὶ πρῶτον, τῇ ἐπινοήσῃ τοῦ τότε μεγ. βεζύρου Ἀχμέτ Βεφίκ, ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιβολὴ φόρου ἐπὶ τοῦ ἀλεύρου, ὅπως τὸ ἐξ αὐτοῦ προἶον χρησιμεύη εἰς τὴν κατ' ὀλίγον ἄρσιν τοῦ χαρτονομίσματος. Ἄλλ' οὐ μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ εἰσπραχθὲν ποσόν δὲν ἐχρησίμευσε καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ τὸ μέτρον, καθ' ἑαυτὸ ἐπιζήμιον, διότι ἐφορολογεῖτο ὕλη τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐπ' ὀλίγον εὐτυχῶς διήρκεσεν: ἐξ οὗ καὶ ἐδέησεν ὅπως κατόπιν διορισθῆ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπή, ἣτις ὡς μόνον μέσον πρὸς ἄρσιν τοῦ χαρτονομίσματος προέτεινε τὴν κατὰ μῆνα ἐξοικονόμησιν 50 χιλ. λιρῶν. Ἄλλὰ ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι καὶ τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ ἂν εἴτι θεωρηθῆ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογή, οὐδὲν δύναται νὰ ἔχη πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ κυβέρνησις ἐμφορεῖται βεβαίως ὑπὸ ἐιλικρινοῦς προθέσεως νὰ ἄρῃ τὸ χαρτονομίσμα, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται χρήματα καὶ ἂν ὑποθέσωμεν δυνατὴν τὴν πραγματοποίησιν δανείου ἐν Εὐρώπῃ, ἐφ' οἷς ἄρσι καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τοῦδε δάνεια συνωμολόγησεν ἡ ὀθωμ. κυβέρνησις, ἦτοι 50 0/0, ἀπαιτεῖται πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χαρτονομίσματος τῶν 16 ἑκατομ. λιρῶν δάνειον 32 ἑκατομ. λιρῶν ἐπὶ τόκῳ 60/0, ἐξ οὗ ἀνάγκη νὰ ἀποτίη ἡ κυβέρνησις αἰωνίως διὰ τόκους κατ' ἔτος 2 ἑκατομ. λιρῶν. Ἄρα ἡ διὰ μετρητῶν ἄρσις τοῦ χαρτονομίσματος, ἂν μὴ ἀδύνατος, εἶναι ὅμως λίαν ἐπιζήμιος. Ἄν δὲ ὑποθεθῆ ὅτι ἡ ἄρσις δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ καταναγκαστικῶς, δι' ἀνταλλαγῆς τοῦ χαρτονομίσματος ἀντὶ παγίων χρεωγράφων, τότε δὴ τότε τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐπενέγκῃ τὸ κορύφωμα τῆς δυστυχίας εἰς τοὺς κατοίκους, διότι τὸ νέον χρεώγραφον δὲν θὰ ἦναι δυνατόν νὰ ἔχη μείζονα τιμὴν τῶν ὑπαρχόντων, καὶ οὕτω ἡ τιμὴ σχετικῶς τοῦ χαρτονομίσματος θὰ ἀντιστοιχῆ πρὸς 800 γρ. περίπου τὴν λίραν. Πλὴν τούτου γνωστὸν ὅτι ἅπαν σχεδὸν τὸ γρ. κυκλοφορίαν δὸθεν χαρτονομίσμα συνασφραβεύθη ἐν τῇ κρωτεουσῇ, μὴ κυκλοφοροῦν οὐδ' ἐν αὐταῖς σχεδὸν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς ἀσιατικῆς Τουρκίας. Πῶς λοιπὸν

θέλει αναπληρωθῆ τὸ διὰ τῆς καταναγκαστικῆς ἄρσεως τοῦ χαρτονομίσματος τῶν 16 ἑκατομ. λιρῶν γεννηθησόμενον χάσμα; διὰ τίνος ὕλης γενήσεται τότε ἡ ἀνταλλαγή, ἀφοῦ τὸ μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ χρῆμα εἶναι τὸ χαρτονομίσμα; Περιττὸν νὰ ὑποδείξωμεν οἷα ἐντεῦθεν ἐπαπειλεῖται γενικὴ καταστροφή. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἄρα ἀρκούντως, νομίζομεν, ἀποδεικνύεται ὅτι πάντα τὰ πρὸς ἄρσιν τοῦ χαρτονομίσματος τοιαῦτα μέτρα οὐ μόνον θὰ μένωσιν πάντοτε ἀτελεσφόρητα, ἀλλὰ καὶ μείζονος ζημίας θὰ γίνωνται πράξενα, ἐν ὧσιν αἱ διοριζόμεναι ἐπιτροπαὶ περιορίζονται ἐπιζητούσαι μέσα πρὸς ἄρσιν τοῦ χαρτονομίσματος καὶ δὲν σκέπτονται γενικώτερον περὶ τῶν μέσων τῆς ἀναγενήσεως τῆς δημοσίας πίστεως, ἧτις εἶναι τὸ μόνον ἀληθὲς σωστικὸν μέτρον. Ἄν τοῦτο κατορθωθῆ οὐ μόνον 16 ἑκατομ. λιρῶν χαρτονομίσμα, ἀλλὰ καὶ διπλάσιον τούτου ποσόν, ἀπέναντι 30 ἑκατομ. πληθυσμοῦ, οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐπενέγκῃ διατάραξιν ἐν τῇ συναλλαγῇ, διότι τὸ χαρτονομίσμα τότε ἀπολαῶν τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης θὰ εἶναι πανταχοῦ τοῦ κράτους ἀποδεκτόν. Παράδειγμα κείσθωσαν τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη καὶ ἰδίως ἡ Αὐστρία, ἧτις καίτοι τὸ δημόσιον αὐτῆς χρέος εἶναι πολλαπλασίως ἀνώτερον ἢ τὸ τοῦ ὀθωμ. κράτους, ἐν τούτοις τὸ χαρτονομίσμα αὐτῆς οὐ μόνον ὑποτίμησιν δὲν ἔπαθεν, ἀλλ' ἐσχάτως καὶ ὑπερετιμήθη ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας, 100 1/2 φλωρ. ἀργυρῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἀγορὰν 100 χαρτίνων ἐν ᾧ παρ' ἡμῖν πόσα χάρτινα πρέπει νὰ δώσῃ τις ἵνα ἀγοράσῃ 100 ἀργυρὰ γρόσια;

Τούτου ἕνεκα θεωροῦμεν πάντῃ ἀσύμφωνον τὸ οικονομικὸν σχέδιον τοῦ κ. Χάμμοנד, ὅπερ οὗτος ἐξ ὀνόματος τῶν ἀγγλικῶν καὶ γάλλων δολογιστῶν τουρκικῶν δανείων προέτεινε τῇ Ἰψ Πύλῃ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια, ἅτινα ἡ ὀθωμ. κυβέρνησις συνωμολόγησεν ἐπὶ τόκῳ 6 0/0 ὑποβιβάζονται εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως, φέροντα τοῦ λοιποῦ τόκου 4 1/2 0/0, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὀθωμ. χρέος ἀπὸ 68 ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν ἐλαττοῦνται εἰς 44 ἑκατομ. 200 χιλ., τὸ δὲ ὠρισμένον χρεωλύσιον ἀπὸ 5,864,000 εἰς 2 ἑκατομμ. ἀγγλικῶν λιρῶν, ἐξασφαλιζόμενα διὰ τῶν προσόδων τῶν τελωνείων Κων/πόλεως, τῶν καπνῶν, τοῦ ἁλατος, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου καὶ τοῦ χαρτοσήμου, τῇ ἐγγυήσει ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν κομητῶν. Ἐπίσης καὶ τὸ γεν. χρέος τῶν 5 0/0 ὑποβιβάζεται εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν 45 0/0, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἐξ 75 ἑκατομ. ἀγγλικῶν λιρῶν κεφάλαιον ἐλαττοῦται εἰς 36 ἑκατομ. 250 χιλ. ἐπὶ τόκῳ 3 0/0, ἐγ-γυούμενον ὡς ἀνωτέρω.

Παραλείπομεν ὅτι τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ αὐστηροῦ δικαίου εἶναι ἀδικιώτατον. Δὲν ἐξετάζομεν ἐὰν ἐκ τῶν χρεωγράφων τούτων ἀπαρτίξεται ἡ μόνη περιουσία πολλῶν ὄρφανῶν καὶ χηρῶν. Δὲν ἐρωτῶμεν ἐὰν ὁ κ. Χάμμοנד ἔχει εἰς τοῦτο τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν λοιπῶν κατόχων, τῶν καὶ τὴν πλειονοψηφίαν ἴσως ἀποτελούντων, ὡς Ὀθωμανῶν, Ἰταλῶν, Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλλήνων, καὶ οὐδόλους εὐθυνομένους ἐὰν ἡ ὀθ. κυβέρνησις συνωμολόγησεν, ἐξ ἀνάγκης, τὰ δάνεια ταῦτα εἰς λίαν εὐτελεῖς τιμὰς. Ἀλλὰ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ συμφέρον τοῦ κράτους, δὲν διαζάζομεν ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι τὸ προτεινόμενον σχέδιον ἴσως συμφέρει μὲν εἰς τοὺς προτείνοντας, καταφέρει ὅμως καίριον τραῦμα κατὰ τῆς πίστεως τοῦ κράτους. Εἰς τοιοῦτο δὲ ἀναξιοπρεπὲς μέτρον δὲν δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ συναίνεσῃ, ἐνταξιάζουσα μόνη διὰ παντὸς τὴν πίστιν τοῦ κράτους, χάριν ἐξοικονομήσεως 2—3 ἑκατ. λιρ. ἐκ τῶν τόκων καὶ χρεωλύσιων. Ἐχει τὸ ὀθωμ. κράτος πόρους, οἵτινες ἐκμεταλλεῦμενοι καὶ χρησιμοποιούμενοι, ἐπιτελουμένων μάλιστα ἄλλων πραγματικῶν οικονομιῶν, δύναται καὶ τὴν οικονομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν τύχην τῶν ἐν αὐτῷ βιούντων λαῶν νὰ βελτιώσῃ καὶ δὴ τὴν πίστιν αὐτοῦ νὰ ἀνορθώσῃ, πρὸς ὃ καὶ μόνον, ὡς ἀνωτέρω ὑπεδείξαμεν, δεόν νὰ στραφῇ ἅπαντα ἡ προσοχὴ τῆς κυβερνήσεως, παραδειγματιζομένης ἐκ τῆς μικρᾶς γείτονος χώρας, ἧτις χάριν αὐτῆς τῆς πίστεως ἠναγκάσθη νὰ διομολογήσῃ ἐσχάτως τὴν γνωστὴν σύμβασιν, δι' ἧς ἀνεγνώρισεν δάνεια, ὧν ἡ πραγματικότης ἦτο καὶ εἶναι ἀμφισβητήσιμος.

Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐλλείμματος, ὑπῆρχον πρὸς τούτοις καὶ ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ, ὑπὸ τὸν τίτλον χρέη κυμαινόμενα, καὶ τὰ ἐξῆς ποσὰ εἰς λίρας χρυσᾶς ὀθωμανικᾶς: 13838,343 διὰ πρόχειρα δάνεια, συνωμολογηθέντα διὰ συμβολαίων καὶ μὴ ἐξοφληθέντα εἰσέτι: 18,138,577 διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἰανουαρίου τοῦ 1876 ἐτησίαν (κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 26 ὀκτωβρίου) ὑπηρεσίαν τῶν ἐξωτερικῶν δανείων καὶ τοῦ γενικοῦ χρέους καὶ τῶν σιδηροδρόμων Ρωμυλίας καὶ τῶν ἐκ 10 λιρῶν ταμειακῶν γραμματίων καὶ τῶν προνομιστῶν σιδηροδρόμων: 1,284,536 διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν εἰς Εὐρώπῃν καὶ Ἀμερικὴν παραγγεληθέντων ὄπλων καὶ πολεμικοῦν καὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀξίας δύο ναυπηγούμενων θωρηκτῶν. — Τὸ ὅλον λίρας ὀθωμανικᾶς 33,261,456. Οὕτως ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Τουρκίας διὰ τὸ 1877—78 ἔκλειε μὲ ἔλλειμμα 2,302,065 προυγγ. καὶ μὲ κυμαινόμενον χρέος 33,261,456, ὀθωμ. λιρῶν.

Ἴδου καὶ ἡ συνοπτικὴ ἀνάλυσις αὐτοῦ.

Δαπάναι		Πρόσοδοι	
Γενικὸν χρέος	3,480,700	* Ἄμεσοι φόροι	856,006
Αὐτοκρ. ἐπιχορήγ.	214,709	* Ἐμμεσοὶ φόροι	2,525,927
* Ὑπουργ. ἐγκαρτίου	10,000	Διάφορα εἰσοδήματα	396,592
Διάφοροι συντάξεις	417,472	Φόρος Αἰγύπτου	153,000
* Ἀποδόσεις	1,470	» Βλαχίας	5,000
* Ὑπουργ. ἐσωτερικῶν	580,076	» Μολδαβίας	3,000
» οἰκονομικῶν	282,785	» Σερβίας	4,600
» δικαιοσύνης	97,190	» Σάμου	800
» ἐξωτερικῶν	20,067	» Ἁγίου Ὁρους	144
» στρατιωτ.	600,000	Τὸ ὅλον	3,945,069
» πυροβολικ.	160,000		
» ναυτικῶν	165,000		
» ἐμπορίου	4,879		
Ὑγειονομ. διευθύνσεις	16,866	Δαπάναι ἐκτάκτου προϋπολογισμού.	
* Ὑπουργ. παιδείας	27,654	* Ἐκτακτα ὑπουργείου	
» ἠθικ. ἔργων	5,422	στρατιωτικῶν	2,645,069
Τηλεγρ. καὶ ταχυδρ.	91,020	* Ὁμοίως πυροβολικοῦ	499,191
Νέοι φόροι	8,888	» ναυτικῶν	132,297
Τὸ ὅλον	5,894,198	Τὸ ὅλον	3,246,557
* Ἀναβληθεῖσα ὑπηρεσία τοῦ γενικοῦ χρέους	2,893,621	Γενικὸν χρέος τῆ 31 ὁκτωβρ.	
* Ὑπόλοιπον	3,000,577	1875 φρ.	4,928,975,500

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ στρατὸς τῆς Τουρκίας (ὁμιλοῦμεν δὲ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ πρὸ τοῦ πολέμου) συγκροτεῖται ἐκ τριῶν στοιχείων· 1) τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς· 2) τοῦ ἀτάκτου καὶ 3) τῶν ἐπικουρικῶν σωμάτων τῆς Αἰγύπτου καὶ Τυνίδος.

1). Τακτικὸς στρατός. Κατὰ τὸν ἀπὸ 22 ἰουνίου 1869 μέμον τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ στρατοῦ, ἡ ὑπηρεσία ἐν αὐτῷ εἶναι

ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς μουσουλμάνους, (α) ἐπιτρεπομένης ὅμως καὶ τῆς ἐξαγορᾶς καὶ ἀντικαταστάσεως (αἵτινες ἀνεκόπησαν μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου πολέμου, καθ' ὃν ἡ Τουρκία εὐρέθη ἠναγκασμένη νὰ συλλέξη ἀπάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς), καὶ διαρκεῖ 20 ἔτη, ἤτοι α') 4 ἔτη ἐν τῷ ἐνεργητικῷ στρατῷ (5 ἐν τῷ ἱππικῷ). β') 2 ἐν τῇ ἐπιφυλακῇ (ἰχτιγιὰτ) ἢ ἐν ἀδείᾳ (1 ἐν τῷ ἱππικῷ). γ') 6 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ἀνὰ τρία ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ τάξει αὐτῆς καὶ δ') 8 ἐν τῇ ἐθνοφρουρᾷ (μουσταχφίτζ). Κατὰ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους εἶχε διαταχθῆ ἡ διοργάνωσις καὶ ἐτέρας τάξεως τοῦ ἐπιχωρίου στρατοῦ, ἀλλ' ἡ τάξις αὕτη πλὴν τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς πρωτεύουσας, δὲν ἔσχε καιρὸν ὅπως ὁργανωθῆ. Ἡ στρατολογία ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ἐνεργεῖται διὰ κληρώσεως, τὸ δὲ ἐτήσιον στρατεύσιμον εἶχεν ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς 37,500 ἀνδρῶν. Διὰ τῆς διοργανώσεως ταύτης ὑπελογίσθη ὅτι τῷ 1878 κατὰ τὴν πλήρη ἐνέργειαν τοῦ νόμου τοῦ 1869 καὶ τῶν ἐπακολουθησάντων σχετικῶν διαταγμάτων, ὁ τακτικὸς στρατὸς τῆς Τουρκίας θὰ ἔφθανεν εἰς 730 χιλιάδας ἀνδρῶν, ἤτοι 220,000 τοῦ ἐνεργητικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐπιφυλακῆς, 80,000 τῆς ἐφεδρείας τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ 420,000 τῆς ἐφεδρείας τῆς δευτέρας σειρᾶς καὶ τῆς ἐπιφυλακῆς.

Ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ συμπεριλαμβάνεται ὡσαύτως καὶ ἡ χωροφυλακὴ τῆς πρωτεύουσας (5,000 ἀνδρῶν) καὶ ἡ τῶν ἐπαρχιῶν (20,000), ἀναδιοργανωθεῖσα διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου στρατιωτικῶς καὶ ὑφείλουσα νὰ στρατολογῆται κυρίως ἐξ ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

2) Ὁ ἄτακτος ἢ ἐπικουρικὸς στρατός (κοινῶς μπασιμποζούκι) συγκροτεῖται ἐξ ἐθελοντῶν, οἵτινες λαμβάνουσι παρὰ τοῦ κράτους ὅπλα μόνον καὶ πολεμοφόδια. Τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ σχηματίζεται κυρίως ἐκ Κιρκασίων, Ἀράβων καὶ Κούρδων καὶ τῶν καρπουμένων τιμαρίοντι κατώτερον τῶν χιλιῶν γροσίων, οἵτινες καὶ συγκροτοῦσι τὴν τάξιν τῶν λεγομένων σιπαχίδων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὅστις εἶναι λίαν εὐμετάβολος, ὑπολογίζεται συνήθως εἰς 70,000.

Εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἀνάγονται καὶ τὰ σώματα τῶν ἐθελοντῶν, ἀτινα παρέχουσιν αἱ μὴ ὑποβληθεῖσαι εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοργάνω-

(α) Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς γενόμεναι ἀποπειραὶ πρὸς παραδοχὴν καὶ τῶν χριστιανῶν εἰς τὸν στρατὸν καίτοι προκηρυχθεῖσαι καὶ ἐν τῷ χάττι σερῖφ τοῦ Γκουλχανὲ 1830 καὶ ἐν τῷ χάττι χουμαγρὸν τοῦ 1856, ἐναυάγησαν.

σιν ἐπαρχίαι, ἐξ ὧν ἡ μὲν Ἀλβανία ὑπεχρεοῦτο νὰ παρέχῃ σῶμα 10,000, ἡ δὲ Βοσνία 20,000 ἀνδρῶν.

3) Ἐπικουρικὰ σώματα τῶν ὑποτελῶν κρατῶν. Ἡ μὲν Αἴγυπτος ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ 17 ἕως 20,000 ἀνδρῶν (4 συντάγματα πεζικοῦ καὶ 1 ἱππικοῦ μετὰ 24 τηλεβόλων), ἡ δὲ Τύνις 3—5,000 ἀνδρῶν (ἐν σύνταγμα πεζικοῦ καὶ χιλίους ἵππεῖς μετὰ 8 τηλεβόλων). Κατὰ τὸν τελευταῖον ὅμως πόλεμον ἡ Τύνις οὐδεμίαν ἀπέστειλεν ἐπικουρίαν ἀνδρῶν, δικαιολογηθεῖσα ἕνεκα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Ὁ τακτικὸς στρατὸς διαιρεῖται εἰς 7 σώματα (ὄρδοῦ) φέροντα αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ τῶν ὁποίων τὰ γενικὰ στρατηγεῖα εἰσὶ κατὰ σειρὰν: ἐν Κων/πόλει (αὐτοκρατορικὴ φρουρά), Σούμλα, (α) Μοναστηρίω (Βιτωλίαις), Ἐρζερούμη, Δαμασκῷ, Βαγδάτῃ καὶ Ἰεμένη, Πρὸς τοῦτοις ὑπάρχουσι μία μεραρχία ἐν Ἰωαννίνοις καὶ μία ἐν Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας. Τὰ σώματα ταῦτα διατελοῦσιν ἕκαστον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐνὸς μουσίρου (στρατάρχου), αἱ δὲ ὑποθέσεις αὐτῶν διεξάγονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τριῶν στρατηγῶν μοιραρχίας καὶ τῶν ὑποστρατήγων τοῦ σώματος. Τὸ σύνολον τοῦ στρατοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις διευθύνει καὶ διοικεῖ τὰ κατ' αὐτὸν βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου (Δάρι Σουρά). Τὸ δὲ πυροβολικὸν διευθύνεται ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ.

Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπελογίζετο εἰς 157,667 ἀνδρας καὶ 26,040 ἵππους, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου ὑπελογίζετο ὅτι θὰ ἔχθαι εἰς 618,100 ἀνδρας, ἐξ ὧν 203,700 ἐνεργητικοῦ στρατοῦ, 105,600 τῆς πρώτης καὶ 24,000 τῆς δευτέρας ἐφεδρείας, 32,800 τῆς χωροφυλακῆς, 120,000 τῆς ἐθνοφρουρᾶς, 105,000 ἀτάκτων καὶ 27,000 ἐπικουρικῶν σωμάτων.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῆς Τουρκίας συνέκειτο κατὰ τὸ 1875 (κατὰ τινὰ ἀπαρίθμησιν τῆς ἐφημερίδος «Σταμπούλ» 5 καὶ 7 ὁκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους) ἐξ 130 πλοίων φερόντων 644 τηλεβόλα καὶ πλήρωμα 28,462 ἀνδρῶν καὶ διακινημένων ὡς ἐξῆς:

(α) Ἡ ἔδρα τοῦ σώματος τούτου μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Σούμλας μετετέθη εἰς Κόσσοβαν.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΣΤΟΛΟΣ.

	Δύναμις ἵππων	Τηλεβόλα	Πλήρωμα
Α'. Θωρηκτὰ			
8 φρεγάται (α)	6,650	112	5,120
9 κορβέτται (β)	4,000	39	2,473
2 πυργωτὰ (γ)	400	8	438
7 κανονιοφόρα (δ)	1,700	14	405
Τὸ ὅλον	12,750	173	8,136
Β'. Μηθωρηκτὰ			
4 ζύλινα σκάφη (ε)	2,500	—	2,784
5 φρεγάται	2,600	154	3,087
10 κορβέτται	1,949	117	6,390
26 ἀγγελιαφόρα, θαλαμηγὰ, φορτηγὰ κλπ.	8,668	112	4,429
35 μικρὰ ἀτμόπλοια	528	85	4,282
Τὸ ὅλον	16,245	468	17,972
Τὸ ὅλον Α' καὶ Β'.	28,995	641	26,108

Πλὴν τούτων ὑπελογίζοντο καὶ 24 ἰστιοφόρα (ἐξ ὧν 9 ἡμιολία, 5 βρίκια καὶ 10 βορβοροφάγοι), φέροντα πλήρωμα 2,354 ναυτῶν.

Ἐν συνόλῳ 130 πλοῖα μετὰ 641 τηλεβόλα καὶ πλήρωμα 28,642 ναυτῶν.

(α) «Μεσουδιέ», «Μεμδουχιέ», «Ἀζιγιέ», «Ὀρχανγιέ», «Μαχμουδιέ», «Ὀσμάνιέ» (ἕκαστον ἀνὰ 16 τηλεβόλα). «Νουσετιέ», «Ἀσσάρι-Τεβκίφ» (ἀνὰ 8 τηλεβόλα). — (β) «Πεϊκί Σερέφ», «Περίντζι-Σερέφ», «Φέτχι-Βουλέντ», «Μουκαδεμεϊ-χαίρ», «Μουίνι-Ζαφέρ», «Ἄβνι Ἰλαχ», «Νεζμὺν-Σεβκίετ», «Ἀσσάρι-Σεβκίετ», «Ἰζλαλιέ» (ἕκαστον ἀνὰ 4 ἢ 5 τηλεβόλα). — (γ) «Χιφζι-Ραχμάν», «Λούφι-Ἀζελίλ». — (δ) «Σεϊφέ», «Χεζμπερ-Φέτχι-οὐλ ἰσλάμ», «Βουκιερδιλέν», «Σεμένδρια», «Κάνδια» καὶ «Ποδγορίτζα». — (ε) «Κόσσοβα», «Φετχιγιέ», «Σιαδιέ», «Πεϊκι-Ζαφέρ».

Κατὰ τὸν τελευταῖον ὅμως πόλεμον δύο πυργωτὰ τὸ Χίφζι-Ραχμὰν καὶ τὸ Λοῦτφι-Δζελλίλ καὶ τὸ κανονιοφόρον Σεϊφ-ῆ, κατεστράφησαν, ἕτερα δὲ κανονιοφόρα ἀπεκλείσθησαν ἐν τῷ Δουναβί καὶ ἔπεσαν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ ναυτικῷ διαρκεῖ 8 ἔτη ἐν τῷ ἐνεργητικῷ καὶ 5 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ. Ἡ ναυτολογία ἐνεργεῖται κυρίως ἐκ τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τοῦ Εὐξείνου καὶ ἐκ τοῦ Αἰγαίου. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ ἀμφοτέρων τῶν τάξεων τῆς ὑπηρεσίας ἀριθμεῖ 50,000 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 28,000 ἐν ἐνεργείᾳ, ἐν καιρῷ δὲ εἰρήνης 5 ἕως 6,000 μόνον ὑπηρετοῦσιν ἐντὸς τῶν πλοίων. Τὸ δὲ πεζομαχικὸν ναυτικὸν σύγκειται ἐξ ἐνὸς συντάγματος, ἢ τριῶν ταγμάτων, πρὸς 8 λόχους ἐκάστου, τελούτων ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς ὑποστρατήγου τοῦ ναυτικοῦ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύο συντάγματα ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐκ 2 ταγμάτων ἕκαστον, σταθμεύοντα ἐν τῷ ναυστάθμῳ.

Ἐμπορικὸν ναυτικόν. Κατὰ τινα ἰδιωτικὴν ἀπογραφὴν δημοσιευθεῖσαν τῷ 1877, τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν, τῆς Τουρκίας, περιελάμβανε τῷ 1876 : 220 μεγάλα ἰστιοφόρα χωρητικότητος 34,500 τόννων καὶ 11 ἀτμόπλοια ἐκ 3350 τόννων τὸ ὅλον ναυτικὸν ὑπολογίζετο εἰς 181,500 περίπου τόννων, συμπεριλαμβανομένων καὶ 26786 πλοίων ἐξ 145,000 περίπου τόννων.

Περὶ τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος Κων/πόλεως κατὰ τὸ 1876 εὐρίσκον ἐν τῷ ἐπιστήμῳ ὀθωμανικῷ ἡμερολογίῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους πῖνακά τινα, ὅτις ὅμως ἕνεκα τῶν ἀναριθμητῶν αὐτοῦ σφαλμάτων, παραδρομῶν καὶ παραλείψεων, καταντᾷ ἄχρηστος. Οὕτω φέρ' εἰπεῖν ἐνῶ σημειοῦνται 21 σημαῖαι διαφόρων κρατῶν, εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦσας στήλας ὑπάρχουσι τοῦ 20 καὶ τοῦ 19 μόνον σειραὶ, πολλοὶ πρὸς τούτοις ὑπολογισμοὶ φαίνονται ἐσφαλμένοι καὶ πολλῶν κρατῶν δὲν σημειοῦνται τὰ καταπλεύσαντα εἰς Κων/πολιν ἀτμόπλοια ἢ τὰ ἰστιοφόρα ἢ ἡ χωρητικότης αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν προτιμῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν ἐν τῇ ἀπέναντι σελίδι πῖνακα τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ 1875—76, ὅστις τοῦλάχιστον παρουσιάζει ἀριθμὸς ἀκριβεστέρους.

Σημαία	Ἴστιοφόρα		Ἀτμόπλοια		Τὸ ὅλον	
	πλοῖα	τόννοι	πλοῖα	τόννοι	πλοῖα	τόννοι
Ἀγγλικά	407	126,938	1720	1,240,996	2,127	1367934
Ὀθωμαν.	29,562	741,333	651	197,798	3,213	939131
Ἰταλικά	1,426	531,004	179	137,940	1,605	668944
Αὐστριακ.	558	208,889	427	381,191	985	590080
Ἑλληνικά	2,754	508,805	60	26,097	2,811	534902
Ρωσικά	357	85,134	358	284,111	715	369245
Γαλλικά	6	1,446	286	246,579	292	248025
Γερμανικά	37	14,441	40	34,200	77	48641
Ἄλλ. σημ.	131	49,924	155	152,475	286	202399
Τὸ ὅλον	35,235	2,267,914	3876	2,701,387	39111	4969301

Ἡ δὲ κίνησις τῶν λιμένων τῆς ὅλης αὐτοκρατορίας (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς πρωτεύουσας) κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ὑπολογίζεται ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Σημαία	Πλοῖα	Τόνοι	Σημαία	Πλοῖα	Τόνοι
Ἑνά	38,446	13,088,984	Ἀγκυλοῖα	161,773	1,788488
Ὀθωμαν.	19,157	3,341,077	Τὸ ὅλον	219,376	18,285519

Οἱ κυριώτεροι τῶν λιμένων τῆς αὐτοκρατορίας, μετὰ τὴν Κωνσταντινουπολιν, ὑπῆρξαν τῷ 1876 ἡ Σμύρνη, Χίος, Θεσσαλονίκη καὶ ἡ Βηρυττός. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς πρώτης ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ 5798 πλοίων ἐξ 897,019 τόννων, ἐξ ὧν 1443 ἀτμόπλοια, ἢ τῆς Χίου ὑπὸ 5315 πλοίων ἐκ 484,887 τόννων, ἐξ ὧν 503 ἀτμόπλοια, ἢ τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ 5,210 πλοίων ἐκ 334,758 τόννων, ἐξ ὧν 346 ἀτμόπλοια καὶ ἡ τῆς Βηρυττοῦ ὑπὸ 3,134 πλοίων ἐκ 255,617 τόννων. Πρὸς τούτοις ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς Μιτυλήνης ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ 3,038 πλοίων ἐκ 345,517 πλοίων καὶ ἡ τῆς Ρόδου ὑπὸ 2,364 πλοίων ἐκ 255,399 τόννων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Κατὰ τοὺς ἐπισήμους καταλόγους τῷ 1292 (1876—77), ἡ μὲν εἰσαγωγὴ ἀνήλθεν εἰς τὸ ποσὸν 1,443,998,301 γροσίων (ἐξ ὧν 511,789,633 διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν), ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 1,201,727,008 γρ. (ἐξ ὧν 485,665,383 γρ. διὰ τὴν Κων/πολιν), τὰ δὲ τελωνειακὰ εἰσοδήματα τῆς μὲν εἰσαγωγῆς 103,967,878 γρ.

τῆς δὲ εξαγωγῆς 10,815,543 γρ. καὶ μεταφραζόμενα εἰς φράγκα:

Εἰσαγωγή 332,119,609. Ἐξαγωγή 276,397,210
Δικαιώμ. Εἰσ. 23,912,611. Δικαιώμ. Ἐξ. 2,487,574

Ἴθου δὲ καὶ ἀναλυτικὸς πίναξ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ εξαγωγῆς κατὰ νομαρχίας (εἰς χιλιάδας γροσίων).

Νομαρχία	Ἐξαγωγή		Εἰσαγωγή	
	ἄξια	δικαιώμ.	ἄξια	δικαιώματα
Δουνάβεως	133,301.2	1,199.7	52,691.3	3,293.7
Σκόδρας	14,258.3	128.3	26,786.8	1,928.6
Βοσνίας	17,993.8	161.9	21,151.	1,522.8
Υεμένης	23,728.7	1,213.5	44,278.3	2,972.
Ἰκονίου	20,768.6	186.9	349.6	25.1
Ἐρζερούμης	20,554.4	185.	38,431.1	2,767.
Ἰωαννίνων	13,533.	121.7	21,724.9	1,564.1
Βηρυττοῦ	115,695.8	1,041.2	140,059.7	10,082.8
Ἄμισσῶ	58,815.	529.3	24,174.7	1,524.5
Βαγδάτιου	47,718.4	429.4	104,637.7	7,533.9
Ἀδριανουπόλεως	65,685.9	591.1	6,897.9	396.6
Λεζόδας	88.4	0.7	53,986.5	3,887.
Χαλεπίου	75,634.3	680.7	63,760.1	4,590.7
Θεσσαλονίκης	105,961.8	953.6	97,817.1	7,043.8
Τριπόλεως Βαρβ.	22,992.8	206.9	18,651.	1,342.8
Κρήτης	14,293.7	128.6	12,050.4	867.6
Περιοίκων	27,228.1	345.	83.2	6.
Προύσης	35,790.	322.	82.3	5.9
Σμύρνης	339,119.6	3,052.	210,614.4	15,064.2
Κωνστ/πόλεως	485,665.3	337.	511,789.6	36,748.8
Τὸ ὅλον	1,201,727.1	10,815.5	1,443,998.3	103,967.8

Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς εξαγωγῆς εἶναι κατὰ γενικὸν τρόπον ἐκφραζόμενα δημητριακοὶ καρποὶ, καπνὰ, μαλλία, ὄπιον, κόμμι, δέρματα, βάλσαξ, (ἀπὸ τοῦ 1860), ὀπώραι, οἶνοι, μέλι, κηρὸς, μαροκινὰ, τάπητες κτλ. Τὰ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς βιομηχανικὰ προϊόντα κτλ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ὑπάρχουσιν αἱ ἐξῆς γραμμαὶ: Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀδριανούπολιν 319 χιλιάμετρα, ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως εἰς Σαρέμβεϊ 243, διακλάδωσις Ὑαμπόλεως (ἀπὸ Τυρνόβου—Σείμενλή) 104, διακλάδωσις Δεδέαγατς (ἀπὸ Κούελη) 112. Γραμμὴ Θεσσαλονίκης ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης εἰς Σκόπεια 243 χλμ. ἀπὸ Σκοπείων εἰς Μητροβίτσαν 120. Γραμμὴ Βαγιαλούκας ἕως Νόβι 102. Ρουτσουκίου—Βάρνης 224. Κωνσταντίας—Τσερναβόδας. 63, τὸ ὅλον ἐν τῇ τῆς εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ: 1530 χλμ. Ἐν δὲ τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὑπάρχουσι δύο γραμμαὶ, ἐν Σμύρνη 231 χλμ. καὶ ἡ τῆς Νικομηδείας ἀπὸ Χαϊδάρ Πασσᾶ 43 χλμ. τὸ ὅλον ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ 274 χλμ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Κατὰ τὸ 1875 ὑπῆρχον ἐν Τουρκίᾳ 429 γραφεῖα τοῦ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου. Πλὴν δὲ τούτων καὶ αἱ ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις τῆς Αὐστρίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ρωσσίας Ἑλλάδος, Ἀγγλίας καὶ Αἰγύπτου διατηροῦσιν ἴδια ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἐν Κων/πόλει καὶ πρακτορεῖα ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Κατὰ τὸ 1875 ὑπῆρχον ἐν Τουρκίᾳ τηλεγραμ. γραμμαὶ 25,232 χλμ. καὶ σύρματα 48,650 χλμ. Τὰ δὲ τηλεγραφεῖα τοῦ κράτους ἦσαν 397 καὶ τῶν σιδηροδρόμων 47. Διεβιβάσθησαν δὲ δι' αὐτῶν κατὰ τὸ 1876 491,898 τηλεγραφήματα ἐντὸς τοῦ κράτους, 230,338 διεθνῆ καὶ 488,520 ἐπίσημα. Τὸ ὅλον 1,210,756 τηλεγραφήματα.

Πρόσοδοι (1876) 4,881,418 φράγκα.

Δαπάναι 3,959,396

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ.

Μολοντί μέχρις οὗ ἀποκατασταθῶσι ὀριστικῶς τὰ πράγματα καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου λάβῃ πλήρη ἐκτέλεσιν εἶναι δύσκολον νὰ δώσῃ τις ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς συνθήκης ταύτης ἐν Τουρκίᾳ γεωγραφικῶν ἀλλοιώσεων, παραθέτομεν οὐχ ἤττον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὰς ἐξῆς πληροφορίας, ἃς εὕρισκόμεν ἐν τινι γερμανικῇ ἐφημερίδι εἰς ἣν ἐκοινοποιήθησαν ὑπὸ εἰδικοῦ ἐπιστήμονος.— Διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἡ ἐπιφάνεια τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἀπὸ 6,517 τετρ. μιλίων ἠλαττώθη εἰς 3,867 μίλλια, ὃ δὲ πλη-

θυσμὸς αὐτῆς ἀπὸ 10 ἑκατομ. κατοίκων εἰς 6,500,000, συμπεριλαμβανομένης ἐν τῇ μενούσῃ χώρᾳ καὶ τῆς αὐτοδιοικήτου Ῥωμυλίας μὲ ἐπιφάνειαν 630 τ. μιλ. καὶ πληθυσμὸν ἑνὸς ἑκατομ. κατοίκων. Ἡ νέα ἡγεμονεία τῆς Βουλγαρίας ἔχει ἐπιφάνειαν 1,150 τετρ. μιλίων καὶ πληθυσμὸν 1 ἑκατομ. 700,000 κατοίκων, ἐν οἷς ὑπολογίζονται 680,000 (;) μουσουλμάνων, ἧτοι 40 τοῖς 0/0 τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ οἱ μουσουλμάνοι μειονοφηροῦσιν ἔτι μάλλον, ἀριθμοῦντες 270,000 μόνον ψυχῶν ἐντὸς τοῦ ἑκατομμυρίου. Ἡ Ῥουμανία, ἧτις ἐγένετο ἀνεξάρτητος, ἐνῶ πρότερον εἶχεν ἐπιφάνειαν 2,201 τετρ. μιλίων καὶ πληθυσμὸν 5,73,000 κατοίκων, ἠϋξήθη σήμερον εἰς 2,290 τ. μιλ. καὶ 5,110,000 κατοίκων. Ἀπώλεσε τὴν Βεσσαραβία ἔχουσαν 150 τετρ. μίλια καὶ 135,000 κατοίκους καὶ εἰς ἀντάλλαγμα ἔλαβε τὴν Δόβρουτζαν, ἔχουσαν περίπου 240 τετρ. μίλ. καὶ 175,000 κατοίκων. Ἡ Σερβία, ἧτις εἶχε πρὸ τοῦ πολέμου 873 τετρ. μίλια καὶ πληθυσμὸν 1,360,000 ψυχῶν, ἀπέκτησε σήμερον 993 τετρ. μίλια καὶ πληθυσμὸν 1,640,000 κατοίκων, λαβούσαν, 56 τ. μίλια καὶ 54,000 κατοίκων περιπλέον ἢ ὅτι ἐλάμβανε διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Ἐπὶ τέλος τὸ Μαυροβούνιον, ὅπερ εἶχεν ἐπιφάνειαν 78 τ. μιλ. καὶ πληθυσμὸν 170,000 κατοίκων, ἠϋξήθη σήμερον εἰς 158 τ. μίλια καὶ 220 χιλ. κατοίκων. Ἡ Αὐστρία καταλαμβάνει τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην μὲ ἐπιφάνειαν 980 τ. μιλ. καὶ πληθυσ. 1,250,000 κατοίκων, ἐξ ὧν 750,000 ὀρθόδοξοι, 120,000 καθολικοὶ καὶ 370,000 περίπου μουσουλμάνοι. Ἡ Ἑλλάς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς βερολινείου συνθήκης θελεῖ λάβει περὶ τὰ 200 μίλια ἐν Ἡπειροβεσσαλίᾳ μετὰ 300,000 κατοίκων, ὅταν, ἐνωσῆται, τὸ ζήτημα ἐξομαλυνθῇ. Ἡ δὲ Ῥωσσία λαμβάνει ἐν Ἀσίᾳ μὲν 600 τετρ. μίλια μετὰ πληθυσμοῦ 800,000 κατοίκων, ἐν Εὐρώπῃ δὲ τὴν Βεσσαραβίαν μετὰ τοῦ γνωστοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ τέλος ἡ Ἀγγλία λαμβάνει τὴν Κύπρον, ἔχουσαν ἐπιφάνειαν 173 τ. μίλια καὶ πληθυσμὸν 150 χιλιάδας περίπου κατοίκων. — Τὸ δὲ Ἀθήναϊον τοῦ Λονδίνου ὑπελόγιζεν ὅτι διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου αἱ ἄμεσοι κτήσεις τῆς Τουρκίας ἐν Εὐρώπῃ (ἐξαιρουμένης τῆς Ῥωμυλίας) περιορίζοντο εἰς 74 χιλ. τ. μίλια μετὰ 4,779 χιλ. κατοίκων, ἐξ ὧν 2521500 μουσουλμάνοι. Ἐκ δὲ τῆς ἀσιατικῆς Τουρκίας ἡ Ῥωσσία λαμβάνει ἐν Ἀρμενίᾳ 350,000 (μόνον) κατοίκων καὶ οὐχὶ 800,000, ὡς ὑπολογίζει τὸ προμνησθὲν γερμανικὸν φύλλον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Περὶ Τουρκίας Κεφάλαιον.

(1) Σελ. 70. Ἦδη κατὰ τὸ 1866 ὁ πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας ὑπελογίζετο εἰς 30 περίπου ἑκατομμύρια. Οὕτω κατ' ἀπογραφὴν τινα δημοσιευθεῖσαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν, τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς αὐτοκρατορίας (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑποτελῶν κρατῶν) ἠριθμεῖτο εἰς 42 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν 18 ἑκατομμύρια ἐν Εὐρώπῃ, 18 ἐν Ἀσίᾳ καὶ 6 ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ Σαλαχεδὼν ἐν ἑτέρᾳ ἀπογραφῇ δημοσιευθείσῃ ὑπ' αὐτὸ τὸ ἐπόμενον ἔτος (1867), ὑπελόγιζε τὸν πληθυσμὸν τῆς Τουρκίας, εἰς 40 ἑκατομμύρια, διανεμόμενα ὡς ἐξῆς: εὐρωπαϊκὴ Τουρκία μετὰ τῶν νήσων (πλὴν τῆς Κύπρου) 18,487,000. ἀσιατικὴ Τουρκία μετὰ τῆς Κύπρου, 16,463,000. Ἀφρικῇ 5,050,000. Ἰδιαιτέρως δὲ ὁ πληθυσμὸς τῶν ὑποτελῶν κρατῶν ὑπελογίζετο ὑπ' αὐτοῦ εἰς 9,300,000 ψυχῶν ἧτοι: Μολδο Βλαχίας 4 ἑκατομ. Σερβίας 1 ἑκατ. Αἰγύπτου 3 ἑκ. 350 χιλ. Τύνιδος 950 χιλ. εἰς τρόπον ὥστε ὁ πληθυσμὸς τῆς κυρίως Τουρκίας ἡλαττοῦτο εἰς 30 ἑκ. 700 χιλ. κατοίκων, διανεμομένων ὡς ἐξῆς: Ἐν Εὐρώπῃ, 13 ἑκ. 487 χιλ. ἐν Ἀσίᾳ, 16 ἑκ. 463 χιλ. καὶ ἐν Ἀφρικῇ 750 χιλ. Ἀλλὰ τελευταῖαι ἀπαριθμήσεις ἀνατρέπουσι τὴν ἀναλογίαν τοῦ Σαλαχεδὼν. Ἀξιοσημείωτον δὲ εἶναι ὅτι αἱ ἀπαριθμήσεις αὗται παριστῶσι τὸν πληθυσμὸν τῆς Τουρκίας ἐλαττωθέντα συγκριτικῶς πρὸς τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1845, ἂν ὑποθέσωμεν ταῦτα ἀκριβῆ. Πράγματι κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους ἐκείνου ὁ πληθυσμὸς τῆς Ῥωμυλίας καὶ τῶν νήσων ὑπελογίζετο εἰς 12 ἑκ. 340 χ. κατ. ἐξ ὧν 5 ἑκ. 975 χ. μουσουλμάνοι καὶ 6 ἑκ. 365 χ. χριστιανοί, ἐνῶ κατὰ νεωτέρας ἐπισήμους στατιστικὰς (μεταξὺ τοῦ 1871—1875) μόλις ἔφθανεν εἰς 11 ἑκατομμύρια καὶ κατ' ἀκρίβειαν 10,992, 026, ἐξ ὧν 4,828,416

μουσουλμάνοι καὶ 6, 163,610 μὴ μουσουλμάνοι, ἀμφότεροι διαιρούμενοι κατὰ τὸν ἐξῆς πίνακα.

Νομαρχίαι	Μουσουλμάνοι	μὴ Μουσουλμάνοι.
Ἀδριανουπόλεως	603,410	991,076
Δουνάβεως	1,055,650	1,535,466
Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβ.	649,044	613,444
Θεσσαλονίκης	249,656	248,314
Ἰωαννίνων (Ἠπ. Θεσ.)	501,498	935,202
Μοναστηρίου	795,986	611,610
Σκόδρας	476,000	224,000
Κωνσταντινουπόλεως	620,000	580,000
Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	4,620,944	5,739,082
Κρήτη	93,442	118,888
Ἄλλαι νῆσοι	114,360	305,640
Τῶν νήσων	207,472	424,528
Τὸ ὅλον	4,828,416	6,163,610

Κατὰ δὲ τοὺς κκ. Οὐβιτσίνη καὶ Πάβε δε Κουρτέλ (état présent de l'empire ottoman 1876) ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας δὲν ὑπερβαίνει τὰ 28,500 χιλ.

(2) Σελ. 71. « Ἡ ἐθνολογία τῶν χωρῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἐπινακογραφεῖτο ἕως τῆς χθὲς κατὰ τὴν λεγομένην ἐθνογραφικὴν μέθοδον. Ὡρίζετο δηλ. μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἀκριθείας ὁ πληθυσμὸς ἐκάστης φυλῆς. ὑπεδεικνύοντο δὲ ἐπὶ τοῦ πίνακος διὰ χρωμάτων καὶ γεωμετρικῶν σχημάτων τὰ ὑπ' αὐτῆς οἰκούμενα χωρία. Πρῶτον δοκίμιον ἐθνογραφικοῦ πίνακος τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐξέδωκε τῷ 1842 ὁ περιφανὴς Σάφαρικ, ὃν ἐκδιαλειμμάτων ἐμιμήσαντο ὁ Ἀμιβουέ, ὁ Λεζαν καὶ ὁ Κέιπερτ, ἄχρις οὗ τῷ 1877 καὶ 1878 ἀλλεπάλληλοι ἐδημοσιεύθησαν οἱ πίνακες τοῦ Συμβέ, τοῦ Βιαγκῶνη, τοῦ Σταμφόρδ τοῦ Τεπλδρ, τοῦ Σάξ, καὶ νέα ἐκδοσις τοῦ Κέιπερτ. Τὰ πονήματα ταῦτα δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς ἀλληλα, προεκάλεσαν δὲ δριμυτάτας ἀμοιβαίας ἐπικρίσεις. Μετὰ 35 ἐτῶν μελέτας ἡ ἐθνογραφία τῆς Τουρκίας δὲν ἤκριβώθη τοσοῦτον, ὥστε νὰ δώσῃ κῦρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς στατιστικῆς. Τὸ ἐθνολογικὸν σύστημα ἀπαιτεῖ ἐν πρώτοις ἀκριθεῖ ἀπογραφὴν τῶν διαφόρων φυλῶν, ἧτις ἐν Τουρκίᾳ εἶναι ἀδύνατος. Ὁ νεώτατος τῆς Βουλγαρίας ἱστοριογράφος Γίρεσεκ ἀπεφάνητο, ὅτι οἱ Βούλγαροι

ταλατεύονται μεταξύ 2 καὶ 7 ἑκατομμυρίων! Κατὰ τὸν Βενελίν (1838) συμποσοῦνται οἱ Βούλγαροι εἰς 2,545,000· κατὰ τὸν Βουέ (1847) εἰς 4,500,000· κατὰ τὸν Σάφαρικ (1842) εἰς 3 ἑκατομ. 587,000· κατὰ τοὺς Τούρκους (1844) εἰς 4 ἑκατομ. κατὰ τὸν Γιαξίτις (1874) εἰς 2 ἑκατομ. μόνον· κατὰ τὸν Βογορόφ (1851) εἰς 500,000· κατὰ τὸν Γρουγέρ, Βραδάσκαν, Κάνιτις εἰς 5 ἑκατομμ. κατὰ τὸν Βουδίλοβιτις εἰς 5,123,952· κατὰ τινὰς δὲ βουλγαρικὰς ἐκθέσεις εἰς 6,620,000 καὶ δὴ καὶ εἰς 7 ἑκατομμύρια. Καὶ ἀκριθεῖς δὲ ἂν ἦσαν αἱ πολιτικαὶ ἀπογραφαί, ἀνυπέρβλητα προσκόμματα θὰ παρενέβαλλον ἐτέρα περιπτώσεις, ὅτι οἱ Ἀνατολιῖται λαλοῦσι πάσας σχεδὸν τὰς γλώσσας καὶ τὰς διαλέκτους τῶν ἐκεῖ διαφόρων φυλῶν. Ἐν τῇ νοτίῳ Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ λ. χ. πάσαι τῆς κοινωνίας αἱ τάξεις λαλοῦσιν ἑλληνιστὶ ἅμα καὶ βουλγαριστὶ. Βάσις λοιπὸν τῆς ἀπογραφῆς δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἡ τῶν γλωσσῶν διαφορὰ.

Ἐπάρχουσι καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν διγλώσσων λαῶν Οἱ κάτοικοι τῆς βορείου Θράκης καὶ Μακεδονίας ἔχουσι ἀναμφίβητον ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν οἰκόντων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Δουνάβεως. Τούτων καὶ ὁ πρίγκηψ Γορτσακῶφ ἐμνημόνευσεν ὡς τῶν εὐφυστέρων καὶ δραστηριωτέρων τοῦ βουλγαρικῶ ἔθνους. Ἐχουσι δὲ τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὴν ζωηρότητα τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος, καθ' ὅσον αἱ ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ βουλγαρικαὶ ἀποικίαι ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖν ἑαυτὰς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἑλληνισμὸν, ἔπαθον τὴν ἀντίστροφον ἐπίδρασιν· οὕτω δὴ προέκυψε λαὸς, ὅστις δὲν ἐξηλληνίσθη μὲν παντάπασιν, διαφέρει δὲ τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ Αἴμου ἐκσλαβισθέντων Βουλγάρων. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας οὐδαμῶς ἐπενόει νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς· ἑκαυχᾶτο μάλιστα, ὅτι ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος καὶ ἐλάλει μόνον τὴν ἑλληνικὴν. Μόλις πρὸ 40 ἐτῶν ἐμνήσθη τῆς καταγωγῆς του, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ ὑπέξελθῃ ἐαυτὸν τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας καὶ ἐνωθῇ τοῖς παλαιοῖς ἀδελφοῖς, τοῖς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Δουνάβεως. Ἡ περίπτωσις αὕτη καὶ τὰ φυσικὰ ὄρια τῆς Βουλγαρίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας θὰ ἐξήρκουν νὰ ἐπιλύσωσι τὸ δυσχερὲς ζήτημα περὶ τῶν ὁρίων τῆς σλαβικῆς φυλῆς.

Ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα πολλαχοῦ τῆς Ἀνατολῆς δὲν εἶναι ἀσφαλῆς ὁδηγὸς εἰς τὴν διαλογὴν τῶν φυλῶν, ἐπιλείπεται ἡ ἐκλογή. Γοιαύτη μέθοδος θὰ εἶχεν ἀξίαν ἀληθῆ, ἐὰν προέκειτο νὰ γείνη αἴρεσις ἐκ δύο κρατῶν, προσφερόντων τὴν αὐτὴν δημόσιαν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν τάξιν. Προσκαλούμενοι ὅμως οἱ ὑπῆκοι τῆς Τουρκίας νὰ ποιήσωσιν

αἴρεσιν ὀθωμανικῆς ἢ οἰαςδήποτε ἄλλης χριστιανικῆς κυβερνήσεως, θὰ προστίμων βεβαίως τὴν χριστιανικὴν. Ἡ αἴρεσις ἐπομένως δὲν θὰ ἦτο ἀσφαλὲς τεκμήριον τῆς ἐθνολογικῆς ἐπιστήμης· θὰ ἐπηύξανε δὲ τὰς κραυγὰς τοῦ ἀπελισμοῦ τῶν δυστυχῶν τούτων λαῶν.

Οἱ ἐθνογραφικοὶ πίνακες περὶ πλέον συγχέουσιν ἐνίοτε θρησκευάματα καὶ φυλάς. Αἱ κατὰ τὴν νῦν πεντηκονταετηρίδα ἀκριβεῖς μελέται περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ αἱ περιπέτειαι τῆς κυριαρχίας του πρὸς δυσμὰς τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Αἰγαίου ἀπέδειξαν ἀναμφισβητήτως, ὅτι Τοῦρκοι ἐν Εὐρώπῃ δὲν ὑπάρχουσιν. Οἱ ἐνταῦθα μουσουλμάνοι εἶναι ἐξωμόται σλάβοι, ἀλβανοὶ ἢ Ἕλληνες. Βιασθέντες νὰ ἀρνηθῶσι τὸ πάτριον θρησκεῦμα, ἐτήρησαν τὴν γλῶσσάν των· πολλοὶ μάλιστα ἀγνοοῦσι παντάπασιν τὴν τουρκικὴν. Ἐν Μακεδονίᾳ, Ἡπείρῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Κρήτῃ, ὑπάρχουσι πάμπολλοι μουσουλμάνοι, λαλοῦντες μόνον ἑλληνιστί. Κατὰ τοὺς ἐθνογραφικοὺς πίνακας, οἱ σλάβοι ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τουρκικὴν ἤτοι τὴν φιννοουραλικὴν φυλὴν, πρὸς ἣν οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι κοινὸν ἢ τὴν ἐπιβεβλημένην αὐτοῖς θρησκείαν. Ἴσως εἴπη τις ὅτι συνεταύτισαν τὰ συμφορόντα των πρὸς τὰ τῆς ἐπικρατούσης φυλῆς καὶ ἤκιστα συμπαθοῦσι πρὸς τοὺς βαγμάδας. Τοῦτο ἀληθεύει ἐν τῇ νῦν καταστάσει τῶν πραγμάτων. Ὅταν ὅμως ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐγκαινισθῇ πραγματικὴ ἰσότης κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ, τὰ ἀμοιβαῖα μίσση οὐδένα θὰ ἔχωσι λόγον ὑπάρξεως.

Τελευταῖον οἱ ἐθνογραφικοὶ πίνακες ἀμοιροῦσι τεχνικῶν μέσων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδίου προγράμματος. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ εἶναι τοσοῦτον περιπεπλεγμένοι ἀλλήλοις πρὸς νότον, ὥστε δι' οὐδενὸς συνδυασμοῦ χρωμάτων ἢ σχημάτων δύναται νὰ δώσῃ σαφῆ ἰδέαν τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν δύο μερίδων τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ αὐτὸ ῥητέον περὶ Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν ἐνιαχοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου. Οἱ ἐπιχειροῦντες νὰ τοὺς διαχωρίσωσιν ματαιοπονοῦσιν, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐκδοθέντες ἐθνογραφικοὶ πίνακες τῆς Τουρκίας.

Δὲν ὑπάρχει ἄρα γε ἄλλο μέσον πρὸς ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν; Κατάλληλος θὰ ἦτο ἡ μέθοδος ἡ ἐθνοκρατικὴ, ἡ διακρίνουσα τὰς χώρας τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης διὰ διαιρέσεων ἢ συμπλεγμάτων φυλῶν, καὶ, ὅσον εἶναι ἐφικτὸν, διὰ φυσικῶν ὄριων, δι' ἱστορικῶν ἀξιώσεων, δι' ἀρχαιοπαράδοτων συγγενειῶν, χορηγοῦσα δὲ ἐν μόνον χρῶμα εἰς ἐκάστην διαίρεσιν ἢ συμπλεγμα. Τὸ ἐν μόνον χρῶμα δὲν σημαίνει ὅτι τὰ συστατικὰ μέρη παντὸς τμήματος οἰκοῦνται μόνον ὑπὸ

μίας ἐνιαίας φυλῆς· ὑπεμφάνει δὲ ἀπλῶς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκάστοτε φυλὴν. Ἡ Ρωμανία λ. γ. ἡ μετημβρινὸν ὄριον ἔχουσα τὸν Δούναβιν, σημειοῦται δι' ἐνιαίου χρώματος, διότι, παρὰ πάσας τὰς ἑλληνικὰς καὶ βουλγαρικὰς ἀποικίας, μία ἐνθάδε εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα φυλὴ. Ἡ ἀπὸ Δουναβείως μέχρι τοῦ Αἴμου Βουλγαρία σημειοῦται δι' ἑτέρου χρώματος ἐνιαίου· αἱ ἄκται τοῦ Εὐξείνου οἰκοῦνται ὑπὸ Ἑλλήνων· ἀλλ' ἡ μεγίστη τοῦ πληθυσμοῦ μερὶς σύγκειται ἐκ Βουλγάρων. Ἐν μόνον συμπλεγμα ἀπαρτίζουσι Σερβία, Βοσνία, Ἐρζεγοβίνα καὶ Μαυροβούνιον, ὧν οἱ κάτοικοι ἀνήκουσιν ἅπαντες εἰς τὴν σερβικὴν φυλὴν, ἐν ᾧ οἱ Βούλγαροι εἶναι κρῆμα φυλῆς φιννοουραλικῆς μετὰ διαφόρων ἄλλων λαῶν, οἰκοῦντων ἤδη ἐν τῇ Κάτω Μοισίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βουλγαρικῆς κατακτήσεως. Ἴδιον τμήμα ἀποτελεῖ ἡ Ἀλβανία. Αἱ γῶραι ἀπὸ τοῦ Αἴμου τοῦ Σκάρδου, τοῦ Σκουμπῆ μέχρι τοῦ Ταϊνάρου, αἱ ἰόνιοι νῆσοι, πᾶσαι αἱ ἄλλαι νῆσοι μικραὶ καὶ μεγάλαι ἐν τῷ Αἰγαίῳ, πρὸς νότον τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἀπέναντι τῆς Μ. Ἀσίας ἀποτελοῦσιν ἐν μόνον συμπλεγμα, διότι χωρίζονται ἀπὸ τῶν σλαβικῶν χωρῶν διὰ τοῦ Αἴμου καὶ τοῦ Σκάρδου. Ἐτήρησαν τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα οὐ μόνον ἐν τῷ ἑλληνικῷ βασιλείῳ καὶ τοῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου, ἀλλ' ἐν Ἡπείρῳ, Θεσσαλίᾳ, Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ὑπάρχουσι μὲν ἐνθάδε καὶ Βούλγαροι καὶ Κουτσόβλαχοι καὶ Ἀλβανοὶ· ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὅμως ἐπικρατεῖ κατὰ τὸν πληθυσμὸν, τὴν διάλεκτον, τὴν εὐφυίαν τὴν ἐμπορικὴν, ναυτικὴν, βιομηχανικὴν ἐνέργειαν καὶ κατὰ πάντα ὅσα νομίζονται ἀληθεῖς χαρακτῆρες ζωηρᾶς ἐθνικότητος. Ἴσως εἴπη τις, ὅτι Θράκη καὶ Μακεδονία δὲν πρέπει νὰ καταλεθῶσιν εἰς τὰς χώρας τὰς ἑλληνικὰς· Κατὰ τινὰς πίνακας καὶ ἐνθάδε φαίνονται πολεμιώτεροι οἱ Βούλγαροι. Ἀλλὰ τίνας πίστεως εἶναι ἄξιοι συγγραφεῖς, λέγοντες ὅτι ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς ταλαντεύεται ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἑπτά ἑκατομμύρια; Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῆς Πύλης, ἐπικρατεῖ ἐνθάδε τὸ στοιχεῖον τὸ μουσουλμανικόν· κατὰ δὲ τὰς τοῦ πατριαρχείου τὸ ἑλληνικόν. Δυσέμετος μὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τρεῖς λόγοι ὅμως ὑποστηρίζουσι τὸν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πίνακος συνδυασμὸν. Τὰ φυσικὰ σύνορα καὶ ἰδίως ὁ Αἴμος· τὰ ἀνέκαθεν τηρηθέντα ἑλληνικὰ ὀνόματα, παρὰ πάσας τὰς εἰσβολὰς τῶν Βουλγάρων· ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ὅστις οὐσιωδῶς ἠλλοίωσε καὶ τοὺς ἐπήλυδας.

Ἐτέρα ἀντίρρησις πιθανὸν νὰ γίνῃ περὶ Ἀλβανίας, ἔνθα τὸ ἑλληνικὸν χρῶμα προβαίνει μέχρι τοῦ ποταμοῦ Σκουμπῆ, ἐνῶ κατὰ τινὰς δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβῇ τὰ Κεραύνια ὄρη ἢ τὸν Αὐλῶνα. Τῆς Ἀλβανίας ὅμως ἀκριβῶς γνωστὰ εἶναι μόνον τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορα,

τὰ μέγροι τῶν Μαύρων Ὀρέων καθήκοντα, οὐχὶ τὰ μεσημβρινά. Ἄλ-
θανοὶ ἀνευρίσκονται μέχρι τῆς Ἡπείρου, λαλοῦντες ἑλληνιστὶ μάλ-
λον ἢ ἄλθανιστὶ, καὶ τοσοῦτον συνταυτισθέντες πρὸς τὴν ἑλληνικὴν
ἐθνικότητα, ὥστε κατὰ τὸ 1821 παρέσχον τοὺς ἀρίστους καὶ περι-
φανεστάτους τῶν ὀπλαρχηγῶν. Οἱ ἥρωες τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Με-
σολογγίου, οἱ Βοτσαράοι, οἱ Τσαβελλαῖοι καὶ οἱ Βεΐκοι ἀνῆκον εἰς
τὴν ἄλθανικὴν φυλὴν. Τοῦ κινήματος τούτου δὲν συμμετέσχον οἱ ἐγ-
χώριοι τῆς λεγομένης μέσης Ἀλθανίας· ἔχουσι ὅμως καὶ οὗτοι σπου-
δαιστάτην πρὸς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον συγγένειαν, χρονολογουμένην
ἀπὸ τοῦ 14 αἰῶνος. Ἀπὸ τῆς μέσης Ἀλθανίας ἐξῆλθε μετὰνάστασις,
κατακλύσασα πρῶτον τὴν Θεσσαλίαν, καταβάσας εἰς τὴν κυρίως ἀ-
νατολικὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπολύξασα εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας. Ὁ Μια-
ούλης, ὁ Σαχτούρης, ὁ Κολανδρόυτσος καὶ οἱ διαπρέψαντες ἄλλοι
ἐν ταῖς ναυμαχίαις τῆς Σάμου, τοῦ Καφηρέως, τοῦ ἀργολικοῦ κόλ-
που, εἶλκον τὸ γένος ἐκ τῶν περιχώρων τοῦ Βερατίου καὶ τοῦ πο-
ταμοῦ Σκουμπῆ. Οἱ Ἄλθανοὶ διεδραμάτισαν πρόσωπον ἱστορικόν, ἀφ'
οὗ ἐδέξαντο πολιτισμὸν, σημαίαν καὶ ὄνομα ἑλληνικόν. Μεμονωμένοι
εἶναι οἱ πρὸς βορρᾶν καθολικοὶ καὶ οἱ δεξιόθεν τοῦ Σκουμπῆ Μουσουλ-
μάνοι. Ὁσαύτως δὲν ἐσημειώθησαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ πέναντι οἱ Κου-
τσόβλαχοι, διεσπαρμένοι ὄντες πανταχοῦ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἀλλ'
οὐδαμοῦ ἀπαρτίζοντες συμπαγῆ πληθυσμὸν, ἄξιον ἐθνογραφικῆς προ-
σοχῆς. Οὐδέποτε οἱ Κουτσόβλαχοι διασχρίσθησαν, ὅτι ἀποτελοῦσιν
ἰδίαν ἐθνικότητα ἢ ἔχουσι ἰδίαν πολιτικὴν ὑπαρξιν. Ἡ γλώσσά
των εἶναι πτωχοτέρα τῆς ἄλθανικῆς καὶ ἄμοιρος ἀλφαβήτου· γράφου-
σιν ἑλληνιστὶ καὶ λαλοῦσιν ἑλληνιστὶ· δὲν ἀποκλίνουναι πρὸς τοὺς
Ῥωμάνους· διέπρεψαν δὲ ἐξ αὐτῶν ὅσοι ἔλαβον τὴν προστασίαν τοῦ
ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ὁ Χατζῆ Πέτρος λ. χ., ὁ Κωλέττης, ὁ Σίνας.
Κουτσόβλαχος εἶναι εἰς τῶν καθηγητῶν ἐν Ἀθήναις... Ἡ χριστια-
νικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀνατολῆς θὰ στηριχθῆ εἰς Ἑλληνας καὶ εἰς
Σλάβους, ἄλλως δὲ αἱ δυσχερεῖαι θὰ πολλαπλασιασθῶσι. Τούτοις προ-
σθετέον τὸ ἄλθανικὸν στοιχεῖον δι' ὅσους ἐκ τῶν Ἀλθανῶν οὐδεμίαν ἔ-
χουσι πρὸς τοὺς Ἑλληνας συγγένειαν. Ἡ ἐθνοκρατικὴ μέθοδος τὰ
μέγιστα συμβάλλεται εἰς ἐπιεικῆ λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος».

(3) Σελ. 72 Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Τουρκίας, τὸν ὅσον
ἀριθμοῦσιν εἰς 28 ἐκ. 500 χιλ. οἱ κκ. Οὐβιτσίνη καὶ Παβέ δε Κουρ-
τέλ (ἐνθα ἄνωτέρω), ὑπολογίζουσι 13 ἐκ. 500 χιλ. ὡς ἀνήκοντα εἰς
τὴν κρατοῦσαν φυλὴν, «οἱ δὲ λοιποὶ, λέγουσι, παριστῶσι ποικίλον
κρᾶμα λαῶν διαφόρου καταγωγῆς καὶ γλώσσης», τὸ ὅσον ὁμοῦ

μετὰ τῶν ὀθωμανῶν διαιροῦσιν εἰς 7 κυριωτέρους ὁμίλους ἦτοι 1)
τουρκικόν. 2) ἑλληνολατινικόν. 3) σλαυικόν. 4) καυκασικόν. 5)
Ἰνδικόν. 6) περσικόν (ἐνῶ συμπεριλαμβάνουσι καὶ τοὺς Ἀρμε-
νίους) καὶ 7) σημιτικόν. Περιεργείας χάριν παραθέτομεν τὴν διαί-
ρεσιν, ἣν ποιοῦσιν τῶν ὁμίλων τούτων κατὰ φυλὴν, καὶ θρησκευάμα-
τα, μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ὑπολογισμῶν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. καίπερ
ἀδυνατοῦντες νὰ ἐξελέγξωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν :

Α'.

ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ.

Ἄμιλος τουρκικὸς	{ Ὄθωμανοὶ Τουρκομάνοι Γάταροι	13,500,000 300,000 220,000
Ἄμιλος ἑλληνο-λατ.	{ Ἑλληνας Ἑλληνόβλαχοι Ἄλθανοὶ	2,100,000 220,000 1,200,000
Ἄμιλος σλαυικὸς	{ Σερβο-χρῶαται Βούλγαροι Κοζάκοι Λιποβάνοι	1,500,000 3,000,000 32,000 18,000
Ἄμιλος καυκασικῶν.	{ Κιρκάσιοι Λαζοὶ	1,000,000 20,000
Ἄμιλος ἰνδικὸς	{ Ἀβίγγανοι	212,000
Ἄμιλος περσικὸς	{ Ἀρμένιοι Κοῦρδοι Δροῦσοι, Ματουάλοι κλπ.	2,500,000 1,000,000 120,000
Σημιταὶ	{ Ἰουδαῖοι Ἀραβες Χαλδαῖοι Συρο-μαρωνῖται	158,000 1,000,000 160,000 293,000
1,611,000		
		28,553,000

B.

ΚΑΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ.

	Όθωμανοί	13,500,000	
	Τάταροι	220,000	
	Τουρκομάνοι	300,000	
Σουνίται 18,578,000	Άλβανοί	1,050,000	
	Σερβο-κροάται	448,000	
	Βούλγαροι	60,000	
	Κιρκάσιοι	1,000,000	
	Κοΰρδοι	1,000,000	
Μουσουλμάνοι 48,938,000	Άραβες	4,000,000	
	Περσικῶν αἰρέσεων: Δροῦσοι, Μετουάλοι κλπ. (α)	420,000	
	Μικτοί: Ἀθίγγανοι κλπ.	240,000	
Ἑλλήν. Ἀνατολ. Ἐκκλησία 3,225,000	Ἑλληγες	2,035,000	
	Ἄλβανοί	50,000	
	Ἑλληνοβλάχοι	220,000	
	Σερβο-κροάται	870,000	
	Κοζάκοι Δόδρουτζας	9,000	
	Παλαιοχριστιανοί (β)	44,000	
Βουλγαρική Ἐκκλησία:	Βούλγαροι	2,920,000	
Ἀρμενική Ἐκκλησία:	Ἀρμένιοι	2,450,000	
Ἐκκλησία Νεστοριανῆ:	Χαλδαῖοι	430,000	
Ἰακωβιτῶν:	Σύριοι	65,000	
Χριστιανοί 49,465,000	Γραικοὶ οὐνῖται (γ)	63,000	
	Ἀρμενοκαθολικοὶ	45,000	
	Βουλγαροκαθολικ.	2,000	
	Ἐκκλ. Καθολικὴ 670,000	Χαλδαϊκαθολικοὶ	30,000
		Σύριοι καθολικοὶ	8,000
		Μαρωνῖται	220,000
		Λατῖνοι (δ)	302,000
Ἐκκλ. Προτεσταντικῆ:	Ἀρμένιοι	5,000	
Ἰσραηλῖται		450,000	
		28,553,000	

(α) Τὰς παραπομπὰς τοῦ πίνακος ἴδε ἐν ὑποσημ. τῆς κατόπιν σελίδος 401).

ΚΡΑΤΗ ΥΠΟΤΕΛΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ Αἴγυπτος (θεωρουμένη ὁμοῦ μετὰ τῶν μεσογείων κτήσεων αὐτῆς) κεῖται μεταξύ τῶν 10^ο—32^ο β. πλ. καὶ 22^ο—40^ο ἄν. μ. Ἡ δὲ μέση θερμοκρασία αὐτῆς εἶναι ἐν Καΐρῳ μὲν 20^ο, ἐν Νουβίᾳ δὲ ποικίλλει μεταξύ 15^ο καὶ 16^ο.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν χωρῶν ἐφ' ὧν ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τοῦ Χεδίβου ἀπὸ τῶν κατακτήσεων τοῦ 1874 καὶ 1875 εἶναι σχεδὸν ἀπροσδιόριστος, οὐχ' ἦσαν ὑπελογίζεσθαι ἕως 2.251,630 τ. γλμ. ἴση περίπου πρὸς τὴν τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, τῆς ὁποίας ἔχει καὶ τὸν πληθυσμὸν, ὅστις ὑπολογίζεται εἰς 17 ἑκατομμύρια περίπου κατοίκων, κατὰ τὴν ἐξῆς διαίρεσιν.

Ἡ κυρίως Αἴγυπτος (1872)	550,630 τ. γλμ.	5,252,000 κατ.
Νουβία	864,500	4,000,000
Σουδάν (Δαρφούρ καὶ Χαράρ)	836,500	10,670,000
Τὸ ὅλον	2,251,630	16,922,000

Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς κυρίως Αἰγύπτου διαίρεται ὡς ἐξῆς:

Τῆ 11 μαρτίου 1872	Ἰθαγενεῖς	Ξένοι	Τὸ ὅλον
Καῖρον καὶ διαφ. λιμένες,	569,047	74,216	643,263
Κάτω Αἴγυπτος	2,637,536	4,480	2,642,016
Μέση Αἴγυπτος	604,774	4,000	1,966,478
Ἄνω Αἴγυπτος	1360,704		
	5,172,061	79,696	5,251,757

(α) Δροῦσοι, 56 χιλ. — Μετουάλοι, 30 χιλ. — Ἀναριανοί, 12 χιλ. — Γεζιδῆ, 18 χιλ. — Ἰσμαηλῖται, 4 χιλ.

(β) Κοζάκοι τοῦ Μηγαλιτισοῦ καὶ τοῦ Ἄλως, 23 χιλ. — Αιποβάνοι, 18 χιλ. (γ) Οἱ Μελχῖται. (δ) Σερβο κροάται, 182 χιλ. — Ἄλβανοί, 100 χιλ. (ε) — Βούλγαροι, τοῦ βρωμαϊκοῦ δόγματος, 18 χιλ. — Χαλεπηνοὶ καὶ Ἑλληγες τῶν νήσων, 2 χιλ. (ε).

Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ξένων 34,000 ἦσαν Ἕλληνες, 17 χιλ. Γάλλοι, 13906 Ἴταλοι, 6300 Αὐστριακοὶ, 6 χιλ. Ἀγγλοὶ, 1100 Γερμανοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλων ἐθνικοτήτων. — Ὀθρησκεία ἐπικρατοῦσα μουσουλμανική, ἡ δὲ τῶν ξένων κατὰ τὴν ἐθνικότητα, εἰς ἣν ἀνήκουσι.

Αἱ κυριώτεραι πόλεις εἰσὶ: Καΐρον (πρωτεύουσα) μὲ πληθυσμὸν 349,883 κατοίκων (ἐξ ὧν 19120 ξένοι). Ἀλεξάνδρεια, 212,034 (47,316 ξένοι). Δαμιάττη, 29,383. Ροζέττη, 15 χιλ. Σουέζ, 13,498 (2,400 ξένοι). Πόρτ-Σαΐδ, 8,671 (4,210 ξένοι). Τάντα, 60 χιλ. Ζαγατζίκ, 38—40 χιλ. Σιούτ, 27,470. Δαμανπούρ, 25 χιλ. Μανσούρα, 16,170.

Ὅψεις. Ἐν τῇ Ἐρήμῳ τῆς Λιβύης, ἡ Φαραρράχ, ἔχουσα ἐπιφανεῖαν 3,300 τ. χιλμ. καὶ 3345 κατοίκους. Βαχαριέ, ἐπιφ. 868 τ. χιλμ. 2410 κατ. Δασέ, 60 χιλμ. 20 χιλ. κατ. Σιαρζέχ 8,36 χιλμ. 3740 κατ. Σισκάχ, 16 χιλμ. 5600 χ.

Ὀικονομικὴ κατάστασις. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1876—77, αἱ μὲν πρόσδοι ὑπελογίσθησαν εἰς 274 ἑκατομμύρια 104,090 φράγκα, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 273,688,330. Τὸ δημόσιον χρέος ἀνέβαινεν εἰς χρέος πάγιον: 2,489,422,000 φράγκα καὶ χρέος κυμαινόμενον 3,257,093,060 φράγκα, τὸ ὅλον: 5,746,515,060, τὸ δὲ ἰδιαιτέρον χρέος τοῦ οἴκου τοῦ Χεδίβου εἰς 1,158,275,300 φρ. Ἄλλ' ἐπειδὴ μεθ' ὅλον τὸ φαινόμενον περίσσευμα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Αἰγύπτου ἐκρίθη ἐπισημῶς, ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας ἐπεχείρησεν δι' ἐπιτρόπων αὐτῆς τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς καὶ μετὰ διάφορα ἡμιτελῆ πειράματα, ἧτοι τὴν ἐνοποίησην ἐκκρεμῶν τινῶν δανείων καὶ τοῦ κυμαινόμενου χρέους (7 Μαΐου 1876) τὸν σχηματισμὸν ἐιδικοῦ ταμείου τοῦ δημοσίου χρέους πρὸς εἰσπραξίν τῶν ὀρισθεῶν, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεωλυσιῶν, προσόδων, τὴν σύστασιν ἀνωτέρου συμβουλίου τῶν οἰκονομικῶν κλπ. κλπ. κατελήξαν τελευταῖον εἰς ῥιζικὴν ἀναδιοργάνωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χεδίβης παρητήθη τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ περιουσίας ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας κατέστη ἀνεξάρτητος καὶ ἀνετέθη εἰς χεῖρας τῶν Εὐρωπαίων, διορισθέντος ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἀγγλοῦ Βίλσονος, ὁρίσθη δὲ καὶ τῷ Χεδίβῃ κεκκωνισμένη ἡγεμονικὴ ἐπιχορήγησις.

Στρατιωτικὴ δύναμις. Ὁ στρατὸς τῆς Αἰγύπτου,

σχηματιζόμενος ἐξ ἐθελοντῶν καὶ διακληρώσεως, σύγκειται ἐκ τακτικοῦ καὶ ἀτάκτου. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὁ τακτικὸς στρατὸς ἀριθμεῖ 22,500 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 13,000 πεζικοῦ, 3,500 ἵππικοῦ, 1,500 πυροβολικοῦ (μετὰ 15 τηλεβόλων), 1,500 μηχανικοῦ καὶ 3,000 μῦροι τοῦ Σουδάν. Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου 53,700 στρατιώτας, δυνάμενος νὰ φθάσῃ ἐν ἀνάγκῃ μέχρι 100,000 ἀνδρῶν.

Ὁ στόλος τοῦ κράτους περιλαμβάνει 3 θαλαμηγὰ, 4 κανονιοφόρα, 1 ἀγγελιοφόρον καὶ 2 κανονιοφόρους λέμβους.

Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ 600 πλοῖα χωρητικότητος 62,000 τόνων, ἐν οἷς καὶ 38 ἀτμόπλοια 29,000 τόνων.

Ἐμπορίου. Εἰσαγωγὴ 145 ἐκ. φρ. Ἐξαγωγὴ 340 ἑκατομ. φρ. Ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1872 ἡ ἐξαγωγὴ ὑπερεπενταπλασιάσθη κατὰ τὴν ἐξῆς ἀνωστῶν αὐξήσιν: Τῷ 1855 ἀνῆλθεν εἰς 275 ἑκατομ. αἰγυπτιακῶν γρασίων: τῷ 1862 εἰς 506 ἑκατομ. τῷ 1869 εἰς 1,623 ἑκατομμύρια: τῷ 1870 εἰς 1,028 ἑκατομ. τῷ 1871 εἰς 1,201 ἑκατομ. καὶ τῷ 1872 εἰς 1,472 ἑκατομ. Τὸ μεγαλύτερον ἐμπόριον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐνεργεῖται μετὰ τῆς Ἀγγλίας, κατόπιν ἔρχεται ἡ Τουρκία (μετὰ τῆς Συρίας) εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἡ Γαλλία εἰς τὴν ἐξαγωγὴν καὶ εἶτα κατὰ σειρὰν ἡ Γαλλία, Ἰταλία, Βαρβαρία, Βελγικὴ, Πρωσία κλπ. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι ὁ βάμβαξ καὶ βαμβακόσποροι, σιτηρὰ, σίτοι Τουρκίας, κουνκία, ζάχαρις κόμμι κλπ. Τὰ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς βιομηχανικὰ προϊόντα.

Σιδηρόδρομοι ὑπάρχουσι (1877) ἐκτάσεως 1763 χιλμ. συνδέοντες τὰς κυριώτερας πόλεις καὶ ἀποβάθρας. Πάντες οὗτοι οἱ σιδηρόδρομοι, ἐκτὸς 8 χιλμ. ἀνηκόντων εἰς ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ κράτους.

Ταχυδρομεῖα. Πλὴν τῶν αἰγυπτιακῶν ὑπάρχουσι καὶ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς αὐστριακῆς, ἰταλικῆς, καὶ ἐλληνικῆς διευθύνσεως. Κατὰ τὸ 1872 διεβιβάσθησαν ὑπὸ τῶν αἰγυπτιακῶν ταχυδρομείων 1,696,357 ἐπιστολαὶ καὶ 378,957 ἔφημερίδες.

Τηλέγραφοι. Μῆκος τῶν γραμμῶν (1876) 6550 χιλμ. καὶ τῶν συρμάτων 13900 χιλμ.

Ἡ διώρυξ, ἧτις καίτοι εὐρισκομένη ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ ἐδάφει, ἀνήκει εἰς ἑταιρίαν ἀνεξάρτητον, ἔχει μῆκος 160 χιλμ. πλάτος 58 ἕως 100 μέτρων κατὰ μέρη εἰς τὴν ἐπιφανείαν καὶ 22 μέτρων ἐν τῷ πυθμένι. βῆθος δὲ 8 μέτρων. Τὸ καθαρὸν αὐτῆς κέρδος εἶναι 13,484,268 φρ.

ΤΥΝΙΣ.

Αἱ περὶ τῆς Τύνιδος καταστατικαὶ πληροφoρῖαι εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀκριβεῖς καὶ γενικαί. Ἡ κατ' ὄνομα μόνον ὑποτελὴς τῇ Τουρκίᾳ ἡγεμονεῖα κείται μεταξύ τῶν 32°—37° βορείου πλάτους καὶ 6°—9° ἀνατολικῷ μῆκους, ἡ δὲ μέση θερμοκρασία ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῆς εἶναι 16°. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ὑπολογίζεται εἰς 118,400 τ. γλμ. καὶ ὁ πληθυσμὸς μέχρι 2 ἑκατομ. κατοίκων (κατ' ἄλλους δὲ μόνον 1 ἑκατομ. 200 χιλ.) ἐξ ὧν 45, χιλ. Ἰσραηλιῖται, 25,400 καθολικοὶ καὶ 100 προτεστάνται, ὁ δὲ λοιπὸς πληθυσμὸς μουσουλμανικός. — Ἡ πρωτεύουσα Τύνις ἔχει πληθυσμὸν 155 χιλ. ψυχῶν, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων πόλεων ἡ Καϊρβάν 15 χιλ., Σούσα 8 χιλ. Μάρζα Μοναστήρ, 7 χιλ., Γολέτ (ἐπίγειον, τῆς Τύνιδος) 4 χιλ. καὶ Βαρδὸ 3 χιλ. — Οἰκονομικὴ κατάστασις: Πρόσοδοι 8 ἑκατ. 500 χιλ. φρ. τὸ δὲ ποσὸν τῶν δαπανῶν ἀπροσδιόριστον. Τὸ δημόσιον χρέος τακτοποιηθὲν τῇ φροντίδι τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀναβαίνει εἰς 125 ἑκατομμύρια φράγκα διαχειριζόμενον ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἔχον ὠρισμένα τὰ εἰσοδήματα τῶν τελωνείων (ἀτινα ἀπὸ τοῦ 1872 ὑψίσθησαν ἀπὸ 3 εἰς 8 τοῖς 0/0) διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων καὶ χρεωλυσιῶν αὐτοῦ. — Στρατὸς καὶ ναυτικόν. Ὁ στρατὸς σύγκειται α) ἐξ 20 χιλιάδων ἀνδρῶν τακτικῶν στρατοῦ καὶ β) 10 χιλ. ἀτάκτων, ἐξ ὧν 3 χιλ. Καραουλῆ (ἀπόγονοι τῶν μηχανιστάρων), 5 χιλ. ζουάβων πεζῶν, 1500 ἵππέων καὶ 500 χωροφύλακες. Ἐν καιρῷ πολέμου τὸ ἀτάκτων ἵππικὸν δύναται ν' αὐξηθῆ ἕως 3500 ἀνδρῶν. Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν σύγκειται ἐξ ἐνὸς ἀγγελιαφόρου, δυνάμεως 160 ἵππων, φέροντος 8 τηλεβόλα, καὶ ἐνὸς φορτηγοῦ, δυνάμεως 140 ἵππων μετὰ 2 τηλεβόλων. Πλήρωμα 258 ναυτῶν. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ 300 πλοῖα χωρητικότητος 40 ἕως 150 τόννων ἕκαστον — Ἐμπορίον. Εἰσαγωγὴ (1876) 11,840,785 φράγκων. Ἐξαγωγὴ 17,192,996 φρ. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς εξαγωγῆς εἶναι τὸ ελαιόλαδον, τὰ σιτηρὰ, αἱ καρποὶ (ὧν πρωτεύουσιν οἱ φοίνικες) τὰ ὄσπρια, ὁ καπνὸς, ὁ κηρὸς, τὰ δέρματα, οἱ σπόγγοι, τὸ κοράλλιον, καὶ βιομηχανικὰ εἶδη καὶ πρὸ πάντων ἡ μέταλλα. Ἐν δὲ τῷ ἐμπορίῳ τῆς εἰσαγωγῆς πρωτεύει ἡ Ἀγγλία. — Σιδηρόδρομοι: ἐν ἐκμεταλλεύσει 60 γλμ. ἐν κατασκευῇ 125 γλμ. μεταξύ Τύνιδος καὶ Βετζίας πρὸς τὰ ἀλγερινὰ ὄρια, παραχωρηθέντα

εἰς γαλλικὴν τινα ἑταιρίαν. — Ταχυδρομεῖα ὑπάρχουσιν ἐν Τύνιδι ἐν γαλλικὸν καὶ ἐν ἰταλικὸν ταχυδρομικὸν πρακτορεῖον. — Τηλέγραφοι: μῆκος τῶν γραμμῶν 964 γλμ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἐπειδὴ ἡ Βουλγαρία εἶναι εἰσέτι ἐν τῷ σχηματίζεσθαι, δὲν δυνάμεθα φυσικῶς ἀπὸ τοῦδε νὰ δώσωμεν ἀκριβεῖς περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς πληροφoρῖας. Ἡ νέα ἡγεμονία, ἣτις ἔλαβε τὴν σύστασιν αὐτῆς διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου, κατὰ συνέπειαν τοῦ τελευταίου πολέμου, κείται μεταξύ τῶν 42°—44° 13' βορείου πλάτους καὶ 20° 23'—41° 30' ἀνατολικῷ μῆκους καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν ὄριων τῆς Σεβρίας καὶ τῶν διαμερισμάτων Νύσσης καὶ Κεσπεντηλίου ἐκ δυσμῶν μέχρι τοῦ χαραχθέντος ὀρίου τῆς Δοβρουτζῆς διὰ γραμμῆς ὁριωμένης ἐκεῖθεν τῆς Σιλίστρας πρὸς νότον τῆς Μαργαλίας καὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβειος ἀπὸ Φακοβίτζας μέχρις ἐκεῖθεν τῆς Σιλίστρας ἀπ' ἄρκτου μέχρι τοῦ Αἰμου, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ μεσημβρινὸν αὐτῆς ὄριον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νοτιωτέρων μερῶν τοῦ ἀρχαίου διαμερισματος τῆς Σοφίας καὶ μερῶν τινῶν τοῦ διαμερισματος Κεσπεντηλίου, ἐνὸς λόγῳ περιλαμβάνει ὅλην τὴν ἀρχαίαν νομαρχίαν τοῦ Δουνάβειος, πλὴν τῆς Δοβρουτζῆς, καὶ μέρος τοῦ διαμερισματος Σοφίας καὶ ἔχει ἐπιφάνειαν 63,000 περίπου τετρ. γλμ. καὶ πληθυσμὸν, ἂν οἱ τελευταῖον δημοσιευθέντες ἀριθμοὶ προσεγγίζωσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, 1,700,000 ψυχῶν (α) Εἰς τρόπον ὥστε ἡ νέα ἡγεμονία κατέστη

(α) Κατὰ τὸ 1874 μόνον τὸ βιλαέτιον τοῦ Δουνάβειος ὁμοῦ μετὰ τοῦ διαμερισματος Σοφίας, ὑπελογίζετο ὡς ἔχον πληθυσμὸν 2,591,116 κατοίκων, ἐξ ὧν 1,535,466 μὴ μουσουλμάνοι. Κατὰ δὲ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1876, τὰ αὐτὰ διοικητικὰ τμήματα ὑπελογίζοντο ὡς ἔχοντα 2,405,000 κατοίκων, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων 240,000 διὰ τὴν Δοβρουτζάν, μένει πληθυσμὸς 2,150,000 περίπου κατοίκων· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῆ ὅτι καὶ ἡ μετανάστευσις τῶν μουσουλμάνων ἡλάττωσεν οὐκ ὀλίγον τὸν πληθυσμὸν τοῦτον, ἂν οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοὶ ὑποτεθῶσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀκριβεῖς.

κατὰ μὲν τὴν ἐπιφάνειαν ἴση μὲ τὸ 7ον σχεδὸν τῆς ὅλης Ἰλλυρικῆς χερσονήσου, τὸ 8ον περίπου τῆς πρώην εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τὸ 9-μιο τῆς νέας Ρουμανίας, 13,000 περίπου χλμ. μεγαλειτέρα τῆς Ἑλλάδος, 20,000 περίπου τῆς Σερβίας, ἑπταπλασία δὲ καὶ τι πλεόν τοῦ Μαυροβουνίου· κατὰ δὲ τὸν πληθυσμὸν ἴση μὲ τὸ 8ον περίπου τῆς ὅλης Ἰλλυρικῆς χερσονήσου, τὸ τρίτον τῆς νέας Ρουμανίας, κατὰ 200 χλμ. μεγαλειτέρα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ 400 χλμ. τῆς Σερβίας, ἑπταπλασία δὲ τοῦ Μαυροβουνίου. — Αἱ κυριώτεραι πόλεις, αἷτινες συμπεριελήφθησαν ἐν τῇ νέᾳ Βουλγαρίᾳ εἰσὶν ἡ Βάρνα, ἐπίκειον ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσῃ, τὸ Ρουσσούκιον ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, τὸ Τύρνοβον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Αἴμου, ἡ καὶ ἐπίδοξος πρωτεύουσα, καὶ ἡ Σοφία. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν, ἡ διοργανώσις αὐτῆς εἶχε μὲν ἀρχίσει ἤδη ὑπὸ τοὺς οἰωνοὺς τοῦ Ῥώσου γενικοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς ὀριστικῆς διαρρυθμίσεως τῆς χώρας, δὲν θὰ ἴδύνατο νὰ δώσῃ τις σπουδαίας περὶ αὐτῆς πληροφορίας. Ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου κανονίζει ἐν γένει τὰ τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης, ὀρίζουσα τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῆς νέας ἡγεμονίας ὑπὸ Ῥώσου ἐπιτρόπου κλπ. μέχρι τῆς ἐκπονήσεως ὀργανικοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, ἥτις δέον νὰ μὴ παραταθῇ πέραν, τὸ πολὺ τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

Ἡ αὕτη συνθήκη κανονίζει καὶ τὰς βάσεις τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς Βουλγαρίας, κατὰ τὰς ὁποίας πλήρης ἰσονομία καὶ θρησκευτικὴ ἐλευθερία προκηρύσσεται μεταξύ πάντων ἀνεξαιρέτως ἐν τῇ νέᾳ ἡγεμονίᾳ. Ἐσαύτως δὲ καθορίζει καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Βουλγαρίας, ἐν ᾗ θέλουσιν ἰσχύει πᾶσαι αἱ μεταξύ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ὑψ. Πύλης συναφθεῖσαι ἐμπορικαὶ καὶ ναυτιλιακαὶ συμβάσεις καὶ οὐδεμία ἐπενεχθήσεται ἐν αὐταῖς μεταβολὴ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ὑψ. Πύλης. Ἡ διαμετακόμισις διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς Βουλγαρίας θὰ ἴηαι ἐλευθέρᾳ παντὸς τέλους. Οἱ ὑπῆκοι καὶ τὸ ἐμπόριον πασῶν τῶν δυνάμεων θέλουσιν ἀπολαύει πλήρους ἰσότητος, τὰ δὲ προνόμια τῶν ξένων καὶ ἡ ἑτεροδικία θὰ ἰσχύουσιν ὡς καὶ ἐν Τουρκίᾳ. Μέρους τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Τουρκίας θέλει ἐπιφορτισθῆ εἰς τὴν νέαν ἡγεμονίαν, κατὰ μέλλουσαν ἐπὶ τούτου σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων, ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, ἢ ἡ Βουλγαρία θέλει πληρῶναι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· οἱ δὲ ἐκ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτῶμενοι, περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς θωμανικὰς ἀρ-

χάς. Τουρκοβουλγαρικὴ ἐπιτροπὴ θέλει κανονίσει ἐντὸς δύο ἐτῶν πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀπαλλοτριώσιν, χρῆσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν, πρὸς λογαριασμὸν τῆς Ὑψ. Πύλης, τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν βακουρικών καθιδρυμάτων, κατὰ τὰ ἄλλα δὲ ἡ Βουλγαρία θέλει ἀπολαύει πλήρους ἐσωτερικῆς αὐτονομίας. Τὸ ἄρθρον 4 τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ὀρίζει πρὸς τοὺτοισ ὅτι ὅπου οἱ Βούλγαροι εἰσὶν ἀνάμικτοι μετὰ τουρκικῶν βουμανικῶν ἢ ἄλλων λαῶν, θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τούτων κατὰ τε τὰς ἐκλογὰς καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ. Περὶ δὲ τοῦ στρατοῦ, ἡ συνθήκη ὀρίζει ἀπλῶς ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἔχη ἰθαγενῆ πολιτοφυλακὴν, τῆς ὁποίας ἡ διοργανώσις ἤρξατο πρὸ τῆς συνθήκης ἐτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ῥώσων ἀξιωματικῶν. Οὐδὲν ἀπολύτως δύναται νὰ εἴπῃ τις περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, χώρας ἄρτι μόλις καλουμένης εἰς αὐτενεργὸν ζῶην καὶ πόλιν ἢ ἐκδηλωθῆ, ἡ λειτουργία τοῦ ἐν σπαργάνοις ἐτι διατελοῦντος κυβερνητικοῦ αὐτῆς ὀργανισμοῦ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον τῆς Βουλγαρίας, σημειοῦμεν ἀπλῶς καὶ χάριν τοῦ μελλοντος ἐκ τῶν τουρκικῶν καταλόγων τοῦ 1876 ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τῇ νομαρχίᾳ τοῦ Δουνάβεως ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν 52,691,319 γρσ., ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 133,304,188 γρ., ὑπερτερουμένη μόνον ὑπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς Συρίας (115,695,791) καὶ τῆς ὑπερέρας ὄλων ἐξαγωγῆς τῆς νομαρχίας Σμύρνης (339,119,655), ἰσοφαρίζουσα δὲ σχεδὸν πρὸς τὴν τῆς Θεσσαλονίκης (105,961,875) γρσία. — Κατὰ δὲ τὰ συγκοινωνητικὰ μέσα, ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας εὐρέθῃ ἀμέσως κατέχουσα τὸν μεταξὺ Ῥουσσουκίου καὶ Βάρνης σιδηροδρόμον (ἐκτάσεως 224 χλμ.), ἀπέναντι τῆς ἐταιρίας τοῦ ὁποίου ἀναλαμβάνει πᾶσας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ὑψ. Πύλης (Ἄρθρ. 10 τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου), ὡς ἐπίσης ἀναλαμβάνει καὶ τὸ ἀναλογῶν αὐτῇ μέρος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Ὑψ. Πύλη συνῆψε πρὸς τε τὴν Αὐστρουγγαρίαν καὶ πρὸς τὴν ἐταιρίαν τῆς ἐκμετάλλευσσεως τῶν σιδηροδρόμων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, διὰ τὴν συμπλήρωσιν, τὴν σύνδεσιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Μνηστῆρές τινες παρουσιάσθησαν ἐπίσης καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ἄλλων δημοσίων ἔργων ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ μεταξύ ἄλλων ὁ Ῥώσος ἐργολάβος Πολιακῶφ προσηνέχθη ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀνακτόρου ἐν Τύρνοβῳ καὶ σιδηροδρόμου ἀπὸ Σιστοβίου εἰς Τύρνοβον. Ἄλλὰ ταῦτα εἶναι σχέδια, ταχέως ἴσως ἐκτελεσθησόμενα ἀλλ' οὐχὶ περὶ σχεδίων ὁ λόγος. Ἡ Βουλγαρία κέκτηται ἐπίσης ἐν μέσον συγκοινωνητικῶν φυσικῶν, κοινῶν εἰς ἀπάσας τὰς ὑμέρους αὐτῆ ἡγεμονίας, τὸν Δουναβίον.

ΣΑΜΟΣ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ νῆσος Σάμος, μία τῶν Σποράδων τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τοῦ Αἰγαίου, κεῖται μεταξύ τῶν 37° 39'—37° 48' β. πλ. καὶ 24° 12'—24° 48' ἀν. μ. πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης ἀντικρὺ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Μυκάλης. Τὸ κλίμα αὐτῆς εἶναι γλυκὺ καὶ ὑγιεινὸν, ἀνάλογον πρὸς τὸ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

Κυβέρνησις. Ἡ Σάμος ἀνεγνωρίσθη ἡγεμονία φόρου ὑποτέλης ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ὑψ. Πύλης διὰ πράξεως τοῦ Σουλτὰν Μαχμουτ ὑπὸ χρονολογίαν 11 δεκεμβρίου 1832, βασιζομένης ἐπὶ πρωτοκόλλου τῶν δυνάμεων γενομένου ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν μερισίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπικυρωθεῖσης διὰ φερμανίου τοῦ 1834, ὑπερ ἀπετέλεσε τὸν ὀργανικὸν χάρτην τῆς ἡγεμονίας, καὶ ἐτέρων ἀπὸ τοῦ 1850 καὶ 1852. Βάσεις τῆς αὐτονομίας αὐτῆς: ἡγεμὼν χριστιανός, διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ διοικῶν μετὰ τεσσάρων βουλευτῶν διοριζομένων, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου, ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ, ἐκλεγομένης ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καὶ οὔσης συνάμα νομοθετικῆς ἀρχῆς. Νομοθεσία ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐλληνικὴν, εἰσαχθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1852 ἐπὶ τοῦ Κονομένου βεβη, τοποτηρητοῦ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη. Οἱ μόνον δεσμοὶ αὐτῆς μετὰ τῆς κυριαρχοῦ κυβερνήσεως εἶναι ὁ διορισμὸς τοῦ ἡγεμόνος, ἡ πληρωμὴ ἐτησίου φόρου 4 χ. λιρ., καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν ὑγειονομείων καὶ τῶν φάρων τῆς Σάμου μετὰ τῶν ἐν Κων/πόλει σχετικῶν διευθύνσεων. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σάμου ἔχει ἰδίαν σημαίαν, κυβερνητικὴν μὲν κυανοῦ χρώματος, ἔχουσαν ἐν τῷ κέντρῳ τρίγωνον λευκὸν καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ σταυροῦν ἐρυθροῦ χρώματος, ἐμπορικὴν δὲ καὶ ναυτικὴν ἄνωθεν ἐρυθροῦ καὶ κάτωθεν κυανοῦ χρώματος, χωριζομένων κατὰ μέσον ὑπὸ σταυροῦ λευκοῦ χρώματος.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ Σάμος ἔχει ἐπιφάνειαν 550 π. γλμ. καὶ πληθυσμὸν (1877) 35,878 κατοίκων, μὴ συμπεριλαμβανομένων 13,350 περίπου Σαμίων, οἵτινες ζῶσι καὶ ἐμπορεύονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ εἰς ὧν 10 γλμ. εἰσὶν εἰς τὴν ἀντικρὺ ἀσιατικὴν παραλίαν, τρισγίλιοι περίπου ἐν Τουρκίᾳ, Ἑλλάδι καὶ Ρουμανίᾳ καὶ περὶ τοὺς 350 ἐν Ἀμερικῇ, Ἰνδίας καὶ Ὠκεανίᾳ. Ἐκ τοῦ ἀπογεγραμμένου πληθ. 18046 εἶναι τοῦ ἄρρενος καὶ 17832 τοῦ θήλειος φύλου. — Κατὰ τὸ 1828, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο ἀπογραφή τῶν κατοίκων τῆς Σάμου, ἐπὶ Ἰωάννου Κωλέττη, διοικητοῦ

τῶν ἀνατολικῶν Σποράδων, ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου εὐρέθη συγκεῖμενος εἰς 27125 ψυχῶν. Δευτέρα ἀπογραφή ἤρξατο ἐπὶ ἡγεμόνος Μιλτιάδου Ἀριστάρχου τῷ 1859, ἐπαναληφθεῖσα ἐπὶ 5 ἔτη κατὰ συνέχειαν. Καὶ τρίτη ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1874 ἐπὶ τοῦ νῦν ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Ἰωάννου Φωτιάδου καὶ ἐξακολουθεῖ κατὰ πᾶν ἔτος. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπογραφῆς, ἦτοι ἐν διαστήματι 50 ἐτῶν, ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου ἠῤῥῆσε κατὰ 9340 ἦτοι 34 τοῖς 0/0. — Ὄρησκεία ἐπικρατοῦσα ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολική. Κατὰ τὸ 1874 ἤριθμοῦντο ἐν Σάμῳ 15 ἀλλόδοξοι, ἦτοι 12 καθολικοὶ, 2 Ἀρμένιοι καὶ εἰς διαμαρτυρούμενος. — Ἐθνικότης: Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπῆρχον ἐν Σάμῳ 545 κάτοικοι ξένης ἐθνικότητος (ὑπηκόοτης), ἦτοι 503 ἐλληνικῆς, 10 γαλλικῆς, 9 ρωσικῆς, 8 γερμανικῆς, 7 ἀγγλικῆς, 5 ἰταλικῆς καὶ 3 αὐστριακῆς.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ

Ἔτη	Γάμοι	Γεννήσεις	Θάνατοι	Πλεόνασμα γενν.
1874	236	1119	482	637
1875	282	1263	572	691
1876	248	1291	699	592
1877	235	1237	727	510

Ἐνοριακαὶ ἐκκλησίαι ὑπάρχουσιν ἐν Σάμῳ 78 καὶ 22 μετόχια, μετὰ ἱερῶν 140 Ὑπάρχουσι δὲ καὶ 8 μοναὶ, ὧν ἡ μία γυναικεία, ἀριθμοῦσαι ἐν ὅλοις 139 μοναχοὺς καὶ ὑπηρέτας καὶ 26 μοναχοὺς, συντηρούμεναι δὲ κατὰ μέγα μέρος εἰς ἰδίῳν αὐτῶν προσόδοι, ὑπολογιζομένων ἐτησίως εἰς 327,870 περίπου γρόσια. Μέρος αὐτῶν διατίθεται καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἰδίᾳ τὴν ἱερατικὴν.

Δημοσία ἐκπαίδευσις. 45 ἐκπαιδευτήρια, ὧν δύο ἀνώτερα (γυμνάσιον καὶ ἱερατικὴ σχολή), 4 σχολαρχεῖα, 4 παρθεναγωγεῖα καὶ τὰ λοιπὰ δημοτικὰ, ἀριθμοῦντα ἐν τῷ συνόλῳ 73 διδασκάλους (ὧν 6 διδασκάλισσαι) καὶ 3236 μαθητεύοντα, εἰς ὧν 845 μαθητρίαι. Τοπογραφεῖον τῆς ἡγεμονίας καὶ ἐφημερίς ἡ «Σάμος», συστηθεῖσα ἀπὸ τοῦ νοεμβρίου 1863 καὶ ἐκδομένη ἀπαξ τῆς εβδομάδος.

Ὀικονομικά. Τῷ 1874 ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Σάμου ἀνῆλθεν εἰς γρόσια: Πρόσοδοι 3,342,165· δαπάναι 3,097,320. Τῷ 1875: πρόσοδοι 3,046,508· δαπάναι: 3,028,336. Καὶ τῷ 1876: πρόσοδοι 3,033,730, δαπάναι: 2,923,429 γρόσια. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1877 δὲν ἐψηφίσθη. Δημόσιον χρέος δὲν ὑπάρχει.

Παραγωγή προϊόντων: Κατὰ τὸ 1877, ἡ παραγωγή προϊόντων τῆς νήσου ἀνῆλθεν εἰς 710 χιλ. ὀκκάδας ελαίου, 28 χιλ. καντάρια κρουμιῶν, 15 χιλ. καντάρια ξυλοκεράτων, 38 χιλ. φορτία οἴνου, 82,850 καντάρια σταγίδος $1\frac{1}{2}$ περίπου ἑκατομμύρια λευκῶν καὶ περὶ τὰς 50 χιλ. ὀκκάδας ελαιῶν, 20 χιλ. ἀνίσσου, 10 χιλ. ἀμυγδαλῶν καὶ ὑπὲρ τὰ διςχίλια καντάρια σαπώνου.

Ἐμπόριον καὶ Ναυτιλία. Ἡ ἐξαγωγή κατὰ τὸ 1874 ἀνῆλθεν εἰς 9,867,069 γρόσια. Τῷ 1875 ἡ μὲν εἰσαγωγή ἀνῆλθεν εἰς $8\frac{1}{4}$ περίπου ἑκατομμύρια, ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς $10\frac{1}{2}$ περίπου ἑκατομμύρια. Τῷ 1876: εἰσαγωγή 7.6 ἑκατομμύρια, ἐξαγωγή 9.6 ἑκατομμύρια. Κατὰ δὲ τὸ 1877: εἰσαγωγή 8,856 765 γρόσια, ἐξαγωγή ὑπὲρ τὰ $11\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια γρόσια. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς (1877) εἶναι σταγίδες ($5\frac{1}{2}$ περίπου ἑκατομμυρίων γροσίων), οἶνοι (2.2 ἑκατομ.), δέρματα κατειργασμένα, ἐλαιον κλπ.

Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Σάμου ἀριθμεῖ (1878): 291 πλοῖα χωρητικότητος 6,062 τόννων, αὐξηθὲν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 20 πλοῖα καὶ λέμβους 464 τόννων. Ἡ δὲ κινήσις τῶν λιμένων τῆς Σάμου κατὰ τὸ 1877 ἀνῆλθεν εἰς 47 ἀτμόπλοια (μὴ καταλεγόμενα τῶν πολεμικῶν ἀτμοπλοίων) ἐκ 14485 τόννων καὶ 3687 ἰστιοφόρα ἐκ 38266 τόννων.

Ταχυδρομεῖα. Κατὰ τὸ 1877 τα διαμειφθέντα μεταξὺ Σάμου καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς γράμματα ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν 19508, ἐξ ὧν 17183 ἰδιωτικὰ καὶ 2125 ἐπίσημα. Ἐκ τῶν πρώτων τὰ μὲν ἐκ Σάμου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποσταλθέντα ἀνέρχονται εἰς 9103, τὰ δ' ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν Σάμον εἰς 8280. Τὸ ποσὸν δὲ τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν φυλλαδίων, ἅτινα ἐλήφθησαν ἐκ Σμύρνης, Ἐλλάδος καὶ τῆς Εὐρώπης ἢ ἐστάλησαν ἐκ Σάμου (ἐφημ. Σάμου) εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἀνέρχεται εἰς 14345.

Τηλεγραφίματα δὲ ἐκ Σάμου ἐστάλησαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 682, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς Σάμον 1034, τὸ ὄλον 1716.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ.

Ἡ αὐτοδιοίκητος αὕτη χώρα ἦ μᾶλλον ἐπαρχία τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας μετ' ἐξαιρετικῆς διοικήσεως, ἥτις ἔλαβεν ὡσαύτως σύστασιν ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου (ἄρθρ 13), ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ βορειοδυτικοῦ, βορείου καὶ βορειοανατολικοῦ μέρους τῆς Θράκης καὶ περιλαμβάνει τὰς ἀρχαίας ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως καὶ Σηλῶν, μετὰ τινων ἐλαφρῶν παραλαγῶν, καὶ λωρίδα τινὰ τοῦ βορείου, βορειοανατολικοῦ καὶ νοτιοδυτικοῦ μέρους τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως, ἐν ἄλλαις λεῖψει περιλαμβάνει τὰ πρόην ὀθωμανικὰ διαμερίσματα Φιλιππουπόλεως, Τατάρ-Παζαρτζικ, Σουλτάν-Γερέ, Ρούπτσου, Χάσκιοϊ, Τσιροπὴν, Τσιριμέν, μέρος τοῦ διαμερίσματος Μουσταφᾶ πασσᾶ, τὰ διαμερίσματα Κηζανλήκ, Ἐσκὴ καὶ Γενή-Ζαγρᾶ, τὰ βόρεια μέρη τοῦ διαμερίσματος Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τὰ διαμερίσματα Βουνάρ-Ἰσάο, Σηλλύμου, Γαυπόλεως, Καριναμπάτ, Ἀετοῦ καὶ Πύργου, ὀριζομένη πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ Αἴμου, πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ἰχιμᾶν καὶ τοῦ ὀρίου τῆς Βουλγαρίας καὶ νοτιώτερον ὑπὸ τῆς Ροδόπης, πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς διακλαδώσεως τοῦ αὐτοῦ ὄρους καὶ ὑπὸ τῆς χαρκαθείσης ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τεχνητῆς γραμμῆς, ἥτις ἐλαφρῶς ἀποκλίνουσα πρὸς βορρᾶν καὶ διερχομένη τὸν σιδηρόδρομον ὀλίγον περαιτέρω τῆς γεφύρας Μουσταφᾶ πασσᾶ χωρεῖ πρὸς ἄρκτον ὅπως στραφῆ πάλιν ἀνατολικῶς καὶ διευθυνομένη ἀνωμάλως καταλήξῃ εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν παρὰ τὸν ῥύακα Δούκα-ἀγάτς. Γεωγραφικῶς ἡ ἀνατολικὴ Ρωμυλία κέῖται μεταξὺ τῶν $41^{\circ} 30'$ — $42^{\circ} 55'$ β. πλ. καὶ $21^{\circ} 15'$ — $25^{\circ} 30'$ ἀν. μ. τὸ κλίμα αὐτῆς εἶναι θερπνότερον ὀροσιζόμενον ὑπὸ τῶν ζωογόνων ἀνέμων τοῦ Αἴμου, τὸν ὀποῖον συμερίζεται μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἡ δὲ γῆ διαβρεχομένη ὑπὸ τῶν ποταμῶν Ἐβρου (Μαρίτσας) καὶ Γούντζας, καθίσταται κατάρτος καὶ εὐφορωτάτη. Ἡ Ρωμυλία ὀ-πως ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ὑπολογίζεται ἔχουσα ἐπιφάνειαν 34,700 περίπου τετραγωνικὰ χιλιόμετρα καὶ πληθυσμὸν ἕως ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκων, ὧν τὸ τρίτον περίπου μουσουλμᾶνοι. Τὸ πολίτευμα αὐτῆς ἔσται διοικητικὴ αὐτονομία, ἀνάλογος περίπου πρὸς τὴν τοῦ Λιβάνου. Τελούσα ὑπὸ τὴν ἀμεσον πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν τῆς Τψ. Πύλης, ἥτις θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ φροντίζη περὶ τῆς ἀμύνης τῶν ὀρίων αὐτῆς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, διατηροῦσα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ στρατεύματα καὶ ἀνεγείρουσα ὀχυρώματα ἐπὶ τῶν ὀρίων τούτων, ἀλλ' ὑπὸ συνθήκην ταιαύτην ὥστε ἡ παρουσία τῶν στρα-

τευμάτων να μὴ παραβλάπτῃ τὴν οἰκιακὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων οὔτε νὰ γίνηται γρήσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Κιρκασίων καὶ μπασιμποζούκων, θέλει ἔχει διοικητὴν χριστιανὸν διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης ἐπὶ πενταετίαν, τῇ συναινέσει τῶν δυνάμεων καὶ διοικούντων ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς καὶ κανονίζοντος συνάμα τὸ διοικητικὸν, δικαστικὸν καὶ οἰκονομικὸν αὐτῆς σύστημα. Ἡ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας θέλει διατηρεῖσθαι ὑπὸ ἰθαγενούς χωροφυλακῆς ὑποβαθουμένης καὶ ὑπὸ ἐγγχωροῦ πολιτοφυλακῆς, ὧν τοὺς ἀξιωματικούς θέλει διορίζει ὁ Σουλτάνος, καὶ μόνον ἐν περιπτώσει ἀπειλῆς τῆς ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας θὰ δικαιούται ὁ γενικός διοικητὴς αὐτῆς νὰ προσκαλῆ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, κοινοποιουμένων καὶ τότε ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης εἰς τὰς δυνάμεις τῶν λόγων, οἵτινες δικαιολογοῦσι τὸ μέτρον τοῦτο. Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἔσται ἡ αὐτὴ μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, διατηρουμένη τῶν συνθηκῶν καὶ συμβάσεων καὶ ὑπογεωσιῶσεων τῆς κυριάρχου κυβερνήσεως πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, καθὼς καὶ πρὸς τὴν ἑταιρίαν τῶν διὰ τῆς Ρωμυλίας διερχομένων σιδηροδρόμων.

Αἱ κυριώτεραι πόλεις, αἵτινες συμπεριελήφθησαν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ εἰσι: Φιλιππούπολις, ἡ καὶ μέλλουσα ἔδρα τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, μὲ πληθυσμὸν 28—30 χιλ. κατοίκων, Στενίμαχος, Κηζανλήκ, Σήλυμονος, Ὑάμπολις, (αἱ τρεῖς τελευταῖαι πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Αἴμου), Ἀγγιάλος καὶ Πύργος ἐπὶ τῆς Μαύρης θαλάσσης. Τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς νέας αὐτονομίας ἐπαρχίας εἶναι δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ὄρυζιον, τὸ βοδελαιον κατασκευαζόμενον εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Κηζανλήκ, βιομηχανικὰ δὲ προϊόντα μάλλινα υφάσματα, τὰ κοινῶς καλούμενα ἀμπάδες καὶ σαγιακία, ὧν ἡ βιομηχανία ἀκμάζει κυρίως ἐν Φιλιππούπολει καὶ Σηλυμνίῳ καὶ τῶν ὑποίων γίνεται μεγάλη ἐξαγωγή εἰς ἄλλα μέρη τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ εἰς Μικρὰν Ἀσίαν. Πρὸς τούτοις ἡ κτηνοτροφία καὶ ἰδίως ἡ προβατοτροφία ἀκμάζει ἐπὶ τοῦ Αἴμου, γνωστὸν δὲ ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων Φιλιππουπόλεως καὶ τῶν γωμοπόλεων τῆς περιφερείας Παζαρτζικ μετέρχοντο ἄλλοτε κυρίως τὴν προβατοτροφίαν. Ἡ Ρωμυλία εἶναι πρὸς τούτοις πεπρωκισμένη καὶ διὰ σιδηροδρόμου τοῦ φέροντος καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, ὅστις διατέμνει κατὰ μέσον τὴν ἐπαρχίαν. Τὸ ἐντὸς τῆς αὐτονομίας ἐπαρχίας περιλαμβανόμενον μέρος τοῦ σιδηροδρόμου εἶναι 335 περίπου χιλμ. (μετὰ τοῦ κλάδου τῆς Ὑαμπόλεως, ἔχοντος 104 χιλμ.) ἴσως δὲ μετὰ τινα ἔτη θὰ συνδέηται καὶ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Εὐρώπης.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

(Ἐκ τῆς Σαβατιαίας Ἐπιθεωρήσεως).

Ἡ Κύπρος νῆσος χαρίεσσα καὶ μία τῶν μεγλειτέρων τῆς Μεσογείου, ἴση σχεδὸν τῷ μέγεθος καὶ ἄλλοτε τὸν πληθυσμὸν πρὸς τὴν Κρήτην, κεῖται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τῶν παραλίων τῆς τε Συρίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Μῆκος αὐτῆς ἔστιν 140 μιλίων ἀπὸ τοῦ ἄκρου Ἀγίου Ἀνδρέου πρὸς τὰ βορειοανατολικά, — ἀνατολικὸν μῆκος 34, 41, μέχρι τοῦ ἄκρου Ἀγίου Ἐπιφανίου, τοῦ ἀρχαίου Ἀκάμαντος, πρὸς δυσμὰς δὲ 32, 18. Μέγιστον αὐτῆς πλάτος 50 περίπου μίλλια, βραχυμῆδον ἐλαττούμενον πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι τῶν 5 μιλίων. Τὸ ἄκρον Ζεφύριον τῆς Κιλικίας ἀπέχει τῆς νήσου μόλις 42 μίλλια, ἡ δὲ Λαοδίκεια ἐπὶ τῆς Συρίας μόλις 65. Σειρὰ ὀρέων διασταυροῦναι τὴν Κύπρον κλίνουσα μᾶλλον πρὸς βορρᾶν ἐφ' ὄλου αὐτῆς τοῦ μήκους καὶ ἀφίνουσα τὰς πεδιάδας πρὸς νότον τῆς ὀρεινῆς σειρᾶς. Τὰ ὄρη ταῦτα καλούμενα Ὀλύμπια ὑπὸ τῶν ἀρχαίων (Ὀυράνια), κατὰ τὰς θέσεις αὐτῶν σήμερον ὀνομάζονται διαφόρους. Τοῦτων τὰ ὑψηλότερά εἰσιν ὁ Θράδος, 24 μίλλια ἀπέχον τῆς πόλεως Λεμησσῶ, ὕψους 7 χιλ. ποδῶν, τὸ ὄρος Σταυρός, ἀπέχον 18 μίλλια πρὸς βορρᾶν τῆς Λάρνακος, ἐφ' οὗ καὶ ἐκκλησία ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγίας Ἐλένης, μητρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ τὸ ὄρος Ἀνεμοδοῦρι, 5 μίλλια μακρὰν τῆς πόλεως Κερίνης παρὰ τὴν βορειὸν παραλίαν, μετὰ μονῆς καὶ παλαιοῦ ἐπ' αὐτοῦ φρουρίου, ἐξ οὗ καὶ λαμπρὰ ἀποψις. Ἡ μᾶλλον ἐκτεταμένη τῆς νήσου πεδιάς, Μεσσαρία, κεῖται πρὸς τὰ βορειοανατολικά τῆς νήσου, ἀρδευομένη ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Πεδαίου ξηραίνουμένου ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς νήσου ποτάμια κατὰ τὸ θέρος.

Ὁ Στραβὼν ἀπαρριθεῖ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὡδὲ πως. Ἐπὶ τῆς βορείας παραλίας πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀκάμαντος ἔκειτο ἡ Ἀρσινόη, καὶ Σόλοι εὐλίμενοι, θεμελιωθεῖσαι ὑπὸ Φαλέρου καὶ Ἀκάμαντος τῶν Ἀθηναίων. Λιμενεῖαι, πόλις μεσόγειος· εἶτα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἄκρου Κορομύου, ἡ Ἀπάβος, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, αἱ Ἀγίδος, Ἀφροδίσιον καὶ Καρπασία. Πρὸς ἀνατολὰς τῆς τελευταίας ἦτο τὸ ὄρος καὶ ἄκρον Ὀλύμπιος μετὰ ναὸν τῆς Ἀφροδίτης, οὗτινος ἡ εἴσοδος ἦτο ἀπηγορευμένη εἰς τὰς γυναῖκας. Ἀπέναντι τοῦ ἄκρου κεῖνται δύο

νησίδια, Κλεΐδες καλούμενα (Στράβ. 682. Ἡρόδ. Ε', 108). Ἐνε-
τεῦθεν πρὸς νότον ἀπαντῶμεν τὴν Σαλαμίνα εἰς τὸ στόμιον τοῦ
Πεδαίου, μίαν τῶν πρωτίστων πόλεων τῆς νήσου, κτισθεῖσαν, ὡς
λέγεται, ὑπὸ Τεύκρου, μεταναστεύσαντος ἐκ Σαλαμῖνος. Ἐπι νοτιώ-
τερον ἔκειτο ἄλλη πόλις· ἡ Ἀρσινόη, εὐλίμενος, παρὰ τὸ ἄκρον
Πηδάλιον, ὑψηλὸν ἀκρόχωρον καλούμενον Τραπεζίον Ἀφρο-
δίτης. Πρὸς δυσμὰς τοῦ Πηδάλιου ἦτο λιμὴν κλειόμενος δι' ἄ-
λύσεως τὸ Κίτιον ἦτο μεγάλοπολις ἄλλοτε καὶ πατὴρ Ζήνωνος
τοῦ Στωϊκοῦ. Ἀπὸ τοῦ Κιτίου μέχρι τῆς Βηρυτοῦ τῆς Συ-
ρίας ἡ ἀπόστασις εἶναι 1500 σταδίων. Πρὸς δυσμὰς τοῦ Κιτίου
ἦτο ἡ Ἀμαθος, ἡ Παλαία καὶ ἕτερον ὄρος καλούμενον Ὀλυμ-
πος. Πλέοντες πέραν τοῦ ἄκρου Κουρία ἀπαντῶμεν τὴν πόλιν
Κούριον, εὐλίμενον κτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων. Ἐνταῦθα ἡ πα-
ραλία στρέφεται πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ τὴν νήσον Ῥόδον, ἔχουσα
ἄλλοτε τὰς πόλεις Τρήτην, Βοδς—οὐράν, καὶ Παλαίαν
Πάφον· εἶτα, τὸ ἀκρωτήριον Ζεφύριον, καὶ κατόπιν ἄλλην πό-
λιν ὁμώνυμον τὴν Ἀρσινόην, μετὰ λιμένος, τεμένους καὶ ἱεροῦ
ἄλσους, ἐτι δὲ καὶ τὴν Νέαν Πάφον κτισθεῖσαν ὑπὸ Ἀγαπήνορος,
60 δὲ στάδια ἀπέχουσαν τῆς Παλαίας Πάφου.

Αἱ πλεῖσται τῶν προειρημένων πόλεων καὶ ἄλλαι μὴ ἀριθμηθεῖσαι
ὑπὸ τοῦ Στράβωνος πρὸ πολλοῦ ἐξηφανίσθησαν. Αἱ σημεριναὶ τῆς
Κύπρου πόλεις εἰσὶ· Α'. Ἡ Δευκωσία, κοινῶς λεγομένη Νικω-
σία, πρωτεύουσα τῆς νήσου, καὶ διαμονὴ μέχρι τῆς γῆς τοῦ ὀ-
θωμανοῦ διοικητοῦ, παρὰ τὴν θέσιν ἄλλης ἀρχαίας πόλεως Δευκώ-
τρας. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς σύγκειται ἐκ 15 χιλ. περίπου ψυχῶν,
καίται δὲ ἐν μέσῳ τῆς νήσου ἐπὶ πεδιάδος ἐχούσης κύκλον ὄρη.

Ἡ Δευκωσία κατοικεῖτο ὑπὸ τῶν βασιλέων τῆς Κύπρου τῆς δυ-
ναστείας τῶν Λουσιάνων, καὶ εἶχε τότε πολὺ μεγαλειότερον πληθυ-
σμὸν, μέχρις οὗ οἱ Ἐνετοὶ κατηδάψισαν μέρος αὐτῆς ὅπως ὀχυρώσῃσι
τὸ ὑπόλοιπον· τὴν σήμερον ἔχει περιφέρειαν τριῶν μιλίων. Ἡ ἐκ-
κλησία τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὠραίας γοθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, με-
τεβλήθη εἰς τουρκικὸν τέμενος, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ σωζόμενα μνημεῖα
τῶν Λουσιάνων εὐρίσκονται δυσθύμως ἠκρωτηριασμένα. Ἐπὶ τῆς
πόλεως τοῦ μεγάρου τοῦ διοικητοῦ φαίνεται εἰσέτι ὁ ἐνετικὸς λέων δια-
τηρούμενος, καὶ τινες ἐκκλησίαι. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δευκωσίας,
εἶναι μητροπολίτης ὅλης τῆς νήσου. Β'. Ἡ ἀρχαία Ταμεσσός,
τανῶν Φαμαγόστα ἢ Ἀμμόχωστος· ἄλλοτε περίβλεπτος
διὰ τὰ ἐκ χαλκοῦ αὐτῆς μεταλλεῖα εἶναι πόλις ὀχυρωθεῖσα ὑπὸ τῶν

Ἐνετῶν, ἀλλὰ σήμερον σχεδὸν ἔρημος καὶ κατεστραμμένη. Γ'. Ἡ
Λάρναξ, ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχαίου Κιτίου, ἐπὶ τῆς νοτίου
παραλίας, εἶναι τὸ ἐμπορικώτερον μέρος τῆς νήσου, ἐνθα διατρίβου-
σιν οἱ πρόξενοι καὶ ἔμποροι. Ὁ λιμὴν τῆς Λάρνακος εἶναι παρὰ τὰς
Ἀλικίας, ἐν καὶ ἡμῖν μίλιον ἀπέχων τῆς πόλεως. Ἐλλην ἐπι-
σκοπος διαμένει ἐν Λάρνακι καὶ τινες ἱερεῖς Ῥωμαῖοι καθολικοί.
Αἱ οἰκίαι εἰσὶν αἱ πλεῖσται πηλόκτιστοι καὶ μονόροφοι, ἕνεκα τῶν
περιοδικῶν σεισμῶν· τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν ὅμως εἶναι ἀναπαυτικώ-
τατον, καὶ σχεδὸν ἀπασαι ἔχουσι κήπον ἢ ἀνθῶνα. Δ'. Ἡ Λεμεσο-
σός, παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἀμαθον· ἡ περίξ χώρα παράγει ὄϊνον καὶ
ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα· τὰ ξυλοκέρατα εἰσὶν ἀφθονα, φορτία δὲ τού-
των πέμπονται εἰς Ῥωσίαν. Ε'. Ἡ Πάφος καὶ ἡ Νέα Πάφος,
περὶ τῆς ἡδῆ ἐγένετο μνεία, ἔλκουσα τὸ ὄνομα ἐκ τῶν παφλαζόντων
ἄλλοτε ὑδάτων παρ' αὐτήν. Ἀπέχει ἡ μία τῆς ἄλλης ἐξήκοντα στά-
δια κατὰ τὸν Στράβωνα, ἢ 11 μίλλια κατ' ἄλλον περιηγητὴν, τὸν
Πευτίγγερον. Ἰγνη τῆς ἀρχαίας Πάφου σήμερον ἐλλείπουσιν· ἀνα-
σκαφαὶ ἐγένοντο ἐσχάτως ὑπὸ τινῶν Ἀμερικανῶν, ἀδεία τῆς ὀθωμα-
νικῆς κυβερνήσεως, καὶ πάμπολλα ἀγάλματα, ἐπιγραφαί, κιονόκρανα,
σαρκοφάγαι καὶ στῆλαι ἐστάλησαν εἰς Ἀμερικὴν. Ὁ Ὀμηρος ἐν τῇ
Ὀδυσσεΐ ἀναφέρει τὴν Πάφον ὡς προσφιλεῖ διαμονὴν τῆς Ἀφροδί-
της, ἧς ὁ ναὸς ὑπῆρξεν περίβλεπτος. Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Στρά-
βωνος ἡ ἀρχαία Πάφος ὑπῆρχε, καὶ ἐν αὐτῇ ἐτελεῖτο μεγάλη ἐορτὴ
ἀπᾶς τοῦ ἔτους, καθ' ἣν προσήρχοντο εὐλαβῶς οἱ κάτοικοι τῆς Νέας
Πάφου. Κατεστράφη αὕτη ὑπὸ σειμοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐγού-
στου Καίσαρος, ἀλλὰ ταχέως ἀνεκτίσθη. Ὁ ἅγιος Παῦλος ὡς μαν-
θάνομεν ἐκ τῶν Πράξεων (κεφ. ΙΓ'), ἐπεσκέψατο τὴν Πάφον καὶ ἐ-
δίδαξε τὸν χριστιανισμὸν τῷ ὑποδιοικητῇ Ῥωμαίῳ Σεργίῳ Πασύλῳ.
Ὁ λιμὴν αὐτῆς ἐστὶ προσιτὸς μόνον ἐν καιρῷ γαλήνης.

Τὰ προϊόντα τῆς ἐξαγωγῆς εἰσὶ, βάλμυξ, οἶνος ἀρίστης ποιότη-
τος, ἄλας, σῖτος, μήκων, τερεβίνθη, μέταξα, ξηρὰ ὀπωρία καὶ ξυ-
λοκέρατα (χαρούπια). Τὸ πλεῖστον τῆς νήσου μέρος εἶναι ἀκαλλιέργη-
τον οὐχὶ ἐξ αἰτίας τῶν κατοίκων ὅσον ἐκ τῆς κακῆς διοικήσεως, κα-
λύπεται δὲ ὑπὸ θάμνων, θύμου καὶ ἄλλων ἀρωματικῶν ποδῶν. Ἰ-
πάρχουσι ὡσαύτως λατομίαι, ἄσβεστος, ἐρυθρὸς ἱασις, ἀγάθη, λί-
θος φελοσπαθος καὶ ὑπογενῆ κρύσταλλα.

Ἡ Κύπρος ὑπῆρξεν ἀνάκαθεν ἀποικία Φοινίκων. Προϊόντος τοῦ
χρόνου αἰθίοπες δούλοι εἰσῆχθησαν εἰς τὴν νήσον καὶ μετὰ ταῦτα ἐλ-
ληνικαὶ ἀποικίαι ἐγένοντο εἰς τὰ παράλια. Ἡ Κύπρος κατὰ τὸν

Στραβώνα διηρέϊτο εἰς ἐννέα τμήματα ὧν ἕκαστον ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τυράννου, οὗτοι δὲ διῆγον ὅτε μὲν πολεμοῦντες ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου, ὅτε δὲ συμμαχοῦντες μετὰ τῶν γειτόνων Ἀσιανῶν καὶ Ἑλλήνων. Ἄμασις ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰσέβαλεν εἰς Κύπρον καὶ ἐκυρίευσεν τὸ Κίτιον, ὕστερον δὲ ἡ νῆσος ὑπετάχθη εἰς τοὺς Πέρσας (Ἡρόδ. Ε' 108), καὶ κατόπιν ὑπετάχθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅτε μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἔλαχεν εἰς τὴν μερίδα τοῦ Πτολεμαίου, υἱοῦ τοῦ Λάγου. Ὁ τελευταῖος τῶν Λαγιδέων, ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ, βασιλείῳ Αἰγύπτου, ὑπέπετεν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Κλωδίου Πουλέγγρου, ὅστις συλληθρῆεις ὑπὸ πειρατῶν Κιλικίων ῥήτησαστο τὰ λύτρα αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασιλείῳ τῆς Κύπρου. Ὁ βασιλεὺς ἐπέμψεν αὐτῷ χρήματα ἀλλ' οὐχὶ ἱκανὰ πρὸς ἐξαγορὰν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ὁ Κλωδῖος ἀναλαβὼν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ δι' ἄλλου μέσου, γενόμενος δὲ δῆμαρχος ἐξέδοτο ψήφισμα, δι' οὗ ἡ Κύπρος ἐκηρύσσεται ῥωμαϊκῆ ἐπαρχία (Στραβ. 684). Κατὰ συνέπειαν ὁ Μ. Κάτων ἐπέμψθη πρὸς κατακτῆσιν αὐτῆς, ὁ δὲ βασιλεὺς μαθὼν τὸν σκοπὸν τοῦ ῥητοκτόνητε πρὶν ἢ ἔλθῃ ὁ Κάτων, ὅστις ἀρικόμενος παρελαβε τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Ῥώμην.

Μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς αὐτοκρατορίας ἡ νῆσος περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Βυζαντινῶν· μετὰ δὲ ἀλλεπαλλήλους μεταβολὰς κατέστη ἡγεμονία ὑπὸ τινος τῶν Κομνηνῶν. Ὁ Ἄγγλος Ῥιχάρδος (Λεοντόθυμος) ἐκυρίευσεν αὐτὴν ἐν ἔτει 1191, πωλήσας αὐτὴν ὕστερον εἰς τοὺς ἰππότες τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀλλ' ἐπαναστατήσαντος τοῦ λαοῦ κατ' αὐτῶν, ἀνέλαβεν ἐκ νέου τὴν βασιλείαν καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἀκολούθως τῷ Γύῃ Λυσινιάνῃ, ἐκπτώτῳ βασιλεῖ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει 1132 μ. Χ. Οἱ ὅροι τῆς μεταβιβάσεως ταύτης σώζονται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ῥώμης καὶ Φλωρεντίας. Οἱ Λυσινιᾶνοι ἐκυβέρνησαν τὴν νῆσον ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους αἰῶνας, ἀποτελέσαντες τὴν εὐτυχιστέραν τῆς Κύπρου ἐποχὴν. Ἰωάννης ὁ Γ' βασιλεὺς τῆς Κύπρου, ἀποθνήσκων τῷ 1458 κατέλιπε τὸν θρόνον Καρλόττῃ τῇ νομίμῳ αὐτοῦ θυγατρὶ, ἧτις ἐνυμφεύθη ὕστερον τὸν ἐξάδελφον αὐτῆς Λουδοβίκον κόμητα τῆς Γενεύης, δευτερότοκον υἱὸν τοῦ δουκὸς τῆς Σαβοΐας, καὶ Ἄννης Λυσινιᾶνῃ τῆς Κύπρου. Ἡ τελευτὴ τῆς στέφειως αὐτῆς ἐγένετο ἐν Λευκωσίᾳ τῷ 1460, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ αὐτῆς ἀδελφοῦ Ἰακώβου, ἐν ἐβοήθῳ μισθωτοῖ ἀιγύπτειοι στρατοί. Ὁ Ἰακώβος ἐνυμφεύθη τὴν Αἰκατερίνην Κορνάρη, θυγατέρα πλουσιωτάτου ἐνετοῦ ἐμπόρου, λαβὼν πρὸτλα 100000 χρυσῶν δουκάτων, ἀφοῦ ἡ ἐνετικὴ γερουσία υἰοθέτησε τὴν Κορνάρη θυγατέρα

τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τελεσθέντος τοῦ γάμου τῷ 1471. Τῷ 1473, ἀποθανόντος τοῦ Ἰακώβου, ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐγέννησεν υἱὸν, οὐτινος ἡ ἐνετικὴ δημοκρατία ἀνέλαβε τὴν κηδεμονίαν, καὶ στρατὸς ἐπέμψθη ὅπως φρουρήσῃ τὰς πόλεις τῆς νήσου· ἀλλὰ τοῦ νηπίου ἀποθανόντος ἡ γερουσία ἔπεισε τὴν Αἰκατερίνην τῷ 1489 νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ὅτε μετέβη εἰς Ἄσολον παρὰ τὴν πόλιν Τρεβίζο, ὅπου καὶ ἐτελεύτησεν. Ἐν τούτοις ἡ Καρλόττη Λυσινιᾶνῃ ἀπεχώρησεν εἰς Ῥώμην, ὅπου ἐτελεύτησεν, ἀφοῦ παρεχώρησε τὰ δικαιώματα αὐτῆς τῷ Καρόλῳ δουκὶ Σαβοΐας, συνεπεῖα δὲ τούτου οἱ βασιλεῖς τῆς δυναστείας ταύτης οἰκαιοποιοῦνται τὸν τίτλον «Βασιλείως Κύπρου καὶ Ἱερουσαλήμ» μέχρι τῆς σήμερον.

Οἱ Ἐνετοὶ κατέλαβον τὴν Κύπρον μέχρι τοῦ 1570 ὅτε Σελῆμ ὁ Β' ἐκστρατεύσας ἐκυρίευσεν τὴν νῆσον. Οἱ Τούρκοι κατέλαβον αὐτὴν ἐξ ἐφόδου φονεύσαντες 20 χιλιάδας τῶν κατοίκων. Μετὰ ταῦτα ἐπολιόρκησαν τὴν Ταμασσὸν (Ἀμμόχωστον), ἔθνα ὁ διοικητὴς αὐτῆς Μ. Βραγαδῖνος ἡμίνατο γενναίως ἐπὶ ἐν ἐξάμηνον ἀναγκασθεὶς τῷ 1571 νὰ συνθηκολογήσῃ μετὰ τῶν Τούρκων ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀσφαλοῦς τῶν Ἐνετῶν ἀναχωρήσεως εἰς τὰ ἴδια. Ὁ Μουσταφᾶ πασσαῦς ὑπέγραψε τὴν συνθηκολογίαν, ἀλλ' ὅτε ὁ Βραγαδῖνος ἐπαρουσιάσθη μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ ὅπως παραδώσῃ τὰς κλεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μουσταφᾶ πασσαῦ, συλληθρῆντες κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἀπεκεφαλίσθησαν ἐκτὸς τοῦ Βραγαδῖνου, ὃν μετὰ τινος ἡμέρας διέταξε νὰ ἐκδώρωσιν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Φαμαγόστης (Ταμασσού), ὅτε ὁ δῆμιος ἐνώπιον τοῦ πασσαῦ ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν, ἐκδείρας αὐτὸν ζῶντα. Ὁ Βραγαδῖνος ἐξέπνευσεν ἐν μέσῳ τῶν βασάνων μετὰ μεγίστης καρτερίας. Τὸ δέρμα αὐτοῦ γειμισθὲν κατόπιν μὲ ἄχυρον ἐκρεμάσθη εἰς τὴν κεραίαν τῆς ναυαρχίδος, δι' ἧς ὁ Μουσταφᾶ πασσαῦς μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ ἐνετικὴ γερουσία ἀνήγειρε μνημεῖον τῷ Βραγαδῖνῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ Παύλου, οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐξημέρασαν διὰ χρημάτων τὸ δέρμα αὐτοῦ, θέσαντες αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μνημείου. Ἐκτοτε οἱ Τούρκοι ἐκράτησαν τῆς νήσου, καὶ ἐξαιρουμένης μᾶς ἐπαναστάσεως γενομένης τῷ 1764, οἱ κάτοικοι ὑπέκυψαν εἰς τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν μέχρι τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ἰουλίου 1878.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου δὲν ὑπερβαίνει σήμερον τὰς 145.000, ὧν τὰ τρία τέταρτα καὶ ἐπέκεινα εἰσι Χριστιανοὶ καὶ πράγματι ἑλληνικῆς καταγωγῆς, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Ἀρμένιοι, Εὐρωπαῖοι καὶ Τούρκοι.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ Ρουμανία κεῖται μεταξύ τῶν 48° 42'—13° 37' β. πλ. καὶ 20° 40'—27° 50' ἄν. μ. ἡ δὲ μέση θερμοκρασία εἶναι ἐν Βουκουρεστίῳ 8°, ἡ ἀνωτέρα 45° καὶ ἡ κατωτέρα 30° Ρεωμόρου ὑπὸ τὸ μηδενικόν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ρουμανίας ὑπολογίζεται (α) εἰς 121,204 τ. γλμ. ὁ δὲ πληθυσμὸς (1873) εἰς 5,073,000 (42 εἰς τὸ γλμ.), ἐξ ὧν 2,618,136 τοῦ ἄρρενος καὶ 2,454,864 τοῦ θήλεος φύλου. — Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου 3220 γιλ. ἀνήκουσιν εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ 1 ἐκ. 960 γιλ. εἰς τὴν Μολδαβίαν. Κατ' ἐθνικότητος δὲ, πλὴν τῶν κυρίως Βλάχων καὶ Μολδαυῶν (καὶ τῶν ἐκθλαχισθέντων Ἑλλήνων), ὑπολογιζομένων εἰς 4 ἐκ. 760 γιλ. ὑπάρχουσι καὶ 90 γιλ. Βούλγαροι, 40 γιλ. ρῶσσοι, καὶ ἄλλοι σλάβοι, 50 γιλ. Οὐγγροί, 130 γιλ. Ἀβίγγανοι, 100 γιλ. (!) Ἰουδαῖοι καὶ 10 γιλ. Ἀρμένιοι. Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ 52500 ξένοι, ἐξ ὧν 30 γιλ. Αὐστριακοὶ διαφόρων φυλῶν, 10 γιλ. Ἕλληνες, 54 γιλ. Γερμανοί, 1500 Γάλλοι καὶ 6 γιλ. ἐξ ἄλλων ἐθνικότητων. — Οἱ Ρουμοῦνοι ποιοῦνται ἀκόμη καὶ ἄλλον ὑπολογισμόν, καθ' ὃν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπανταχοῦ ὁμοφυλῶν αὐτῶν (ὡς θέλουσιν), ἀνέρχεται εἰς 8 ἐκ. 995 γιλ. ἀτόμων, ἐξ ὧν 2 ἐκ. 896 γιλ. ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ, 600 γιλ. ἐν Βεσσαραβίᾳ καὶ ἄλλαις ρωσικαῖς ἐπαρχίαις, 160 γιλ. ἐν Σερβίᾳ, 275 γιλ. ἐν Τουρκίᾳ καὶ 4 γιλ. ἐν Ἑλλάδι κλπ. ὁ δὲ μέγας ὄγκος φυσικῶς ἐν Ρουμανίᾳ. — Ὁρησκεία ἐπικρατοῦσα ἡ ἀνατολικὴ οὐράβουζος. Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ (1873): Γάμοι 29,257. Γεννήσεις 145804. Ἀποθιώσεις 146031. (Διαφορὰ γεννήσεων ἐπὶ τῶν μετῶν 227, ἀλλὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ὑπάρχει πλεόνασμα γεννήσεων, ἀνερχόμενον τῷ 1871 εἰς 30434).

Οἰκονομικὴ κατάστασις. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1877 αἱ πρόσδοσι ὑπελογίσθησαν εἰς 80,437,172 φρ. αἱ δὲ δαπάναι εἰς 86,291,617 φρ., ἔλλειμμα 3,834,445 φρ.

(α) Ἐννοεῖται ὅτι αἱ πληροφορίες αὗται ἀφορῶσι τὴν πρὸ τοῦ πολέμου Ρουμανίαν. Ὅσον δὲ περὶ τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ πολέμου μεταβολῶν ὄρα προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ περὶ Τουρκίας κεφαλαίου: αἱ γενόμεναί μεταβολαί, σελ. 91.

Τοῦ δὲ ἡ κατάστασις καὶ κατὰ προγενεστέρως χρήσεις.

Ἔτος	Πρόσοδοι	Δαπάναι	Ἐλλειμμα
1874	82,617,874	90,062,036	7,444,162.
1875	86,490,115	98,812,586	12,322,471.
1876	97,894,427	97,394,427	πλεόνασμα (α)

Δημόσιον χρέος (1876) 515,841,278 φρ.

Στρατιωτικὴ δύναμις. Πᾶς Ρουμοῦνος πολίτης ἀπὸ 20 μέχρι 46 ἐτῶν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἣτις διαρκεῖ 4 ἔτη ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τοῦ μόνιμου στρατοῦ καὶ 4 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ αὐτοῦ, 6 ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τοῦ ἐπιχωρίου στρατοῦ καὶ 2 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ 10 ἔτη ἀνήκουσιν εἰς τὴν πολιτοφυλακίαν. Ἡ στρατολογία γίνεται διὰ κληρώσεως, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ μὴ λαχόντες ἀπὸ 20—46 ἐτῶν, ἐν καιρῷ ἀνάγκης κατατάσσονται οἱ μὲν κάτοικοι τῶν πόλεων ἐν τῇ ἀστοφυλακίᾳ, οἱ δὲ τῶν ἀγρῶν ἐν τῇ πανστρατιᾷ. Ὁ μόνιμος στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀριθμεῖ 17200 περίπου ἀνδρῶν καὶ ἐν καιρῷ πολέμου 54500 ἀνδρῶν μετὰ 192 τηλεβόλων, ἡ δὲ πολιτοφυλακίη 47750 ἀνδρας· εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ρουμανία ἐν καιρῷ ἀνάγκης δύναται νὰ παρατάξῃ 141700 περίπου μαχητὰς, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς πανστρατιᾶς καὶ τῆς ἀστοφυλακίης, ὧν ἡ διοργανώσις ἄλλως εἶναι ἐπὶ τοῦ χάρτου μόνον.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῆς Ρουμανίας περιλαμβάνει 3 ἀτμόπλοια καὶ 6 κανονιοφόρους λέμβους μετὰ πληρώματος 20 ἄξιωματικῶν καὶ 246 ναυτῶν. — Ἐμπορικὸν ναυτικόν(·)

Ἐμπόριον. Εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ 1875 φρ. 81 ἑκατομ. Ἐξαγωγὴ: 142,200 γιλ. φρ. Κατὰ δὲ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔτος	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ
1873	84,917,000	158,925,000.
1874	92,363,000	135,585,000.

Τὸ πρωτεύον εἶδος τῆς εξαγωγῆς εἶναι οἱ δημητριακοὶ καρποί, αἵτινες κατὰ τὸ 1874 καὶ 1875 ἀποτελοῦσι τὰ 74 περίπου 0/0 τῆς ὅλης εξαγωγῆς. Κατόπιν ἔρχονται τὰ κτήνη, ζύλα κλπ. εἰς μικρὰς

(α) Προκύψαν ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως νέων ἐκτάκτων πιστώσεων.

ποσότητας. Ἡ κίνησις τῶν λιμένων (ἀπόπλοι καὶ κατάπλοι) Βραΐ-
λας, Γαλαζίου, Γιουργέβου κλπ. ἀνῆλθε τῷ 1875 εἰς 23,435
πλοῖα ἐκ 3,047,128 τόννων.

Σιδηροδρομοὶ ὑπάρχουσιν εἰς ἐκμετάλλευσιν (1876) 1328
χλμ. καὶ 150 χλμ. κατασκευαζόμενα.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα (1875) 236. Ἐπιστολαὶ διαβιβασθεῖ-
σαι κλπ. 6,039,165.

Τηλέγραφοι (1876). Γραφεῖα τοῦ κράτους 79 καὶ τῶν σιδη-
ροδρόμων 83. Μῆκος τῶν γραμμῶν 4046 χλμ. καὶ τῶν συρμάτων
7024. Τηλεγραφήματα διαβιβασθέντα 847,695. — Πρόσοδοι ταχυ-
δρομείων καὶ τηλεγράφων τῷ 1875 : 2,652,377 φρ. Δαπάναι τῆς
ὑπηρεσίας ἀμφοτέρων 3,266,723. φρ.

ΣΕΡΒΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 45°
—43° 10' β. πλ. καὶ 16° 40'—20° 27' ἀν. μ., ἡ δὲ μέση θερμο-
κρασία ἐν Βελιγράδιῳ εἶναι 9 βαθμῶν. — Ἡ ἀνωτέρα 41° καὶ ἡ κα-
τωτέρα 16 ὑπὸ τὸ μηδενικόν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σερβίας
ἔχει ἐπιφάνειαν (α) 37,828 τετρ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν (1876)
1,366,923 κατοίκων (36 εἰς τὸ χλμ.), ἐξ ὧν 1,100,000 Σέρβοι
τὸ γένος, 160,000 Δακωρομαῖοι, 20,000 Μακεδονορουμῆνοι, 50
χιλ. Βούλγαροι, 30,000 Ἀθίγγανοι καὶ 3,000 Ἑβραῖοι, Οὐγγροί,
κλπ. Ἐν δὲ τῇ διακρίσει τῶν ἐξαγομένων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1866
σημειοῦνται καὶ 2,589 Γερμανοί. Θρησκεία ἐπικρατοῦσα ἡ ὀρθόδοξος
ἀνατολική, κατὰ δὲ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1866 ἐσημειοῦντο καὶ 3,409
καθολικοί, 352 διαμαρτυρούμενοι, 1,560 Ἰσραηλιῖται καὶ 4,965
μουσουλμῆνοι.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῷ 1875: Γάμοι 15,086.
Γεννήσεις 63,066. Ἀποθιώσεις 43,009. Διαφορὰ τῶν γεννήσεων

(α) Καὶ ἐνταῦθα ἐννοητέον ὅτι καὶ περὶ τῆς Ῥουμανίας. Ἴδε
σημειώσεις σελ. 118.

ἐπὶ τὸ πλεόν 20,057. — Τῷ δὲ 1876: Γάμοι 10,551. Γεννή-
σεις 56,042. Ἀποθιώσεις 66,187. Διαφορὰ ἐπὶ τὸ μείον 11,145,
ὀφειλομένη πιθανῶς, καθὼς καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γάμων,
εἰς τὸν πόλεμον.

Οἰκονομικὴ κατάσταση. Πρόσοδοι (1875-76) 14,842,410
φρ. Δαπάναι 14,623,898. Δημόσιον χρέος πρὸ τοῦ πολέμου δὲν
ὑπῆρχε.

Στρατιωτικὴ δύναμις. Πᾶς σέρβος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν
στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν (νόμος τοῦ 1862), ἥτις διαρκεῖ 30 ἔτη (ἀπὸ
τοῦ 20οῦ—τοῦ 50οῦ), ἐξ ὧν 3 κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐμπράκτως 2
ἔτη, κατὰ τὸ τρίτον ἀπολυομένων τῶν στρατιωτῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἐν τῷ
μόνιμῳ στρατῷ, 2 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἐθνικῷ στρατῷ.
Διαιρεῖται δὲ ἐν γένει ὁ στρατὸς εἰς τὸν μόνιμον, ὅστις ἀποτελεῖ κυ-
ρίως τὸν πυρῆνα τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν ἐκγύ-
μνασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν ἢ ἐθνικὸν στρατόν. Ὁ τελευ-
ταῖος διαιρεῖται ἐπίσης εἰς δύο τάξεις, ὧν ἡ πρώτη σύγκειται ἐκ
παντὸς ὅπλου (πεζικοῦ, ἵππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ) καὶ ἀποτελεῖ τὸν
κυρίως στρατὸν τῆς ἐνεργείας, ἡ δὲ δευτέρα ἀποτελεῖται ἐκ πεζικοῦ
μόνον καὶ προορίζεται εἰς τὴν ἀμυναν τοῦ ἐδάφους, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ
εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ στρατοῦ. Ὁ μόνιμος
στρατὸς ἀριθμεῖ 150 μόνον ἀξιωματικούς καὶ 4,072 στρατιώτας παν-
τὸς ὅπλου μετὰ 1032 ἵππων καὶ 72 τηλεβόλων. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων
τάξεων, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Πρώτις, γενομένης τῷ 1875
ἐπερωτήσεως ἐν τῇ Σκουπτσίνα, ἀνεκοίνωσε τοὺς ἐπομένους ἀριθμούς:
Ἡ α' τάξις ἀριθμεῖ 98,990 ἄνδρας καὶ ἡ δευτέρα 51,600, ἐξ ὧν
ἀμέσως διαθέσιμοι μαχηταὶ 67,280 τοῦ πεζικοῦ ἐκ τῆς πρώτης καὶ
48,400 ἐκ τῆς δευτέρας τάξεως καὶ 4,950 ἄνδρες τοῦ ἵππικοῦ καὶ
2,821 τοῦ μηχανικοῦ. Προστιθεμένων δὲ καὶ 30 κανονιστοῦχιων με-
τὰ 7,200 ἀνδρῶν καὶ 180 τηλεβόλων, ὁ ὅλος στρατὸς συνεποσούτο
εἰς 135,000 ἀνδρῶν.

Ἐμπόριον. Κατὰ τὸ 1874 ἡ εἰσαγωγὴ ὑπελογίσθη εἰς
32,456,362 φρ., ἡ ἐξαγωγὴ εἰς 39,001,878 καὶ ἡ διαμετακό-
μισις εἰς 6,631,400, τὰ δὲ εἰσοδήματα τοῦ τελωνείου εἰς 2,158,524.
Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι δημητριακὰ καρπῶν, χάρσι,
δέρματα αἰγοπροβάτων κλπ.

Ταχυδρομεῖα. Τῷ 1872 διήλθον διὰ τῶν ταχυδρομείων ἐπι-
στολαὶ ἰδιωτικαί, ἐπίσημοι, ἐφημερίδες κλπ. 1,172,113. Πρόσοδοι
114,630 φρ. Δαπάναι 412,410 φρ.

Τηλέγραφοι. Μῆκος τῶν γραμμῶν (1874) 1,461 χλμ. τῶν δὲ συρμάτων 2,146 χλμ. Γραφεῖα 37. Τηλεγραφήματα διαβιβάσθη-
τα 165,256.

Σιδηρόδρομοι. Ἐπανειλημμένως ἄλλοτε ἐγένετο λόγος καὶ συνήφθησαν διαπραγματεύσεις πρὸς σύνδεσιν τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Ῥωμυλίας μετὰ τῶν αὐστριακῶν διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐγκαταλείφθη ἕνεκα τοῦ πολέμου ἐπανελήφθη καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ προνομιούχου τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ῥωμυλίας, ὅστις ἐρρήθη μάλιστα ὅτι ἐπέτυχεν ἤδη καὶ τὴν ἐκχώρησιν τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου διὰ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 42° 20'—43° β. πλ. καὶ 16°—17° 30' ἀν. μ., ὡς ἐκ τῆς ὁρεινῆς δὲ φύσεως τοῦ τόπου τὸ κλίμα αὐτοῦ εἶναι ψυχρότερον τοῦ ἀναλογούντος εἰς τοὺς παραλλήλους του, ἀλλὰ ῥωστικὸν καὶ ἄνοσον.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Τὸ Μαυροβούνιον, ὅπερ εἶναι τὸ τέταρτον ἐκ τῶν μικροτέρων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν ἀπραγμονεστέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ἔχει ἐπιφάνειαν (α) 4181 τ. χλμ. (β) καὶ πληθυσμὸν 180,000 ψυχῶν (γ), ἧτοι 40 περίπου εἰς τὸ χλμ.—Θρησκεία ἐπικρατοῦσα ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολική, πλὴν 22 χιλ. περίπου τῆς φυλῆς Κοῦτσι, οἵτινες πρεσβεύουσι τὸ δυτικὸν δόγμα.—Οἱ ἐκτὸς τῆς χώρας ἀποδημοῦντες Μαυροβούνιοι ὑπελογίζοντο πρὸ τοῦ πολέμου εἰς ὑπερδισχιλίους, διεσπαρμένους ἐν Αὐστρίᾳ, Τουρκίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐπανέκαμψαν ἕνεκα τοῦ πολέμου εἰς τὴν χώραν των. Ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις καὶ μικραὶ μαυροβουνιωτικαὶ ἀποικίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς.

(α) Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἐνταῦθα ὅ,τι εἴπομεν ἤδη περὶ Ῥουμανίας καὶ Σερβίας, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς πρὸ τοῦ πολέμου καταστάσεως.

(β) 4,660 κατὰ τοὺς Behm καὶ Wagner.

(γ) Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν 197,000.

Οἰκονομικὴ κατάστασις. Πρόσοδοι 750,000 φρ. Δαπάναι 325,000 φρ. Ἐπιχορήγησις τοῦ ἡγεμόνος 70,000 φρ. Ἐκτὸς ταύτης ὁ ἡγεμὼν λαμβάνει καὶ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν 80,000 ρουβλίων παρὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ 20 ἕως 30,000 φλωρινίων παρὰ τῆς Αὐστρίας. Δημόσιον χρέος: Ἀπὸ τοῦ 1876 ἔχει καὶ τὸ Μαυροβούνιον τὸ χρέος του συνολογηθὲν ἕνεκα τοῦ πολέμου ἐν Ῥωσίᾳ καὶ συμποσούμενον εἰς 400,000 φρ.

Στρατιωτικὴ δύναμις. Στρατὸς κυρίως δὲν ὑπάρχει ἐν Μαυροβούνιῳ, πλὴν τῶν 100 ἰππέων σωματοφυλάκων τοῦ ἡγεμόνος, ἀλλὰ πᾶς Μαυροβούνιος ὀφείλει ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν μῆ τῶν ἐπομένων τάξεων. Ἡ πρώτη τάξις περιλαμβάνει τοὺς ἀρίστους μαχητὰς ἀπὸ 17 μέχρι 48 ἐτῶν (17,000 ἀνδρῶν), ἡ δευτέρα τοὺς ἀπὸ 14 ἐτῶν καὶ μέχρι τῶν 60 (8,000), ἡ τρίτη τοὺς ἀπὸ 12 καὶ μέχρις ἐσχάτου γήρωος (5,000). Ὅπλα διανεμονται πρὸς τοῦτοις καὶ εἰς τὰ παιδία ἀπὸ 10—12 ἐτῶν, δυνάμενα νὰ σχηματίσωσιν οὕτω σῶμα 3,000 παιδίων, ἐπὶ τέλους δὲ λαμβάνουσι μέρος καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὰς ὁχυρώσεις καὶ τὴν ἄλλην τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν· εἰς τρόπον ὥστε ὅλος ὁ πληθυσμὸς εἶναι διοργανωμένος στρατιωτικῶς, διαιρούμενος εἰς 8 δήμους καὶ 42 φυλάς ἢ καπετανάτα. Ἴππικὸν δὲν ὑπάρχει διοργανωμένον, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν ἐκ τῶν πεδινῶν μερῶν καὶ περὶ τοὺς 3,000 ἰππεῖς.

Τὸ ἐμπόριον τῆς ἐξαγωγῆς ἐκτιμᾶται ἕως 5 ἑκατομ. φρ. τὰ δὲ κυριώτερα αὐτοῦ εἶδη εἶναι πρόβατα, αἶγες, τυρὸς, ἰχθῦς, λίθοι, σῖνοι, ὀπῶραι κλπ.

Τὰ ταχυδρομεῖα ὑπάγονται εἰς τὴν αὐστριακὴν κυβέρνησιν, ἧτις ἔχει ἕνα σταθμάρχην ἐν Κεττίγνῃ. — Τηλεγραφικὰ ἔγραμμά τι 114 χλμ. Γραφεῖα 7.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ.

Εἰς ἐπίμετρον τοῦ κέραλαίου τῶν ἀνατολικῶν Κρατῶν, παραθέτομεν ὡς ἐφεξῆς καὶ σύγκρισίν τινά τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων ἐξ αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν πληθυσμὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν ἀτελῶν ἔτι πληροφοριῶν, καθ' ὅσον οἱ παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ δὲν δύνανται νὰ ὦσιν αὐστηρῶς ἀκριβεῖς ἕνεκα τῶν τελευταίων μάλιστα κλονισμῶν καὶ μετακινήσεων τοῦ πληθυσμοῦ καὶ μέχρι τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων. Ὡσαύτως παραθέτομεν καὶ ἕτερον σύγκρισιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν πληθυσμὸν α') σχετικῶς πρὸς τὴν ὅλην ἰλλυρικὴν χερσόνησον καὶ β') σχετικῶς πρὸς τὴν νέαν Βουλγαρίαν λαμβανομένην ὡς ὅρον συγκρίσεως.

Α'.

ΠΙΝΑΞ

ΤΗΣ ΠΡΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Χῶρα:	Πρὸ τοῦ πολέμου		Μετὰ τὸν πόλεμον	
	ἐπιφάνεια	πληθυσμὸς	ἐπιφάνεια	πληθυσμὸς
Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	356,300	10,500,000	171,996	5,745,000
Ἑλλάς (α)	50,123	1,460,000	61,057	1,760,000
Ρουμανία	121,204	5,073,000	126,652(β)	5,113,000
Σερβία	37,828	1,360,000	44,388	1,640,000
Μαυροβούνιον	4,181	195,000	8,554	245,000
Βουλγαρία	—	—	62,842	1,700,000
Ρωμανία	—	—	31,428	1,000,000
Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβ. (γ)	—	—	52,044	1,250,000
Ἡ ὅλη ἰλλυρικὴ χερσόνησος (δ)	448,432	13,515,000		

(α) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκχωρήσεως τῶν ἀπορρατισθέντων ὑπὸ τοῦ συνεδρίου. — (β) Ἡ Ρουμανία ἔλαβε 13,123 περίπου χιλιόμετρα ἐκ

Β'.

ΠΙΝΑΞ συγκριτικὸς τῶν αὐτῶν χωρῶν καὶ τῆς Δοβρουτζῆς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν πληθυσμὸν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ὅλην ἰλλυρικὴν ἀφ' ἑτέρου χερσόνησον, λαμβανομένης ὡς ὅρον συγκρίσεως.

Χῶρα:	Τὴν ἰλλυρικὴν ἐπὶ 1000		Τὴν Βουλγαρ. ἐπὶ 100	
	ἐπιφ.	πληθυσ.	ἐπιφ.	πληθυσμὸς
Βουλγαρία	140	125.7		
Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία	384	425.1	273	337
Ἑλλάς	136	130.2	97	135
Σερβία	099	121.3	70	96
Μαυροβούνιον	020	018.1	13	15
Ρωμανία	077	073.9	55	59
Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνη	117	092.5	73	74
Δοβρουτζα (ε)	027	012.9	21	10
Ἡ ὅλη ἰλλυρικὴ χερσόνησος			714	794

τῆς Δοβρουτζῆς καὶ τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς ἐξ 175,000, ἀλλ' ἀπέβαλεν ἀφ' ἑτέρου τὴν Βεσσαραβίαν. — (γ) Τὰ κατασχεθέντα ὑπὸ τῆς Αὐστρίας. — (δ) Ἄνευ τῆς Ρουμανίας. — (ε) Προσεθέσαμεν καὶ τὴν Δοβρουτζαν ὡς ἐμπεριεχομένην ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ καὶ ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἀναλογία.

II. ΚΡΑΤΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Γεωγραφική θέσις καὶ κλίμα. Ἡ μεγάλη Βρετανία κεῖται μεταξύ τῶν 50°—58° 40' β. πλ. καὶ 0,06'—13° δ. μ. Τὸ δὲ κλίμα αὐτῆς ποικίλλει κατὰ ζώνας. Ἐν Λονδίῳ ἡ μέση θερμοκρασία εἶναι 10° 25 Ρεωμόρου, ἢ δὲ κατωτέρα —3 βαθμῶν καὶ ἡ ἀνωτέρα 17° 48. Τὸ θερμότερον μέρος ἡ νοτιοδυτικῶς μεταξύ τῆς Μάγχης καὶ τῆς διώρυγος τῆς Βριστόλης προέχουσα μικρὰ χερσόνησος. Ἐν Σκωττίᾳ ἡ μέση θερμοκρασία εἶναι 8°, ἐν Ἰρλανδίᾳ δὲ 8° 89 πρὸς βορρᾶν καὶ 11° 11 πρὸς νότον.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ μεγάλη Βρετανία μετὰ τῶν ἀποικιῶν καὶ κτήσεων αὐτῆς ἔχει ἐπιφάνειαν 21,382,604 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν 238,159,839 ψυχῶν, ἐξ ὧν τὸ βασιλεῖον τῆς μεγάλης Βρετανίας ἔχει μόνον ἐπιφάνειαν 314,951 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν (1878) 34,242,966 κατοίκων, (108.7 εἰς τὸ χλμ.) διαιρούμενα ὡς ἑξῆς :

	Τετρ. χλμ.	Πληθυσμὸς (1877)	Ἄτομα χλμ.
Ἀγγλία καὶ Οὐαλλία	151,020	24,547,309	162.5
Σκωττία	78,895	3,560,715	45.1
Ἰρλανδία.	84,252	5,336,395	63.3
Νῆσοι τῆς Μάγχης καὶ Νορμανδικαί.	784	145,000	185
Στρατιῶται καὶ ναυτικοὶ ἐκτὸς τῆς χώρας.		216,000	
Τὸ ὅλον	314,951	33,805,417	107.3

Ἡ δὲ τῶν ἀποικιῶν καὶ κτήσεων ἐπιφάνεια καὶ ὁ πληθυσμὸς διαιροῦνται ὡς ἑξῆς :

Ἀποικία	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμὸς
(Ἐλγολάνδη, Γιβραλτάρ, Μελίτη)		
ἐν Εὐρώπῃ	375	172,260
Ἰνδικὴ καὶ Κεϋλάνη	2,418,415	193,627,940
Ἄλλαι κτήσεις	64,148	501,048
Ἐν Ἀσίᾳ	2,482,261	194,728,980
» Αὐστραλία	7,988,974	2,634,700
» Ἀφρικῇ	1,007,339	2,742,953
» Ἀμερικῇ	9,219,200	5,185,447
	23,180,412	399,593,298

Περὶ τῶν ἀποικιῶν σημειωτέον ὅτι πολλῶν ἡ ἐπιφάνεια εἰσέτι δὲν ἐξηκριβώθη, ἐτέρων δὲ ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀμφίβολος. Ἐν γένει δὲ αἱ ἀποικίαι τῆς Ἀγγλίας περιλαμβάνουσι πάντα τὰ κλίματα καὶ πάσας τὰς φυλάς καὶ διὰ τοῦτο ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀνίσως μεμακρυσμένος εἰς τὰς ἀπεράντους αὐτῶν ἐπιφανείας. Λι μᾶλλον κατοικημένοι εἰσὶν αἱ ἀσιατικαὶ κτήσεις καὶ ἰδίως ἡ Ἰνδική, ἔθνα εἰς ἕκαστον χιλιάμετρον ἀναλογοῦσι 78.8 κάτοικοι, ἐνῶ ἐν Αὐστραλίᾳ εἰς ἕν χιλιάμετρον ἀναλογοῦσι μόλις 0,32 κατοίκων, ἐν Ἀφρικῇ 1.8 καὶ ἐν Ἀμερικῇ 0.9. Συγκριτικῶς πρὸς τὰς ἀποικίας, ἡ μεγάλη Βρετανία ἀποτελεῖ τὸ ἐν 68ον τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὅλου, ὁ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς τὸ 1/7 περίπου τοῦ ὅλου καὶ τὸ 1/6 μόνου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀποικιῶν καὶ κτήσεων αὐτῆς. Ἐκ τοῦ πληθ. τῆς Ἀγγλίας (1874) 3182199 πολῖται Ἀγγλοὶ εἰσὶ διεσπαρμένοι ἐν τῇ ξῆνῃ, ἐξ ὧν 3,422,800 περίπου ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, 10,533 ἐν τῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ, 6,970 ἐν Γερμανίᾳ, 5895 ἐν Γαλλίᾳ, 5,344 ἐν Ἰταλίᾳ, ἀνὰ μείον τῶν 3500 ἐν Οὐρουγουάῃ, Τουρκίᾳ μετὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Βελγικῇ, ἀνὰ μείον τῶν 3,000 ἐν Χιλῆ, Ρωσίᾳ, Ἰσπανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, ἀνὰ μείον τῶν 2 χιλ. ἐν Πορτογαλίᾳ, Βρασίλειᾳ, Αὐστρίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ, ἀνὰ μείον τῶν 1000 ἐν Κίνα, Ἰαπωνίᾳ, Μαρόκῳ, Ἑλλάδι (528), Κολομβίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Δανίᾳ καὶ εἰς διαφόρους χώρας 579. — Ἡ δὲ μετανάστευσις κατὰ τὸ 1876 ἐκ τοῦ ἡνωμένου βασιλείου εἰς ξένας χώρας ἀνήλθεν εἰς 138,222 ψυχῶν, ἐξ ὧν πλεῖστοι μετηνάστευσαν εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας, τὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας καὶ τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὰν ἀπάλιν ὁ ἐποικισμὸς τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς 91,647 ἄτομα.

Κατὰ τὰ θρησκευόμενα : ἐν Ἀγγλίᾳ ἀριθμοῦνται 11 ἐκ. 781 χιλ. ἀγγλικανοί, 3 ἐκ. 971 χιλ. διαφωνοῦντες, 1 ἐκ. 58 χιλ. καθολικοὶ καὶ 39 χιλ. Ἰσραηλῆται. Ἐν Σκωτίᾳ 73,200 ἀγγλικανοί, 1 ἐκ. 473 χιλ. πρεσβυτεριανοί, 1 ἐκ. 486 χιλ. διαφωνοῦντες, 320 χιλ. καθολικοὶ καὶ 6400 Ἰσραηλῆται. Ἐν Ἰρλανδίᾳ 4,150,867 καθολικορωμαῖοι, 667,980 ἀγγλικανοί, 497,648 πρεσβυτεριανοί, 43,441 μεθοδισταὶ καὶ 52,442 ἄλλων αἱρέσεων.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν 1876.

Χῶρα	Γάμοι	Γεννήσεις	Ἀποθιώσεις
Ἀγγλία	201,835	887,464	510,308
Σκωτία	26,563	126,749	74,122
Ἰρλανδία	26,503	140,438	92,499
Ἐν ὅλῳ τῶν βασιλ.	254,901	1,154,651	676,929
Πλεόνασμα τῶν γεννήσεων :			477,722
Ἄξιον ἰδιαιτέρας σημειώσεως εἶναι ὅτι 4395 γεννήσεις ἐγένοντο ἐν θαλάσῃ.			

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1877, αἱ μὲν δαπάναι (ὑπολογιζόμεναι εἰς φράγκα) ἀναβάλλουσιν εἰς 1,975,630,675 αἱ δὲ πρόσοδοι εἰς 2,002,376,300. Πλεόνασμα : 26,745,625 φρ.

Δημόσιον χρέος : πάγιον	19,048,247,825
Κυμαινόμενον	348,595,000
Τὸ ὅλον	19,396,842,825
Τόκοι καὶ χρεωλύσια αὐτοῦ	699,820,850.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ στρατὸς τῆς ζυρᾶς, σχηματιζόμενος κυρίως ἐξ ἐθελοντῶν ὑποχρεουμένων ἐπὶ 12 ἔτη (6 ἐν τῶν τακτικῶν καὶ 6 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ) καὶ ἐν ἀνάγκῃ, διὰ κληρώσεως, ὑπελογίζετο ἐν τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1877—78 εἰς 233,872 ἄνδρας, ἐξ ὧν 11,352 ἀξιωματικοί. Ὁ δὲ στρατὸς τῆς ἐφεδρείας ἢ βοηθητικὸς στρατὸς, σχηματιζόμενος ἐν καιρῶν πολέμου, προϋπελογίζετο εἰς 174,509 ἄνδρας. Τὸ ὅλον : 557,711 ἄνδρων. — Πλὴν τούτων ἀριθμοῦνται : ἐν σῶμα στρατιωτικῆς ἀστυνομίας ἐκ 13,000 ἄνδρων ἐν Ἰρλανδίᾳ, πολιτοφυλακῆ ἐξ 8,300 ἄνδρων ἐν ταῖς νορμανδικαῖς νήσοις, ἰθαγενῆς στρατὸς τῶν Ἰνδιῶν ἐκ

14,000 ἄνδρων καὶ στρατιωτικῆ ἀστυνομία ἐκ 19,000 ἄνδρων, ὧν οἱ ἀξιωματικοὶ ἄγγλοι, καὶ πολιτοφυλακῆ καὶ σώματα ἐθελοντῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις. — Ἐκ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ 146,135 ἄνδρες σταθμεύουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, 62,652 ἐν Ἰνδικῇ καὶ 25,085 ἐν ταῖς ἄλλαις ἀποικίαις.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν σύγκειται (1876) ἐκ 546 περίπου σκαφῶν, ἐξ ὧν 61 θωρηκτὰ ἀπὸ 100 ἕως 12,000 τόννων (5 ἐξ αὐτῶν ἀπὸ 10,000 ἕως 12,000), 300 ἀτιμόπλοια καὶ 125 ἰστιοφόρα. Ἐξ αὐτῶν ἦσαν εἰς ἐνέργειαν διεσπαρμένα εἰς τοὺς διαφόρους ναυτικούς σταθμούς κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1877 πλοῖα 245. — Τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ ἠριθμεῖται 81,400 ἄνδρων, ἐξ ὧν 46,560 ναυτικοὶ (5,439 ἀξιωματικοὶ καὶ 14,378 ὑπαξιωματικοί), 14 χιλ. στρατιῶται καὶ 20,840 ἐφεδρικοὶ ναυτικοί. Πλὴν τούτων ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς ναυστάθμοις καὶ ἐργοστασίαις 18,450 τεχνίται, ἐργάται, ὑπάλληλοι καὶ ἀστυνομικοὶ πράκτορες.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖται (1876) 25,479 πλοῖα χωρητικότητος 6,263,000 τόννων καὶ πληρώματος 226,079 ἄνδρων ἐξ αὐτῶν 4,335 εἶναι ἀτιμόπλοια χωρητικότητος 2 ἐκ. 5 χιλ. τόννων καὶ 21,144 ἰστιοφόρα χωρητικότητος 4 ἐκ. 258 χιλ. τόννων. Ἐν δὲ ταῖς ἀποικίαις ἀριθμοῦνται 11,675 πλοῖα 1 ἐκ. 597 χιλ. τόννων. Τὸ ὅλον 37,154 πλοῖα, χωρητικότητος 7 ἐκ. 850 χιλ. τόννων καὶ πληρώματος 347,050 ἄνδρων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Εἰσαγωγή	10,305,225,000 φρ.
Ἐξαγωγή	5,752,575,000 φρ.
Εἰσαγωγή τῶν ἀποικιῶν	2,108,325,000 φρ.
Ἐξαγωγή τῶν ἀποικιῶν	1,621,475,000 φρ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει 27,152 χιλμ. (1876), ἐξ ὧν 19,294 ἐν Ἀγγλίᾳ 4,387 ἐν Σκωτίᾳ καὶ 3,471 ἐν Ἰρλανδίᾳ. Πρόσοδοι : 717 ἑκατομ. φρ. — Ἐν δὲ ταῖς ἀποικίαις ὑπάρχουσιν 21,918 χιλμ. σιδηροδρόμου, ἐξ ὧν 7,150 χιλμ. ἐν Καναδῷ, 10,456 ἐν Ἰνδικῇ, 3,738 ἐν Ὀκλα-νῆ, 240 ἐν τῶν Εὐδελπίδι ἀκρωτηρίῳ καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἄλλαις.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραφεῖα (1876) 13,447. Ἐπιστολαὶ ἀνταλλαγεῖσαι 1,019 ἐκ. Ἐφημερίδες καὶ ἐντυπα 299 ἑκατομμ. Ταχυδρομικὰ δελτάρια 93 ἑκατομμ.—Πρόσοδοι 150 ἐκ. 225 χιλ. φρ.—Δαπάναι 101 ἐκ. 750 χιλ. φρ. Πλεόνασμα 48 ἐκ. 475 χιλ. φρ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Μῆκος γραμμῶν 176,353 χιλμ. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα 21,575,207. Πρόσοδοι: (1877) 40,539,975 φράγκα. Δαπάναι: 28,081,425. Πλεόνασμα: 12,457,550.

ΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠῃ.

Γιβραλτάρη, Ἐλγολάνδη καὶ Μελίτη, ἀποικίαι τοῦ στέμματος, ἐν αἷς δηλονότι ἢ κυβέρνησις ἐξασκεῖ γενικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς νομοθεσίας καὶ διοικήσεως. Γιβραλτάρη: Δαπάναι 1,050 χιλ. φρ. Πρόσοδοι: 1 ἑκατ. Στρατός: 4,918 ἀνδρῶν.—Μελίτη: Δαπάναι 4 ἐκ. 050 χιλ. φρ. Πρόσοδοι: 4 ἐκ. 375 χιλ. φρ. Εἰσαγωγή 214,625 φρ. Ἐξαγωγή 191,775 φρ. Στρατός: 5,143 ἀνδρῶν.

ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ μὲν Αὐστρία κεῖται μεταξύ τῶν 42° 10'—51° 05' β. πλ. καὶ 47° 15'—24° 10' ἀν. μ. ἢ δὲ Οὐγγαρία ὑπὸ 44° 08'—49° 30' β. πλ. καὶ 12° 05'—24° 05' ἀν. μ.—Ἡ δὲ μέση θερμοκρασία εἶναι ἐν Βιέννῃ 10° καὶ ἐν Πράγῃ 9° 40', ἐν δὲ Βούδα καὶ Πέστη 10° 90'.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ὅλη αὐστρουγγρικὴ μοναρχία ἔχει ἐπιφάνειαν 624,440 τ. χιλμ. καὶ πληθυσμὸν (1876) 37 ἐκ. 350 χιλ. (60 εἰς τὸ τ. χιλμ.). Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ μὲν Αὐστρία (Oesterreich καὶ Cisleithanien ἧτοι ἡ ἐντεῦθεν τοῦ Λείθα χώρα, κατὰ προγενεστέρην ἐκτίμησιν, ἔχει ἐπιφάνειαν 300,491 τ. χιλμ. καὶ πληθυσμὸν (1876) 21,744,485 κατοίκων (67 εἰς τὸ τ. χιλμ.), ἢ δὲ Οὐγγαρία (Magyar Orszag καὶ Transleithanien ἧτοι ἡ πέραν τοῦ Λείθα) ἔχει ἐπιφάνειαν 383,854 τ. χιλμ. καὶ πληθυσμὸν (1869) 15,509,455 κατοίκων (48 εἰς τὸ τ. χιλμ.). Διαίρουσιν δὲ τὰ δύο ἠνωμένα κράτη κατὰ χώρας ὡς ἐξῆς:

Α'.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΑΙ ΧΩΡΑΙ.

Χῶραι	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός
Κυρίως Αὐστρία (α)	89,874	5,653,876
Τυρόλον καὶ Βόραλβεργ	29,327	895,653
Βοημία	51,956	5,361,506
Μοραβία	22,229	2,079,826
Σιλεσία	5,147	558,196
Γαλικία	78,497	6,000,326
Βουκοβίνα	10,451	548,518
Δαλματία	12,792	467,534
Στρατιωτικοί		177,449

Β'.

ΧΩΡΑΙ ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Χῶραι	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός
Οὐγγαρία (β)	280,389	13,561,245
Φιούμη	19.5	17,884
Κροατία (γ)	22,926.5	1,138,970
Στρατιωτικὰ ὄρια	18,915	699,228
Στρατιωτικοί		92,128

Κατὰ τὴν ἐθνικότητα οἱ κάτοικοι τῆς Αὐστρίας εἰσὶν 7 ἐκ. 800 χιλ. Γερμανοί, 5 ἑκατομ. Τσέχοι καὶ Μοραυοί, 2 ἐκ. 600 χιλ. Ρουθῆνοι, 2 ¹/₅ ἑκατομ. Πολωνοί, 580 χιλ. Κροάται καὶ Σέρβοι, 190 χιλ. Σλοβῆνοι, 20 χιλ. Μαγυάροι, 200 χιλ. Ρουμάνοι, 630 χιλ. Ἴταλοι καὶ 860 χιλ. Ἰσραηλῖται κλπ. (ἧτοι 4 χιλ. Ἀρμένιοι, 3,800 Ἕλληνες κλπ.). Οἱ δὲ τῆς Οὐγγαρίας εἰσὶ 5 ἐκ. 680 χιλ. Οὐγγροι, 2 ἐκ. 800 χιλ. Ρουμάνοι, 2 ἐκ. Τσέχοι καὶ Μοραυοί, 1 ἐκ. 800 χιλ. Γερμανοί, 2 ἐκ. 570 χιλ. Κροάται καὶ Σέρβοι, 600 χιλ. Ρουθῆνοι, 580 χιλιάδ. Ἰσραηλῖται, 159 χιλιάδ. Βοημοί, 60 χιλιάδ. Σλα-

(α) Μετὰ τοῦ Σαλισβούργου, Στυρίας, Καρινθίας, Καρνιόλης, Γκέρτζ, Γραδίσκας, Ἰστρίας καὶ Τεργέστης. (β) καὶ Τρανσυλβανία. (γ) καὶ Ἑσθλαβονία.

θένει, 3 χιλ. Ἴταλοι, 5 χιλ. Ἀρμένιοι, 3,100 Ἕλληνες καὶ Ἀλβανοὶ καὶ λοιποὶ διαφόρων φυλῶν.—Κατὰ δὲ τὸ θρησκευμα οἱ κάτοικοι τῆς ὅλης μοναρχίας ἑμοῦ (ἀπογραφὴ τοῦ 1869) εἰσὶν 27,904,308 (777 0/00) ῥωμαιοκαθολικοὶ, 3,509,013 (98 0/00) διαμαρτυρούμενοι, 3,050,830 ἀνατολικοὶ ὀρθόδοξοι καὶ 1854 Ἀρμένιοι ἀνατολικοὶ (85 0/00), 55,070 καὶ 6,906 (2 0/00) Οὐδῆται καὶ ἄλλαι αἰρέσεις, 1,375,861 (38 0/00) Ἰσραηλῖται καὶ 593 μὴ χριστιανοί.—Παρατηρητέον ὅτι οἱ καθολικοὶ πλεονάζουσιν ἐν Αὐστρίᾳ, ἔνθα ἀποτελοῦσι τὰ 9/10 περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, ἐνῶ ἐν Οὐγγαρίᾳ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Οἱ διαμαρτυρούμενοι ἐν Αὐστρίᾳ ἀποτελοῦσι τὰ 2 0/0 καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ τὰ 20 0/0. Οἱ ὀρθόδοξοι ἀνατολικοὶ ἐν Αὐστρίᾳ τὰ 2 0/0, ἐν Οὐγγαρίᾳ δὲ τὰ 17 0/0, οἱ δὲ Ἰσραηλῖται διανεμονται ἐξ ἴσου σχεδὸν μεταξύ τῶν δύο χωρῶν (40 καὶ 36 χιλιοστά).—Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐν Αὐστρίᾳ (1876): Γάμοι 176,148. Γεννήσεις 874,623. Ἀποθιώσεις 634,363. Πλεθνασμα γεννήσεων: 240,260. Ἐν Οὐγγαρίᾳ (1874): Γάμοι 162,807. Γεννήσεις 651,898. Ἀποθιώσεις 659,748.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ ὑπάρχουσιν τρεῖς διακεκριμένοι προϋπολογισμοί: α) Ὁ κοινὸς προϋπολογισμὸς τῆς μοναρχίας, προβλεπών διὰ τὰς δαπάνας τῶν κοινῶν ὑπουργείων τῆς μοναρχίας, ἤτοι τῶν ἐξωτερικῶν, τῶν στρατιωτικῶν, τῶν οικονομικῶν καὶ τοῦ λογιστηρίου, ἀποτελούμενος δὲ ἐκ τινῶν προσόδων καὶ τῶν κεκανονησμένων εισφορῶν τῶν δύο τμημάτων τῆς μοναρχίας καὶ ψηφιζόμενος ὑπὸ τῶν λεγομένων κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν (Delegation). β) Ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Αὐστρίας, ψηφιζόμενος ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ κοινοβουλίου καὶ γ) Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Οὐγγαρίας, ψηφιζόμενος ὑπὸ τῆς οὐγγρικῆς Διαίτης. Ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ περιλαμβάνονται καὶ οἱ εἰδικοί προϋπολογισμοὶ τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Κροατίας καὶ Ἑσλαβονίας καὶ ὁ τῶν στρατιωτικῶν ὀρίων.

Α') Αἱ δαπάναι τοῦ κοινῶν προϋπολογισμοῦ ἀναβαίνουν εἰς 202,728,472 φρ. αἱ δὲ πρόσδοσις εἰς 41,949,325 φρ. συμπληροῦνται δὲ ὑπὸ τῶν εισφορῶν τῶν δύο τμημάτων, ἄξιτινες εἰσὶ 202,326,995 φρ. διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ 78,744,650 διὰ τὴν Οὐγγαρίαν.

Β') Ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῆς Αὐστρίας αἱ μὲν δαπάναι ἀναβαίνουν εἰς 1,013,923,685 φράγκα, αἱ δὲ πρόσδοσις εἰς 941,594,542 φρ.

Γ'). Τῆς δὲ οὐγγαρίας αἱ μὲν πρόσδοσις ἀναβαίνουν εἰς 590,265 087, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 5,30,390,261. Ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Κροατίας καὶ Ἑσλαβονίας ἀνέρχεται εἰς 7,769,124 φρ.

Τὸ δημόσιον χρέος, ὅπερ εἶναι κοινὸν τῆς ὅλης μοναρχίας, ἀνέρχεται εἰς

Χρέος πάγιον	6,843,270,327
» κυμαινόμενον	251,544,485
Ἐξαγορὰ ἐγγείων χρεωγράφων	496,563,427
Τὸ ὅλον	7,591,378,239

Ἐτησίᾳ ὑπηρεσία τοῦ χρέους 347,727,950, ἐξ ὧν 270,397,960 παρέχει ἡ Αὐστρία καὶ 77,329,990 ἡ Οὐγγαρία.

Τὸ ἰδιαιτέρον δὲ χρέος τῆς Οὐγγαρίας εἶναι :

Γενικὸν χρέος	475,769,035
Χρέος τῶν σιδηροδρόμων	222,540,250
Ἐξαγορὰ ἐγγείων χρεωγράφων	620,184,803
» τῆς δεκάτης ἐπὶ τοῦ οἴνου	53,530,942
Τὸ ὅλον	1,372,025,030

Ἦπηρεσία τοῦ οὐγγρικοῦ χρέους 78,819,390.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς ἐν καιρῷ εἰρήνης σύγκειται ἐκ 15,847 ἄξιωματικῶν καὶ 285,302 στρατιωτῶν παντὸς ὅπλου καὶ 47,539 ἵππων. Ἡ ὑπηρεσία εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἀπὸ τοῦ 20 ἔτους καὶ διαρκεῖ 3 ἔτη ἐν τῷ ἐνεργητικῷ στρατῷ, 7 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ καὶ 2 ἐν τῇ ἐθνοφυλακίᾳ, τὸ δὲ ἐτήσιον στρατεύσιμον σῶμα εἶναι 95,474 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 54,541 χορηγοῦσιν αἱ αὐστριακαὶ χῶραι καὶ 40,923 αἱ τοῦ οὐγγρικοῦ στέμματος.—Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου ὁ στρατὸς ὑπολογίζεται εἰς 29,596 ἄξιωματικούς, 1,015,755 στρατιώτας καὶ 171,048, τὸ δὲ πυροβολικὸν ἀριθμεῖ 1600 τηλεβόλα,

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

σύνκειται ἐξ 68 πλοίων (12 θωρηκτῶν), χωρητικότητος 117070 τόννων καὶ δυνάμειος 18101 ἵππων, φερόντων δὲ 404 τηλεβόλα καὶ πλήρωμα 483 ἄξιωματικῶν καὶ 5836 ναυτῶν, τὸ ὅσον ἐν καιρῷ πολέμου ἀξάνει εἰς 556 ἄξιωματικούς καὶ 11,552 ναύτας.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

σύγκειται ἐξ 7440 πλοίων χωρητικότητος 329,220 καὶ πληρώματος 27506. Ἐξ αὐτῶν 73 εἶναι ἀτμόπλοια μακρῶν πλόων 54,880 τόννων, 25 ἀτμόπλ. ἀκτοπλοία 1391 τόννων καὶ 7342 ἱστιοφόρα 272949 τόννων μετὰ πληρώματος 25,066 ἀνδρῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἐισαγωγή (γενικὴ τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας) 1,292 ἑκατομ. φρ. Ἐξαγωγή : 1 διλ. 275, ἑκατομ. φρ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει (1877) : 17363 χλμ. ἐξ ὧν 10707 ἐν Αὐστρίᾳ καὶ 6656 χλμ. ἐν Οὐγγαρίᾳ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραφεῖα (1875) 6074, ἐξ ὧν 4126 ἐν Αὐστρίᾳ καὶ 1948 ἐν Οὐγγαρίᾳ. Ἐπιστολαὶ κλπ. ἀνταλλαγεῖσαι (1875) 319,003,000 ἐξ ὧν 242 ἐκ. 331, χιλ. (ἦτοι ἐπιστολαὶ 169 ἐκ. 276 χιλ. Ταχυδρομ. δελτάρια 21,428,000, ἐπίσημα ἔγγραφα 26 ἐκ. 255 χιλ. ἔντυπα 19 ἐκ. 794 χιλ. κλπ.) διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ 76 ἐκ. 672 χιλ. (ἦτοι 47 ἐκ. 856 χιλ. ἐπιστ. 8 ἐκ. 333 χιλ. ταχυδρ. δελτ. 38 ἐκ. 358 χιλ. ἐπίσ. ἔγγραφα, 7 ἐκ. 48 χιλ. ἔντυπα κλπ.) διὰ τὴν Οὐγγαρίαν. — Πρόσοδοι : εἰς φρ. 49,727,347. Δαπάναι : 49,204,780.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Τηλεγραφεῖα καθ' ὅλην τὴν μοναρχίαν (1876) 3,240 ἐξ ὧν 2,329 ἐν Αὐστρίᾳ. Τηλεγραφήματα δι' ὅλην τὴν μοναρχίαν 7,527,559, ἐξ ὧν 5,039,361 διὰ τὴν Αὐστρίαν. — Πρόσοδοι διὰ τὴν μοναρχίαν φρ. 9,498,150 ἐξ ὧν 6,887,725 διὰ τὴν Αὐστρίαν. Δαπάναι : 13,237,252 φρ. ἐξ ὧν 9,502,042 φρ. διὰ τὴν Αὐστρίαν.

ΑΝΔΥΡ.

Κεῖται μετὰ τῶν $42^{\circ} 25' - 42^{\circ} 40'$ β. πλ. καὶ $0^{\circ} 40' - 0^{\circ} 50'$ δ. μ. καὶ ἔχει κλίμα εὐκρατον καὶ γλυκύτατον. Εἶναι δὲ μικρὰ δημοκρατία ἐντὸς κοιλάδος τῶν Πυρηναίων, χωριζομένη πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τοῦ γαλλικοῦ διαμερίσματος Ἀγγιέζε ὑπὸ τῶν Πυρηναίων καὶ πρὸς νότον ἀπὸ τῆς ἰσπανικῆς ἐπαρχίας Λερίδας ὑπὸ σειρᾶς ἀντρεί-

σμάτων. Κυβερνᾶται ὑπὸ γενικοῦ συμβουλίου 24 μελῶν, ἐκλεγμένων ἐπὶ 4 ἔτη ὑπὸ 4 οἰκοκυραίων ἐξ ἑκάστης ἐνορίας, καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Οὐρζέλ, οἵτινες διορίζουσιν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα δικαστὴν, ἐκ περιτροπῆς δὲ ἕκαστος καὶ ἓνα εἰρηνοδίκην. Ἡ δημοκρατία πληροῦναι ἐτησίως εἰς τὴν Γαλίαν 960 φράγκα καὶ 891 εἰς τὸν ἐπίσκοπον τοῦ Οὐρζέλ.

Ἡ χώρα ἔχει ἐπιφάνειαν 500 περίπου τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν ποικίλλοντα μετὰ 4 καὶ 12 χιλ. κατοίκων (10 ἕως 30 κάτοικοι εἰς ἕκαστον χλμ.). Οἱ κάτοικοι ζῶσι κυρίως ἐκ κτηνοτροφίας καὶ ἐμπορίου λίαν περιορισμένου, ξύλων, ἀνθράκων, ἐρίων κλπ. αἱ δὲ πρόσδοι τῆς χώρας συνίστανται ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς μισθώσεως τῶν δημοτικῶν νομῶν καὶ ἄλλων μικρῶν τινῶν πόρων, δι' ὧν ἐξοικονομοῦσι τὰς εἰς τὴν Γαλίαν καὶ τὸν ἐπίσκοπον Οὐρζέλ ἀποτιομένης ὀφειλάς των, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δήμου μὴ πληρονομένων.

Στράτος εἰσὶν ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐν καιρῷ κινδύνου, ὑπὸ τὴν ἀρχίαν τοῦ ἀστυνόμου.

ΒΕΛΓΙΟΝ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μετὰ $49^{\circ} 27' - 51^{\circ} 30'$ β. πλ. καὶ $0^{\circ} 14' - 3^{\circ} 44'$ ἀν. μ. Ἡ μεγαλειτέρα σημειωθεῖσα θερμοκρασία εἶναι 38° καὶ ἡ κατωτέρα 34° ὑπὸ τὸ μῆδέν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Τὸ Βέλγιον ἢ Βελγικὴ ἔχει ἐπιφάνειαν 29,455 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν (1875) 5,403,006 κατοίκων, εἰς ἕκαστον δὲ χιλιόμετρον ἀναλογοῦσι 181 περίπου κάτοικοι. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου 3,085,807 ἦτοι $57 \frac{11}{100}$ εἶναι Φλαμανδοὶ τὸ γένος, 2,274,020 ἦτοι $42 \frac{09}{100}$ Βαλλόνοι καὶ 43,179 ἢ $0 \frac{80}{100}$ Γερμανοί. Κατὰ δὲ τὸ θρήσκευμα πάντες σχεδὸν οἱ Βέλγοι εἰσὶ καθολικοί, 15 χιλ. διαμαρτυρούμενοι καὶ 3 χιλ. Ἰσραηλιταί.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῷ 1875

Γάμοι	Γεννήσεις	Ἀποθιώσεις	Πλεόνασμα γενν.
39,050	183,301	130,229	53,072
Ἀπο δὲ τοῦ 1871—1875 κατὰ μέσον ὄρον			
39,520	176,893	129,781	47,112

Ἡ δὲ μετανάστευσις ἀνῆλθε τῷ 1875 εἰς 15,372 ἄτομα καὶ ἡ ἀποίκησις ξένων εἰς 10,157. Πλεόνασμα τῆς μεταναστεύσεως 5215.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1878, αἱ πρόσοδοι ἀναβαίνουσι εἰς 253,225,760 φρ. αἱ δὲ δαπάναι εἰς 242,096,782 φρ. Τὸ δημόσιον χρέος συμποσοῦται εἰς 1,257,974,555 φρ. Ὑπερρεσία αὐτοῦ (1878) 65,071, 815 φρ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ τακτικὸς στρατὸς, προωρισμένος εἰς ἀμυναν τῆς χώρας καὶ τῆς οὐδετερότητος τοῦ κράτους, καὶ σχηματιζόμενος ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐτησίων κληρώσεων, σύγκειται ἐν εἰρήνῃ μὲν ἐκ 45.970 ἀνδρῶν, 10,107 ἴππων καὶ 204 τηλεβόλων. Ἐν πολέμῳ δὲ χωρὶς τῶν ἀξιοματικῶν, εἰς 103,683 ἀνδρῶν, 13,800 ἴππων καὶ 240 τηλεβόλων. Πρὸς ταῦτοις ἡ πολιτοφυλακὴ περιλαμβάνει (1875) 28,985 ἄνδρας ἐν ἐνεργείᾳ, 90 χιλ. τῆς ἐφεδρείας καὶ 757 τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. — Τὸ δὲ πολεμικὸν περιλαμβάνει 10 πλοῖα καὶ 130 ἀξιοματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ (1876) 314 μεγάλα καὶ μικρὰ πλοῖα χωρητικότητος 73,330 τόννων, ἐξ ὧν 32 ἰστιοφόρα χωρητικ. 14,755 τόννων, 27 ἀτμόπλοια 50,186 τόννων καὶ 255 λέμβους ἀλευτικῆς 73,330 τόννων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Εἰσαγωγὴ (1875) 1,307,113, χιλ. φρ. Ἐξαγωγὴ : 1,101,802 χιλ. φρ.

ΣΙΣΠΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει (1877) 3,589 χιλιαμέτρων, ἐξ ὧν 2,105 χιλμ. τοῦ κράτους καὶ 1484 ἑταιριῶν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα : 567. Ἐπιστολὰὶ ἀνταλλαγῆσαι : 70,715,076. Ταχυδρομικὰ δελτάρια : 9,934,320. Ἐφημερίδες καὶ ἐντυπα 100,722 χιλ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Γραφεῖα 613. μῆκος τῶν γραμμῶν 6,077 χιλ. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν διαβατικῶν), 4,104,670.

ΓΑΛΛΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ Γαλλία κεῖται μετὰ τῶν 51° 5' 27" — 42° 20' β. πλ. καὶ 7° 8' δ. — 4° 51' 46" ἀν. μ. Ἡ δὲ μέση θερμοκρασία ἐν αὐτῇ εἶναι 11°, ἀνωτέρα 18° 2' καὶ κατωτέρα — 6° ὑπὸ τὸ μηδενικόν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ Γαλλία ἔχει ἐπιφάνειαν 528,570 τ. χιλμ. ἐξ ὧν 320 χιλ. τ. χιλμ. καλλιεργημένα, 89 χιλ. εἰς δάση καὶ 119,570 εἰς χέρσους (πρὸ τοῦ 1871 ἡ Γαλλία εἶχεν ἐπιφάνειαν 543,050 τ. χιλμ.) καὶ πληθυσμὸν (1876) 36,995,788 κατοίκων 70 περίπου εἰς τὸ χιλμ. ἐξ ὧν 35,387,703 (ἦτοι 980 0/0) καθολικοί, 580,757 (16 0/0) διαμαρτυρούμενοι, 49,439 (1 4/00) Ἰσραηλῖται, 8,071 ἄλλων θρησκευμάτων καὶ 81,951 μὴ προσβεβούτων θρησκείαν. Κατὰ δὲ τὸ γένος ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας διαίρεται εἰς 35,362,253 Γάλλους (ἐξ ὧν 35,220,707 γεννηθέντες ἐν Γαλλίᾳ, 126,243 Ἀλσατιανοὶ καὶ Λοραίνοι καὶ 15,303 πολιτογραφηθέντες Γάλλοι), 730,844 ξένους, ἐν οἷς πρωτεύουσιν οἱ Βέλγοι, καὶ 9,824 μὴ ἀπογραφέντας. Πρὸ 150 ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ὑπελογίζετο εἰς 20 ἑκατομ. τῷ 1789 εἰς 25 ἑκατομμ. τῷ 1836 εἰς 32 καὶ τῷ 1866 εἰς 38 ἑκατομμύρια. Ὀλιγόστευσε δὲ ἀκολούθως ἔνεκα τῆς ἀραιρέσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοραίνης. Τῷ 1872, ἦτοι ἐν τῇ πρώτῃ μετὰ τὸν πόλεμον ἀπογραφῇ, εὐρέθη ἔχων 36,102,921 ψυχῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς τετραετίας ἠξήθη κατὰ 2,17 τοῖς 0/0.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῷ 1875.

Γάμοι.	Γεννήσεις.	Ἀποβιώσεις.	Πλεόνασμα γεννήσεων.
300,427	994,809	888,896	105,913.

Ἡ δὲ μετανάστευσις παρέχει τῷ 1873 : 56,139 ἄτομα, ἐξ ὧν 8814 Γάλλοι καὶ 47,325 ξένοι, τῷ δὲ 1874 : 64,743 ἄτομα, ἐξ ὧν 7,381 Γάλλοι καὶ 57,362 ξένοι.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Προϋπολογισμοί.

Ἔτος.	Πρόσοδοι.	Δαπάναι.
1876	2,570,505,513 φρ.	2,575,028,582
1877	2,737,003,812 "	2,947,304,470
1878	2,737,303,312 "	2,736,277,962

Τὸ δημόσιον χρέος ἀναβαίνει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1878 εἰς

Χρέος πάγιον	19,900,206,933
Κεφάλαια ἐξοφλητέα	3,503,000,000

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 27 ἰουλίου 1872 νόμον περὶ στρατολογίας, ἡ προσωπικὴ ὑπηρεσία εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα Γάλλον (ἐξαιρέσεις ὀλίγισται), ἀρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἔτους καὶ διαρκεῖ 20 ἔτη, ἐξ ὧν 5 ἔτη ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ, 4 ἐν τῇ ἐνεργ. ἐφεδρείᾳ, 5 ἐν τῷ ἐπιχωρίῳ στρατῷ καὶ 6 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τοῦ ἐπιχωρίου στρατοῦ. — Ὁ στρατός ἐν καιρῷ εἰρήνης δέον ἔχει ἀριθμῆ 499,113 ἀνδρῶν (μετὰ 120,894 ἵππων), ἐξ ὧν 281,601 πεζικοῦ, 68,617 ἵππικοῦ, 66,331 πυροβολικοῦ, 27,014 χωροφυλακῆς καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου, κατὰ τὸν νόμον, δύναται ἔχει ἀναβασθῆ εἰς 1 ἐκ. 750 χιλ. ἀνδρῶν (2 ἑκατομμύρια κατ' ἄλλους).

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

περιλαμβάνει 480 πλοῖα, ἐξ ὧν 23 θωρηκτὰ ἀ τάξεως, 12 β' τάξεως, 10 θωρηκτὰ ἀκταίωρα, 7 πλωτὰ κανονιστοίχια, 26 κανονισφόροι, 11 καταδρομικὰ ἀ τάξεως, 13 β' τάξεως, 22 γ' καὶ 24 ἀγγελιαφόρα—31 μεταφορικὰ, 70 σκάφη στολίσκων, 124 ἱστοφόρα καὶ 112 τῆς ὑπηρεσίας τῶν λιμένων (ἡμιολοῖα, κέρκουροι κλπ.). Τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ περιλαμβάνει (ἀξιωματικούς καὶ ναύτας) 43,017 ἀνδρας. Πρὸς δὲ τούτοις 25 χιλ. τοῦ στρατιωτικοῦ ναυτικοῦ καὶ 1617 τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας καὶ διαχειρίσεως.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Γαλλίας ἀριθμεῖ (1876) 15,441 πλοῖα χωρητικότητος 1,028,228 τόνων, καὶ πληρώματος 96,164 ἀνδρῶν· ἐξ αὐτῶν 537 ἀτμόπλοια ἐκ 205,420 τόν. καὶ 14,904 ἱστοφόρα (μικρὰ καὶ μεγάλα) ἐξ 822,808 τόνων, 10,455 πλοῖα εἰσιν ἀνώτερα τῶν 30 τόνων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Τὸ ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς ἄνευ τῶν πολυτίμων μετάλλων ἀνῆλθε τῷ 1876 εἰς 3,988,000,000, τὸ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς 3 δισ. 575 ἐκ. φρ.

ΣΙΣΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει τῷ 1877: 22,671 χιλμ. Πᾶσαι αἱ γραμμαὶ ἀνήκουσιν εἰς ἑταιρίας, μέλλουσαι νὰ καταστῶσι κτῆμα τοῦ κράτους κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προβλεψιάς των.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ἀνταλλαγῆσαι ἐπιστολαὶ (1874): 350,594,735· ἐφημερίδες, ἔντυπα κλπ. 368,781,945· ἐντάλματα πληρωμῶν 4,793,003.— Πρόσοδοι 113,659,369 φρ. Δαπάναι 71,126,529. Περὶσσευμα : 43,532,840 φρ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Γραφεῖα τοῦ κράτους (1875) 2,817, μῆκος τῶν γραμμῶν 51,700 χιλμ. τῶν συρμάτων 143,234 χιλμ., ἰδιωτικαὶ γραμμαὶ 1345 χιλμ.—Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα (1876) 8,047,826, ἐξ ὧν 1,029,374 διεθνῆ. Εἰσπράξεις : 47,641,986 φρ.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Α'.

ΑΛΓΕΡΙΑ.

Ἐκ τῶν ἀποικιῶν τῆς Γαλλίας, ἡ Ἀλγερία, συμπεριλαμβανομένη καὶ τῆς Σαχάρας κειμένη μετὰ τῶν 30°—37° β. πλ. καὶ 4°—8° ἄν. μ. καὶ ἔχουσα μέσην θερμοκρασίαν ποικίλλουσαν κατὰ χώρας ἀπὸ 17° ἕως 20° βαθμῶν, ἔχει ἐπιφάνειαν 669015 τετρ. χιλμ. καὶ πληθυσμὸν (1876) 2,490,388 κατοίκων, ἐξ ὧν 2,155,120 Μωαμεθανοί, 32,989 Ἰσραηλιῖται, 144,071 Γάλλοι καὶ 116,511 ξένοι. Εἰς ἕκαστον χιλμ. ἀναλογεῖται 4 περίπου κάτοικοι. Ἡ δὲ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς παρέχει (1875) τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς: Γάμοι 2,436. Γεννήσεις 10,419. Ἀποβιώσεις 9,943. Πλεόνασμα γεννήσεων 476.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀλγερίας ἀνῆλθε τῷ 1876: Εἰσαγωγὴ 213 1/2 ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐξαγωγὴ 165 1/2 ἑκατομ.—Σιδηροδρομοὶ ἐν ἐκμεταλλεύσει 634 χιλμ.—Ταχυδρομεῖα. Γραφεῖα 180. Τηλέγραφοι: γραφεῖα 116, μῆκος τῶν γραμμῶν 5,954 καὶ τῶν συρμάτων 9,705. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα : 557,580. Πρόσοδοι τηλεγράφων (1875) 822,441 φρ.

B'.

ΑΛΛΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ.

Ἐκ τῶν ἄλλων ἀποικιῶν τῆς Γαλλίας ἔχουσιν

Χῶραι	ἐπιφάνεια τ. γλμ.	πληθυσμὸς
Αἱ ἐν Ἀσίᾳ . . .	56,752	4,833,653
» » Ἀφρικῇ . . .	2,646	432,000
» » Ὀκεανίᾳ . . .	20,965	73,000
» » Ἀμερικῇ . . .	123,200	363,565
Προστατευόμεναι χῶραι ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ὀκεανίᾳ . . .	91,832	910,300
Τὸ ὅλον . . .	613,729	6,478,000

Εἰσὶ δὲ αἱ ἀποικίαι αὗται ἐν Ἀσίᾳ μὲν ἡ γαλλικὴ Ἰνδική (πλ. 270,523) καὶ ἡ Κοχινά (πλ. 1,563,130), ἐν Ὀκεανίᾳ δὲ ἡ Νέα Καληδονία, αἱ νῆσοι Loyalty, αἱ Μαρκησίας καὶ ἡ τοῦ Κλίππερτον, ἐν Ἀφρικῇ (πλὴν τῆς Ἀλγερίας) ἡ Σενεγαμβία (223,433), τὸ Γαβόν, ἡ Ἐνωσις (Réunion), ἡ Μαϊόττη, ἡ Νόσι-Μπέ καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἡ Γουάνα, ἡ Γουαδελούπα καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς (167,344), ἡ Μαρτινίκα (159,200), ὁ Ἄγιος Πέτρος καὶ ἡ Μικελόν. — Αἱ δὲ προστατευόμεναι χῶραι ἐν Ἀσίᾳ τὸ βασιλεῖον τοῦ Καμβόδι (890 χιλ.) καὶ ἐν Ὀκεανίᾳ ἡ Ταίτη, Μουρέα, Τετουαρά, Τουβουάι, Τουαμοτοῦ κλπ.

GERMANIA.

[Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία].

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 47° 10'—55° 40' β. πλ. καὶ 3° 30'—20° 30' ἄν. μ., ἡ δὲ μέση θερμοκρασία εἶναι ἐν Βερολίῳ 8° 90', ἐν Καϊνισβέργῃ 6° 52', ἐν Ρατιβὼρ 7° 69' καὶ ἐν Κολωνίᾳ 10° 07'.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμὸς. Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Γερμανίας, ἥς αἱ βάσεις ἐτέθησαν ἀπὸ τοῦ νοεμβρίου 1870 διὰ συμβάσεων γενομένων μεταξύ τῆς ἀρχαίας βορειογερμανικῆς ὁμοσπονδίας, τῶν μεγάλων δουκάτων τῆς Βάδης καὶ Ἑσσης καὶ τῶν βασιλείων

τῆς Βαυαρίας καὶ Βυρτεμβέργης, τὸ δὲ σύνταγμα αὐτῆς προκηρυχθέν τῇ 16 Ἀπριλίου 1871 ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, περιλαμβάνει τὰς ἐξῆς γερμανικὰς χώρας: τὰ βασιλεία Πρωσσίας, Βαυαρίας, Σαξωνίας καὶ Βυρτεμβέργης, τὰ μεγάλα δουκάτα τῆς Βάδης, Ἑσσης, Μεκλεμβούργου Σχβέρην, Μεκλεμβούργου Στρελίτζ καὶ Ὀλδεμβούργου, τὰ δουκάτα τοῦ Βροῦνσβικ, Σάξ Μείνιγγεν, Σάξ Ἀλτεμβούργου, Σάξ Κοβούργου Γόθας καὶ Ἀγγάλτης, τὰ πριγκιπάτα Σχβαρτζβούργ-Ρουδολσταδτ, Σχβαρτζβούργ Σονδερχάουζεν, Βαλδέκ, Ρόϋς τοῦ πρεσβυτέρου, Ρόϋς τοῦ νεωτέρου κλάδου, Σχάουμβουργ Λίππε καὶ Λίππε Δατμόλδης, τὰς ἐλευθερὰς ἀνσεατικὰς πόλεις Ἀμβούργον, Βρέμην καὶ Λυβέκην καὶ τὰς χώρας τῆς αὐτοκρατορίας (ὡς ἐπεκλήθησαν) Ἀλσατίαν καὶ Λοραίνην, ἧτοι ἐν συνόλῳ 26 γερμανικὰ κράτη μετὰ τῶν χωρῶν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἔχει ἐπιφάνειαν 539,898 τ. γλμ. (α), ἐξ ὧν 364,598 γλμ. καλλιεργουμένων γαιῶν, καὶ 138,270 γλμ. εἰς δάση—καὶ πληθυσμὸν (1875) 42,727,360, (79 εἰς τὸ γλμ.), ἐξ ὧν 37,820,000 (ἢ 920 ἐπὶ χιλιάδων) Γερμανοὶ 2 ἐκ. 450 χιλ. Πολωνοί, 140 χιλ. Βένδοι, 50 χιλ. Τσέχοι (αἱ τρεῖς φυλαὶ ὁμοῦ 65 ἐπὶ χιλ.), 150 χιλ. (4 0/00) Λιθουανοὶ καὶ Κουρλανδοί, 150 χιλ. (4 0/00) Δανοί, 220 χιλ. (7 0/00) Γάλλοι καὶ Οὐάλλοι καὶ 80 χιλ. περίπου ξένοι. Εἰς ἕκαστον γλμ. ἀναλογοῦσι 79 περίπου κάτοικοι. Κατὰ τὸ θρήσκευμα δὲ εἰσὶ (1871) 25,580,615 διαμαρτυρούμενοι, 14,871,268 καθολικοὶ, 79,496 ἄλλων χριστιανικῶν δογμάτων, 176 ἄλλων θρησκευμάτων καὶ 16,980 ἀγνώστου θρησκευματος (β).

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1875 :

Γάμοι	Γεννήσεις	Ἀποθιώσεις	Πλεόνασμα γενν.
386,746	4,798,594	4,246,572	552,019

Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1875 ἠλλάξαν ἐθνικότητα μεταξύ τῶν διαφόρων γερμανικῶν κρατῶν 10,287 ἄτομα, ἐπολιτογραφῆθησαν ἐκ ξένων 9604, παρητήθησαν τῆς γερμανικῆς ἐθνικότητος μεταναστεύσαντες 41,554. Μετηνάστευσαν δὲ τῷ 1876 διὰ τῶν λιμένων Βρέμης καὶ Ἀμβούργου 50,398 ἀπέναντι 56,313 τοῦ 1875. Παρα-

(α) Ἀνεῦ τῶν λιμνοθαλασσῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Γερμανία ἔχει ἐπιφάνειαν 540,634 τ. γλμ.

(β) Περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς συγκροτήσεως ἐνὸς ἑκάστου τῶν κρατῶν βλέπε κατωτέρω τὰ εἰδικὰ κεφάλαια.

τηρείται δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστευσάντων ἐκ Γερμανίας εἰς ξένους χώρας ἀπὸ τοῦ 1772 ἰδίως βραίνει μειούμενος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε μεταναστευσάντων ἀπὸ τοῦ 1820 περίπου ὑπολογίζεται εἰς 3 1/4 ἑκατομμύρια ἀτόμων. Ἐξ αὐτῶν 2,820, χιλ. περίπου ἀπῆλθον εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Τὰ οικονομικὰ τῆς αὐτοκρατορίας, ἀρροῶντα ἰδίως τὰς κοινὰς τῆς αὐτοκρατορίας ὑποθέσεις, οἷον τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ προξενεῖα, τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ ταχυδρομεῖα καὶ τοὺς τηλεγράφους καὶ ἐν οἷς, πλὴν τῶν ὀρισμένων προσόδων συνεισφέρουσι καὶ τὰ διάφορα κράτη κεκανομισμένην συμβολὴν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητός του ἕκαστον συμποσομένην ἐν τῷ τελευταίῳ προϋπολογισμῷ εἰς 101,305,214 φράγκα. Ἐχουσι δὲ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ ὡς ἐξῆς: Προσοδοὶ 675,784,683 φράγκα. Δαπάναι: 675,840,931.

Δημόσιον χρέος: Χρέος κυρίως ἡ αὐτοκρατορία δὲν ἔχει, καθ' ὅσον τὰ συναφθέντα διὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870—71 δάνεια ἐξωφλήθησαν ὑπὸ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τῆς πληρωθείσης ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἐκτὸς ἐνὸς μόνου ἐξ 77,731,321 μάρκων καὶ κυμαινομένου τινὸς χρέους σχηματισθέντος διὰ τῆς ἐκδόσεως ταμειακῶν γραμματίων βραχυπροθέσμων, πρὸς αὔξησιν τοῦ διαθεσίμου κεφαλαίου ἐν τῷ ταμείῳ καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς νομισματοκοπίας, συμποσομένων ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς 54 ἑκατομ. μάρκων τὸ πολὺ καὶ δυνάμενον ν' αὔξηθῶσι, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ψηφισθέντα νόμον τῆς 30 Ἀπριλίου 1874, ἕως 120 ἑκατομ. μάρκων, διάνευθησομένων μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1872. — Ἀπεναντίας δὲ ἡ αὐτοκρατορία ἔχει κίφαια ἀποτεταμιευμένα, ὧν ἡ κατάστασις εἶγε κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1877 ὡς ἐξῆς: — Α') Κεφάλαιον τῶν ἀπομάχων 544,483,724 μάρκ. καὶ 10,654,400 φλωρ. τῆς Φραγκφόρτης. — Β') Κεφάλαια τῆς κατασκευῆς φρουρίων 116,325,966 μάρκων, 4,447,500 δολλαρίων καὶ 928,550 λιρῶν στερλινῶν. — Γ') Πολεμικὸν Κεφάλαιον 120 ἑκατομ. μάρκ. — Δ') Κεφαλ. οἰκοδομῆς τοῦ κοινοβουλίου 28,763,116 μάρκ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς πάντα γερμανὸν καὶ διαρκεῖ 12 ἔτη, ἤτοι 3 ἔτη ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ, 4 ἐν τῇ

ἐφεδρεία καὶ 5 ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει τῆς ἐφεδρείας (Landwehr). Τὸ ἐτήσιον στρατευσίμον σῶμα εἶναι 143 χιλ. ἀνδρῶν, ἡ δὲ ἐθνοφρουρὰ (Landsturm) ἢ τελευταία τάξις τῆς ἐφεδρείας περιλαμβάνει, πάντας ὅσοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς τάξεις καὶ συγκαλεῖται ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, οἷον ἐν περιπτώσει ἐπιδρομῆς τοῦ ἐδάφους τῆς αὐτοκρατορίας. Διαιρεῖται δὲ ὁ ἐνεργητικὸς στρατὸς εἰς τέσσαρας μεγάλας διαιρέσεις καλοῦμένας ἐπιθεωρήσεις καὶ συγκροτεῖ 18 σώματα, ἐξ ὧν 13 πρωσσικὰ (ἢ αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ καὶ τὸ Α'—ΙΑ' καὶ τὸ ΙΕ' σῶμα), ἐν σαξωνικῶν (τὸ ΙΒ'), ἐν βυρτεμβεργικῶν (τὸ ΙΓ'), δύο βουαρικὰ (Α' καὶ Β') καὶ ἐν βεδικῶν (τὸ ΙΔ'). — Σύγκειται δὲ ὁ στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐκ 17011 ἀξωματικῶν καὶ 401,659 στρατιωτῶν μετὰ 97547 ἵππων καὶ 1216 τηλεβόλων. Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου ἐκ 32203 ἀξιωματικῶν καὶ 1,283,791 στρατιωτῶν μετὰ 301,536 ἵππων καὶ 2550 τηλεβόλων.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν περιλαμβάνει 67 πλοῖα (ὧν 20 ναυπηγούμενα), ἤτοι 15 θωρηκ. 48 κορβέτας, ἀγγελοφόρα, θαλαμηγὰ, μεταφορικὰ κλπ. καὶ 4 ἰστιφόρα, δυνάμειος ἐν τῷ συνόλῳ 122,050 ἵππων, τόννων 101,410 καὶ φέροντα 460 τηλεβόλα. Τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ ἀριθμεῖ περίπου 7 χιλ. ἄνδρας, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ναυμάχων.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν (1877) ἀριθμεῖ 4809 πλοῖα χωρητικότητος 1,103,650 τόννων καὶ πληρώματος 41,844 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν ἀτμόπλοια 318 δυνάμειος 49875 ἵππων καὶ χωρητικότητος 180946 τόννων. Ἐκ τῶν πλοίων τούτων 3282 ἐκ 504067 τόννων, ἐξ ὧν 134 ἀτμόπλοια 30,400 τόννων, ἀνήκουσι τῇ Πρωσσίᾳ: 439 πλοῖα, 214,898 τόννων, ἐξ ὧν 96 ἀτμόπλοια 83,826 τόννων, ἀνήκουσι τῷ Ἀμβούργῳ: 255 πλοῖα, 196,011 τόννων, ἐξ ὧν 58 ἀτμόπλοια 57,676 τόν. ἀνήκουσι τῇ Βρέμῃ: 421 πλ. 116,733 τόννων, ἐξ ὧν 8 ἀτμόπλοια 3795 τόννων, ἀνήκουσι τῷ Μεκλεμβούργῳ: 372 πλοῖα 63,032 τόννων, ἐξ ὧν 2 ἀτμόπλοια 447 τόννων τῷ Ὀλδεμβούργῳ καὶ 40 πλοῖα 8,909 τόννων, ἐξ ὧν 20 ἀτμόπλοια 5202 τόννων ἀνήκουσι τῇ Λυβέκκῃ. Ἡ κίνησις δὲ τοῦ ναυτικοῦ ἀπὸ τοῦ 1873 προβαίνει αὔξουσα κατὰ τε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Ὁ τελωνειακὸς σύνδεσμος τῆς Γερμανίας (Zollverein) περιλαμβάνει πάντα σχεδὸν τὰ κράτη τῆς αὐτοκρατορίας (πλὴν μικρῶν τινῶν μερῶν τῆς Πρωσσίας καὶ τοῦ Ὀλδεμβούργου καὶ ἐκ τῶν περιφερειῶν τῆς Βρέμης, τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῆς Βάδης), περιπλέον δὲ τὸ Λουξεμβούργον καὶ τὴν κοινότητα τοῦ Γιουγγλίτζ εἰς τὰ βόρεια τῆς Αὐστροίας, ἧτοι ἐν συνόλῳ ἔχει (1875) ἐπιφάνειαν 542,015 τ. γλμ. καὶ πληθυσμὸν 42,337,974 ψυχῶν, αἱ δὲ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις αὐτοῦ, ἀραιουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας 11,259 χιλ. μαρκῶν, ἀνῆλθον τῷ 1876 εἰς 109,822 χιλ. μαρκῶν. — Εἰσαγωγή (1874) 3,673,100,000 μαρκῶν. Ἐξαγωγή 2,432,800,000 μαρκῶν. — Εἰσαγωγή τοῦ 1875 : 3,576,800,000 μαρκῶν καὶ τοῦ 1876 : 3,824,800,000 μ. Προϊὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως (1876) 254,313,000.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστροίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τινῶν μερῶν ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τῆς 10 νοεμβρίου 1846 κοινὸν σύνδεσμον, τὸν τῆς σιδηροδρομικῆς Ἑνώσεως (Union) τῆς Γερμανίας, ἔχον τὴν ἑδρὰν αὐτοῦ ἐν Βερολίῳ. Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1876 ἡ Ἑνωσις περιελάμβανεν 108 διευθύνσεις, ὧν 62 γερμανικαί, 38 αὐστριακαὶ καὶ 8 ξένοι, αἱ δὲ σιδηροδρομικαὶ αὐτῆς γραμμαὶ ἔχον ἑκτασίαν 48,957 γλμ. ἐξ ὧν 28,192 γλμ. τῆς Γερμανίας, 18,014 τῆς Αὐστροίας καὶ 2751 ξένοι. Κατὰ δὲ τὴν 1 ἰουλίου 1877 ὑπῆρχον εἰς ἐκμετάλλευσιν ἐν Γερμανίᾳ 29,399 γλμ. σιδηροδρομῶν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ἡ ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ δικαιοδοσία τῆς αὐτοκρατορίας περιλαμβάνει πάντα τὰ γερμανικὰ κράτη, πλὴν τῆς Βαυαρίας καὶ Βυρτεμβέργης. Γραφεῖα ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ ἡνωμένα : 6930 ἐν Βαυαρίᾳ 1204 καὶ ἐν Βυρτεμβέργῃ 498. Ἐπιστολαί, ἐφημερίδες, ἐντυπα κλπ. ἀνταλλαγέντα διὰ τῶν γραφείων τῆς αὐτοκρατορίας 4,103,299,853, διὰ τῶν τῆς Βαυαρίας 160,497,742, διὰ τῶν τῆς Βυρτεμβέργης 64,843,923. Τὸ ὅλον 1,325,641,528.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Μῆκος τῶν γραμμῶν τῆς αὐτοκρατορίας 38,790 γλμ. καὶ τῶν συρμάτων 142,883 γλμ. τῆς Βαυαρίας 7598 καὶ τῶν συρμάτων 27,950 τῆς Βυρτεμβέργης 2491 καὶ τῶν συρμάτων 6,324. Τὸ

ὅλον γραμμαί : 48881 καὶ σύρματα 177,157. — Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα (1875) 13,788,502, ἐξ ὧν 11,044,426 τῆς αὐτοκρατορίας, 1,835,454 τῆς Βαυαρίας καὶ 908,625 τῆς Βυρτεμβέργης. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα διὰ τῶν γραμμῶν τῆς αὐτοκρατορίας μόνον τῷ 1876 : 10,649,994. — Πρόσοδοι τῆς αὐτοκρατορικῆς διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων (1876) 116,967,739 μαρκῶν. Δαπάναι 109,414,845 μ.

ΤΑ ΟΜΟΣΠΟΝ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ

Π Ι

είδικος τῆς ἐπιγραφείας καὶ

Κράτη	ἐπιφάνεια	πληθυσμὸς 1875	ἄτομα εἰς τὸ χλμ.
1. Βασιλείον Πρωσσίας	347,509	25,742,404	74.0
2. » Βαυαρίας	75,863	5,022,390	66.1
3. » Σαξωνίας	44,993	2,760,586	181.4
4. » Βυρτεμβέργης	19,503	1,881,505	96.4
5. Μέγα δουκ. Βάδης	15,084	1,507,179	93.4
6. » » Έσσης	7,678	884,218	114.9
7. » » Μεκλ. Σχβέριν	13,303	553,785	41.5
8. » » » Στρέλιτζ	2,929	95,673	32.6
9. » » Σάξ Βεϊμάρης	3,635	292,933	80.5
10. » » Όλδελμούργου	6,399	319,314	49.4
11. Δουκάτον Βροῦνσβικ	3,690	327,493	88.7
12. » Σάξ Μείνιγγεν	2,468	194,494	78.3
13. » Σάξ Άλτεμβουργ	1,321	145,844	110.4
14. » Σάξ Κοβ. Γόθας	1,967	182,599	92.7
15. » Άγγάλτης	2,347	213,565	91.0
16. Πριγκηπ. Σχβαρτζ. Ρουδοιστ.	942	76,676	81.4
17. » Σχβαρτζ. Σονδερχ.	862	67,480	78.2
18. » Βαλδех	1,121	54,743	48.2
19. » Ρόυς (τοῦ πρεσβυτέρ.)	316	46,985	148.6
20. » Ρόυς (τοῦ νεωτ. κλάδου)	829	92,375	111.4
21. » Σχάουμβουργ Λίππε	443	33,433	74.8
22. » Λίππε Δετμδλδ	1,134	112,452	99.0
23. Πόλις ἐλευθέρη Λυβέκκη	282	56,912	20.1
24. » » Βρέμη	250	142,200	567.3
25. » » Άμβούργον	409	388,618	954.8
26. Άλσατία καὶ Λορραίνη.	14,511	1,531,804	105.3

ΔΔ ΚΡΑΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

Ν Α Ξ

τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν κ.λπ.

ψηφοὶ κρατῶν εἰς ὄμ. συμβού- λια	ὄμ. ἐν τῷ αὐτοκρατ. κοινοβουλίῳ	Πρωτεύουσαι	πληθυσμὸς
17	258	Βερολίνον	966,858
6	50	Μόναχον	198,830
4	28	Δρέσδη	197,295
4	18	Στουτγάρτη	107,273
3	15	Καρλσρούη	42,895
3	9	Δαρμσταδτ	44,107
2	6	Σχβέριν	27,989
1	1	Νέα Στρέλιτζ	17,522
1	3	Βεΐμαρ	8,525
1	3	Όλδελμούργον	15,700
2	3	Βροῦνσβικ	65,938
1	2	Μείνιγγεν	9,521
1	1	Άλτεμβουργ	22,263
1	2	Γόθα	22,928
1	2	Δεσσώ	19,613
1	1	Ρουδολσταδτ	7,638
1	1	Σονδερχάουζεν	5,723
1	1	Άρόλσεν	2,460
1	1	Γράιτζ	12,657
1	1	Γέρα	20,810
1	1	Βούκκεβουργ	4,832
1	1	Δετμδλδ	6,956
1	1	Λυβέκκη	44,799
1	1	Βρέμη	102,532
1	1	Άμβούργον	264,675
0	15	Στρασβούργον	94,300

Κατὰ τὸ θρήσκευμα: Οἱ κάτοικοι τῆς Πρωσσίας εἰσὶ 16 ἐκ. 637 χιλ. (περίπου 65 0/0) διαμαρτυρούμενοι διαφόρων δογμάτων, ἤτοι τὸ ἦμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ἐνωτικοὶ καὶ οἱ λοιποὶ λουθηρανοὶ καὶ ἀναμορφωταὶ καὶ ἄλλοι ἄλλων δογμάτων· 8 ἐκ. 626 χιλ. (32 1/2 0/0) καθολικοὶ (βωμαιοκαθολικοὶ καὶ παλαιοκαθολικοὶ), 339,800 (1.32 0/0) Ἰσραηλῖται καὶ 4,675 ἄλλων θρησκευτῶν ἢ ἀγνώστου θρησκευμάτος.

Οἱ τῆς Βαυαρίας 3,573,300 (711 0/00) καθολικοὶ, 1,392,120 (277 0/00) διαμαρτυρούμενοι, 51,335 (10 0/00) Ἰσραηλῖται καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλων θρησκευμάτων

Οἱ τῆς Σαξωνίας πάντες σχεδὸν διαμαρτυρούμενοι, πλὴν 45 χιλ. καθολικῶν, 5,360 Ἰσραηλιτῶν καὶ 5,810 ἄλλων θρησκευμάτων.

Οἱ τῆς Βυρτεμβέργης 1,296,700 (690 0/00) διαμαρτυρούμενοι, 567,758 (300 0/00) καθολικοὶ, 12,880 (7 0/00) Ἰσραηλῖται καὶ 229 ἄλλων θρησκευμάτων.

Οἱ τῆς Βάδης 958,900 (636 0/00) καθολικοὶ, 517,851 (344 0/00) διαμαρτυρούμενοι, 3,842 ἄλλων δογμάτων, 26,492 Ἰσραηλῖται καὶ 87 ἄλλων θρησκευμάτων.

Οἱ τῆς Ἑσσης 602,850 (68 0/0) διαμαρτυρούμενοι, 251,172 (28 0/0) καθολικοὶ, 25,652 Ἰσραηλῖται καὶ 4,544 ἄλλων θρησκευμάτων.

Οἱ τοῦ Ὀλδενβούργου, 245 χιλ. (77 0/0) καθολικοὶ, 71,750 (22 0/0) διαμαρτυρούμενοι, 1,578 Ἰσραηλῖται καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλων χριστ. δογμάτων καὶ θρησκευμάτων.

Οἱ τῆς Λυβέκης 55,693 διαμαρτυρούμενοι, 541 καθολικοὶ, 570 Ἰσραηλῖται κλπ.

Οἱ τῆς Βρένης 136 735 διαμαρτυρούμενοι, 4,850 καθολικοὶ, 660 Ἰσραηλῖται κλπ.

Οἱ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λορραίνης 1,204,000 (786 0/00) καθολικοὶ, 285,330 (186 0/00) διαμαρτυρούμενοι, 39 χιλ. Ἰσραηλῖται κλπ.

Τῶν δὲ ἄπ' ἀριθ. 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 καὶ 25 σημειουμένων κρατῶν δὲν ὑπάρχουσι νεώτεραι εἰδήσεις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

(εἰς φράγχα).

ΠΡΩΣΣΙΑ. — Πρόσοδοι: 814,543,019. Δαπάναι: ὁμοίως. Δημόσιον χρέος 1,357,441,316 φρ. (α)

ΒΑΥΑΡΙΑ. — Πρόσοδοι: 322,873,688. Δαπάναι: 322,873,688. Δημόσιον χρέος: χρέος γενικὸν 452,732,356 τῶν σιδηροδρόμων 933,461,221. Τὸ ὅλον 1,386,193,577.

ΣΑΞΩΝΙΑ. — Πρόσοδοι: 67,321,221 φρ. Δαπάναι: ἴσαι. 1875: Δαπάναι διὰ τοὺς σιδηροδρόμους 40 ἑκατομ. φρ. Εἰσπράξεις αὐτῶν ἀκαθάριστοι 63,836,406. Χρέος: 503,106,656 φρ., ἐξ ὧν 375 ἑκατομ. διὰ τοὺς σιδηροδρόμους.

ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗ. — Πρόσοδοι καὶ δαπάναι ἀνὰ 47,006,419 φρ. Δημόσιον χρέος 424,337,465 φρ., ἐξ ὧν 361 ἑκατομ. φρ. διὰ τοὺς σιδηροδρόμους.

ΒΑΔΗ. — Πρόσοδοι: 40,649,484. Δαπάναι: 40,996,710 φρ. Τῶν σιδηροδρόμων: πρόσοδοι 75,661,561· δαπάναι 63,602,076

Δημόσιον χρέος	{	γενικὸν χρέος	63,602,076
		χρέος τῶν σιδηροδρόμων	346,567,252

Τὸ ὅλον 410,169,328.

ΕΣΣΗ — Πρόσοδοι: 21,809,394. Δαπάναι: 21,812,039. Χρέος: 72,667,345, ἐξ ὧν 63,879,756 διὰ τοὺς σιδηροδρόμους.

ΜΕΚΛΕΜΒΟΥΡΓΟΝ ΣΧΟΓΕΡΙΝ. — Δαπάναι τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἡγεμόνος 15 ἑκατομ. φράγχα· δαπάναι τῆς κοινῆς διαχειρίσεως (ἡγεμόνος καὶ χώρας) 2,561,452 φρ. Χρέος: 26,726,875 φρ.

ΜΕΚΛΕΜΒΟΥΡΓΟΝ ΣΤΡΕΛΙΤΖ. — Δὲν ὑπάρχουσι ἀκριβεῖς εἰδήσεις περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους τούτου. Δημόσιον χρέος 7,500,000 φρ.

ΣΑΞ ΒΕΙΜΑΡΗ. — Πρόσοδοι: 8,458,506. Δαπάναι: 8,422,109 φρ. Δημόσιον χρέος 10,424,620.

ΟΛΔΕΜΒΟΥΡΓΟΝ. — Πρόσοδοι: 7,424,625 φρ. Δαπάναι: 8,352,000. Δημόσιον χρέος 46,362,953 φρ. ἐξ ὧν 22,311,800 διὰ τοὺς σιδηροδρόμους.

(α) Περὶ δὲ κλίματος, ἐπιφανείας, πληθυσμοῦ, σιδηροδρόμων, ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων βλέπε ἐν ταῖς προηγουμένους (Γερμανία καὶ Πίναξ εἰδικὸς κλπ.

ΒΡΟΥΝΣΒΙΚ. — Πρόσοδοι: 9,625,127 φρ. Δαπάναι: 9,625,127. Χρέος 117,343,052 φρ.

ΣΑΞ-ΜΕΙΝΙΓΓΕΝ. — Πρόσοδοι: 5,279,550 φρ. Δαπάναι: 4,742,050. Χρέος 15,822,779 φρ., εξ ὧν 9,033,250 διὰ τοὺς σιδηροδρόμους.

ΣΑΞ-ΑΛΤΕΜΒΟΥΡΓ. — Πρόσοδοι: 2,779,451 φρ. Δαπάναι: ἴσαι. Χρέος 2,889,952.

ΣΑΞ ΚΟΒΟΥΡΓ ΓΟΘΑ. Κοινοβούγιον. — Πρόσοδ. 1,651,582 φρ. Δαπάναι: 1,166,980 φρ. Χρέος 4,687,300 φρ. — Γόθα: Πρόσοδοι: 5,669,276. Δαπάναι: 4,514,894. Χρέος 8,711,519.

ΑΓΧΑΛΤΗ. Πρόσοδοι: 17,596,250 φρ. Δαπάναι: ἴσαι. Χρέος 7,277,713 φρ.

ΣΧΒΑΡΤΖΒΟΥΡΓ-ΡΟΥΔΟΛΣΤΑΔΤ. — Πρόσοδοι: 2,242,595 φρ. Δαπάναι: 2,221,415. Χρέος 5,621,250 φρ.

ΣΧΒΑΡΤΖΒΟΥΡΓ-ΣΟΝΔΕΡΧΑΟΥΖΕΝ. — Πρόσ.: 2,705,927 φρ. Δαπάναι: 2,689,182 φρ. — Χρέος 4,541,227.

ΒΑΛΔΕΚ. — Πρόσοδοι: 1,172,378 φρ. Δαπάναι: 1,172,378. Χρέος 3,169,500 φρ.

ΡΟΥΣ-ΓΡΑΙΤΖ. — Πρόσοδοι: 682,261. Δαπάναι: ὁμοίως. Χρέος 1,210,875

ΡΟΥΣ-ΣΧΛΑΙΤΖ. — Πρόσοδοι: 1,128,000 φράγκα. Δαπάναι: 1,262,460 φρ. Χρέος 1,816,558 φρ.

ΣΧΑΟΥΜΒΟΥΡΓ-ΛΙΠΠΕ. — Πρόσοδοι: 698,606. Δαπάναι: ἴσαι. Χρέος 550,000.

ΛΙΠΠΕ. — Πρόσοδοι: 1,077,113. Δαπάναι: 1,045,835. Χρέος 1,416,105 φρ.

ΛΥΒΕΚΚΗ. — Πρόσοδοι: 3,315,561. Δαπάναι: ὅμ. Χρέος 30,586,710.

ΒΡΕΜΗ — Πρόσοδοι: 14,979,250. Δαπάναι: 14,999,425. Χρέος 104,008,779 φρ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ. — Πρόσ.: 31,614,625. Δαπάναι: 33,972,875 Χρέος 127,545,537. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ Ἀμβούργου, ὅπερ εἶναι ἐκτὸς τοῦ τελωνειακοῦ συνδέσμου τῆς Γερμανίας, εἶναι 2 διλ. 434 ἑκατομ.

ΑΛΣΑΤΙΑ-ΛΟΡΡΑΙΝΗ (γῶραι τῆς αὐτοκρατορίας). — Πρόσοδοι καὶ δαπάναι ἀνά 51,766,824 φρ.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στρατοὺς ἐκάστου κράτους, γνωστὸν ὅτι τὰ στρατεύσιμα αὐτῶν σώματα ἀποτελοῦσι μέρος τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ κοινοῦ στρατοῦ τῆς αὐτοκρατορίας, ὅστις εἶναι τεθειμένος ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ αὐτοκράτορος, πλὴν τοῦ στρατοῦ τῆς Βαυαρίας (δύο σωμάτων), ὅστις ἀποτελεῖ χωριστὸν ὅλον καὶ εἶναι τεθειμένος ἐν καιρῷ μόνον εἰρήνης ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ βασιλέως αὐτῆς.

ΔΑΝΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ Δανία κεῖται μετὰ τῶν 54° 33'—57° 45' β. πλ. καὶ 5° 45'—10° 28' ἀν. μ. Ἡ δὲ μέση αὐτῆς θερμοκρασία εἶναι 9° βαθμῶν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ Δανία, ἄνευ τῶν ἀποικιῶν καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῆς, ἔχει ἐπιφάνειαν 38,237 τ. γλμ. ἐξ ὧν ἡ Ἰουτλανδία 25,244 τ. γλμ. καὶ αἱ παρακείμεναι νῆσοι 12,993 (κάτοικοι 49 κατὰ χιλιάμετρον) καὶ πληθυσμὸν 1,903,000 κατοίκων, (49 εἰς τὸ γλμ.), ἐξ ὧν (1870) 1,769,583 λουθηρανῶν, 1857 καθολικῶν, 4883 ἄλλων προτεσταντικῶν αἱρέσεων, 4290 Ἰσραηλιτῶν, 2128 μορμῶν κλπ. Αἱ δὲ ἀποικίαι καὶ κτήσεις αὐτῆς αἰτίνες εἰσὶν αἱ νῆσοι Φαιρόαι (17 κατοικημέναι), ἡ Ἰσλανδία (42.070 τ. γλμ. κατοικημέναι), Γροιλανδίας τὸ κατοικήσιμον μέρος καὶ αἱ νῆσοι Ἁγ. Σταυρός, Ἁγ. Θωμᾶς καὶ Ἁγ. Ἰωάννης ἐν ταῖς Ἀντίλλαις, ἔχουσιν ἐπιφάνειαν 192,208 τ. γλμ. καὶ πληθ. 129 χιλ. κατ.

Ἡ μετανάστευσις ἀνῆλθε τῷ 1875 εἰς 2088 ἄτομα ἀπέναντι 3,322 τῷ 1874.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι 67,320,333 φρ. Δαπάναι 65,373,100.

Χρέος	}	ἑσωτερικὸν	224,497,872
		ἐξωτερικὸν	37,506,280
		τὸ ὅλον τοῦ παθητικοῦ	262,004,152
		τὸ ἐνεργητικοῦ	120,875,838
		ἡ χρέος πραγματικὸν	141,128,314

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 6 ἰουλίου 1867 νόμον, ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς πάντα Δανὸν δυνάμενον ὀπλοφορεῖν, ἀρχεται δὲ τοῦ 22 ἔτους καὶ διαρκεῖ 16 ἔτη, ἦτοι 4 ἐν τῷ τακτικῷ, 4 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ 8 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τῆς δευτέρας σειρᾶς. Ὁ στρατὸς ἀριθμεῖ 1,131 ἀξιωματικούς καὶ 34,572 στρατιώτας, καὶ ἐν καιρῷ πολέμου 48,982 ἄνδρας.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ἀριθμεῖ 7 θωρηκτὰ δυνάμει 12,850 ἵππων, φέροντα 63 τηλεβόλα, 26 ἀτοκίνητα πολεμικὰ δυνάμει 13,650 ἵππων καὶ 216 τηλεβόλων καὶ 32 ἱστιοφόρα μετὰ 29 τηλεβόλων, τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ περιλαμβάνει 117 ἀξιωματικούς καὶ 800 ναῦτας.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ (1875) 169 ἀμόπλοια χωρητικότητος 39,478 τόννων καὶ 3,031 ἱστιοφόρα χωρητικότητος 211,165 τόννων. Πρὸς δὲ τούτοις 10,920 πλοίαρχα κατώτερα τῶν 4 τόννων

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Εἰσαγωγὴ 318,841,600 φρ. Ἐξαγωγὴ 238,924,200.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Εἰς ἐκμετάλλευσιν τῷ 1876 : 1,366 χλμ., ἐξ ὧν 811 τοῦ κράτους καὶ 554 χλμ. ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ἐπιστολαὶ ἀνταλλαγῆσαι (1873—74) 16,487,777, ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα 15,134,812.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Μῆκος τῶν γραμμῶν 2,775 χλμ., τῶν συρμάτων 7,819. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα (1875) 886,917.

ΕΛΒΕΤΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 45° 49'—47° 50' β. πλ. καὶ 3° 37'—8° 9' ἀν. μ. τὸ δὲ κλίμα αὐτῆς παρουσιάζει ποικιλίας· ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν Ἀλπεων εἶναι διαρκῆς χειμῶν, εἰς δὲ τὴν κοιλάδα εὐκρασία ἐξαιρετικῆ.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἑλβετικὴ δημοκρατία, συγκειμένη ἐξ 25 ὁμοσπόνδων διαμερισμάτων (cantons)· (ἴδε τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷ πίνακι), ἔχει ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἐπιφάνειαν 41,401 τ. χλμ. (64 εἰς τὸ χλμ.) καὶ πληθυσμὸν (1876) 2,759,851 κατοίκων, ἐξ ὧν, (1870) 1,566,437 καθολικοὶ. 1,084,369 διαμαρτυρόμενοι, 11,435 ἄλλων δογμάτων καὶ 6,996 Ἰσραηλῖται. Κατὰ τὸ γένος διακρινόμενον ἐκ τῆς λαλουμένης γλώσσης, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλβετίας περιέχει 384,538 οἰκογενεῖας γερμανικὰς, 30,079 ἰταλικὰς, 8778 βουμαργικὰς καὶ 48 οἰκογενεῖας ἄλλης ἐθνικότητος. Ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς δὲ εἶναι 2,517,600 (94, 3 0/0) Ἑλβετοὶ καὶ 150,907 (5, 7 0/0) ξένοι, ἦτοι Γάλλοι 62,228, Γερμανοὶ 57,245, 18,073 Ἴταλοι κλπ. Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1876 παρέχει τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς :

Γάμοι.	Γεννήσεις.	Ἀποβιώσεις.	Πλεόνασμα γενν.
22,376	90,786	66,819	23,967.

Ἡ δὲ μετανάστευσις (ἐκ τῶν 20 διαμερισμάτων, ἅτινα κρατοῦσιν ἀπογραφὴν τῶν μεταναστεύσεων) ἀνῆλθε τῷ 1875 εἰς 1772 καὶ τῷ 1876 εἰς 1,741 ἄτομα, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἀπῆλθεν εἰς τὴν βόρειον καὶ τὸ ἥμισυ εἰς τῆς νότιον Ἀμερικὴν. Αἱ μεταναστεύσεις τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἦσαν σπουδαιότεραι.

Ὡς ἐκ τοῦ ὀπισθεν πίνακος τῶν διαμερισμάτων (σελ. 154), φαίνεται, εἰς τὰ τέσσαρα πρῶτα πλεονάζουσι οἱ διαμαρτυρόμενοι, εἰς τὰ δέκα τελευταῖα οἱ καθολικοὶ, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ἔνδεκα ὁ πληθυσμὸς διανέμεται ἐξ ἴσου σχεδὸν μεταξύ διαμαρτυρομένων καὶ καθολικῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι καὶ δαπάναι (1877) ἀνὰ 42,972,300. Αἱ δὲ ἔκτακτοι δαπάναι ἀνέβησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1876 εἰς 121,166 φρ.

Χρέος : παθητικὸν (1876)	31,124,917 φρ.
Ἐνεργητικὸν	35,725,480 "
Περίσσευμα τοῦ ἐνεργητικοῦ	4,600,563 "

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ.

Διαμέρισμα	Επιφάνεια	Πληθυσμὸς (1876)	κάτοιχ. χλμ.
*Αππεντζελ Ρὸδ ἐξωτερική . . .	261	48,879	187
Zυρίχη	1,724	294,994	171
Βῶδ.	3,233	242,439	75
Σχαφρούζη	294	38,925	132
Νευσιατέλη	808	102,843	127
Βέρνη	6,889	528,670	77
Γκλάρις.	691	36,177	52
Βασιλεία πόλις	36	51,515	1,431
Βασιλεία ἀγροτική	421	55,548	132
Τουργοβία.	988	95,074	86
Γκριζόν	7,185	92,906	13
*Αργοβία,	1,404	201,567	143
Γενεύη	279	99,352	356
Σαίν-Γκάλ	2,019	196,834	97
Φριβοῦργον	1,669	113,952	68
Σολεύρη	783	77,803	100
Τζούκ	239	21,775	91
Λουκέρνη	1,501	133,316	89
Οὐντερβάλδεν ἄνω.	475	15,009	31
Οὐντερβάλδεν κάτω.	290	11,933	41
Σχβύτζ	908	49,216	54
*Αππεντζελ Ρὸδ ἐσωτερική	159	11,907	75
Βαλαί	5,247	100,490	19
Οὐρί	1,076	16,900	15
Τεσσόνον.	2,818	121,768	44

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἶναι γενικῶς ὑποχρεωτικὴ, ὁ δὲ στρατὸς συμποσῶται εἰς 203,192 ἄνδρας, ἐξ ὧν 106,156 τακτικὸς στρατὸς, ἀποτελούμενος ἐξ ἀνδρῶν ἀπὸ 20 μέχρι 33 ἐτῶν καὶ 97036 τῆς ἐφεδρείας, ἀποτελουμένης ἐξ ἀνδρῶν ἀπὸ 33 μέχρι 44 ἐτῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Δὲν ὑπάρχουσι διηκριθωμένοι ἐπίσημοι πίνακες σημειοῦντες τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ μόνον τὸ βῆρος αὐτῶν, τὴν ἀξίαν τῶν γαιανθράκων καὶ τὰ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα κτήνη κατὰ κεφαλὴν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Εἰς ἐκμετάλλευσιν (1876) 2,341 χλμ. καὶ 64 περίπου χλμ. ζέωνων ἑταιριῶν ἐπὶ τοῦ ἑλβετικοῦ ἐδάφους.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ἐπιστολαὶ ἀνταλλαγεῖσαι (1876) 65,035,290, ἐφημερίδες καὶ ἐντοπα 20,389,833. Πρὸς. 14,845,858. Δαπ. 14,745,406 φρ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Τηλεγραφικὰ γραφεῖα τοῦ κράτους 1053, τῶν σιδηροδρόμων 103. Γραμμαὶ τοῦ κράτους 6462 χλμ., τῶν σιδηροδρόμων 327. Τηλεγραμμάτα ἀνταλλαγέντα 2,918,858.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 43° 48'—36° β. πλ. καὶ 11° 50' ἄν.—0° 59' δ. μ. Μέση θερμοκρασία 15° 37'.

Πληθυσμὸς καὶ ἐπιφάνεια. Ἡ κυρίως Ἰσπανία μετὰ τῶν Βαλεαρίδων καὶ Καναρίων νήσων ἔχει ἐπιφάνειαν 507,715 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν 16,835,506 κατοίκων (33 εἰς τὸ χλμ.), ἐξ ὧν 556 χιλ. ἄτομα λαλοῦσι τὴν βασικίην διάλεκτον, κατὰ δὲ τὸ θρησκευμα πάντες σχεδὸν οἱ Ἰσπανοὶ εἶναι καθολικοί. — Αἱ δὲ ἀποικίαι Ἰσπανίας (Κούβα, Πορτορίκο, νῆσοι Φιλιππῖναι, Καρολῖναι κλπ. κλπ.) ἔχουσιν ἐπιφάνειαν 304,311 τ.χλμ. καὶ πληθυσμὸν 8,096,800 κατοίκων, ἐξ ὧν 1 ἐκ. 400 χιλ. τῆς Κούβας, 625 χιλ. τοῦ Πορτορίκου, 6 ἐκ. τῶν Φιλιππίνων νήσων κλπ. Οὕτω δὲ ἡ Ἰσπανία μετὰ τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς ἔχει ἐν τῷ συνόλῳ ἐπιφάνειαν 799,936 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν 24,952,400. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κούβας 600 ἑξ. 650 χιλ. εἶναι μαῦροι καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ὑπὸ δουλείαν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ 60 χιλ. μιγάδες καὶ 30 χιλ. ζένοι. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Χαβάνας εἶναι περίπου 230 χιλ. ψυχῶν. Ἐκ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Πορτορίκου 338 χιλ. εἶναι λευκοὶ καὶ 625 χιλ. μαῦροι. Ἡ δουλεία

εἶναι κατηργημένη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ παντελῶς ἀπὸ τοῦ 1873. Πληθυσμὸς τῆς πόλεως Πορτορικού (1860) 18,132.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι: 657,501,729 πεσετάς (φρ.). Δαπάναι: 656,287,956.
Γενικὸν χρέος: 12,436,427,361.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἶναι γενικῶς ὑποχρεωτικὴ, ἐπιτρεπομένης ὁμως τῆς ἐξαγορᾶς ἀντὶ 2000 φρ. καὶ διαρκεῖ ἐν μὲν τῇ Ἰσπανίᾳ 8 ἔτη, ἤτοι 4 ἐν τῷ ἐνεργητικῷ στρατῷ καὶ 4 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ, ἐν δὲ ταῖς ἀποικίαις 4 μόνον ἔτη ἐν τῷ ἐνεργητικῷ στρατῷ. Ὁ δὲ στρατὸς ἀναβαίνει εἰς 230 χιλ. ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 70 χιλ. ἐν ταῖς ἀποικίαις.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

περιλαμβάνει 132 πλοῖα δυνάμει 23,267 ἵππων μετὰ 746 τηλεβόλων καὶ ἐκ τῶν ὁποίων 17 (11,120 ἵππων καὶ 551 τηλεβόλων) εἶναι α' τάξεως, 20 (5,130 ἵππων καὶ 85 τηλεβόλων). β' τάξεως, 60 (5,217 ἵππων καὶ 85 τηλεβόλων) γ' τάξεως καὶ δύο ναυτοσχολεῖα μετὰ 54 τηλεβόλων. — Τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ ἀριθμεῖ 398 ἀξιωματικούς, 14 χιλ. ναύτας καὶ 6 τάγματα στρατιωτῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐκ 5,500 ἀνδρῶν.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ (1877) 230 ἀτιμολοία χωρητικότητος 176,250 τόννων καὶ 2,674 ἱστιοφόρα ἐκ 509,707 τόννων. Τὸ ὅλον 2,915 πλοῖα μεγάλα 557,320 τόννων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Κατὰ τὸ 1871 ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 569 ἑκατομ. φρ. ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 442 ἑκατομ. Τῷ δὲ 1875, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαναστάσει τελευσῶν καρλιστικῶν ἐπαρχιῶν, εἰσαγωγὴ: 333 ἐκ. 500 χιλ. φρ. ἐξαγωγὴ: 378 ἐκ. 200 χιλ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει (1876) 5,796 χιλμ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραφεῖα (1874) 2,365. Ἐπιστολαὶ ἀνταλλαγεῖσαι 75,300,000.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Μῆκος τῶν γραμμῶν (1875) 12,260 καὶ τῶν συμάτων 29,648. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα 1,590,823. Πρόσοδοι: 1,553,766. Δαπάναι: 3,819,932.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ.

Τὸ πρωτεῦον εἶδος τῆς ἐξαγωγῆς ἐκ Κούβας καὶ τοῦ Πορτορικού εἶναι πάντοτε ἡ ζάχαρις, ἐξ ἧς ἐξήχθησαν τῷ 1875 ἐκ Κούβας 962,270 τόννοι καὶ ἐκ Πορτορικού 1,603,851 καντάρια. Πλὴν τούτων αἱ δύο νῆσοι ἐξάγουσι καὶ σημαντικὰς ποσότητας καφέ, καπνοῦ, βάμβακος, ρουμιτοῦ κλπ. — Τὸ δ' ἐμπόριον τῆς ἐξαγωγῆς τῶν Φιλιππίνων νήσων τῷ 1871 συνεποσώθη εἰς 15 ἐκ. 216 χιλ. δολλάρια.

Σιδηρόδρομοι ὑπάρχουσιν ἐν Κουβᾷ 640 χιλμ.

ΙΤΑΛΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 46° 41'—36° 38' β. πλ. καὶ 4° 13'—16° 10' ἀν. μ. Ἡ μέση θερμοκρασία εἶναι ἐν Παλέρμῳ 18°, ἐν Νεαπόλει 16° καὶ ἐν Βενετίᾳ 13°.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμὸς. Τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας ἔχει ἐπιφάνειαν 296,013 τ. χιλμ. ἐξ ὧν 133,500 καλλιτεργημένοι γαῖται, 51,513 εἰς δάση καὶ 40,000 χέρσοι (92 κάτοικοι εἰς τὸ χιλμ.) καὶ πληθυσμὸν 27,482,174, ἐξ ὧν (1871) 27,022,653 καθολ. 58,650 διαμαρτυρούμενοι, 35,356 Ἰσραηλιταὶ καὶ 48,468 ἄλλων δογμάτων καὶ θρησκευμάτων.

Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ: Γάμοι 200,000 περίπου κατ' ἔτος, γεννήσεις 1,000,000 καὶ ἀποθιώσεις 840,000.

Ἔτος.	Γάμοι.	Γεννήσεις.	Ἀποθιώσεις.	Πλεόν. γενν.
1875	230,486	1,065,207	872,991	192,216

Πόλιται ἐν ἀποδημίᾳ (1871) 476,403, ἐξ ὧν 213,396 ἐν ταῖς χώραις τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, 44,360 ἐν Ἀνατολῇ καὶ τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ, 147,574 ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ, 70 χιλ. περίπου ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ 1100 ἐν Αὐτραλίᾳ.

Ἡ μεγαλειτέρα πόλις τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ Νεάπολις, ἔχουσα πληθυσμὸν 415,560 ψυχῶν (1871). Ἡ Ρώμη ἔρχεται δευτέρα μετὰ πληθυσμὸν 219,600 ψυχῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι: 1,398,409,599. Δαπάναι: 1,390,607,203.

Δημόσιον χρέος : 9,883,589,226. Τραπεζικά γραμματία εις καταναγκαστικήν κυκλοφορίαν 1,484,400,000.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Πᾶς πολίτης υπόκειται ἀπὸ τοῦ 21 μέχρι τοῦ 39 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἣτις διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις, ὧν ἡ πρώτη τοῦ ἐνεργητικοῦ στρατοῦ, ἡ δευτέρα τῆς ἐφεδρείας καὶ ἡ τρίτη τῆς πολιτοφυλακῆς. Ἡ στρατολογία ἐνεργεῖται διὰ κληρώσεως, ἐκ δὲ τοῦ ἐτησίου στρατευομένου συμποσομένου εἰς 145,000 ἀνδρῶν, 65,000 κληροῦνται διὰ τὸν ἐνεργητικὸν στρατὸν, 35 χιλ. κατατάσσονται εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν καὶ οἱ λοιποὶ 45 χιλ. εἰς τὸν ἐπιχώριον στρατόν. Ὁ στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀριθμεῖ 220,690 ἀνδρας, ἐξ ὧν 12,269 ἀξιωματικοί, μετὰ 26,225 ἵππων καὶ ἐν καιρῷ πολέμου 901,700 ἀνδρῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1877 ἡ Ἰταλία διέθετε 500,000 ἀνδρας τῆς α' κατηγορίας καὶ 35,000 τῆς δευτέρας, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν εἰδικῶν σωμάτων (καρραβινοφόρων, ἀποστράτων κλπ.)· εἰς τρόπον ὥστε ἐν ἀνάγκῃ ἡ Ἰταλία δύναται νὰ παρατάξῃ ἐντὸς δεκαπενθημερίας εἰς τὴν α' γραμμὴν 300,000 ἀνδρῶν, ὑποστηριζομένων ὑπὸ ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ συμπληρωματικῶν στρατευμάτων καὶ τῆς πολιτοφυλακῆς.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν περιλαμβάνει (1876) 66 πλοῖα πολεμικῆς δυνάμεως 93,063 ἵππων καὶ 339 τηλεβόλων, ἐξ ὧν 18 θωρηκτὰ δυνάμεως 58,881 ἵππων καὶ 132 τηλεβόλων. — Τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ σύγκειται ἐξ 9,225 ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν καὶ 2,320 πεζομάχων.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἰταλίας ἀριθμεῖ (1876) 142 ἀτμόπλοια 57,881 τόν. 10903 μεγάλα ἰστιοφόρα 1,020,488 τόννων, καὶ κατὰ πρός τούτους 9,043 ἀκτοπλοῖα καὶ 13,936 ἀλιευτικὰ πλοιάρια. Τὸ ὅλον 34,024 πλοῖα 1,127,154 τόννων καὶ πληρώματος 208,631 ναυτῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Εἰσαγωγὴ (1876) 1,330,000,000 φρ. Ἐξαγωγὴ 1 διλ. 217 ἑκατομ.

Κίνησις λιμένων (1875) 116,632 πλοῖα 12,705,216 τόνν., ἐξ ὧν 19,540 ἀτμόπλοια 8,234,325 τόννων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει (1877) 7,894 χιλμ. ἐξ ὧν 6079 χιλμ. ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ 1625 χιλμ. τοῦ κράτους. Εἰσπράξεις ἀκαθάρισται (1875) 144,819,287 φρ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραφεῖα (1875) 3010. Ἐπιστολ. ἀνταλλαγεῖσαι 129,793,496, ἐφημερ. καὶ ἔντυπα 113,849,538, ἐντάλματα πληρωμ. 3,589,346. Τὸ ὅλον 247,232,080.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Μῆκος τῶν γραμμῶν (1876) 22,349 καὶ τῶν συρμάτων 78,354 χιλμ. καὶ 178 χιλμ. ὑποβρυχίων κάλων. Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα (1875) 5,347,570. Πρόσοδοι : 7,264,512. Δαπάναι : 6,639,306.

ΛΕΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξὺ τῶν 47° 03'—47° 16' β. πλ. καὶ 7° 08'—7° 18' ἀν. μ., ἡ δὲ μέση θερμοκρασία αὐτοῦ εἶναι 90.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμὸς. Εἶναι δὲ τὸ Λειχτενστάιν μικρὰ ἡγεμονία κειμένη ἐπὶ τοῦ Ρήνου μεταξὺ Ἑλβετίας καὶ τοῦ αὐστριακοῦ Τυρόλου καὶ ἔχει ἐπιφάνειαν 178 τ. χιλμ. (45 κατοίκων εἰς τὸ χιλμ.) καὶ πληθυσμὸν (1874) 8,644 κατοίκων. Πρωτεύουσα Βαδούξ μετὰ πληθυσμὸν 925 ψυχῶν. Ὁ ἡγεμὼν ζῆ διαρκῶς ἐν Βιέννῃ καὶ εἶναι πάντοτε σχεδὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐστρίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι (1870) 125,632 φρ. Δαπάναι 109,880 φρ. Ὁ ἡγεμὼν οὐδεμίαν λαμβάνει ἐπιχορήγησιν, ἀλλ' ἔχει ἐκ τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἰδιοκτησιῶν ἐν Αὐστρίᾳ, Πρωσσίᾳ καὶ Σαξωνίᾳ εἰσόδημα 3,500,000,000 φρ. Συντελεῖ δὲ τῆς εἰσόδου τῆς ἡγεμονίας ἐν τῷ τελωνειακῷ συνδέσμῳ τῆς Αὐστρίας, ἡ Αὐστρία πληρώνει ἐτησίως εἰς τὸ Λειχτενστάιν περίπου 40 χιλ. φρ.

Δημόσιον χρέος 437,500 φρ. Σιδηρόδρομοι 9 χιλμ. Στρατὸς 100 ἄνθρωποι.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ.

Τὸ μέγα δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου ἠνωμένον προσωπικῶς μετὰ τῆς Ὀλλανδίας, ἧς ὁ βασιλεὺς εἶναι καὶ μέγας δούξ τοῦ Λουξεμβούργου, ἔχει ἐν τούτοις ἰδίαν κυβέρνησιν καὶ διοίκησιν.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μετὰ τῶν 49° 26'—50° 11' β. πλ. καὶ 3° 24'—4° 11' ἀν. μ. Ἡ ἀνωτέρα αὐτοῦ θερμοκρασία εἶναι 38°, ἡ δὲ κατωτέρα 24' ὑπὸ τὸ μηδενικόν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Τὸ μέγα δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου ἔχει ἐπιφάνειαν 2,587 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν (1875) 205,158 κατοίκων, ἐξ ὧν 203,623 καθολικοί, 833 προτεστάνται, 661 Ἰσραηλῖται κλπ. Ἡ γλῶσσα τῶν κατοίκων εἶναι κυρίως ἡ γερμανικὴ, πλὴν 3 ἢ 4 χιλ. λαλούντων τὴν γαλλικὴν, ἀλλ' ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ τόπου λαλεῖται μόνον ἡ γαλλικὴ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι (1877) 7,250,230. Δαπάναι 7,092,054. Δημόσιον χρέος 12 ἑκατομ. φρ. συναρθὲν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ἐν τάγμα εὐζώνων ἐκ 13 ἄξιωματικῶν καὶ 500 στρατιωτῶν καὶ χωροφυλακῆ ἐκ 3 ἄξιωματικῶν καὶ 119 στρατιωτῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Τὸ Λουξεμβούργον ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ συνδέσμου τῆς Γερμανίας (Zollverein).

Σιδηροδρόμοι. Τῷ 1876: 273 χλμ. ἐν ἐκμεταλλεύσει. — Ταχυδρομεῖα: 700 χιλ. ἐπιστολαί, 450,000 ἐφημερίδες καὶ 12 χιλ. ἐντάγματα πληρωμῶν. — Τηλέγραφοι. 30 χιλ. περίπου τηλεγραφήματα.

ΜΟΝΟΙΚΟΝ.

Τὸ μικρότερον ὄλον τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἐν γένει τῶν διωργανωμένων κρατῶν. Κεῖται (ἀστρονομικὴ θέσις) ὑπὸ τὴν 43° 43' β. πλ. καὶ 6° 32' ἀν. μ. καὶ φημίζεται διὰ τὸ γλυκὺ τοῦ κλίματος αὐτοῦ. Γεωγραφικῶς δὲ κεῖται παρὰ τὴν Μεσόγειον, εἰς ἀπόστασιν 14 χλμ. ἀπὸ τῆς Νικαίας (Nice), ἐμπερικλειόμενον εἰς τὸ γαλλικόν

ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποχρεουμένων ἐν καιρῷ ἀνάγκης εἰς ὑπηρεσίαν πολιτῶν ὑπολογίζεται εἰς 3,434,000 ἀνδρῶν, οἵτινες συγκροτοῦσι τὸν μέγαν ἐθνικὸν στρατόν.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ 1876, εἰρήνης οὔσης, συνέκειτο ἐξ 125 πλοίων (ἐξ ὧν 27 θωρηκτὰ, 72 ἀτμοκίνητα καὶ 8 ἰστιοφόρα), φέροντα 1293 τηλεβόλα καὶ χωρητικότητος 152,367 τόννων, ὁ δὲ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος εἶναι σχετικῶς ελάχιστος, συνιστάμενος εἰς μόνον σχεδὸν τὰ στελεῆ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλ' εἶναι γνωστὴ ἡ οὐότης τῶν Ἀμερικανῶν εἰς τὰς παρασκευὰς, ἐν καιρῷ ἀνάγκης, μεταμορφουμένων ἀμέσως ἀπὸ πολιτῶν εἰς στρατιώτας καὶ ναύτας.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ (1877) 25,934 πλοῖα χωρητικότητος 4279,458 τόννων, ἐξ ὧν 4320 ἀτμόπλοια ἐξ 1,172,372 τόννων καὶ τὰ λοιπὰ ἰστιοφόρα, καὶ ἐκ τοῦ συνόλου πάλιν 2359 ποντοπόρα πλοῖα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκτοπλοίας.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Κατὰ τὴν οικονομικὴν περίοδον 1875—76 (ἀπὸ 1 Ἰουλίου—30 Ἰουνίου) τὸ ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς ἀνήλθεν εἰς 2,383,500,000 φρ. τὸ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς 3,225,000,000 φρ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Τῷ 1876 ὑπῆρχον εἰς ἐκμετάλλευσιν καθ' ὅλον τὸ ἔδαφος τῆς δημοκρατίας σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ 120,77 χλμ. τῷ δὲ 1877: 124,674. Αὔξησις ἐντὸς ἐνὸς ἔτους 4597 χλμ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραμῖτα (1876) 36383. Ἐπιστολαὶ διαβιβασθεῖσαι ἐν τῷ ἔσω-τερικῷ 680 ἐκ. εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν 25,135,581, ἐξ ὧν εἰς τὴν Εὐρώπην 18,952,537. — Πρόσοδοι (1875—76) 28,181,698. Δαπάναι: 33,263,488 δολλάρια.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Περὶ τῶν τηλεγράφων, ἀνηκόντων εἰς ἑταιρίαν, δὲν ὑπάρχουσι γενικαὶ πληροφορίαι, πλὴν μόνον περὶ τῶν τῆς ἑταιρίας Western Union Télégraphe, ἧς αἱ γραμμαὶ ἔχουσι (1876) μῆκος 122,776

χλμ. τὰ δὲ σύρματα 303,000 χλμ. Γραφεῖα 7218. Τηλεγραφήματα διαβιβασθέντα 18,729,567.—Πρόσοδοι : 10,034,984. Δαπάναι : 6,635,474 δολλαρίων.

ΒΡΑΣΙΛΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Βρασιλίας κεῖται μεταξύ τῶν 4^ο β.—33^ο ν. πλ. καὶ 37^ο—75^ο δ. μ. τὸ δὲ κλίμα αὐτῆς ἐν μὲν ταῖς πεδιάσιν τῆς Ἄρκτου εἶναι θερμὸν καὶ νοσώδες, εἰς δὲ τὰς μεσαίας καὶ μεσημβρινὰς χώρας τῆς Βρασιλίας ὑπάρχουσι κοιλάδες ἐξαιρέτοι διὰ τὸ ὑγιεινὸν καὶ εὐφορὸν τοῦ κλίματος.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Βρασιλίας ὑπολογίζεται εἰς 8,337,218 τ. χλμ. ὁ δὲ πληθυσμὸς (1876) εἰς 10,108,291, καὶ ὑπολογιζομένων 1 ἐκ. περίπου αὐτοχθόνων Ἰνδῶν (1.3 εἰς τὸ χλμ.) Ἐξ αὐτῶν 8,500,000 περίπου ἦσαν ἐλεύθεροι καὶ 1 ἐκ. 600 χιλ. δούλοι. Κατὰ φυλὰς τὰ 9,930,478 τοῦ διηκριθωμένου πληθυσμοῦ διηροῦντο εἰς 3,787,289 τῆς καυκασίας φυλῆς, 1,954,452 Ἀφρικανῶν, 386 χιλ. αὐτοχθόνων καὶ 3 ἐκ. 802 χιλ. μιγάδων· κατὰ δὲ τὸ θρήσκευμα εἰς 9,902,712 καθολικοὺς καὶ 27,766 μὴ καθολικοὺς, καὶ τέλος κατ' ἐθνικότητα ἦ καταγωγὴν ὁ ἐλεύθερος πληθυσμὸς συνέκειτο ἐξ 8,176,191 Βρασιλιανῶν καὶ 243,481 ξένων, (ἐξ ὧν 121,246 Πορτογάλοι, οἱ δὲ λοιποὶ Γερμανοί, Ἀφρικανοί, Γάλλοι κλπ.). Ἐκ δὲ τῶν δούλων 1,372,246 εἶχον γεννηθῆ ἐν Βρασιλίᾳ καὶ 138,560 ἐν ἄλλαις χώραις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Πρόσοδοι :	362,742,270 φρ.
Δαπάναι :	338,946,487 »
Δημόσιον χρέος :	1,846,755,696 »

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Διὰ νόμου τῆς 25 φεβρουαρίου 1875 ἐκηρύχθη ἡ ὑποχρεωτικὴ ὑπηρεσία μετὰ πολλῶν ὁμῶς ἐξαιρέσεων καὶ τῆ ἀντικαταστάσεως. Διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας : 6 ἔτη ἐν τῷ ἐνεργητικῷ στρατῷ καὶ 3 ἐν τῷ ἐφεδρῷ. — Ὁ στρατὸς ἐν εἰρήνῃ ἀριθμεῖ 16,500 ἀνδρας, ἐν πολέμῳ

ἐξ 32,000. Τούτοις προσθετοὶ καὶ 7300 περίπου ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς, ἐξ ὧν 1066 ἐν Ρίο-Ἰανείρῳ.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ (1877) 61 πλοῖα (19 θωρηκτὰ, 23 κανονιοφόρα, 7 φορτηγὰ κλπ. καὶ 3 ἰστιοφόρα), ὧν τὰ πρῶτα 58 δυνάμειος 3967 ἵππων καὶ 193 τηλεβόλων· τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ναυτικοῦ σύγκειται ἐκ 4840 ἀνδρῶν, πλὴν τοῦ συνήθους πληρώματος, ἀριθμοῦντος ὑπὲρ τὰς 5000 ἀνδρῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Εἰσαγωγὴ 482,017,200 φρ. Ἐξαγωγὴ 498,085,600. Τὰ δὲ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς εἰσὶ καφῆς, βάμβαξ, ζάχαρις, κακάο τέιον, δέρματα, καπνός, κόμμι ἐλαστικόν, ἀδάμαντες κλπ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐνμεταλλεύσει τῷ 1877 : 27 γραμμαὶ ἐκ 2290 χλμ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Ἐπιστολαὶ διαβιβασθεῖσαι (1875—76) 13,161,297.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Γραφεῖα 104, μῆκος τῶν γραμμῶν 6230 χλμ.

ΙΑΠΩΝΙΑ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα, 30^ο—45^ο β. πλ. καὶ 128^ο—145^ο ἀν. μ. Μέση θερμοκρασία 25^ο. Τὸ κλίμα τῆς Ἰεδδῶ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸ τῆς Σκωτίας, τὸ δὲ τῆς Λιού Κρού πρὸς τὸ τῶν μεσημβρινωτέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ὡς γνωστὸν, ἡ ἀπωτάτη αὐτῆ ἀσιατικὴ αὐτοκρατορία κινεῖ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ὡς ἀπὸ πολλοῦ ἀρξαιμένη εἰσέρχασθαι, ὡς ἐκ τοῦ φιλελευθέρου πνεύματος τοῦ μονάρχου καὶ τῆς ἐπιμιξίας αὐτῆς πρὸς τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν στοιχεῖον, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἀνευ οὐδενὸς καταναγκασμοῦ μάλιστα, καὶ ἐποφελεῖσθαι ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν πεπολιτισμένων λαῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀναμορφώσεως, παριστώσα οὕτως ἄκραν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν στασιμότητα τῆς Κίνας. — Ὁ νῦν βασιλεύων Μικάδος ἢ αὐτοκράτωρ Μούτι-

Χί το, ἐγενήθη τῇ 29 τοῦ ἐνάτου μηνὸς τοῦ ἔτους 1852, διεδέχθη τὸν πατέρα του Κόμει Τέννο ἀποθανόντα τῷ 1867 καὶ ἐνυμφεύθη τῇ 17 τοῦ τετάρτου μηνὸς τοῦ 1870 τὴν αὐτοκράτειραν Ἀρουκδ, ἐξ ὕψηλῶ ἀριστοκρατικοῦ γένους. Τοῦγάμου δὲ τούτου μὴ καρποφορήσαντος καὶ μὴ ἐπιτροπομένης πιθανῶς τῆς δευτερογαμίας παρὰ τοῖς Ἰάπωνσιν, ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ θρόνου, θελεῖ βασιλεύσει ἐν τῶν μελῶν τῶν τεσσάρων ἡγεμονικῶν οἴκων Καζούρα, Ἀριζουάβα, Φουσιμι καὶ Καννίν.— Ὁ Μιχάδος κυβερνᾷ μοναρχικῶς, ἔχων παρ' ἑαυτῶ συμβούλιον ὑπουργῶν καὶ ὑφυπουργῶν καὶ εἶδος τι Βουλῆς ἀρίστων, συγκροτουμένης ἐκ πριγκίπων βασιλικῶ αἵματος, εὐγενῶν καὶ ἀρχαίων μεγιστάνων, καὶ ἀνώτατον δικαστήριον, συγκείμενον ἐξ ἀνωτέρων δικαστῶν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Ἰαπωνίας, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων (οὗ ἕνεκα παρεβλήθη καὶ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν) Νιππὸν, Κιουσιγιού, Σικοκοῦ, Ἰκί, Τσουσιγιμά, Ὀκί, Σαδδ, Τεσῶ, καὶ τῶν νήσων Κουρίλλων καὶ Ριουκίον, ἔχει ἐπιφάνειαν 379,711 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν (1874) 33,623,301 κατοίκων (88. 6 εἰς τὸ χλμ.) ἐξ ὧν: 32 εἶναι μέλη τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου.

2,891 εὐγενεῖς ἀ' τάξεως (Κβεζοκοῦ).

1,883,262 εὐγενεῖς σχιζοκοῦ.

7,246 εὐγενεῖς κατωτέρας τάξεως.

198,435 ἱερεῖς μετὰ τῶν οἰκογενειῶν καὶ μαθητῶν αὐτῶν.

8,914 ἱερεῖς τοῦ σιντοϊσμοῦ.

7,680 καλογραφαὶ τοῦ βουδδισμοῦ.

31,514,841 ἄτομα τοῦ λαοῦ (Χεϊμίν).

Κατὰ τὸ 1873 ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς διαφόρους ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἰαπωνίας ἐγκατεστημένων ξένων (Κινέζων καὶ Εὐρωπαϊῶν) συνεποσοῦτο εἰς 4,557, ἐξ ὧν 3,000 ἐν Ἰσοχάμα καὶ 959 ἐν Ναγκασσάκη. Τῷ 1877 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἰσοχάμα ξένων συνεποσοῦτο εἰς 2,554, ἐξ ὧν 1,033 Κινέζοι, οἱ δὲ λοιποὶ Ἀγγλοὶ, Ἀμερικανοὶ, Γάλλοι, Γερμανοὶ, Ὀλλανδοὶ, Πορτογάλλοι, Ρῶσσοι, Ἰσπανοὶ κλπ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ 1874 εἰσῆχθη ἐν Ἰαπωνίᾳ νέον νομισματικὸν σύστημα, ἀνάλογον περίπου πρὸς τὸ ἀμερικανικόν, κοπέντων νομισμάτων χρυσοῦ ἀξίας 1, 2, 5, 10 καὶ 20 γέ νη, τοῦ δὲ γέ νη ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 5 (ἢ 5.17) φρ. καὶ ἐτέρων ἐξ ἀργύρου τῷ 1875 ἰσοδυνάμων πρὸς τὸ ἀμερικανικὸν τάλληρον. Κατὰ τὸ νόμισμα τοῦτο ὁ προϋπολογισμὸς

τοῦ 1876—77 ὑπολογίζει τὰς προσόδους εἰς 62,995,643 γέ νη, ἢ 340,176,473 φράγκα καὶ τὰς δαπάνας εἰς 62,993,347 γέ νη ἢ 329,561,074 φρ. Περὶσσευμα 2,296 γέ νη.

Τὸ δημόσιον χρέος ὑπολογιζόμενον εἰς φράγκα, ἀνέρχεται εἰς 727,755,845 φρ. ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων καὶ ἄλλων ἐνεργητικῶν ἐκ 203,709,065 φρ. μένει πραγματικὸν χρέος 600,484,444 φρ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ στρατὸς ἐπίσης διωργανώθη κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα κατάρτησιν τῇ προνομιούχου στρατιωτικῆς τάξεως καὶ σχηματισθέντος τακτικοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ λαοῦ διηρημένου εἰς ἐνεργητικόν, ἐφεδρείαν καὶ ἔθνοφρουράν. Ἡ ὑπηρεσία εἶναι καθολικῶς ὑποχρεωτικὴ, μετὰ πολλῶν ἐν τούτοις ἐξαιρέσεων, καὶ διαρκεῖ 8 ἔτη, 3 ἐν τῷ ἐνεργητικῷ καὶ 5 ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ. ἐν δὲ τῇ ἔθνοφρουρᾷ, ἥτις συγκαλεῖται ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, περιλαμβάνονται πάντες οἱ ἀπὸ 17—40 ἐτῶν πόλιται, ὅσοι δὲν κατατάσσονται ἐν ταῖς δύο πρώταις τάξεσιν. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὁ στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 35,380 ἄνδρας καὶ ἐν πολέμῳ εἰς 50,240.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ἀριθμεῖ 3 θωρηκτὰ, 2 ἀγγελιαφόρα, 6 κανονιοφόρα, 2 φορτηγὰ καὶ 2 ἱστιοφόρα· τὸ ὅλον 15 πλοῖα μετὰ 98 τηλεβόλων—καὶ ἔχει πλήρωμα 3672 ἄνδρων, ἐξ ὧν 272 ἀξιωματικοί.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ 58 ἀτιμόπλοια καὶ 20 χιλ. ἱστιοφόρα μικρὰ καὶ μεγάλα.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Εἰσαγωγή (1875) 159,122,151 φρ. Ἐξαγωγή 97,280,406 φρ. Κυριώτερα εἶδη τῆς εἰσαγωγῆς εἰσι βαμβάκερα καὶ μάλλινα ὑφάσματα, ὀξύζιον, ζάχαρις κλπ. μέταλλα κλπ. τὰ δὲ τῆς εξαγωγῆς μέταξα, μεταξόσπορος, κοκκούλια, τέϊον, χαλκὸς κλπ.

Κατὰ τὸ 1874 κατέπλευσαν εἰς τοὺς ἀνοικτοὺς τοῖς ξένοις λιμένας 891 πλοῖα εὐρωπαϊκὰ χωρητικότητος 965,475 τόννων, ἐξ ὧν 342 ἀμερικανικά, 364 ἀγγλικά, 110 γερμανικά, 38 γαλλικά καὶ 37 ἄλλων σημαῖων. Τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν κατέπλευσαν εἰς Ἰσοχάμαν, κατὰ δεῦτερον λόγον εἰς Ἰόγγο-Ὀσάκα, κατὰ τρίτον εἰς Ναγκασσάκην καὶ κατὰ τέταρτον εἰς Χακοδατέ.

Σιδηρόδρομοι. Τρεῖς γραμμὰι 105 χλμ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραφεῖα κατὰ τὸ 1876: 3691. Ἐπιστολαὶ διαβιβασθεῖσαι, ἐπι-

στολικά δελτάρια, έφημερίδες, έντυπα κλπ. 30,162,614 άπέναντι 23,305,859 τοῦ προηγούμενου έτους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Γραμματά κατά τὸ 1874: 2,832 χιλμ. — Τηλεγραφήματα διαβιβασθέντα 396,289.

ΚΙΝΑ.

Ἡ Σινικὴ αὐτοκρατορία.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶν 20^ο — 50^ο β. πλ. καὶ 70^ο — 130^ο άν. μ., ἡ δὲ μέση θερμοκρασία ἐν Πεκίνω μὲν εἶναι 12^ο ἐν Καντῶν δὲ 24^ο. Εἰς τὰ βόρεια τῆς Κίνας ἡ θερμοκρασία εἶναι ἀνάλογος σχεδὸν πρὸς τὴν τῆς βορείου Γερμανίας.

Παρατήρησις. Περὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Κίνας δὲν ἔχομεν τόσον ἀκριβῆς καταστατικὰς πληροφορίας. Αἱ ὑπάρχουσαι τοιαῦται ἀπορρέουσιν ἐξ ἰδιωτικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στατιστικῶν ἢ ἐκ πιθανῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ὑπολογισμῶν, αἱ δὲ μόνον ἀσφαλῆς εἰσὶν αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἀνοικτοὺς εἰς τοὺς εὐρωπαϊοὺς λιμένας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν αὐτῶν.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἐν γένει τὸ βασίλειον τῆς Κίνας, τὸ μέγιστον τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, ὑπολογίζεται ἔχον ἐπιφάνειαν 11,756,780 τ. χιλμ. καὶ πληθυσμὸν 434,580,000 κατοίκων (37 εἰς τὸ χιλμ.) κατὰ τὴν ἐξῆς ἀνάlysιν (α).

	τετρ. χιλμ.	πληθυσμός.
Ἀνατολικὴ Τουρκεστάνη	1,118,713	580,000
Ἰσσογγαρία	347,530	500,000
Μογγολία	3,377,283	2,000,000
Μαντσουρία	950,000	12,000,000
Κορέα	236,784	8,500,000
Οὐδέτερον ἔδαφος παρὰ Μαντσουρίαν καὶ Κορέαν	13,882	ἀκατοίκητον
Τιβέτ	1,687,898	6,000,000
.	7,732,090	29,580,000
.	4,024,690	405,000,000
Βασίλειον τῆς Κίνας	11,756,780	434,580,000

(α) Κατὰ Behm καὶ Wagner.

Αἱ δὲ περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτεύουσῆς Πεκίνοῦ ἐκτιμήσεις, ὡς συμβαίνει καὶ περὶ τῶν ἄλλων κινεζικῶν μεγαλοπόλεων, ποικίλλουσι μεταξύ 500,000 καὶ 1,650,000 ψυχῶν. — Οἱ ἀνοικτοὶ εἰς τοὺς ξένους (εὐρωπαϊοὺς κλπ.) λιμένας ἦσαν τῷ 1877 δεκακοτῶ, ὧν ὁ τελευταῖος ἠνοίχθη ἀπὸ τῆς 1 ἁπριλίου 1877. Ἐξ αὐτῶν ἐπισημότερα εἶναι οἱ τῶν ἐξῆς πόλεων: Καντῶν, πληθ. 1,500,000, Τιένταιν 950 χιλ., Χάν-κέου 600 χιλ., Φουτσέου 600 χιλ., Σιαγγάη 278 χιλ. Τακαὶ καὶ Τεβάν 235 χιλ. κλπ. Ἐν αὐτοῖς ἤδρευον τῷ 1876: 3,607 ξένοι, ὧν ἐπρώτεον οἱ Ἄγγλοι (1616), Ἀμερικανοὶ (536), Γερμανοὶ (362), Γάλλοι (298), συγκροτοῦντες 358 ἐμπορικὸς οἶκους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους ὑπολογιζόμεναι λίαν γενικῶς ἀνέρχονται εἰς 629 ἑκατομ. φρ. (79,500,000 ταῦλ, ἐξ ὧν 66 ἑκατ. 400 χιλ. πληρονόμμενα τοῖς μετρητοῖς καὶ 13 ἑκ. 100 χιλ. εἰς προϊόντα). Μέρους τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου ἀποτελοῦσι καὶ τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τοὺς ἀνοικτοὺς τοῖς ξένοις λιμένας τελωνειακὰ δικαιώματα, ἀνερχόμενα ἐτησίως καὶ κατὰ μέσον ὄρον εἰς 12 ἑκατομμ. ταῦλ τοῦ Χαϊκούαν, ἐξ 7 καὶ 91 ἑκατοστῶν περίπου ὄντος τοῦ ταῦλ. — Τῷ 1875 τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀνῆλθον εἰς 11,968,109, τῷ δὲ 1876 εἰς 12,153,000 ταῦλ.

ΣΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ κινεζικὸς στρατὸς συνέκειτο ἀρχικῶς ἐξ 24 σηματιῶν (μοιρῶν), τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ στρατοῦ. Αἱ λεγόμεναι σημαῖαι, ὧν αἱ 8 ἀπαρτίζονται ἐκ Μαντσούρων, 8 ἐκ Μογγόλων καὶ 8 ἐκ Σινῶν, διοικοῦνται μὲν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ σώματος 24 στρατηγῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς φυλάς, ἐξ ὧν καὶ αἱ σημαῖαι, ἰδιαιτέρως δὲ τελοῦσιν ἐκάστη ὑπὸ ἑνα στρατηγῶν Μαντσούρον, ἰσοβάθμιον εἰς γενικὸς διοικητῆς τῶν ἐπαρχιῶν, εἰσι διανεμημέναι εἰς τὰς ἐπαρχίας, ζῶσαι ἐν ὀλοτελῶς κεχωρισμέναις ἀπὸ τῶν κατοίκων συνοικίας καὶ ἐκτελοῦσαι ἐν εἰρήνῃ τὰ χρέη πολιτικῆς ἀστυνομίας, εἰσὶ δὲ τὸ στήριγμα τῆς μαντσουρικῆς δυναστείας. Τὸ ὅλον αὐτῶν ὑπελογίζεται ὡσεὶ 105 χιλ. ἀνδρῶν. Ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ καθῆκον ἔχει νά φρουρῇ τὰς πρωτεύουσας καὶ συνοδεύῃ τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἐν ταῖς περιόδεαις των. Ὁ δὲ ἐπαρχιακὸς στρατὸς σχηματιζόμενος ἐκ Κινεζῶν μόνον, εἶναι ὁ πολυπληθέστερος καὶ διεξήγαγεν ὅλους τοὺς νεωτέρους πολέμους, ἀποτελεῖ δὲ σώματα ἰσάριθμα πρὸς

τὰς ἐπαρχίας (18). Ὁ ὅλος στρατὸς τῆς Κίνας ἀριθμεῖ ἐπὶ τοῦ χάρτου 800 χιλ. Κινέζους καὶ 271,000 μαντσούρους καὶ 270 χιλ. ἀνδρῶν διοργανωμένων κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα. Καθὰ παρατηρεῖ ὁμῶς τὸ δημοσιεύσαν τὰς πληροφορίας ταύτας ἐν τῷ «Ρώσῳ Ἀπομάχῳ» ἀσιατικὸν τμήμα τοῦ βωσσικοῦ ὑπουργείου τῶν βραβιτικῶν, ὁ στρατὸς οὗτος μόλις εἶναι πλήρης κατὰ τὰ δύο τρίτα, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ ἕμισυ μόνον.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

τῆς Κίνας σύγκειται ἐκ τριῶν μοιρῶν τῶν τῆς Καντῶνος, τοῦ Φουτσέου καὶ τῆς Σιαγγάνης καὶ ἀριθμεῖ 38 ἀτμοκίνητα πλοῖα (3 γιόνκας ἀτμοκινήτους, μίαν κορβέτταν, δύο φρεγάτας, 24 κανονιοφόρα ἐξ ὧν ἐν θωρηκτῶν καὶ 8 μεταφορικά), ἐναυπηγοῦντο δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ λογαριασμὸν τῆς Σινικῆς κυβερνήσεως 4 ἔτι κανονιοφόρα, ἑνὸς κανονίου.

Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀριθμεῖ 8 χιλ. πλοῖα χωρητικότητος 616 χιλ. τόννων.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Ἡ εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή τοῦ ξένου ἐμπορίου διὰ τῶν ἀνοικτῶν λιμένων ἀπὸ τοῦ 1872 διατελεῖ περίπου στάσιμος. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ εἰσαγωγή ἀνῆλθεν εἰς 74,826,130 ταἰλ, ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς 83,719,887, κατὰ δὲ τὸ 1876 εἰσαγωγή 70.269,574, ἐξαγωγή 80,850,542. Αἱ κυριώτεραι χῶραι τῆς ἐξαγωγῆς εἰσὶν ἡ Μεγάλη Βρετανία, αἱ Ἰνδία, ἡ Σιγγαπόρη, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Εὐρώπη ἐν γένει, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ρωσία, τὰ δὲ κυριώτερα εἶδη τῆς εἰσαγωγῆς: ὄπιοι, βαμβακερὰ καὶ μάλλινα ὑφάσματα, βάμβαξ ἀκατέργαστος, μέταλλα καὶ γαιάνθρακες, τῆς δὲ ἐξαγωγῆς: τέιον, μέταξα καὶ μεταξωτὰ, ζάχαρις, κασσία, πορσελάνη, ἐνδύματα, χάρτης κλπ.

Ἡ κίνησις τῶν ἐμπορικῶν λιμένων τῷ 1875 ἀνῆλθεν εἰς 16,994 πλοῖα χωρητικότητος 9.867,641 τόννων, ἐξ ὧν 11,406 ἀτμόπλοια 8,364,481 τόννων, τῷ δὲ 1876 εἰς 17,964 πλοῖα τόννων 10,133,830.

Σιδηρόδρομος ὑπάρχει ἐν Κίνα εἰς μόνον, μήκους 16 χιλμ. ἀπὸ Σιαγγάνης εἰς Βουζούγα, ἀνοικθεὶς τῇ 30 ἰουνίου 1876.

Τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ τῆς ξηρᾶς ὑπάρχουσι δύο μικραὶ εἰς Φούτσου, ἡ μὲν 19 χιλμ., συστηθεῖσα τῷ 1874, ἡ δὲ 10 χιλμ.,

συστηθεῖσα τῷ 1877 καὶ παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀντιβασιλέως. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ μικραὶ τινες υποβρύχιοι γραμμαὶ ἀνήκουσαι εἰς ἑταιρίας ξένων.

ΜΑΡΟΚΟΝ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα. Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Μαρόκου κεῖται μεταξύ τῶν 28° 20'—36° 55' β. πλ. καὶ 3° 20'—12° 30' δ. μ. ἡ δὲ μέση θερμοκρασία εἰς Τάνζερ εἶναι 18° βαθμῶν.

Κυβέρνησις μοναρχία ἀπόλυτος. Σουλτάνος Μούλει Χατὰν, ἀναγορευθεὶς τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1873, ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σουλτάνου Σεΐδι Μοχαμμέτ ἀποθανόντος.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμός. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Μαρόκου ἐνεκα τοῦ ἀπροσδιορίστου τῶν ὄριων αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔρημον, ὑπολογίζεται ὡς ἔγγιστα εἰς 672,300 τ. χιλμ. ἐξ ὧν 197,100 χιλμ. τοῦ Τελί ἢ τῆς γονίμου χώρας τῶν ὄρειων καὶ τῶν παραλίων, 67700 χιλμ. καλυπτόμενα ὑπὸ στεπεῶν καὶ 407,500 χιλμ. τῆς ἐρήμου Σαχάρας· ὁ δὲ πληθυσμὸς ὑπολογίζεται μέχρις 6 ἑκατομ. (τινὲς ἀναριθμοῦσιν αὐτὸν εἰς 12 ἑκατομ.). Πρωτεύουσα Φέζ μετ' πληθυσμὸν (ὡς ἔγγιστα) 150 χιλ. ψυχῶν. Μαρόκον 40—50 χιλ.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Τῷ 1876 ἡ εἰσαγωγή ὑπελογίσθη εἰς 41,060,000 φρ. ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς 41,030,000. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι μάλλινα, δέρματα, ἀραβόσιτος, πίσα (πιζέλια) καὶ κύαμοι, ἀμύγαλα, πτερὰ στρουθοκαμήλου, φοίνικες, κτήνη, κόμμι, μαροκινὰ δέρματα κλπ.

Ἡ κίνησις τῶν λιμένων τοῦ Μαρόκου τῷ 1876 ἀνῆλθεν εἰς 2050 πλοῖα μετ' φορτίον 325,528 τόννων καὶ 1087 πλοῖα κενὰ χωρητικότητος 524,396 τόννων. Ἐξ αὐτῶν πρωτεύουσι κατ' ἀριθμὸν καὶ χωρητικότητα τὰ ἀγγλικά καὶ εἴτα ἔρχονται τὰ γαλλικά, ἰσπανικά, πορτογαλικά κλπ.

ΜΕΞΙΚΟΝ.

Γεωγραφικὴ θέσις καὶ κλίμα Ἡ δημοκρατία τοῦ Μεξικοῦ κεῖται μεταξύ τῶν 15° — 35° β. πλ. καὶ 89° — 119° 30' δ. μ. Τὸ κλίμα αὐτοῦ πρὸς μὲν τὰς παραλίας εἶναι θερμότατον καὶ νοσηρὸν, εὐκρατον δὲ πρὸς τὰ ὑψηλότερα μέρη.

Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. Ὁ στρατηγὸς Πορφύριος Διάξ, ὅστις νικήσας τῇ 12 νοεμβρίου 1876 ἐν Τεκοάρ τὸν Μέρδο-δε Τεγιαδά, κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν τῇ 20 νοεμβρίου καὶ ἀνεκηρύχθη πρόεδρος συνταγματικὸς ἀπὸ τῆς 5 μαΐου 1877 μέχρι τῆς 30 νοεμβρίου 1880.

Ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμὸς. Τὸ Μεξικὸν ἔχει ἐπιφάνειαν 1,921,240 τ. μιλίων καὶ πληθυσμὸν 9,276,000 κατοίκων (4.8 εἰς τὸ χλμ.)—Ἡ πόλις Μεξικὸν (πρωτεύουσα) ἔχει πληθυσμὸν 230 χιλ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Μολοντί ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1875—76 παρουσιάζει προσόδους : 23,807,674 καὶ δαπάνας : 24,,891,522 ταλλήρων, ἀλλ' ἔνεκα τῶν ἀδιακόπων ταραχῶν καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου αἱ πρόσδοδοι ἐμειώθησαν, ἐνῶ αἱ δαπάναι ηὔξησαν, ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ 1876—77 δὲν ἠδυνήθη νὰ κοινοποιηθῇ ὡς ἤμισα ἀσφαλῆς.

Τὸ δημόσιον χρέος ἀναβιβάζεται, κατ' ἰδιωτικούς ὑπολογισμοὺς (1876) εἰς 395 ἐκ. 500 χιλ. ταλλήρων, ἐξ ὧν τὸ πλεῖστον μέρος (317 καὶ πλέον ἑκατομμύρια) συνμολογήθη ἐπὶ τῆς αὐτοκρατοκρατορίας καὶ αἱ δημοκρατικαὶ κυβερνήσεις δὲν ἀνεγνώρισαν αὐτὰ ὡς ὑποχρεωτικά.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ στρατὸς σύγκειται ἐξ 22387 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 15402 ἄνδρες τοῦ πεζικοῦ, 5140 τοῦ ἵππικοῦ, 1463 τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Τὸ ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς τῶν 1872-73 ἀνῆλθεν εἰς 29062407 τὸ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς 21,842,670 ταλλήρα. Κατὰ δὲ τὸ 1876

ἡ μὲν εἰσαγωγή ἀνῆλθεν εἰς 28,485,000 ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς 25,435,000 ἐξ ὧν 15 ἑκατομ. διὰ τὸν ἐξαχθέντα ἄργυρον. —Τὰ δὲ κυριώτερα εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι ἄργυρος, χρυσὸς, μέταλλα μικτὰ (mineral), μέταλλα, μαργαρίται, δέρματα, ξύλα διάφορα, καφέις, βανίλλια, σπόροι, κτήνη καπνὸς κλπ.

Ἡ κίνησις τῶν λιμένων κατὰ τὸ 1873 ἀνῆλθεν εἰς 3131 πλοῖα χωρητικότητος ὡς ἐγγίστα ἐνδὸς ἑκατομμυρίου τόνων. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τοῦ Μεξικοῦ ἀριθμεῖ 357 μεγάλα καὶ μεσαῖα πλοῖα καὶ 672 λέμβους καὶ πλοιαρία.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ἐν ἐκμεταλλεύσει (1876) 595 χλμ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ.

Γραφεῖα : 855. Ἐπιστολαὶ διαβιβασθεῖσαι 1 ἐκ. 565 χιλ.

ΠΕΡΣΙΑ.

ΠΑΠΡΟΦΟΡΙΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ.

Ἡ Περσία κεῖται μεταξύ τῶν 25°—40° β. πλ. καὶ 42°—60° ἰ. μ. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ὑπολογίζεται μέχρις 1 ἐκ. 650 χιλ. τ. χλμ. ὁ δὲ πληθυσμὸς ἐλαττωθεὶς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ 1873 κατὰ 1/2 ἕως 2 περίπου ἑκατομμύρια, ηὔξηθη ἔπειτα πάλιν ταχέως ἔνεκα τῶν καλῶν εἰσοδησῶν καὶ νῦν ὑπολογίζεται μέχρις 6 ἕως 7 ἑκατομμ. Αἱ κυριώτεροι πόλεις εἶναι Ταυρίς πλ. 120 χιλ.

Τεχεράνη (πρωτεύουσα) 100 χιλ. Ἰσπαχάνη 80 χιλ. κλπ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

Κατὰ τὸ 1876 αἱ πρόσδοδοι ὑπελογίζοντο εἰς 41,080,000 φράγ. ὧν τὰ 34 ἐκ. 720 χιλ εἰς χρηματικὸν καὶ 6 ἐκ. 360 χιλ. εἰς εἶδη (σίτος κλπ.)· αἱ δὲ δαπάναι εἰς 40 ἑκατομ. περίπου : ἦτοι δαπάναι τοῦ στρατοῦ 16 ἑκατ. 960 χιλ. φρ., δαπάναι τῆς βασιλικῆς αὐλῆς 7,680 χιλ. φρ., τοῦ κλήρου κλπ. 6 ἐκ., δῶρα εἰς μεγάλας οἰκογενείας, τοὺς Ἀφγανούς κλπ. 2 ἐκ., ὑπουργεῖου ἐξωτερικῶν 700 χιλ., ἄλλων ὑπουργείων 1 1/2 ἐκ., σχολείων 300 χιλ. Τὸ περίσσευμα καταβάλλεται εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον.—Δημόσιον χρέος δὲν ὑπάρχει.

ΣΤΡΑΤΟΣ.

Ἀπὸ τοῦ 1875 ἡ διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὤρίσθη εἰς 12 ἔτη. ἀντὶ τῆς πρότερον ἰσοβίου, ἡ δὲ στρατολογία γίνεται διὰ κληρώσεως, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως, ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἔτι ἐν τῷ ἐφαρμόζεσθαι. Ὁ τακτικὸς στρατὸς περιλαμβάνει 100 συντάγματα πεζικοῦ ἐξ 830 ἀνδρῶν ἕκαστοι, τὸ ὅλον 83 χιλ. ἀνδρῶν. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπάρχουσιν εἰς τὰ ὅπλα 30 μόνον συντάγματα, ἀλλ' ἐσχάτως ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ὑπῆρχον 80.—Τὸ ἱππικὸν περιλαμβάνει 500 μόνον τακτικούς, ἱππεῖς τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ Σιάρχου, ἡ δὲ κυρία δύναμις αὐτοῦ σχηματίζεται ἐκ τῶν ἀτάκτων ἱππέων οὓς παρέχουσιν ἕκαστη φυλὴ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ δύναται ν' ἀνέλθῃ μέχρις 25—40 χιλ. ἀνδρῶν. — Τὸ πυροβολικὸν ἀριθμεῖ 5 χιλ. ἀνδρας μετὰ 200 κανονίων. — Ἡ πολιτοφυλακὴ (τουφεγκτσῆ) ἐκτελοῦσα μόνον χρέη ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, ἀριθμεῖ 20 χιλ. ἀνδρῶν.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Εἰσαγωγὴ 2 ¹/₂, περίπου καὶ ἐξαγωγὴ 1 ¹/₂ περίπου ἑκατομμύριον τομανίων. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς εἰσαγωγῆς εἶναι ὑφάσματα, καὶ ἰδίως βμβακερὰ, ὑαλικά, χάρτης. σιδήρος, χαλκός, ζάχαρις καὶ τέιον· τὰ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς μέταλλα, καπνός, δέρματα, ζύλλα, τάπητες, σάλια, ὄπιον, μέταλλα μίκτα χαλκοῦ, μολύβδου καὶ θείου.

Σιδηροδρόμοι δὲν ὑπάρχουσιν.— Ἡ τακτικὴ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ 1877, συστηθέντων γραφείων εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις, ἀλλὰ πληροφορίαι στατιστικά, τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν εἰσέτι δὲν ὑπάρχουσιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Γραφεῖα 46, μῆκος τῶν γραμμῶν 3966 χιλμ. τῶν δὲ συρμάτων 7646. Τῷ 1875 διεβιάσθησαν δι' αὐτῶν 675 χιλ. τηλεγραφήματων. Πρόσοδοι: 350 χιλ. φρ.

IV

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΧΩΡΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΤ' ΗΠΕΙΡΟΥΣ.

(ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΑΥΤΩΝ).

Α Σ Ι Α (α).

	Ἐπιφάνεια (β)	Πληθυσμός.
Τουρκομανικαὶ χῶραι.....	206,500	175,000
Χίβα.....	57,800	700,000
Βουχάρα.....	217,500	2,030,000
Καρατεγίν.....	21,535	100,000
Ἄραβία ἀνεξάρτητος.....	2,507,390	3,700,000
Ἄδεν.....	20	22,707
Ἀφγανιστάν.....	721,664	4,000,000
Καφριστάν.....	51,687	300,000
Βελουτσιστάν.....	276,515	350,000
Κράτη τῶν Ἰμαλαίων.....	234,000	3,300,000
Γαλλικαὶ κτήσεις.....	509	271,460
Πορτογαλικαὶ κτήσεις.....	3,722	444,617
Λακεδῖβαι.....	1,927	6,800
Μαλεδῖβαι.....	6,773	150,000

(α) Ἐννοεῖται ὅτι αἱ χῶραι, ὅσαι περιεγράφησαν ἰδιαίτερος π. ραλείπονται ἐνταῦθα.

(β) Εἰς τετραγωνικὰ χιλιόμετρα.

	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός.
Μανιπούρ (ἐν Ἰνδικῇ).....	19,675	126,000
Φυλαί νοτιῶς τοῦ Ἀσάμ.....	46,600	130,000
Βιρμανία.....	493,419	4,000,000
Σιάμ.....	800,339	5,750,000
Ἀνάμ.....	512,911	21,000,000 (α)
Γαλλικὴ Κογιγκίννα.....	56,244	1,600,000
Καμβοδζή.....	83,861	890,000
Ἀνεξάρτητος Μαλάκκα.....	81,480	209,000
Νῆσοι τῶν ἀνατολ. Ἰνδιῶν (β)	2,045,748	34,051,900

ΑΦΡΙΚΗ.

	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός.
Ἀλγερία.....	318,334	2,867,626
Τρίπολις (γ).....	892,050	1,010,000
Σαχάρα.....	6,662,600	3,700,000
Αἰγυπτιακαὶ χῶροι (δ).....	2,251,630	17,100,000
(;)... χῶροι ἐκτὸς τοῦ Χαράρ.	2,483,300	24,280,000
Μεσημβρινὸν Σουδάν.....	1,417,870	31,400,000
Δυτικὸν Σουδάν.....	1,385,700	17,600,000
Νέα Γουϊνέα.....	734,000	26,000,000
Ἰσημεριναὶ χῶροι.....	4,019,400	44,000,000
Νότιος Ἀφρική.....	6,755,500	25,279,000

(α) Κατ' ἄλλην ἐκτίμησιν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἀνάμ ἀνέρχεται μόνον εἰς 10,500,000.

(β) Νῆσοι τοῦ Σούνδου, Μολοῦκκαι, Φιλιππίναι, νῆσοι τοῦ Σουλῶ, Ἀνδαμάναι κλπ.

(γ) Μετὰ τοῦ Φεζάν καὶ τῆς Βάρκας.

(δ) Μετὰ τοῦ Δαρφούρ καὶ τοῦ Χαράρ.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ἢ ΠΟΛΥΝΗΣΙΑ (α).

	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός.
Ὠκεανία.....	7,627,832	1,965,174
Αἰλοίπαὶ νῆσοι.....	1,237,795	2,446,127

ΑΜΕΡΙΚΗ.

	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός.
Καναδάς.....	8,822,814	3,672,116
Νέα Φουνλανδία.....	104,114	161,374
Βερμούδαι νῆσοι.....	106	15,309
Ἅγιος Πέτρος καὶ Μικελόν... ..	210	5,481
Γουατεμάλα.....	105,612	1,190,754
Βρετανικὸν Ὀνδουράς.....	19,585	24,710
Ὀνδουράς.....	121,964	351,700
Σάν Σαλβατόρ.....	18,997	434,520
Νικαραγούα.....	150,057	300,000
Κοσταρίκα.....	55,669	185,000
Παναμάς.....	81,770	226,000
Μεγάλαι Ἀντίλλαι.....	216,674	3,374,700
Νῆσοι Βαχαμά.....	14,535	43,900
Νῆσοι Βιργινίας.....	693	47,457
Μικραὶ Ἀντίλλαι.....	11,295	852,376
(;) Αἰὶ ὑπὸ τὸν Ἀέρα νῆσοι... ..	1,276	34,112
Γουϊάνα.....	461,977	342,300
Βενεζουέλα.....	1,137,615	1,784,197
Κολομβία.....	748,939	2,774,000

(α) Περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ ἀπορῶσαι τὴν Πολυνησίαν ἐκτιμήσεις, καθὼς καὶ τῶν ἀπολιτεῦτων χωρῶν τῶν ἄλλων ἡπείρων ἐκτιμήσεις ἐγένοντο κατὰ προσέγγισιν.

	Ἐπιφάνεια	Πληθυσμός.
Ἰσημερινή χώρα.....	643,295	1,066,000
Περσῶ.....	1,303,702	3,000,000
Βολιβία.....	1,297,255	2,000,000
Χιλή.....	321,462	2,333,568
Ἀργεντινή.....	2,080,506	1,812,490
Παταγωνία.....	971,200	24,000
Ούρουγουάη.....	180,865	445,000
Παραγουάη.....	146,886	293,844
Νῆσοι Φαλκλάνδαι.....	16,834	1,102

ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΑΓΟΜΕΝΑ.

ΕΥΡΩΠΗ.

Γεωγραφικῶς κείται μεταξύ τῆς 36°—74° 12' β. πλ. καὶ 11° 51' δ.—62° ἄν μ. Περιέχει δὲ τὰς ἐπομένους χώρας, ὧν αἱ ἐξ πρώτου ἐπονομάζονται μεγάλαι δυνάμεις, αἱ ἐξῆς: Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Αὐστροουγγαρία. Ἰταλία καὶ Ρωσσία, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσὶν αἱ ἐξῆς: Τουρκία, Ἑλλάς, Βελγικὴ, Δανία, Ἰσπανία, Ὀλλανδία, Πορτογαλία, Ἑλβετία, Σουηδία καὶ Νορβηγία, Ρουμανία, Σερβία, δημοκρατία τοῦ Ἄνδρ, πριγκηπάτον τοῦ Λιχτενστάιν, πριγκηπάτον τοῦ Μοναίκου, μέγα δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου, δημοκρατία τοῦ Ἀγίου Μαρίνου καὶ Μαυροβούνιον.

Ἐπιφάνεια.	9,896,197 τ. χλμ.
Πληθυσμός.	312,398,480 κατ

Κάτοικοι εἰς τὸ χλμ. 31.6

Προϋπολογισμὸς (τῆς ὅλης Εὐρώπης).

Δαπάναι.	15,821,000,000	φρ.
Πρόσοδοι.	14,142,000,000	"
Χρέος.	97,812,000,000	"
Ἐμπόριον: Εἰσαγωγή	27,898,000,000	φρ.
Ἐξαγωγή (1877)	18,968,000,000	"
" (1876)	22,225,000,000	"
Τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ	493,755	χλμ
Σιδηροδρομικαὶ " (1878)	143,572	
" (1870)	104,955.	

ΑΣΙΑ.

Γεωγραφικῶς κείται μεταξύ τῶν 1° — 78° β. πλ. καὶ 23° $40'$ — 172° δ. μ.

Περιέχει δὲ τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν, τὰς Ἰνδίας τὴν Περσίαν καὶ τὴν λεγομένην χώραν τῆς κεντρικῆς Ἀσίας (Τουράν), τὴν Ἀρβίαν τὴν ἀσιατικὴν Τουρκίαν καὶ τὴν ἀσιατικὴν Ρωσίαν.

Ἐπιφάνεια:	44,828,000	τ. χλμ.
Πληθυσμός:	831,000,000	κατ.
Κάτοικοι εἰς τὸ χλμ.	18 5.	

Ὁ προϋπολογισμὸς ὄλων τῶν ἀσιατικῶν χωρῶν ὑπολογίζεται κατὰ προσέγγισιν ὡς ἑξῆς:

Δαπάναι εἰς φρ.	2,185,000,000	
Πρόσοδοι εἰς φρ.	2,218,000,000	
Χρέος εἰς φρ.	7,932,000,000	
Ἐμπόριον (κατὰ προσέγγισιν):		
Εἰσαγωγή φρ.	2,376,200,000	
Ἐξαγωγή φρ.	2,940,400,000	
Τηλεγρ. γραμμαί:	39,965	χλμ.
Σιδηροδρομικαί:	12,302	

ΑΦΡΙΚΗ.

Γεωγραφικῶς κείται μεταξύ 37° $20'$ β. πλ.— 34° , $51'$ ν. πλ. καὶ 19° , $53'$ δ. μ.— 48° $54'$ ἀν. μ.

Περιέχει δὲ τὰς ἀνεξαρτήτους χώρας τοῦ Μαρόκου, τῆς Ἀβυσινίας, τοῦ Σουδάν, τὰς δημοκρατίας τῆς Διθερίας καὶ τοῦ Ὁράνζ, τὰς ἀνατολικὰς καὶ τὰς μεσημβρινὰς ἀφρικανικὰς χώρας — τὰς ὑποτελεῖς τῆ Τουρκία χώρας τῆς Αἰγύπτου, Τύνιδος καὶ Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ἀγγλικὰς, γαλλικὰς, πορτογαλικὰς καὶ ἰσπανικὰς κτήσεις.

Ἐπιφάνεια:	29,932,448	τ. χλμ.(α)
------------	------------	------------

(α) Ἄλλοι ὑπολογίζουσι τὴν ἐπιφ. τῆς Ἀφρικῆς εἰς 29,306,860 τ. χλμ. καὶ ἄλλοι εἰς 29,932,948.

Πληθυσμός:	205,219,500 (α)
Κάτοικοι εἰς τὸ χλμ. 7.	
Προϋπολογισμὸς (κατὰ πιθανότητα).	
Δαπάναι:	383,500,000
Πρόσοδοι:	383,400,000
Χρέος	693,000,000
Ἐμπόριον: Εἰσαγωγή:	748,400,000
Ἐξαγωγή:	812,900,000
Τηλεγρ. γραμμαί:	12,639 χλμ.
Σιδηροδρομικαί:	2,432 χλμ.

ΑΜΕΡΙΚΗ.

Γεωγραφικῶς κείται μεταξύ τῶν 54° ν. πλ.— 71° περίπου β. πλ. καὶ 37° $20'$ — 170° $38'$ δ. μ.

Διαιρουμένη δὲ φυσικῶς εἰς δύο τμήματα, περιέχει ἐν μὲν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ τὰς ἑξῆς χώρας: τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας, τὸν Καναδῶν, τὸ Μεξικὸν, καὶ τὴν κεντρικὴν Ἀμερικὴν συγχειμένην ἐκ τῶν δημοκρατιῶν τοῦ Ὀνδουράς, τῆς Γουατεμάλας, τοῦ Σάν-Σαλβαδόρ, τοῦ Νικαραγούα καὶ τῆς Κостаρίκας, πρὸς τοῦτοις τὰς ἀγγλικὰς, ἰσπανικὰς, γαλλικὰς, ὀλλανδικὰς, δανικὰς καὶ σουηδικὰς κτήσεις. — Ἐν δὲ τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ τὸ κράτος τῆς Βρασιλίας, τὰς δημοκρατίας Ἀργεντινὴν Παραγουάην, Οὐρουγουάην, Κολομβίαν, Πημερινὴν, Βενεζουέλαν, Περούβιαν, Χιλῆν, Βολιβίαν καὶ τὰς χώρας τῶν Παταγόνων.

Ἐπιφάνεια:	40,938,500	τ. χλμ.
Πληθυσμός:	86,116,000	κατ. εἰς
ἂν 59,132,000	περίπου ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς νήσοις, αἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῇ νοτίῳ.	
Κάτοικοι εἰς τὸ χιλιόμετρον 2.		

Προϋπολογισμὸς.	
Δαπάναι: φρ.	3,006,000,000
Πρόσοδοι: φρ.	3,242,000,000
Χρέος: φρ.	16,242,000,000

(α) Κατ' ἄλλους, μόνον 199,921,600.

Ἐμπόριον : Εἰσαγωγή : φρ.	7,519,000,000
Ἐξαγωγή : φρ.	6,701,000,000
Τηλεγραφικαὶ γραμμααὶ :	168,770 χλμ.
Σιδηροδρομικαὶ :	141,773 χλμ.

ΩΚΕΑΝΙΑ ἢ ΠΟΛΥΝΗΣΙΑ.

Γεωγραφικῶς αἱ διὰ τοῦ κοινοῦ τούτου ὀνόματος σημαίνουσαι νῆσοί εἰσιν ἐγκατεσπαρμέναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ μεταξύ τῶν 35° β. πλ. — 55° νοτίου καὶ 90° ἀν. — 111 δ. μ.

Διαίρεται δὲ εἰς τέσσαρα μέρη : τὴν Μαλαισίαν, Μικρονησίαν, Πολυνησίαν καὶ Αὐστραλίαν ἢ Μελανησίαν.

Ἐπιφάνεια	8,865,627 τ. χλμ.
Πληθυσμός :	4,411,300 κατοίκων.

Κάτοικοι εἰς τὸ χιλιόμετρον 0.5

Προϋπολογισμὸς (τῶν πεπολιτισμένων βεβαίως χωρῶν)

Δαπάναι : φρ.	705,000,000
Πρόσοδοι : φρ.	747,000,000
Χρέος : φρ.	1,187,000,000

Ἐμπόριον (ὁμοίως)

Εἰσαγωγή : φρ.	1,107,000,000
Ἐξαγωγή : φρ.	988,000,000

Τηλεγρ. γραμμααὶ :	28,847 χλμ.
Σιδηροδρομικαὶ :	3,079 χλμ.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς ὅλης γῆς ὑπολογίζεται κατὰ προσέγγισιν εἰς 1 διλλίον 439 ἑκατ. κατοίκων. Οὕτως δὲ καὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἢ $134,460,742$ τ. χλμ. εἰς ἕκαστον χιλιόμετρον ἀναλογῶσι περίπου 10.7 κάτοικοι, εἰς ἕκαστον δὲ κάτοικον περίπου, $0,093$ τῶν τ. χλμ. ἢτοι περίπου $93,440$ τετρ. μέτρα (α), ἢτοι ἐπιφάνεια ἴση περίπου πρὸς τὴν τῆς μεγάλης πλατείας τοῦ ταξιμίου μετὰ τῶν στρατιῶνων κ.λ.π.

(α) Γνωστὸν ὅτι τὸ τετρ. χλμ. ὃν τὸ τετράγωνον γραμμῆς 1000 μέτρων (1000×1000), περιέχει 1 ἑκ. τετρ. μέτρων, ἢτοι τετράγωνον τοῦ ἐνὸς μέτρου ($1 \times 1 = 1$).

Ἄν δὲ ὑποθέσωμεν πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς συνερχομένους εἰς ἓν μέρος καὶ κατέχοντας ἕκαστον ἐπιφάνειαν ἐνὸς μέτρου, ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῆς γῆς θέλει καταλάβει ἐπιφάνειαν 1439 τ. χλμ. ἢτοι ἐπιφάνειαν τριπλασίαν σχεδὸν τῆς Σάμου, διπλασίαν ἀκριβῶς τῆς νήσου Ζακύνθου (ἐχούσης ἐπιφάνειαν 719 τ. χλμ.) καὶ δεκαπενταπλασίαν ὡς ἔγγιστα τῆς Κων/πόλεως.

Ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν, αἱ μὲν δαπάναι συμποσοῦνται εἰς 22 διλ. 100 ἑκ. φρ. αἱ δὲ πρόσοδοι εἰς 20 διλ. 734 ἑκ. φράγκων, τὸ δὲ δημοσιον χρέος ὄλων τῶν κρατῶν τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 130 διλ. 103 ἑκατομ. φρ.

Τὸ ἔμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς συμποσοῦται δι' ὅλην τὴν γῆν εἰς 39 διλ. 618 ἑκατομ. φρ. καὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς 30 διλ. 380 ἑκ. φράγκων.

Αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμααὶ εἰσὶν $743,976$ χιλιαμέτρων.

Αἱ δὲ σιδηροδρομικαὶ τῶν 1870 ἦσαν $211,859$ χλμ. καὶ σήμερον εἶναι $303,158$ χλμ.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Α'. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Β'. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ

Γ'. ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟΝ.

Κράτη	Επιφάνεια εις τετρ. χλμ.	Πληθυσμός	κάτοικ. χλμ.	τάξις έπιφ.	τάξις πλθ.
Βελγική	29,455	5,336,185	181	18	θ'.
Όλλανδία	32,971	3,865,456	117	17	ιγ'
Μεγάλη Βρετανία	314,951	34,242,966	108.7	9	ε'.
Ίταλία	296,323	27,769,475	94	10	στ'
Γερμανία (αυτοκρατ.)	539,829	42,727,360	79.1	3	β'.
Γαλλία	528,571	36,905,788	69	4	δ'.
Έλβετία	41,389	2,759,854	66.6	14	ιδ'.
Αύστρο-Ούγγαρία	622,440	37,350,000	60	2	γ'.
Δανία	38,236	4,903,000	49.8	15	ιε'.
Λειψτενστέιν	178	8,664	48.6	20	κ'.
Πορτογαλία	89,625	4,057,538	45	12	ιβ'.
Ρουμανία	121,204	5,073,000	43	11	ι'
Μαυροβούνιον	4,660	185,000	41	19	ιθ'.
Σερβία	37,828	1,366,923	36	16	ιη'.
Ίσπανία	500,442	16,526,511	33	5	ζ'.
Έλλάς	50,123	1,457,894	29	13	ιζ'.
Ευρωπαϊκή Τουρκία (πρὸ τοῦ πολέμου)	368,924	9,573,000	26	7	η'.
Ευρωπαϊκή Ρωσία	4,999,688	72,392,927	14.5	1	α'.
Σουηδία	442,202	4,429,713	10	6	ια'.
Νορβηγία	316,693	1,807,555	5.7	8	ισ'.
Άσιατική Τουρκία	4,925,550	17,880,000	9.3		
Άσιατική Ρωσία (κεντρική)	3,380,587	4,505,876	1.3		
Σιβηρία	12,495,109	3,440,362	0.3		

Τὸ μᾶλλον κατοικημένον μέρος τῆς Εὐρώπης εἶναι τὸ δυτικὸν (Βέλγιον, Γαλλία καὶ Ἀγγλία), ἔθνα ἀναλογοῦσιν 78 κάτοικοι εἰς τὸ χλμ. Κατόπιν ἔρχεται ἡ κεντρικὴ Εὐρώπη (Γερμανία, Αὐστροουγγαρία, Ἑλβετία, Ὀλλανδία, Λουξεμβούργον κλπ.), ἐν ἧ ἀναλογοῦσιν 70 κάτοικοι εἰς τὸ χλμ. Τρίτον ἔρχεται τὸ μεσημβρι-
νὸν (Ίσπανία, Πορτογαλία, Ἑλλάς, εὐρωπαϊκὴ Τουρκία, Ρουμα-
νία, Σερβία, Μαυροβούνιον κλπ.), ἐνῶ ἀναλογοῦσι 45 κάτοικοι εἰς
τὸ χλμ. καὶ τελευταῖον τὸ βορειανατολικὸν (Δανία, Σουηδία καὶ
Νορβηγία καὶ εὐρωπαϊκὴ Ρωσία) μετὰ 13. 3 κατοίκων εἰς τὸ χι-
λιόμετρον.

Ἐκ δὲ τῶν κυριωτέρων χωρῶν τῶν ἄλλων Ἡπειρῶν (Κίνας, Ἰα-
πωνίας, ἀσιατικῆς Τουρκίας, ἀσιατικῆς Ρωσίας καὶ Περσίας ἐν
Ἀσίᾳ, Αἰγύπτου, Τύνιδος καὶ Μαρόκου ἐν Ἀφρικῇ καὶ Ἠνωμένων
Πολιτειῶν, Μεξικοῦ καὶ Βρασιλίας ἐν Ἀμερικῇ), μολονότι ἄλ-
λως ἡ ξηρὰ σύγκρισις οὐδὲν διδάσκει περὶ αὐτῶν, παρατηροῦμεν
ὅτι.

Ἡ Κίνα εἶναι ἡ μεγαλειτέρα παστῶν, οὔσα συνάμα καὶ τὸ μεγαλει-
τερον κράτος τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιφανείας (ἐξαιρου-
μένης τῆς βῶσσικῆς αυτοκρατορίας) καὶ τὸν πληθυσμὸν (435 περί-
που ἑκατομ.). Κατὰ δὲ τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ (37 κατ.
εἰς τὸ χλμ.) δύναται νὰ ταχθῇ εἰς τὴν 14 βαθμίδα τῆς εὐρωπαϊκῆς
κλίμακος. Τὸ πλουσιώτερον ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην κράτος εἶναι ἡ
Ἰαπωνία, ἔχουσα 88.6 κατοίκους εἰς τὸ χλμ. καὶ κατὰ συνέπειαν
δυναμένη νὰ ταχθῇ μετὰ τῆς Ἰταλίας, τῆς ὁποίας ἐλαττοῦται, καὶ
τῆς Γερμανίας, ἣν ὑπερτερεῖ, τοῦτέστι μετὰ τῆς 4 καὶ 5ης βαθ-
μίδος τῆς εὐρωπαϊκῆς κλίμακος.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς ἀμερικανικὰς χώρας, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι
αὐταὶ ὡς οὔσαι χῶραι νεοσχηματίστων πληθυσμῶν δὲν δύνανται νὰ
συγκριθῶσι πρὸς τὰ γηραιὰ κράτη τοῦ παλαιοῦ κόσμου κατὰ τὴν πυ-

κνότητα τοῦ πληθυσμοῦ. Παραβαλλόμεναι δὲ πρὸς ἀλλήλας αἱ κυριώτεραι ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

Χ ὥ ρ α ι	Ἐπιφάνεια εἰς τὸ χλμ.	Πληθυσμὸς	κάτοικ. χλμ.
Ἡνωμένοι πολιτεῖαι βορρ. Ἀμ.	9,333,680	38,925,598	4.
Αὐτοκρατορία Βρασιλίας.	8,337,218	11,108,291	1.3
Δημοκρατία Μεξικοῦ.	1,924,240	9,276,079	4.8
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι Κολομβίας.	748,939	2,774,000	3.7
Δημοκρατία Περού.	1,303,702	3,000,000	2.3
Δημοκρατία Χιλῆς.	321,462	2,333,568	7.
Δημ. Βολιβίας.	1,297,255	2,000,000	1.5
Δημ. Ἀργεντίνης.	2,080,506	1,812,490	0.9
Βενεζουέλα.	1,137,615	1,784,197	1.6
Γουατεμάλα.	105,612	1,190,754	11.
Δημ. Ἰσημερινῶ.	643,295	1,066,000	1.7
Δημ. Αἰτίας.	23,911	550,000	23.
Δημ. Ἁγίου Σωτῆρος.	18,997	434,520	23.
Δημ. Παραγουάης.	146,886	293,844	2.
Δημ. Κостаρίκας	55,669	185,000	3.

Περὶ τῶν κατὰ συντομίαν ἐν τῷ Β. μέρει
σημειουμένων λέξεων καὶ φράσεων.

Β. πλ. = βορείου πλάτους. Γεωγραφικὸν δὲ πλάτος λέγεται ἡ ἀπόστασις ἐνὸς τόπου ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν, βόρειον ὅταν ὁ τόπος κεῖται πρὸς βορρᾶν καὶ νότιον ὅπότεν κεῖται πρὸς μεσημβρίαν τοῦ ἰσημερινῶ. — Δ. μ. = δυτικῶν μῆκους καὶ ἀν. μ. — ἀνατολικῶν μῆκους. Λέγεται δὲ μῆκος γεωγραφικὸν ἢ ἀπόστασις ἐνὸς τόπου ἀπὸ τὸν πρῶτον μεσημβρινὸν, ἀνατολικὸν ὅταν ὁ τόπος κεῖται πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυτικὸν ὅταν κεῖται πρὸς δυσμὰς αὐτοῦ. Εἶναι δὲ πρῶτος μεσημβρινός, εἰς οἷσδῆποτε τῶν μεσημβρινῶν λαμβανόμενος κατὰ συνθήκην ὡς ἀμετηρία καταμετρήσεων. Τοιοῦτος λαμβάνεται συνήθως ὁ διὰ τῆς νήσου Φέρου διερχόμενος καὶ διαχωρίζων τὰ δύο τῆς γῆς ἡμισφαίρια, ἀλλ' ἕκαστον ὁμῶς ἔθνος μεταχειρίζεται ὡς πρῶτον μεσημβρινὸν τὸν διὰ τῆς πρωτεύουσῆς ἢ τοῦ ἀστεροσκοπίου τῆς χώρας αὐτοῦ διερχόμενον, ὡς οἱ Γάλλοι φέρ' εἰπεῖν τὸν μεσημβρινὸν τῶν Παρισίων, οἱ Ἕλληες τὸν τῆς Γρηγοῦτῆς, οἱ Γερμανοὶ τὸν τοῦ Βερολίνου. Ἐνταῦθα γίνεται χρῆσις τοῦ μεσημβρινῶ τῶν Παρισίων. — Αἱ ἐντὸς παρενθέσεων σημειούμεναι χρονολογίαι ὡς π. χ. (1869) καὶ (1876) κλπ. ἀηλοῦσι τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐγένετο ἢ ἀκολουθοῦσα ἢ προηγουμένη ἐκτίμησις ἢ ἀπαρίθμησις ἢ τὸ γεγονός. χλμ. = γραμμικὰ χιλιάμετρα καὶ τ. χλμ. = τετραγωνικὰ χιλιάμετρα· τὸ δὲ τετραγωνικὸν χιλιάμετρον, ὕπερ εἶναι τετράγωνον ἐπὶ πλευρᾷ 1000 μέτρων, ἰσοδυναμεῖ πρὸς 1,000,000 τετραγωνικῶν μέτρων. — Ἄτομα χλμ. = ἄτομα ἐνὸς τετραγωνικοῦ χιλιαμέτρου ἢ ἄτομα ἀναλογοῦντα εἰς τὸ τετραγωνικὸν χιλιάμετρον.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΓ-

τῶν ἡγεμονικῶν ἐπιχορηγήσεων, τῆς στρα-
τῆς παιδείας τῶν διαφόρων εὐρωπαϊ-

Χῶραι	Ἡγεμονικαὶ ἐπιχορηγήσεις	Στρατιωτικαὶ δαπάναι (α)	Ἐπιχορηγήσεις παιδείας
	Υπολογιζόμεναι εἰς χιλιάδας φράγκων		
Ἀγγλία	14,093	677,852.5	62,448
Αἴγυπτος	7,800	22,262	1,136
Αὐστροουγγαρία	23,250	275,926	32,475
Βελγικὴ	3,300	43,870	8,198
Βραζιλία	3,585	110,279.5	6,455
Γαλλία	1,200	688,233.5	49,211 (β)
Γερμανία			
Πρωσία	16,632	484,997 (γ)	48,540
Σαξωνία	4,316		7,377
Βυρτεμβέργη	2,048		7,584
Βάδη	2,235		3,065
Βαυαρία	6,783		24,858
Δανία	2,019	18,715	1,305
Ἑλλὰς	1,125	9,752	3,016
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	250	305,000	220,000
Ἰαπωνία	6,174	54,000	9,600
Ἰσπανία	9,500	148,584	3,600
Ἰταλία	14,250	273,300	24,045
Νορβηγία	660	12,037	2,523
Ὁλλανδία	1,837	77,759	(;) (δ)
Πορτογαλία	3,197	29,479	4,876
Ῥωσία	36,222	825,605	62,917 (ε)
Ῥουμανία	1,200	16,550	6,163
Σερβία	504	4,345	1,835
Σουηδία	1,705	30,924	12,190
Τουρκία	30,099	123,815	2,258
Ἑλβετία	778	12,574	(;) (ς)

(α) Τὰς παραπομπὰς τοῦ πίνακος τούτου βλέπε ἐν ὑποσημειώσει

ΚΡΙΤΙΚΟΣ

τιωτικῆς δαπάνης καὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων
κῶν κρατῶν καὶ τινῶν ἄλλων.

Ἀναλογία πρὸς τὰς προσόδους τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ 1000.

Τῶν ἐπιχορηγήσεων	βαθμ. (ς)	Στρατιωτικῶν δαπανῶν	βαθμ. (γ)	Παιδείας
7	3	338	4	31.2
28.5	19	81	21	4.2
15.7	12	185	15	22
13.5	8	175	16	32.8
9.9	6	60	22	(θ) 17.8
0.44	2	251	8	17.9
...	...	466	1	
20.4	16			59.6
64.1	26			(θ) 109.6
43.5	23			(θ) 161.3
55	24			75.4
21	17	169	19	(θ) 77
30	21	276	6	(θ) 19
28.6	20	246	9	(θ) 76.8
0.2	1	201	14	14.5
18.2	15	162	20	(θ) 28
15	11	226	14	5.5
10.2	7	169	18	15.7
9	5	170	17	(θ) 33.8
8.2	4	348	3	(;)
22.4	18	209	12	34.5
15.8	13	361	2	27.5
14.8	10	206	13	76.6
34	22	293	5	(θ) 123.6
14.1	9	256	7	(θ) 101.1
56	25	230	10	4.2
18	14	293	5	(;)

τοῦ περὶ ἀναπτύξεως τῶν σιδηροδρόμων πίνακος, (σελ. 206)

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 1876.

Χώρα	Χιλιόμετρα σιδηροδρόμων	Αναλογία εις 10000 τ. χλμ. έπ.	Εις έν χλμ. σιδηρ. αναλο- γοῦσι κάτοικοι
Βελγική	3,589	1218	1,487
Λουξεμβούργον	273	1055	788
Μεγάλη Βρετανία	27,152	862	1,261
Έλβετία	2,341	566	1,179
Γερμανία	29,149	540	1,465
Όλλανδία	1,695	514	2,281
Γαλλία	22,671	429	1,672
Δανία	1,366	357	1,393
Αύστρουγγαρία	17,363	279	2,151
Ίταλία	7,850	265	3,538
Ίσπανία	5,796	116	2,506
Σουηδία	4,818	109	764
Πορτογαλία	968	108	4,192
Ρουμανία	1,233	102	4,121
Τουρκία	1,530	42	6,254
Ρωσία	19,875	37	3,739
Νορβηγία	590	18	3,064
Έλλάς.	12	2.4	121,467
Ευρώπη	148,271	153	2,107
Άγγλικαί Ίνδιαι	11,164	47	16,877
Καυκασία	1,004	23	5,370
Κεϋλάνη	146	23	16,846
Ίάβα	261	19	69,448
Μικρά Άσία	274	5.3	51,110
Ίαπωνία	105	2.7	320,222
Κίνα	16	0.0	27,161,250
Άσία	12,970	2.9	64,070
Ηνωμένοι Πολιτεῖαι.	124,674	133	312
Κούβα.	640	54	2,188
Χιλή	1,689	53	1,387

Χώρα	Χιλιόμετρα σιδηροδρόμων	Αναλογία εις 10000 τ. χλμ. έπ.	Εις έν χλμ. σιδηρ. αναλο- γοῦσι κάτοικοι
Ίαμαϊκή	40	37	12,654
Ούρουγουάη	376	20.7	1,184
Άργεντινή δημοκρατία.	2,133	13	897
Περοῦ	1,582	12	1,895
Κοσταρική	59	10.6	3,102
Καναδάς	7,150	8.1	513
Χονδουράη	90	7.4	4,130
Παραγουάη	72	4.9	4,081
Μεξικόν	595	3.1	17,440
Βρασιλία	2,290	2.7	4,850
Άγγλική Γουϊάνη	32	1.4	10,730
Κολομβία	103	1.2	27,000
Βενεζουέλα	113	1.0	15,789
Βολιβία	130	1.0	15,385
Ίσημερινῶ δημοκρατία	41	0.6	26,000
Άμερική	141,809	38	607
Νῆσος Μαυρικίου	106	533	17,031
Αίγυπτος	1,763	32	9,640
Άλγερία	634	9.4	4,523
Τύνις	60	5	31,670
Άποικία Εβέλπιδος	240	4.1	3,238
Νατάλ	8	1.6	40,870
Άφρική	2,811	—	73,020
Ταίτη	4	38	2,600
Τασμανία	241	35	480
Νέα Ζηλανδία	872	32	509
Αύστραλία	2,625	3.4	748
	3,742	4.7	1,178
Έν ὅλη τῇ γῇ	309,600	23	4,648

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΩΝ ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΩΝ.

(Ὁ Πίναξ οὗτος, καθὼς καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ κατωτέρου, πρὸς δὲ καὶ ὁ τῶν τηλεγράφων ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῆς Γόθας).

Ὅλικόν μῆκος κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐτῶν :		Αὐξήσις κατὰ μέσον ὄρον κατ' ἔτος :	
Ἔτος	Χιλιὰμ.	Ἔτος	Χιλιὰμ.
1830	332	1830—40	826
1840	8,591	1840—45	1,767
1850	38,022	1845—50	4,120
1855	68,148	1850—55	6,025
1860	106,886	1855—60	7,748
1865	145,114	1860—65	7,646
1870	221,980	1865—70	15,373
1871	235,375	1870—71	13,395
1872	251,032	1871—72	15,657
1873	270,071	1872—73	19,039
1874	283,072	1873—74	13,001
1875	295,783	1874—75	12,711
1876	309,600	1875—76	13,820

(α) Εἰς τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας τῶν ναυτικῶν κρατῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ναυτικά. — (β) Μὴ συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅστις εἶναι 53,570,000 περίπου φράγκα. — (γ) Ἐξ ὧν 27090,091 φρ. διὰ τὸ ἄσπονδιὰκόν ναυτικόν, τὰ δὲ 53,465,300 φρ. ἰδιαιτέρα στρατιωτικὴ δαπάνη τῆς Βαυαρίας. — (δ) Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς παιδείας τῆς Ὁλλανδίας δὲν εἶναι ἐξηκριθωμένος, ὁ δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἶναι 4,318,580 φρ. — (ε) Ὁ δὲ ἰδιαιτέρο προϋπολογισμὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναβαίνει εἰς 47,296,000 περίπου φρ. — (ς) Ἐνταῦθα σημειωτέον ὅτι αἱ κατ' ἰδίαν Ἑλβετικαὶ κοινότητες (Cantons) φροντίζουσιν ἐκάστη περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τοῦ ἑαυτῶν διαμερίσματος. — (ζ) Λαμβανομένου ὡς ἀφετηρίας τοῦ ὀλιγώτερος δαπανῶντος κατ' αὐξουσαν ἀναλογίαν. — (η) Λαμβανομένου ὡς ἀφετηρίας τοῦ πλείονος δαπανῶντος. — (θ) Συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ-

Χώραι	Ἀριθ. ἐπιβατῶν μετακομισθέντων	Ἐμπορευμάτων εἰς τόνν. πρὸς 1000 χιλιόγραμμα.
Γερμανία (α)	202,292,934	123,028,015
Ἀστρο-Οὐγγαρία	41,396,384	37,075,170
Ἀγγλία	506,975,234	203,000,000
Γαλλία	116,546,175	57,481,419
Βελγικὴ	49,162,965	27,225,079
Ὀλλανδία	11,052,405	2,453,806
Λουξεμβούργον	1,097,624	2,825,760
Ἑλβετία (1873)	15,455,138	4,001,909
Ἰταλία	28,254,974	7,229,974
Ἰσπανία (1873)	11,960,176	4,776,221
Πορτογαλία	729,272	110,084
Δανία	5,648,777	867,469
Σουηδία	6,538,604	5,085,678
Νορβηγία	1,675,890	755,959
Ρωσσία (1874)	22,809,000	24,082,566
Ρουμανία	1,013,304	708,370
Εὐρώπη	1,022,608,896	500,707,479
Πρὸς σύγκρισιν		
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	167,995,553	167,893,122
Ἀνατολικαὶ Ἰνδία	22,779,437	4,388,649

(α) Αἱ πρόσοδοι τῶν χωρῶν, ἐνθα δὲν σημειοῦται ἐντὸς παρενθέσεως τὸ ἔτος, λογίζονται κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1875.

ΟΔΩΝ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

Πρόσοδοι ἀκαθάριστοι		Πρόσοδοι καθαροί.		Κέρδη τοῦ % (°)
Ὀλικὸν εἰς φράγκα	Κατὰ χιλιόμετρο.	Ὀλικὸν εἰς φράγκα	Κατὰ χιλιόμετρο.	
1042,748,101	39,310	429,739,470	16,199	5,1
407,454,300	27,889	218,870,575	13,340	3,9
1530,925,000	57,124	700,404,295	26,189	4,5
839,418,000	43,437	459,418,050	23,774	5,1
89,302,952	45,321	30,210,340	15,325	5,0
35,805,929	23,050	18,823,855	12,160	4,2
7,468,600	26,871	2,302,350	8,624	(:)
48,887,656	35,090	26,383,897	15,692	4,2
145,154,960	19,567	55,014,385	7,421	2,4
100,776,965	18,276	57,903,160	10,500	2,6
9,868,525	18,684	6,575,750	12,312	4,2
14,123,779	12,476	5,644,557	4,987	4,0
35,416,904	10,447	13,151,341	3,880	3,7
5,269,445	10,476	1,191,379	2,379	2,4
529,994,280	31,075	197,349,907	11,576	4,0
15,946,007	13,962	3,057,417	2,675	0,7
4908,536,414	37,482	2225,790,082	16,000	4,7
2515,327,525	21,906	877,532,190	7,829	1
185,304,475	18,250	91,196,700	7,731	4,5

(°) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς κατασκευῆς.

(ΗΜΕΡΑ. ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ.

Χώραι	Ταχυδρομεία			Τηλέγραφοι (α)				
	Ἔτος	Ἀριθμὸς τῶν		Ἔτος	Μῆκος τῶν		Ἀριθμὸς τῶν	
		γραμ- φείων	ἐπιστολ. (ἑκατομ.)		γραμμῶν/συρματ. χιλιόμετρα	γραμ- φείων	τηλεγρ. (χιλιόμετ.)	
Γερμανία	76	8366	596.3	76	49091	171837	3784	12845
Αὐστρογγ.	75	6074	285.3	76	36610	109458	1384	6846
Βελγική	76	567	70.7	76	5086	22081	519	2989
Δανία	74	412	16.5	76	3035	8587	116	941
Ἰσπανία	74	2365	75.3	75	12260	29648	264	1299
Γαλλία	74	5177	350.2	76	54550	145300	2890	10052
Ἀγγλία	76	13447	1019.0	76	40650	182296	3739	21437
Ἑλλάς	76	141	4.9	76	2730	3220	67	268
Ἰταλία	75	3010	415.5	76	22349	78354	1221	5618
Μαυροβούν.	—	(;)	(;)	76	144	(;)	7	(;)
Νορβηγία	76	824	11.2	76	7143	13186	127	749
Κάτω χῶραι	76	1282	58.4	76	3470	12666	162	2444
Πορτογαλία	77	665	11.0	76	3608	7788	157	583
Ρουμανία	75	236	6.0	76	4046	7024	79	710
Ρωσσία	75	3497	68.9	75	65375	126199	766	3919
Σερβία	72	(;)	1.2	74	1461	2146	37	152
Σουηδία	75	1844	24.4	76	8022	19643	327	1105
Ἑλβετία	76	797	65.0	76	6462	15796	989	2919
Τουρκία	—	(;)	(;)	75	25232	48650	397	722
Ἡνωμ. Πολ.	76	36383	705.1	75	122776	303000	7218	18730
Καναδᾶς	75	4892	24.0	71	16121	26142	829	4142
Μεξικόν	76	455	4.6	76	11697	(;)	252	(;)
Ἀργεντ. δημ.	75	(;)	4.6	75	7650	15392	(;)	275
Βρασιλία	76	(;)	13.2	77	6230	(;)	104	(;)
Χιλή	75	(;)	6.2	75	6420	(;)	62	375
Κολομβία	74	(;)	0.4	75	2045	(;)	(;)	98
Οὐρουγουάη	75	(;)	1.4	75	1542	(;)	(;)	(;)
Κοσταρίκα	—	(;)	(;)	75	(;)	320	46	(;)
Γουατεμάλα	—	(;)	(;)	77	(;)	1727	42	(;)

(α) Οἱ ἀριθμοὶ τοῦ πίνακος τούτου, ὡς πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας,

Χώραι	Ταχυδρομεία			Τηλέγραφοι				
	Ἔτος	Ἀριθμὸς τῶν		Ἔτος	Μῆκος τῶν		Ἀριθμὸς τῶν	
		γραμ- φείων	ἐπιστολ. (ἑκατ.)		γραμμῶν/συρματ. χιλιόμετρα	γραμ- φείων	τηλεγρ. (χιλιόμετ.)	
Περσία	—	(;)	(;)	76	3966	7646	46	675
Ἰνδία	76	5666	107.6	75	26794	(;)	225	883
ἀνατ. Ὀλλ.	—	(;)	(;)	75	5504	(;)	66	883
Ἰαπωνία	76	3691	20.7	75	2832	(;)	(;)	396(74)
Κίνα	—	(;)	(;)	77	29	(;)	(;)	(;)
Αἴγυπτος	—	(;)	(;)	76	6550	13900	(;)	(;)
Ἀλγερία	75	180	(;)	75	5349	9005	98	(;)
Τύνις	—	(;)	(;)	74	964	(;)	18	557(75)
Αὐστραλία	—	(;)	(;)	75	2231	50.5	75	36723
Ν. Ζηλανδία καὶ Γασμανία	75	2231	50.5	75	36723	(;)	680	(;)

ἀναφέρονται μόνον εἰς τοὺς τηλεγράφους τοῦ κράτους καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα.

Ἐπάρχει ἐν ταχυδρομικῶν γραφεῖων

Κατὰ τ. χλμ.	Κατὰ τ. χλμ.	Κατὰ τ. χλμ.
Ἐν Ἀγγλίᾳ 23	Ἐν Αὐστρουγ. 103	Ἐν Ρουμανίᾳ 514
» Κάτω χώραις 26	» Ἰαπωνίᾳ 114	» Ἰνδ. ἀγγ. 644
» Ἑλβετίᾳ 52	» Πορτογαλ. 135	» Ρωσσίᾳ 1664
» Βελγικῇ 52	» Ἰσπανίᾳ 211	» Καναδᾶ 1860
» Γερμανίᾳ 63	» Σουηδίᾳ 239	» Μεξικῶ 2247
» Δανίᾳ 93	» Ἡνωμ. Πολ. 256	» Αὐστραλίᾳ 3571
» Ἰταλίᾳ 98	» Ἑλλάδι 355	» Ἀλγερίᾳ 3717
» Γαλλίᾳ 102	» Νορβηγίᾳ 384	

Ἐπιστολαὶ κατ' ἄτομον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ 30.2	Ἐν Δανίᾳ 8.6	Ἐν Δημ. ἀργεντ. 2.5
» Ἑλβετίᾳ 23.5	» Αὐστρουγ. 7.6	» Βρασιλίᾳ 4.8
» Αὐστραλίᾳ 21.7	» Καναδᾶ 6.7	» Ρουμανίᾳ 1.2
» Ἡνωμ. Πολ. 18.1	» Νορβηγίᾳ 6.2	» Ρωσσίᾳ 0.9
» Κάτω χώραις 15.1	» Σουηδίᾳ 5.5	» Σερβίᾳ 0.9
» Γερμανίᾳ 13.9	» Ἰσπανίᾳ 4.5	» Ἰαπωνίᾳ 0.9
» Βελγικῇ 13.1	» Ἰταλίᾳ 4.1	» Ἰνδία ἀγγ. 0.5
» Γαλλίᾳ 9.5	» Ἑλλάδι 4.3	
	» Οὐραγουάη 3.1	
	» Χιλῆ 2.9	

Μῆκος τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν
εἰς 10,000 τ. χλμ.

Ἐν Βελγικῇ 1727	Ἐν Πορτογαλίᾳ 402	Ἐν Τύνιδι 81
» Ἑλβετίᾳ 1561	» Σερβίᾳ 387	» Ἀλγερίᾳ 79
» Ἀγγλίᾳ 1290	» Ρουμανίᾳ 334	» Ἰαπωνίᾳ 69
» Κάτω χώραις 1052	» Ἰσπανίᾳ 245	» Μεξικῶ 61
» Γαλλίᾳ 1032	» Νορβηγίᾳ 225	» Αὐστραλίᾳ 46
» Γερμανίᾳ 909	» Χιλῆ 199	» Δημ. ἀργεντ 37
» Δανίᾳ 793	» Σουηδίᾳ 186	» Ἰνδία ὀλλ. 34
» Ἰταλίᾳ 754	» Ἡνωμ. Πολ. 131	» Κολομβίᾳ 25
» Τουρκίᾳ 694	» Αἰγύπτῳ 119	» Περσίᾳ 24
» Αὐστρουγ. 588	» Ἰνδ. ἀγγ. 113	» Καναδᾶ 18
» Ἑλλάδι 544	» Ρωσσίᾳ 112	» Βρασιλίᾳ 7
	» Οὐραγουάη 85	

Τηλεγραφήματα ἐπὶ 100 κατοίκων.

Ἐν Ἑλβετίᾳ 105	Ἐν Γαλλίᾳ 27	Ἐν Ἀλγερ. Τύνιδι 13
» Ἀγγλίᾳ 63	» Σουηδίᾳ 25	» Σερβίᾳ 11
» Κάτω χώραις 63	» Ἰταλίᾳ 20	» Περσίᾳ 10
» Βελγικῇ 54	» Αὐστρουγ. 18	» Ἰσπανίᾳ 8
» Δανίᾳ 49	» Ἑλλάδι 18	» Τουρκίᾳ 7
» Ἡνωμ. Πολ. 48	» Χιλῆ 18	» Ρωσσίᾳ 5
» Νορβηγίᾳ 41	» Ἀργ. δημ. 15	» Κολομβίᾳ 3
» Καναδᾶ 32	» Πορτογαλ. 14	» Ἰνδ. ὀλλ. 3
» Γερμανίᾳ 30	» Ρουμανίᾳ 14	